

پاییز دوا وەرزی ساله

پاییز دوا وهرزی ساله..... نەسیمی مەر عەشی

ناوەندی روشتیپیری ئاوێر

AWER
Nawandi Awer

ناوەندی ئاوێر
بو چاپ و بلاوکردنەوه

حەسەن بۆرەیی	◀ بە پێوە بەری گشتی ناوەند:
ئاریز حەسەن	◀ بە پێوە بەری چاپ و بلاوکردنەوه:
ئاکار جەلیل کاکەوەیس	◀ بە پرستی هونەری:
حەیدەر عەبدوڵلا	◀ راویژکاری ناوەند:

هەولێر - پشت پارێزگا - پشت مزگەوتی مەحموود عەلاف

07505114142 - 07507476644

ناوەندی ئاوێر :: Nawendi awer::

nawendi.awer@yahoo.com

نه سیمی مهر عهشی

پاییز دوا و هرزی ساله

وه رگنر لانه فارسیه وه
سه نگر نازم و هیمداد حوسین

۲۰۱۹

● پاییز دوا وهرزی ساله

- نه سیمی مهر عهشی
- وهرگیرانی: سه نگر نازم و هیمداد حوسین
- ژانری ئه ده بی: رومان
- دیزاینی بهرگ: ئیبراهیم صالح
- چاپی یه که م، هه ولیر، ۲۰۱۹
- تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کاندای ژماره ( ) ی

سالی ۲۰۱۹ ی دراوه تی

مافی له چاپدانه وهی بو وهرگیره کان پاریزراوه

هاوین

پارچه ی به که م

به دوا ی تو دا رامده کرد، له سه ر سیرامیکه سارد و سپییه کانی
هۆله که دا، له م بیده نگیه ترسناکه هزار ساله ییهدا هنکه هنکی
هه ناسه کانم له گه ل هه ر هه نگاویکدا بلندتر له گویمدا دوپات ده بووه
و گه روومی تال ده کرد، به شی فرینه دهره کییه کان له ولاره بوو،
وابزانم میهر ئاباد بوو، نه ک ئیمام. هۆلی فرینه که ی به رده وام
دوورتر ده که وته وه، گه یشته مه دهره وازه که، پشتت له من بوو، به لام
ناسیمیتیه وه، چاکه تیکی نیلیت له بهر بوو و جانتاکه ت به ده سته وه
بوو، چاوه پروان و ئارام وه ستابووی. پروناکی هۆله که له سپی
ده کرد، ته نیا پروناکیم ده بینی و توش وه کو خالیکی نیلی له سه ر
پرووی سپیتیه کی ته واو، بانگم کردی، ریگه ت گرت و دوور
که وتیه وه، له سه ر سیرامیکه کانی هۆله که هه لده خزای، رامکرد
ده ستم دریژکرد و ده ستم گرتی، گه رایه وه، ده ستم له ناو ده ستم
مایه وه و فرۆکه که فری.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
هیشتا لهسه ر لیواری خهوم، لیواری ئازاروی خهوتن و بیدار
مانهوه، که باوشکیکی بی کوتا دهخاته خانهکانی جهستهمهوه.
چاوهکانم به توندی دهکهمهوه تا ئازار تهواو بیته، دهرگای
نیوهکراوهی کهنتورهکهی پیشم دهبینم و گلویی خهوتنهکه لهسه ر
میژیکی بچووک، که پره له پهرداخی پیس و کاتژمیژیکی وهستاو و
چهند کتیبیک. کتیبهکانی تو.

دهست دریژ دهکهمه سه ر چه رچهفهکهی تهنیشتم، لهوی نیت،
هیچ کهس لهوی نییه، ئیره کوییه؟ تهمه نم چهنده؟ چهند شه ممهیه؟
نازانم، به لام دهزانم حال خراپه. ناو گهرووم تاله و شتیک له
سینه مدا ته په ته پ دهکا، تینووم، پیویسته به بیرم بیتهوه. دهستی
چه پم له ژیر جهسته م ده رده هیتم، کاتژمییره کانزاییه که شوینی
له سه ر مه چه کم ده رچووه، یازده و پینج خولهک، بوچی هینده
درهنگ؟ چاوهکانم داده خه م و به ناوله پم پاله په ستو ده خه مه سه ر
می شکم، بیر له دوینی ده که مه وه، له پی ری، دیته وه بیرم
یه کشه ممهیه و ئه مرؤ چاوپیکه وتنی کارم ههیه، به تانییه که له سه ر
خوم لاده به م.

که ته له فونم هه لگرت گوتی: (سلاو له یلا خان، ئه میر سالحیم،
ژماره ی ئیوه م له ساغر وهرگرتووه).

گوتی خه ریکه روژنامه یه کی نوئی ده رده که ن، گشت روژیک سی
لا په ره ی کلتوریان ههیه، لا په ره یه ک نیوه رو بو چاپ ده روا، دوو
لا په ره که ی دی عه سر، گوتی ئه گه ر ده رفه تت ههیه و ئه گه ر حه ز
ده که ی یه کشه ممه ده مه و عه سر سه ریکیان لیبه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

دەرفەتم هەیه چەندی بیخوازیت هەمە، لەم چوار مانگەدا جگە لە کاتی بی بەرنامە شتیکی دیکەم نەبوو، کاتیکی که لەخوڤا تێدەپەریت و لە تەمەندا نییە، نە لێی کەم دەکاتەو و نە شتیکی دەخاتە سەر، لەگەڵ سەرنووسەری هەفتەنامەیهک، که کارم تێدا دەکرد نەدەگونجام، چوار مانگ لەمەوبەر بوو، که لەبەردەم میزەکەم وەستا و گوتی بابەتەکەت هی منە و دەتوانم هەر گۆرانکارییهک که دلم بخوازیت تێدا ئەنجامی بدهم، کاغەزەکانم کوکڕدەو. گوتی وا بێردەکەیهو چی دەنووسیت، که تەنانەت ناكریت وشەیه کیشی لی بگۆردریت؟ کتیب و قەلەمەکانم خستە ناو جانتاکەمەو، گوتی ئیتر نامەوی ئەو بیستم، که هاتوویت و نارهزاییت دەربریو. جانتاکەم لە شان کرد و گوتم ئیتر گوئیست نابیت و هاتمە دەرەو. ئەیدەزانی گۆرانکارییهکە ی ئەو لەو دەقە ی، که من نووسیووم، دەقەکە ی تیکداوو، لەو کاتەو هی که هاتوو مەتە دەرەو گشت رۆژیک بەیانیان بیدار بوومەتەو و خوڤم هەنگاو بە هەنگاو دیو، که ئاسمانی تەیکردوو تا شەو داهاوو و خەوتووم. کاریکی دیکەم بیرنایەت کردبم. هەندیجار (رۆجا) م دیو یا (شەبانە)، هاتوونەتە ئێرە یا چووینەتە دەرەو شتیکیمان خواردوو و گەراوینەتەو مال، جاریکیش بابە هات و پیکەو چووینە ئەهوان، دایە و کەسانی دیکە ی خیزانەکەم دیت، سی رۆژ یا چوار رۆژ لەبیرم نییە. دەرفەتم هەیه بو کار تا چ ئەندازەیهک که بخوازیت، بەلام نازانم حەزم لێیە یا نا؟! پێویستە حەزم لیبیت، بیگومان حەزم لێیە، پیشتر حەزم لە کارەکەم بوو، تو دەبیت چاک بزانی، لەسەر کار پێدەکەنیم، پیکەنینهکانم لەبیرە، بەلام

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
ئیسنا هه زده کهم چ کاریک بکه م ، جگه له پالکهوتن و ژماردنی ئه و
پوژانهی که ماون؟ نازانم.

بابه گوتی: (وهره له کوپانیای نهوت داتمه زریئم، له ناو به شه کهی
خوت کار بکه، موچهیه کی باش وهرگره، ئایندهت دروستبکه، له
نزیک خووشمانی).

نامهوی بگه ریتمه وه ئه هوان، مرووف که رویشته ناگه ریتمه وه، ههر
ئه و سئی چوار پوژهی، که له وی بووم له وه تیگه یشتم ناتوانم
له وی بمیئمه وه، ئه هوان گهرمه ، هالاوی گهرما له زهوی به رز
ده بیتمه وه و له سه ر سینهی مرووف دهنیشیت، چند عه سر برپوئته
جادهی که نار ده ریا و بگه ریتمه وه و بیتمه بیست ده قیقه؟ چند
له ژیر بای فینککه ره وه، که بوئی خول دهدات گوشار بخوینیته وه؟
چهنده دهمه و عه سران برپوئته بازارپی که یان و له گه ل ژنه
عه ره به کان له سه ر پوتاب و ماسی زبیدی زوربلییی بکهی و
پیبکه نی؟ ئه م جاره که رویشتم وه ک بلییی ئه هوان بچووک ببووه،
بچووکتر له مندالیم، به چوار ههنگاو له ههر شه قامیک رهت ده بووم،
(چار شیر) به فولکهی دارخورماکان گه یشتبوو، فولکهی
دارخورماکان به (سه یید خه له ف) هوه لکابوو، هه وشه کانی بچووک
و قه لاکانی به ئه ندازهی پاکه ته شقارته یه ک، کاتیک لییان راده مام
وینه کانی مندالیمی تیکده دا و یاده وه ریبه کانم ونده کرد، شه وان
له وی ئوقره م نه ده گرت، دلم ماله کهی خوومی ده ویست، ته خته
خه وه کهم، ته خته خه وه کهمانی ده ویست.

شه بانه گوتی: (وهره کوپانیا، دهستی کاری نوییان ده ویت، وه کو
سالانی زانکو هه موومان له دهوری یه کین، خوش ده گوزه ری).

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

خۆش ناگوزهری دهزانم، پیویسته گشت رۆژیک له ویدیو میز دابنیشم و له سهر کاغز و نهخشه و شاشه و گشت شوینیک ژماره بنووسم، چوارهکان تیکه لاوی دووهکان دهبن، دووهکان تیکه لاوی پینجهکان و هه موویان به دوا یه کدا ریز دهبن و میشکم دهجوون، به دوا یاندا سالب دیت و هیلی لاری جیاکه رهوه. سفر، نوقته، سی، سفر، نوقته، ههشت، تیره ی شهفت جارانی به رزی بازنه دهکریت، دریژی پستون که می قهباره ی سلندر دهکریت و ئەمانه شیتم دهکن، وهکو سالانی زانکو، شهبانه نقومی ناو خوی دهبیته و رۆجا سهری دهخاته سهر کۆمپیوتهر، که سیک قسه له گهل من ناکا، له م نووسینگه دل توندکه ره دا به ته نیا ده مینمه وه.

رۆجا گوتی (خوت کۆبکه وه، با برۆین، تو تا قیکردنه وه کهت بکه، قبول و قیزات له سهر من، لی ره ده مینیتته وه چی ده که ی؟).

ئه گهر بمویستبوا یه برۆم، له گهل میساق ده رۆیشتم.

که الله ره قی ده که ی له یلا، له گهل خوت که الله ره قی ده که ی؟

نامه وی برۆم، بوچی کهس لی م تیناگات؟ ئیستا ته نانه ت ئه گهر بمه وی ئیتر تا قه تی ئەم کارانه م نییه، شنگ و توانام به ئەندازه ی رۆجا یا به ئەندازه ی تو نییه. رۆیشتم له نزیکه وه بینیه، له مالی خۆم بوویت و یه ک یه ک له ههر کاغزیک، که ئاماده ت ده کرد پلکانه ت دروستکرد و ههنگاو به ههنگاو دورکه وتیه وه له من، سهخت بوو، ههزار دانه نامه و بروانامه ت کۆکرده وه، بردت بو وهرگیژان، مورت لیدا، واژوت کرد، واده ی کونسولخانه ت وهرگرت، واده ی کونسولخانه؟ ئەمرۆ یه کشه ممه یه و رۆجا به یانی زوو

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
وادهی کونسولخانهی هه‌بوو، گوتبووی بیرداری بکه‌مه‌وه، بوچی
بیرم چوو؟

-ئهو ژمارهی داوای ده‌که‌یت...

بیگومان له کاتی خویدا له خه‌وه‌لساوه و رویشتوه، بویه
موبایل‌ه‌که‌ی داخراوه، روجا له چاوپیکه‌وتن دواناکه‌ویت، روجا
به‌هیزه وه‌کو تو.

سه‌رم گیز ده‌خوا، ده‌بیته چایی لیبنیم و شتیک بخوم، که قاجم له
ژوور ده‌به‌مه ده‌ره‌وه ناریکی و پهرش و بلاوی ماله‌که به‌سه‌ر
جه‌سته‌مدا داده‌رژیت. ته‌پله‌که پر‌بووه له قنگه جگه‌ره، بیزت ده‌بووه
و زوو ده‌ترژاند، ده‌تگوت ماله‌که بوئی به‌شی ناوخویی ده‌گریته.
مه‌نجه‌له پیسه‌کان پرن له کلینس و چه‌وری وشکبووه‌وه‌ی خواردنه
به‌رماوه‌کان له‌سه‌ر میزی مه‌تبه‌خه‌که بلاوبوونه‌ته‌وه، تابلوکانی
سه‌ر دیوار یه‌ک ده‌سته خولیان گرتوو. شوشه‌ی میزه‌که پراوپره
له شوینپه‌نجه‌ی پیس و رۆژنامه نه‌خویندراوه‌کانی دوینی و پییری
و ته‌واوی هه‌فته‌ی رابردوو به‌سه‌ریدا په‌خش و بلاو بوونه‌ته‌وه.
مانتۆکه‌م له‌سه‌ر ده‌سکی قه‌نه‌فه‌که داناوه، ده‌گه‌ریمه‌وه ناو
ژووره‌که و خوم ده‌خه‌مه‌وه ژیر به‌تانییه‌که، ئیره مالی من نییه،
پیویسته ئه‌و رۆژه بدۆزمه‌وه، که له من راده‌کات و ماله‌که وه‌کو
مال لیبکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر چوومه سه‌ر کار و باش بووم و باش
مامه‌وه، دوباره ده‌گه‌مه‌وه مال و هه‌موو شتیک ریکده‌خه‌مه‌وه،
گلوپه سوتاوه‌کان ده‌گورم، قه‌نه‌فه سووره‌کانم ده‌به‌م چاکی
بکه‌نه‌وه، پیس بوون و سپرینگه‌کانیان مردوو، پیویستیان به
پولیش هه‌یه و چه‌ند قۆچه‌یه‌کی سپی، که وه‌کو رۆژی یه‌که‌میان

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 لیبیتتهوه. هزت لییان نهبوو، بیزار ببووی له رهنگهکانیان، له
 سهرهتاوه گوتبوت بیزار دهبیت، له ههمان نهو رۆژهی، که
 چووبووین بو کرین. من و تو و رۆجا و شهبانه نهچووینه دهرسی
 نیوهرۆمان و له زانکو هاتینه دهرهوه، دایه هیشتا نهگهیشتبوو
 تاران، چووبووین قهنهفهکانی شار ببینین و یهکیکیان ههلبژییرین، تا
 دایه له مسهری تاران نهبهینه نهوسهر. رۆجا دهیگوت برۆینه (یافت
 ئاباد) تاقهتی ئەم ههموو ریگهیهه نهبوو، گوتی تهنیا جاریکه، بهلام
 دهمزانی له کۆتاییدا بو دوو سی پارچه دار و بار دهیهوویت سهه
 جار من بباته ناو شار و بمهینیتتهوه، تو دهتگوت با لیگه ریین رۆجا
 ههر کاریک، که دلی دهخوازی بیكات و شهبانه وهکو ههموو کات
 سهرنجی لای ئیمه بوو و هیچی نهدهگوت. له جیهانی منداڵ رته
 دهبووین کاتیک چاوم بهم دوکانه گهره کهوت، قهنهفه
 سوورهکانی پشت جامخانه که بهو قوچچه و گوله گهره سپییانه
 دلمی برد، گوتت (قهنهفهی سوور؟ چهند رۆژیکتر لییان بیزار
 دهبیت، ئەم کریمی و قاوهییانه سهیرکه چنده جوانن...)
 لۆچهکانی نیوچهوانی رۆجا چوونهوه نیو یهک.

مهگهر تهمهنتان چنده؟ ئیستا کاتیهتی، که قهنهفهی سوور بکرن،
 کاتیک پیر بوون به ئاسوودهییوه لهسهه ئەم قاوهییه ناشرینانه
 دابنیشن و نهوهکانتان له باوهش بکهن.

- سوورهکانم هز لیبوو، لییان بیزار نهدهبووم، دهمزانی.
 سهیری شهبانهم کرد بوچوونیکی نهبوو.

- ههم سوورهکان جوانن، ههم قاوهییهکان. نهچین یافت ئابادیش
 ببینین؟

- پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
- نه مده ویست برۆمه یافت ئاباد ئهوانه م دهویست، هه مان ئه و سوورانه، که قورس و توخ بوون و ماله که مانیان ده کرده وه وهکو خو مان، ته له فونم بو بابه کرد.
- بیر له پاره که ی مه که وه بابه گیان، ده ته وی چهند سال له سه ری دابنیشی، هه ر رهنگیکت هه ز لییه بیکره، هه ر شتیک که ده ته وی.
- کریم، نارازی نه بووی ده ستت به گوله کانیاندا ده هیئا و ده تگوت نه رمن، پاشان که دایه گه یشت چووین په رده یه کی قاوه ییمان کری تا دیکوری ماله که هه م به زه وقی من بیت هه میش تو، په رده کان دوا ی هه وت سال ئیتر کون بوون، پیویسته بیانگورم، ئه گه ر چوومه سه ر کار و باش بووم داده نیشم و بیرده که مه وه له وه ی، که چ رهنگیک زیاتر له م قاوه ییه تاریکانه له سوور دین و په رده کان نو ی ده که مه وه، ماله که دووباره جوان ده که مه وه، هه رکاتیک دووباره چاک بوومه وه.
- هه زم له چایه که، چاو یک به هو له که دا ده خشینم و ده چمه چیشخانه، کترییه پر له له که هه وت رهنگییه کان هه لده گرم، قورسییه که ی ده رمانی لابر دنی کلسم ده خاته وه یاد، که هه زار ساله له بیرمچووه بیکرم، پری ده که م و ده یخه مه سه ر ته باخی غازه که، له ته ک ته وای چهورییه زه رد و سووره وشکبووه کان و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 دهنگه برنجه برژاوهکان و دهزووله ماکارونیه پر له له کهکان، که
 پیانوه نووساون، له شوینپه نجه پیسهکانم بهسهر دهسکی
 بهفرگره که دا دهروانم، له کهوهنته رهکان، که پره له وردکه نان و
 زهرفی نایلونی بهتال و ئهم له کهی ماسته وشکبووه وه، که بهو
 سامه زهرده ناشرینه بیابانییه قهله شیوهی حالم تیکده دات، له
 مه غسه له که دا بونی قاپه پیسهکانی چند رۆژه دیت، ده بیت بلیم
 ملوک خانم بیت و پاکیان بکاته وه. چند مانگیکه ده بوو ته له فونی
 بو بکه م، به لام توانای بهرگه گرتم زور نییه له بهیانی تا عه سر
 له سهر سهری رابوه ستم و گوی له چیرۆکی ژیانی کچه به دبخته
 ته لاقدر او ه کهی و دشه په که و ته کهی، که بیست ساله خزمه تی
 دهکات بگرم، خوزگه دایه دههات و خوشی و بهخته وه ری به مالدا
 بلاوده کرده وه. ملوک خانمی دههینا، فریزه ری پر ده کرد، بونی
 خوار دنه کهی ماله کهی پر ده کرد و داده نیشته و قسهی ده کرد و
 قسهی ده کرد. دهربارهی پووری دهیگوت ئوتومبیلیکی نویی
 کریوه، بارودوخی باپیره له ماموژن بپرسیت، که کاتیکی زوره
 ته له فونی نه کرده وه، دهربارهی بابه، که چهنده دلی بو من و
 سه میرا توند بووه و ههر شهویک که له نورپینگه کهی دیته وه دلی
 دوو کچه کهی دهویت، که له خوانی ئیواره له ته نیشته بن.
 دهربارهی کچه پووره کهی، که له گه ل دوو منداله جمکه کهی چی
 دهکات و ئهو مندالهی سه میرا چ وشه یه کی دیکه ی فارسی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
فیربووه و چهنده به جوانی گوی دهکات. منیش لهسه ر قه نهفه که له
به ردهمی داده نیشتم، چای تازهی تیر رهنگم دهنوشی و پرته قالی
کوز کوز کراوم دهخوارد و گویم له دهنگی دهگرت، که له ناو
مالدا دهرنگایه وه و بهم جوړه به شیوهیه کی خونوینانه منه منم
دهکرد.

که ئاوه گهرمه که دهکه مه ناو کوپه که دهماره قاوه ییه کان له ناو
ئاوه که دا بلاو دهنه وه و گینگل دهن، دهن وولهی کیسهی چاکه
را ده کیشم دهماره کان تیکه لی یهک دهن و چایه کی خیرام بو
دروست دهکن، له وی نیت و به خه یالکی ئاسو ده وه کتربیه که م
له به رزترین دهرگای که وه نته ره که داناوه و ته نیا چای خیرا
دهخومه وه. پیویسته چا بخومه وه تا خوشحال بم، پیویسته به
خوشحالییه وه برومه سهر کار. خهریکم دهرومه سهر کاریک، که
همیشه هزم لیبووه. کاریک که خوشحالم دهکات، پیویسته
همه دیسان هزم لی هه بیته، بوچی نیمه؟ هیچ شتیکی ئه م روظانه
ئیتیر من ناخاته خهنده وه؟ بیگومان به هوئی بیکارییه وه یه، پیویسته
شتیکم هه بیته تا من بباته ناو خوئی و لی نه گهریت بزانه له کویم.
پیویست روظانه کانم بگوزهرینیت، پیویسته میشکم له هه موو شتیکی
سهرقال بکات، میشکم که به شتیکی سهرقال نابیت، بیره کان
دهرده که ون خوم لهسه ر قه نهفه سووره که له خوم دهگهریم و
هه زار کاتزمیریش دابنیشم بی تاقت نابم، ته نیا کاتیکی که
بیرکردنه وه ده خزیته ناو میشکم، بیرى خوم، تو، سه میرا، ژیانى
شهبانه و ماهان دهکه م، بیرى نه وهی، که بوچی بیره گه یشتین، له

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 کوئی ههلهمان کرد، لهکوئی دروستبوون و لهگهّل کام پالهپهستو
 بناغهمان درزی برد، که بهبی ئهوهی بزاین بوچی، لهگهّل بایهک
 به جوړیک بهسه ر خوماندا داتهپین، که ئیتر ناتوانین له جیگهکهی
 خوماندت ههلبستینهوه، ناتوانین خومان بجولینین و دووباره
 بووهستین و ئهگه ر بشتوانین، ئهوه نین، که پیشتر دارووخابووین،
 ههلهی کامه نهخشهساز بوو، که به دروستی حیسابی
 پالهپهستوکانی نهکرد و بنیاتمانی بهجوړیکی بهرگه نهگر دروستکرد
 ، که گشت رۆژیک دهتوانیت بو شکاندمان شتیکی ههبیّت؟ بیری
 ژیانی بی پیکه نین و بی ئارهزوو پارچه پارچه دهکات، وهکو لهکه
 زهرده ناشیرینهکهی ماست لهسه ر میزی چیشتخانهکه، بهلام ئهگه ر
 کارم ههبیّت، ئیتر بیرناکه مهوه، کار دهکه م و ماندوو دهبم و پاشان
 ماندوویتیم لهباووش دهکه م و ئارام ئارام دهخهوم، رۆجا گوتی
 (بوچی هینده خۆت ئازار دهدهیت؟ خو تو پیوستیهکت به کار
 نییه) بوچی تینه دهگه یشت، که ژیانی نهفرهتی من هه ر ته نیا یهک
 شادمانی تیدایه، ته نیا ئه م شادمانییه، لهو کاته وهی که رۆیشتووی
 شتیکی دیکه ت له م ژیا نه جینه هیلاوه، بهلام ئیستا پیوسته خوشحال
 بم، پیوسته شادومانیم بیربیتته وه، به نیو له په کام پالهپهستو
 دهخه مه سه ر سه رم و بهدوای دهنگی پیکه نینی بلندی خومدا
 دهگه ریم.

-وه ره ئیتر، هینده مه وهسته له یلا، درهنگ که وتووین.

-داوای لیبوردن دهکه م، ته نیا یهک خولهک، ناتوانم. دهستم له ناو
 دهستی تو بوو و بهرز بهرز پیده که نیم، له تهنیشت شه قامه که
 چه مابوومه وه و پیکه نین وه ستابوو و ئازاریک، که له ناو دلّما

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
دهات و دهچوو له بیرمه. دهستت راکیشام. درهنگ که وتبووین، به
چی پیده که نیم؟ بیرم نییه، ته نیا ئەوهم له بیره، که له (ئینقیلاب)^۱
بووین، سینه ما (بههمه ن)^۲. فیلمی خراپمان له قیستیقال بینیبوو و
دهگه پراینه وه زانکو. شهقامی کارگەر، نیوان سیدی فرۆش و کولیچه
فرۆشهکان، پرینتی ههرزان، پۆشاکێ دهستی دوو و کولیچهی
فۆمه ن بهدوای تهکسیدا دهسووراینه وه و به لای دهست و شان و
ناوقه دی خه لک تیپه ر دهبووین، تو بلوزیکی سپیت پۆشیبوو، که
سه میرا بو ی ناردبووی. پیاویک به خیرایی به رهو رومان هات و
سه ری شو ر کردبووه، دهستم به ردایت تا رهت بییت. هه مدیسان
پیکه نیم، پیاوه که سه یری کردم بو چرکه ساتیک دوودل بووی و
به رهو لام هاتی، پیاوه که که سه ری بلند کرد ئیتر درهنگ ببوو.
سه ری به سینه تدا کیشا و له په رداخی شه ربه تی هه ناره که ئاوی
هه ناره که په ری و که وته سه ر بلوزه سپییه که ت و له که یه ک
دروستبوو، که تا ئه و کاته ی له لام بوویت نه به سو ده نه به
سه رکه نه به وایتیکس^۳ نه به له که به ری رافو نه^۴ که کو تاجار
پیمدا کرد و کردمه ناو جانتاکه ت و گوتم: (ته نیا له ناو مالدا له به ری
بکه، کاتیک که سی لینییه).

چا ساردبووه که م به یه ک قوم دهخومه وه، دهنگه که ی رام
دهچله کینیت، له بیدهنگی ماله که یه، که دهنگی قوتدان هینده له
سه رمدا گینگل دها، یا له گوچکه کانم که ئیتر به بیستن

^۱ . شهقامیکی تارانیه و.

^۲ . سینه مایه که له نزیک زانکوی تاران و.

^۳ . جو ره پاکر ره وه یه که بو جل و بهرگی سپی به کار دیت و.

^۴ . جو ره پاکر ره وه یه که و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 رانه هاتوون؟ راهاتوومه به بیدهنگی مال، به تهنگه نهفهسی و
 زیندانی بوون له پشت په نجره دوو جامه بیدهنگه کان، ته نانهت
 حه زناکه م پیانووش بژهنم. چهند مانگ ده بییت، که له پشتی پیانو
 دانه نیش تووم؟ چوار مانگ؟ هه شت مانگ؟ بیرم نییه؟ په نجه کانم
 ده که مه وه، ده یاننوقینم و دوو باره ده یانکه مه وه. ته واو کراوه. ئازار
 تا مه چه که کانم ده چیته سه ره وه. په نجه کانم ئیتر نه نهرمن، نه
 سووک، کورت و ناشرین بوون. جومگه کانیا ن ئه ستوور و ره ق
 هه لاتوون و له گه ل هه ر جووله یه کی زیاده ئازاریان ده بییت. له گه ل
 ئه م ئازار و ئه م نینوکه دریز و زلانه دا، که له سه ر دوگمه ره شه کان
 هه لده خلیسکین ئیتر ناتوانم (پارچه ی والزی لامینوری)، که حه زت
 لی ده کرد بژهنم، هاتی و له ته نیشتم دانیشتی له سه ر کورسییه که ی
 پیانو. گوتت: (پیمخوشه که نینوکه کانت هه میسه کورتن و بویاخیان
 لینادهیت).

گوتم به هوی پیانو وهیه و بیرم خستیه وه، که هه نگاوی (ئوکتاف
 می منیور باسس) ° له گه ل هه ر ژهنینیک ره چاو ده که ی، تا من
 پارچه یه ک له شوپان^۶ بژهنم. گوتت: (هه ر ئه و رۆژه عاشقت بووم،
 هه مان رۆژ که له ناو سالونی گه وره ی نمایش (ئامفی تیاتری) زانکو
 له پشتی پیانو دانیشتی و ابزانم شتیکی شوپانت ژهنی، ده تزانی
 خه ریکه سه یرت ده که م؟)

° octave me minor bass زاراوه یه کی بواری موسیقاییه و ئوکتاف وشه یه کی یونانیه
 بهواتای هه شتم دیت و له تیوری موسیقادا بهواتای نیشاندهری حه وت نۆته که (دو،
 ری...) سه ره کییه که و نۆته یه کی (دو) دیت و هکو نۆته ی هه شتم و می منیور باس واته نۆته ی
 (می بچوکی بهرز) دیت.

^۶ . موسیقاریکی به ناوبانگی پۆله ندییه ۱۸۱۰-۱۸۴۹ و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
-بهراست خه ریکبوو سهیرت دهکردم؟ وا بیرمده کرده وه من
یه که مجار عاشقت بووم، رۆژی مانگرتن، که دلنیاتر له ههموو
کورپهکان له سهه بهرزترین پلیکانه ی سهه ندیکا دانیشتبوویت و
کلاویکی قه دیفه ی فره نسیت له سهه ر بوو.

-هیشتا هر چه زده کهم کاتیک پیانو لیده دهیت و ئاگات له خو نییه،
سهیری په نجه کانت بکه م که له سهه ر پیانو که سه ما ده که ن.

که راهینانمان ده کرد ده مزانی له ناو چوارچیوهی ده رگای
ژووره که دا وه ستاوی و سه یرم ده که ی، چون موسیقا بژهنم کاتیک
لیره نیت و سه یرم ناکه ی؟ لیره نیت و په نجه کانم سه ما کردنیان
بیرچوته وه وشکبوونه ته وه و ئیتر شتیکی شوپانم له بیر نییه،
پیویسته چاکی بکه مه وه، کاتیک چومه سهه ر کار و رۆژیکی
خوشم دوزیه وه، که له من راده کات، پیانو که ده به م تا ریکی
بخه نه وه، دووباره راهینان ده که م تا په نجه کانم وه کو رۆژانی
نه رۆیشتنی لیبته وه، پیویسته (پارتیتور)^۷ ده کانم بدوزمه وه.

بوچی ئه مرۆ هیواش هیواش تیده په ری؟ هیشتا کاتر میر نه بوته
یه ک. لاپتوپه کهم داده گیر سینم و ئیمیله کانم به ئومیدی شتیکی، که
هیچ کاتیک روون نییه، ده که مه وه. (گرنگ، گرنگ، گرنگ). (سی
شیواز بو ریگری له شیرپه نجه ی سینگ). (نمایشکهری جوانی
ئیرانی له نیویورک) ههموویان ده سرپه وه. لاپه ره کان داده خه م و
ویلاگم ده به مه سهه ره وه، پۆسته که ی دوینیم یازده کۆمینتی هه یه.
له باره ی پیشنیازی کاری تازه م نووسیومه. له باره ی صالحی،

---

^۷ بریتیه له لاپه ره ی نۆته نووسی که نۆته ی تهواوی به شهکانی موسیقای ئورکیسترایه کی
سه مفونی یا ئورکیسترایه کی خانه واده بی یا موسیقار هکانی دیکه ی له سهه ر تۆمار کر ابیت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 له باره ی رۆژنامه و رۆژانی خۆشی به ره و پروم. له باره ی
 خۆش حال که رترین په شیوییه کی دنیا. نووسیویانه: (به هیوای
 سه لامه تی)، (شیرینییه که ی ئیمه چی ده بییت؟)، (چهند سهیره
 دوا جار شتیکت نووسی)، (سه ریکمان لییده) و شتگه لیکی له م
 چه شنانه. چه زده که م که نه یانبینم، چه زده که م هر کاتیکی ده مه وی
 شتیکی بلیم له دووره وه بیلیم و خۆم بشارمه وه و هر کاتیکی
 ده خوازم وه لام بییستم، له دووره وه بییستم. نامه وی که سیکی
 له پیشم دابنیشی و سه یرم بکات و چاوه پروانی قسه یه ک بییت. هر
 له بهر ئەمه شه رۆژنامه م چه ز لییه. چه زده که م له ناو شوینی
 هه والنووسی رۆژنامه دا دابنیشم و بنووسم و به یانی له پشت
 چناره گه وره که ی کۆلانی به رامبه ر کۆشکه که دابنیشم و ببینم چه ند
 که س له کاتی هه لدانه وه ی لاپه ره کان راده مینن له ناو نیشانی ئەو
 بابه ته ی، که من نووسیومه.

-پیویسته که ی له سه ر کار بییت؟

-کاتژمیر چوار و نیو.

ده لیم: (تا خۆر هه لات به ئاگا بووم، به لام له بیرم چوو به ئاگات
 به ینمه وه، له کاتی خۆت گه یشتی؟) له کاتی خۆی گه یشتوووه. ده لیت
 بچین بۆ نانخواردنی نیوه پرو، تازه کاتژمیر یه ک و نیوه و تا کاتی
 دیده نی رۆژنامه کاتیکی زۆرم هه یه، که پیویسته بگوزه رییت.
 ده لیت: (دییت؟ تاقه تم نییه ئیستا برۆم بۆ سه ر کار، نانی نیوه پرو
 ده خۆین، پاشان ده چمه کۆمپانیا، تۆش برۆ رۆژنامه).
 شتیکی قاچه کانمی به ستوووه، ده لیم نازانم.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
-واته چی که نازانی؟ وهره برۆین ئیتر. من ئۆتۆمبیلیم نییه، دوو
چارهگ، ئاپادانا، لهسهه نیلۆفهه به، پیکهوه دهچینه شوینیک.
دییت، کاتیک بیدهنگی واته کوکی.

کاتیک بیدهنگ دههم واته کوکم؟ نا، نیم. من کاتیک کوک بم
بیدهنگ نابم، پیدهکه نم، دههم دهکه مهوه و ده لیم به لی، کوکم، به لام
دهزانم که بیدهنگی ناکه م، رهنگه ئه و رۆژههش بیدهنگیم
کردبوویت، که وابیرت دهکردهوه کوکم لهسهه رۆیشتنت، به بی
دهنگی دانیشتبووم و جانتاکه تم دادهخست، کوک نه بووم، ته نیا
بیدهنگ بووم و تو به بی من رۆیشتی، رۆیشتی دایک و باوکتت
دیت، بیگومان زور پیکه نیت و سههت خسته سهه سهه ری دایکت و
گوتت خۆت دلتهنگ مه که، بیگومان پوره کانت که هاتبوون بهر له
رۆیشتنت بتبینن، له باوهشت کردن و ماچت کردن و گوتت زوو
دهگه ریته وه. دوو سی جار جانتاکه تم کردهوه و دلنیا بووم له وهی
شتیک به جی نه ماوه و دووباره دامخسته وه و ته واو بیدهنگ بووم.
به شاردا سورایته وه و خواحافیزیت له کوپ و کالان کرد و
بیگومان ئه وهت پی راسپاردن، که من ته نیا جینه هیلن و ئاگایان لیم
هه بییت، کاتیک که لی ره نیت. من بیدهنگ بووم و بو دوایین جار
زنجیری جانتاکه تم راکیشا و تو بیگومان له گه له هه مووان چاک و
خۆشیت ده کرد و چه ند زه رده خه نه یه کی ئومیده واریت بو ئه و
که سانه ده کردن، که ده تویست به ته نیا جییان به یلیت، ده رگای
جانتاکه م کلۆمدا، ده رگای مالت کرده وه و هاتیه ژووره وه، من
بیدهنگ بووم، به لام دهزانم که کوک نه بووم.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 وا بیرمده کردهوه، که نارۆیت، چاوه پروان بووم بییته ژووره وه و
 من ماچ بکهی و بلئی په شیمان بوومه ته وه، تو کوک نه بیت بو هیچ
 شوینیک نارۆم، چاوه پروان بووم بییت و بلئی ئاشکرایه، که به ته نیا
 جیت ناهیلیم، بو کوئی برۆم به بی تو؟ دلنیا بووم نارۆیت، ته نانهت
 کاتیک، که ته له فونت بو تاکسی ته له فون کرد و گوتت ده رۆمه
 فرۆکه خانهی ئیمام، به خۆم گوت نارۆیت به بی من، وه ستام له ناو
 چوارچیوهی ده رگاکه، جله کانت گۆری، چاوم وه رگیرا کراس و
 فانیه کی نویت پۆشی، کارته کانیا نم لیکرد بوویه وه و له سه ر
 سیسه مه که دامنا بو، خۆم بو رۆیشنتت کریبووم و ئه وه م له
 میشکد ابو، که شیکترین گه شتاری ناو فرۆکه بیت. کراسی
 خه تخه تی مۆر و فانیه ی خۆله میشی و کابوی توخ، چاکه ته
 نیلیه که ت له سه ر سیسه مه که بو، کۆله پشته که ت سه یر کرد
 زنجیری سه ره وه ت کرده وه و ویستت ئه و جلانه ی، که له بهرت
 داتکه ندووه بیخه یته ناویه وه.

گوتت باشه، سه یرت نه کردم، گۆره وییه کانت هه لکیشا، چوومه
 ناو هۆله که و له سه ر قه نه فه دانیشتم و کتیبم خسته ناو ده ست،
 نه ده بوایه بگریابوو مایه، تو نه ده رۆیشتی، دلنیا بووم نارۆیت به بی
 من، ده تو یست من بترسینیت، دهنگی تایه ی جاننا هات، له به رده م
 ده رگا بووی، له سه رووی کتیبه که لیم روانیت، چاکه ته نیلیه که ت
 پۆشیبوو، کۆله پشته که ت له سه ر زه وی دانا، پیلا وه کانت له پیکرد و
 هیدی هیدی قه یتانه کانیا نت به ست، که چاوت وه رگیرا لام، سه رم
 نه وی کرد.

—وه ره باوه شم.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
نه هاتم، چوومه ناو ژووره که و دهرگا که م داخست، جله کانت
له سهر سیسه مه که بوو، ته نیا شکل و قهواره یه کی رۆشنی تو، که بی
تو له ماله که مابوو، گویمدایه تا دهنگی کرانه وه و داخستنی
دهرگا که هات و دهنگی تایه کانی جانتا که، که دوور ده که و تنه وه،
نه ده بوایه بگریابوو مایه، تو ده که رایت وه دلنیا بووم، نه تده توانی به بی
من بمینیته وه و ژیان ببهیته سهرو خوشحال بیت، زور زوو
ده که رایت وه، پهنگه له فرۆکه خانه، پهنگه سبهی یا دووسبهی.

له نیو هه موو پۆشاکه کاند، کابوی توخ و مانتوی خۆله میشی
ده پۆشم، ده بینی؟ وه کو تو م لیها تو وه کاتی که ده تو یست به دوا ی
ژیانی تازه تدا برۆی، خه ریکم به دوا ی ژیانی تازه مدا دهرۆم و وه کو
تو بوون حه تمه ن ئاماژه یه کی چاکه بۆم، سهیری پوخسارم ده که م
له ئاوینه، چهند رۆژه ئارایشتم نه کردوو، که چوار دهوری
چاوه کانم هینده پاکه؟ هه رچی له جانتا که مه به هوی قه له می چاو
دهی رژی نه مه سهر سیسه مه که، گو شه ی چاوم به دهستی چه پم
راده کیشم تا لۆچه کانی بیته وه و له سهرووی برژانگه کان هیلی
رهش ده کیشم، لار ده بیته وه وه کو هه موو کات، وه کو ته واوی
هیله کانی ژیانم، که کیشام و لار بوو و سریمه وه و دووباره
کیشامه وه و هه مدیسان لار بوو، وه کو شهوانی راهینان، که
سه دجار به قه له می سوور له ته ک (بابه) ره شه کان، هیلم داده نا و
تیکده چوو و ده مسرپیه وه و دووباره ده مکیشایه وه و دووباره
تیکده چوو و من ده مامه وه و ده فته ر دراو، له سه میرا ده پارامه وه
هیلم بو بکیشیت، نه یده کیشا و ده یگوت شیته، ئەمانه چاکن و من
به چاوه ته ره کانمه وه دووباره ده مسرپیه وه و هه مدیسان

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهمنووسییهوه، بهلام ئیتر تاقهتی سرینهوهم نییه، دووباره
لهسهری هیل دهکیشم تا پان بیټ و خواروخیچییهکهی له رهشایی
قهلهمدا ون بیټ.

هه موو شالهکانم له کهنتورهکه بهسهر یهکدا پهرش و بلاو
بوونهتهوه، رهشی ساده، شینی دامه دامه، کریمی به گول گولی
نارنجی، ئهرخهوانی و قاوهیی دوورپهنگ، دووباره رهش، یهکیک
ناشرین، یهکیک چرچ و لوچ، شاله بنهوشهیییهکه م دینمه دهرهوه، له
چهند مانگ لهمهوبهروهوه که لهگهله روجا کریمان هیشتا لهسهرم
نهکردوو و تهواو نوی ماوه بو ئهمرۆ.

ئه مه ههلبگره، پیستت سپییه، لیټ دیت، خوت رابهینه لهسهر
پوشینی رهنگه کراوهکان.

پیویسته خوم رابهینم به پوشینی رهنگه کراوهکان، به خوشحالی
و شادمانی بوون، خهریکم دهچمه سهر کار، کاریک، که ههزار
سال لهمهوبهر هزم لیبووه، بو سووراوی کراوه دهچمه لای
چهکمهجهی ژیر ئاوینهکه، یهکیک هیشتا لیرهیه، په مهبیهکی توخه و
بوئی کوئی دعات، له لیوهکانمی ههلهسووم، ناشرین بووم، به
پشته دهستم دهیسرپهوه، ههر ئه و شوینهواره سوورهی که
جییهیلاره بهسه، خو بو میوانداری نارۆم.

بیجو رهشهکهی پیشهوه ئهمرۆ لیره نییه و دهتوانم به یهک
که رت له گهراج بیمه دهرهوه، ئاماژهیهکی چاکه، ههتمه ن ئهمرۆ
پیدهچیت چاک بگوزهریت، دهوریمهوه ناو جاده و دهکهومه ناو
هیرشی ئوتومبیلهکان و شوفیره ئارهقهکردووکان و هورین و
کەش و ههواي نالهبار، ئەم کاتهی نیوهرو خو کاتی قهرهبالغی نییه

پاييز دوا وهرزى ساله..... نهسىمى مهر عشى
 بوچى نايه ويٽ چاك بگوزهرىٽ؟ ئوتومبيله كه به چاكي ناروات و
 پييه كانم له سهر گاز و ئيستوپ به چاكي دانانيشن، مه گهر چهند
 ده بيٽ شوفيريم نه كردوو؟ فينككهره وه داده گيرسىنم و هه واكه
 ملم فينك ده كاته وه، به لام كوشينه كه له گهل جه سته م ناگونجيت،
 ئەملاو ئەولا ده كه م، ماننوكه م له ژيرمه وه ريكده خه مه وه،
 كوشينه كه ده كيشمه دوا وه، پشتيه كه ي ده به مه خواره وه، قايشه كه م
 ده به ستم.... سوويكى نيه، جامه كه ده هينمه خواره وه تا هه وا بيٽ،
 هه وا گهرمه، گهرم و پيس، گهرماي په نگخواردوى گه لاويژ له گهل
 گهرماي تازه ي جو زهردان جياوازي هه يه، گهرماي جو زهردان نوييه
 و خوره كه ي تيشكى نوي به سهر مرو قدا په خش ده كات، به لام
 گه لاويژ پيس و چه وره و بوني ناخوشى مانه وه ده دات، ته نانه ت
 خوره كه شى هه روا، به لاي زور پيسيدا تيده په ريت و به جه سته وه
 ده نيشيت و هيج ريگايه ك بو قوتار بوون له بونه مردوو و
 خنكي نه ره كه ي نيه، دلم ده خوازيٽ هه ر ئيستا بگه ريمه وه مال و
 دابنيشم له ژير دلويه فينككه كانى دوش و سهرم بنيم به ديوار و
 گوي له دهنگى پژانى ئاوى سارد له سهر كاشييه شينه كان بگرم.
 ئوتومبيليك له دوامه وه هورين ليده دات، شتيك له سينه مدا ليده دات،
 هه وا نيه، خه ريكم ده خنكيم، په نجه كانم له جانتاكه به لاي موبایل و
 جزدانى پاره و هيدفون و قه له م پاندان و پاكه تى جگهره
 وشكبو وه كان و ده فته رچه دا تيده په ريت و ده سته حه به
 ديازپوكسا يده كه م ده دوزنه وه، حه بيكي سهوز، بچووك و لووس و
 به بي ئاو به ئاسانى ده چيٽه خواره وه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 -دلّه پراوکیت ههیه بابه گیان، ههولده له ژیر پالّه په ستوی ژینگه ییدا
 نه بیت، ههر کاتیک دلّه کوتیت هه بوو، یه ک دانه بخو، خه و آلووت
 ناکات، ئالوودهشت ناکات، ته نیا زیده پوی مه که، له میژبوو دلم کهم
 و زیاد لیی دها کاتیک کاتی نه بوو به توندی به دیواره کانی دلمیدا
 ده کیشا و شتیک لییه وه ده که وته ناو جهسته مه وه، پاشان توند توند
 لییده دا به ئەندازه یه ک، که هه ناسه ته نگ ده بوو، ترسام له خه و دا
 جهلته لیمبدا، له هه ناسه ته نگیدا بیدار ببه مه وه و که سیک نه بیت
 به رزم بکاته وه، هینده هه ناسه هه لمژم تا رهش هه لگه پیم و بمرم،
 پاشان تا چند پوژ که سیک نه مدوزیتته وه و بوگن بکه م و بوون
 بگرم، شهرم دامگریت به رامبهر به وانه ی، که ده رگای ماله که
 ده شکینن و له بونی گه نیوی جهسته ی ره شهه لاتووم به ده سه سپی
 سپی به رده م لووتیان ده گرن، چوومه لای هاورپییه کی زانکوی
 کونی باوکم، هیلکاری دلی بو کردم و ئیکوی گرت و ته له فونی بو
 بابه کرد.

-دلی هیچ گرفتیکی نییه.

بابه گوتی با دیاز پوکسایدیم بو بنووسیت، ته له فونه که ی وهر گرت و
 قسه ی له گه ل من کرد.

-کاتیک نیگه ران ده بیت، دانه یه ک بخو، ده ته ویت ماوه یه ک بیته لای
 ئیمه؟

-نا.

-ده ته ویت من یا دایه چند پوژیک بیینه تاران؟ ده ته ویت بلیم
 سه میرا داوه تنامه بنیریت و ماوه یه ک بچیته فرهنسا؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
 نه مده ویست، تاقه تی رۆیشتنم نه بوو، نه بۆ ئەهوان، نه بۆ فرهنسا،
 نه بۆ هیچ جیگایه کی دیکه، دلم ته نیا سیسه مه که ی ده ویست،
 سیسه مه که مان وه کو ئیستا، که تاقه تی ئەم هه موو ئوتۆمبیله م نییه
 و دلم ده یه ویست ده ستیکی گه وره بیست و هه لمبگریست و بمباته
 ناوه راستی زستان. ناو کۆلانیکی داخراو، ژیر سیبه ری دار چناریکی
 گه وره، دلم ده خوازیست به توندی بکیشم به ئوتۆمبیلی پیشه وه و
 هینده پی به گازه که وه بنیم تا ئوتۆمبیله کان یه ک به یه ک پارچه
 ده بن و ده پلیشینه وه و من به نیوه راستیاندا تیپه ڤم.

ده سوورپیمه وه ناو نیلۆفه ر، له شکۆلاته فرۆشی و له فه فرۆش و
 دۆنه ر و فاست فوود و که لوپه لی یاری مندالان و بنکه ی پۆلیس
 رته ده بم و ده گمه رۆجا، که له سه ر شه قامه که وه ستاوه و به
 مۆبایل قسه ده کات، بانگی ده که م، ده گه ریته وه، پرچی سوور کردوه
 و چه نده له چاوه سه وزه تۆخه کانی دیت، داده نیشیت و خوا
 حافیزی ده کات، ده لیم: (قژت چه نده جوان و چاک بووه، لیت دیت)
 ده ست له قژی ده دات.

-دوینی ره نگم کرد بۆ بالۆیزخانه، خۆیشم ره نگه که م حه ز لییه،
 چۆنی؟

- وه کو هه موو کات، بالۆیزخانه چی بوو؟

-به لگه نامه کانمیان وه رگرت، گوتیان له نیوان سی هه فته تا سی
 مانگ وه لامت ده دهینه وه.

- ئیستا سی هه فته یا سی مانگ؟

-نازانم، نه یانگوت.

جامه که دینیته خواره وه و شاله که ی ده کاته وه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نەسیمی مەر عەشی

-زۆر برسیم، بچینه کوی؟

هەر شوینیک، جیاوازی نییه.

-واته چی، که جیاوازی نییه؟ بارودوخی مروّف تیکدهدهی بهم

بیزهوقییهتهوه، بچینه بهندهر؟ خو ئەمرو نۆبهی ئۆتۆمبیلهکهشته.

بهندهر نزیکه، دهسورپیمهوه ناو میهنان، دهست دهباته ناو جانتاکهی

و چهند دیقیدییهک لهسەر کوشینی دواوه دادهنیت.

ئەمانه ببینه، هەموویان چاکن، لهنیو سهدهها فیلم هەلمبژاردوون.

-سوپاس، چ ههوالیک له شهبانهوه؟

-خراب نییه، لهدوای رۆژنامه وهره کۆمپانیا ببینه.

-نازانم کارهکهم تا کهی دریژه دهکیشیت، لهگهڵ ئەرسهلان باشه؟

-رۆژیک باشه، رۆژیک خراب، کورپکی خراب نییه، شهبانهش

لهکۆتاییدا دهبوایه یهکیکی بدوزیباویهوه، بوچی هیچ شتیکت له

روخسارت نهداوه؟

لیمداوه... دیار نییه؟

-بهراست وا بیردهکهیهوه لیتداوه؟ رۆژی یهکهمه، که دهتهویت

بچیته سهر کار، غیر کهمیک رهنگی سهرکولمهت^۱ لیدهدا با وهکو

مردووان نهبیت، لیت بترسن.

لیره کوا شوین نییه، له کوی ئۆتۆمبیلهکهم له گهراج رابگرم؟

لهپیش ئەم دهرگایه رایگره، ئاگامان له ئۆتۆمبیلهکه دهبیت.

ئیره نابیت، بهردهم گهراجی خهلهکه.

تو رایگره، ههقت چیه لهسهر من!

^۱. جۆره جوانکارییهکی نافرمانه و له عهرهبی خودی پندهلین و فارسیش رژ گونهی بو بهکار دهبات، ئیمهش رهنگی سهرکولمهمان بو بهکار هیناوه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
 له ئوتومبیل دیمه خواره وه و ئه وه یتر له سه ر پو جایه، هه میشه
 باشترین ریگاکان بو ئه وه یتری هه ر شتیگ ده دوزیته وه، له کورسی
 چوارهم بووین و دلم ترپه ترپی ده کرد بو میساق، که له یه ک
 شوین ئوقره ی نه ده گرت و پوژیک وا هه ستمده کرد منی ده ویت و
 پوژیک نا، پو جاکه بریار بوو بیته گه شتی زانستی ته ورین، گوتی
 تو ته نیا وه ره و ئه وه یتر له سه ر من، کاتیگ له گه شت گه راینه وه
 من ببومه مولکی میساق و سالی دواتر پیکه وه له مایکدا بووین،
 پو جاکه له ناو جانتاکه ی قه له م و کاغه ز ده هیئیته ده ره وه و
 ده نووسیت، ئیمه له ناو خوار دنگه یین، له ژیره وه وینه ی ئیموجیه کی
 پیکه نیناوی ده کیشیت و له ته نیشتی له فه یه کی ئه ستوری پر له
 کاهوو ده کیشیت و له ژیر فلچه ی ئوتومبیله که دا دایده نیت، ده ستم
 راده کیشیت و ده بیاته ناو چیشتخانه که، که فینک و قه ره بالغه و
 جیگه نییه بو دانیشتن. ده چیت له سه ر یه کیگ له کورسییه کانی
 میزیک ی چوار که سی داده نیشیت، که که سیگ له و دیوی میزه که
 دانیشتوو و نان ده خوات.

-ببوره به ریز، ده کریت لیره دانیشین؟

دهستی راده کیشم و به هیمنی ده لیم ئاسووده نیم، ئاماژه بو
 خوار دنه که ی پیاوه که ده کات.

-ئیستا ده پوات، سه یرکه خوار دنه که ی ته واو بووه.

جانتا و کاغه زه کانی له سه ر میزه که داده نیت به شیوه یه ک، که لکاوه
 به پیتزای نیوه خوراوی پیاوه که وه.

چی ده خویت؟ جیاوازی نییه ئیتر، خوم شتیگ ده هیتم.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهچیتته پیش میزی خواردنگه که، ئاسووده نیم له ته نیشته پیاوه که،
هه لده ستمه وه و له ته نیشته رۆجا ده وه ستم، که دهستی له سهر
میزی خواردنگه که داناوه و به وردی وهک بلایی بابه تیکی
نه خشه سازی له گۆرپیه نیوهی خواردنگه کانی سهر تابلۆ که
داواده کات، که من ده بینیت ده لیت: (بوچی هه لسا یته وه؟
که لوپه له کانم له سهر میزه که یه، نابینی؟)

حیساب ده کات و پیکه وه ده گه رپینه وه و داده نیشین، ئاسووده نیم،
خۆم له سهر کورسییه که کۆده که مه وه، پیاوه که ش ئاسووده نییه، به
دلره نجاوییه وه واز له خواردنگه که ی دینیت و ده پروات.

- سووچی هه بوو، خه ریکبوو خواردنگه که ی ده خوارد، دلی ره نجا.
- دلیشی بیه ویت ئیمه له سهر میزه که ی دابنیشین.

روو له خزمه تکاره که ده کات و ملی لار ده کاته وه و ئاماژه بو
ورگی ده کات، پاشان که لوپه له کانی ده خاته لاوه و ده پرسیت: (بوچی
دیشان بیتا قه تی ئه مرۆ؟ مه گه ر ناته وی برۆیته سهر کار؟
کیشه کانت چار سهر بوو ئیدی)

- کیشه م بی کاری بوو؟

- به لی، بی کاری بوو، مه گه ر نه تده گوت ژیا نی من ته نیا ئه م یه ک
خۆش حالیه ی هه بووه، ئیتر چ کیشه یه کت هه یه؟
پیشخۆر (موقه بیلات) مان بو ده هینن، رۆجا زه لاته ی په تاته له پیش
من داده نیت.

بخۆ، دلخۆش ده بیت.

چی، من به خواردنی زه لاته ی په تاته خۆش حال بم؟ سه یری
کاتر می ره که م ده که م، ئیتر شتیکی نه ماوه بو چاوپیکه وتنه که، به لام

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
تامه زرۆم بۆی تهواو بووه، خۆزگه دهکهوته بهیانی و تا شهو ههر
لیره داده نیشتم، رۆجا دهلیت: (تو گهیشتی، خه ریکبووم له گه
سه میرا قسه دهکرد، گوتی دوو سی مانگی دیکه میرده کهی
تاوتوی نامه کهی دهکات و پاشان بو چند ههفته یه که دینه ئیران).

-خۆزگه کاتیک تو دهرویت، لهوئی بیته تا بهته نیا نه مینیته وه.
-پیویسته خۆم رابهینم له گهله ته نیایی، ئەمرو گوتیان پیویسته
نامه یه که بو بالوێزخانه ببه، که له ناوه رۆکیدا که سیک پالپشتی
ئه وه بکات، که بو ماوه یه که شوینم پیده دات، به سه میرام گوت بۆم
جیبه جی دهکات، کاریکی قورسه، خوی کاری ههیه، میردی ههیه،
مندالی بچوکی ههیه، بۆی ده بیته ده رده سه ری.

-نیگه ران مه به، سه میرا چه زده کات هاوکاری بکات، دایکیشم زۆر
به هاراتی ئابادان و زه عفه ران و سه وزه ی به ستووی داناوه تا بۆی
بهیت، جانتاکه ت زۆر پر مه که.

گارسۆن لازانیام له پیش داده نیته، پیتزا له پیش رۆجا، رۆجا
هه ر دووکیان راده کیشیته ناوه راستی میزه که، له ته نیشته یه که،
پارویک له م ده خوات، پارویک له و، شهیدای نانخواردنی بوویت،
دهتگوت کاتیک له به رده مت شتیک ده خوات، تهواو تییر بیت
ئاره زووی خواردن ده که یته. بۆچی ئەمرو له می شکم ناچیته ده ر؟
ده لیم: (بیرته که میساق به منی ده گوت له یلی).

دلم هه زار جار له چرکه یه که دا لیده دات، جیاوازی ههیه له نیوان
ئه مه ی، که له زهینمدا دووباره بیته وه یا ئه مه ی، که بیته سه ر
زمانم، که دبیته سه ر زمانم ده بیته واقعی، ده بیته شه پۆل له هه وادا
و کهسانی دیکه ش ده تبینن، رۆجا بیستویه تی و ئیستا ئیتر له تو و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
چیژی بهبیرهاتنهوهی ئەمهی، که هاوشیوهی هیچ کهسی دیکه
بانگت نه دهکردم له گهل ئەودا هاوبهشم. چاویلکه خره چوارچیوه
کانزاییه کهت له چاو دهکرد و له سهرووی کتیبه کهوه دهتگوت:
لهیلی واته رهنگدانهوهی مه عشووق له چاوی عاشق، واته بیگهردی
عیشق، رزگار بوون له مه عشووق، لهیلی کاسهیه و عهشق شه رابی
ناوی، پیویسته کاسه له دهست بگریت و مهست بیت له گهل
شهراب).

-بهلی دهیگوت لهیلی، بهبوچوونی من رومانتيکتره له لهیلا، ئیستا
بوچی کهوتیه سهر بیری میساق؟
-دوینی شهو له خهودا بینیم.

-من خو گوتم ئەمرو شتیکت بهسهر هاتوو، ته نیا ئەمرو بیری
لیمه کهوه تکایه، ههشت مانگ تیپه ریوه، خواردنه کهت بخو، ئەمرو
رۆژیکی گرنگه، پیویسته بیر له شته باشه کان بکهیتهوه.

شتیک دلم دهگوشیت، راست دهلیت بیرکردنهوه له تو زور
له میژه که ئیتر شتیکی باش نییه، چ گرنگییه کی ههیه که بانگت
دهکردم لهیلی یا لهیلا، چ گرنگییه کی ههیه، که قه نه فهی ماله که مان
سوور بوو یا قاوهیی، چاکه ته نیلییه کهت له بهر بوو یا کاربوونی،
نانخواردنی روجا جوانه یا نا، گرنگ ئەمهیه، که نه ده بوو
برویشتبوای، بهلام رۆیشتی، نابیت بیر له تو بکه مه وه، له رۆژیکی
وهها گرنگدا.

راهاتووی به غه م خواردن لهیلا، دنیات بو خوت کردوته تهکیه ی
شامی غه ریبان، ته نیا سینگی خوت ناکوتیت، وهره برۆ گوړیک

پاييز دوا وەرزى سالە..... نەسىمى مەرەشى
دروست بکە بۆ مىساق و ھەموو پۆژىک لەسەرى بگريى، بەلام
تەواوى دونيا مەکە گۆرستان ئىتر. نانەنەکەت بخۆ.

دەست بە گەر وومدا دادەھيىنم، گريىھەكى رەق ديسان
گەر او تەو و پريگەى ھەموو شتيكى گرتوو، گريىھەک کە لەو
کاتەو ھى رۆيشتووى لەناو گەر وومدا ماو تەو و رەچەتەى ھىچ
دکتۆرىک کارىگەرى لەسەر نىيە، دوو مانگ ھەم خوار دو دەرزىم
لیدا و ھەر پۆژىک لاواز تر بووم تا بابە ھاتە تاران، تەنانەت
ئەو یش گريىھەکەى نەدیت، گوتم: (باش نابيىت بابە، بەھىچ جۆرىک
باش نابيىت).

-گەر ووت خۆ سەلامەتە بابە گيان، كى ھىندە ئەنتى بايو تىكى بۆت
نووسيوە؟

پۆجا دەستەکانى لەسەر دلى دادەنيىت و گارسۆنەکە بانگ
دەکات.

-بەريز قاپيىکمان دەدەيتى؟ ئەو خوار دنى ماو تەو دەيبەين.
بە چاوى قينەو سەيرى دەکەم، تورپە دەبيىت.
بۆرژو و ابازى مەکە، تۆ کە نەتخوار دوو، ئىتر چ کارت پيىھەو
ھەيە؟ دەيبەم بۆ شەبانە.

ھاندى تەلەفۆنەکەى لە جانتاکە دەردەھيىت و ژمارە ليدەدات.
-سلاو شەبانە، کۆمپانيا چۆنە؟... کارەکەم تۆزىک دريژەى کيشا،
پاشانىش ھاتىن لەگەل لەيلا نانى نيوەرۆمان خوار د... پيتزا و
لازانيا، خەرىکم لازانيا ت بۆ دەھيىنم... باشە.

مۆبايلەکە دەداتە من.

چى ھەيە شەبانە؟

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

هیچ، واته دواتر بۆت باس دهکه م، فراوین خوش بوو؟

بهلی، خراب نه بوو، شتیکت ناویتی؟

دهلیمه رۆجا بیهینیت، چ له فهیه ک؟

هیچ، په شیمان بوومه وه، دواتر پیکه وه دهچین و دهیخوین.

دلنیای؟

بهلی، شهو ته له فونت بۆ دهکه م، قسه بکهین.

رۆجا هه لدهستیتته وه، دهلیم (پیکه وه برۆین رۆجا، دهتگه یه نم)

شیتی؟ بیته نا ئه و قه ره بالغیه و بگه ریته وه، له کاتی خویدا

ناگه یته سه ر کاره که ت، من له سه ر ئه و شه قامه وه به ته کسی

دهرۆم.

مه گه ر چه نده دریژه ده کیشیت.

زۆر. له گه رانه وه زۆر هیلاک ده بیت، له بری گه یاندنی من هه نگاو

بنی تا سه ر کار، سه یری دوکانه کان و خه لک و قه ره بالغی بکه،

شتیک بکره، حالت دیتته وه سه ر خوئی، (ههفت تیر)⁹ نزیکه، شتیکت

پیویست نییه؟

شتیکم پیویست نییه؟ بوچی، پیویستمه، له چک، مانتو، پانتۆل،

هه موو شت، هه موو جله کانم کۆن بوونه، دایه گوتی مندالی ملوک

خانمیش ئه م جلانه ناپوشیت، که تو له بهری ده که یته. ده ته ویت به

سه میرا بلیم چه ند دهستیکت بو بکریت و بینیریت؟ نه مده ویست،

به لام ئیستا که بریاره برۆمه سه ر کار و باش بم، ده توانم هه ر

ئیستا برۆم هه موویان بکریم و به چه ند عه لاگه یه کی پر له پۆشاک

نوئی وه کو کچۆله یه کی بیست و هه شت سالانی خوشحال برۆمه

⁹ . ناوی گۆرهبانیکی تارانیه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عشی
سه‌ر کار، پاشان به زهرده‌خه‌نه‌وه به ههموان بلیم که له هه‌فت تیر
تیده‌په‌پریم، ئه‌وانه‌م دیت و حه‌زم لییان کرد.

رؤجا خوا حافیزی ده‌کات و به جان‌تا و ته‌واوی کاغه‌زه‌کانیه‌وه
ده‌چیتته سه‌ر(موته‌هه‌ری) ^{۱۰} له‌پیش ئوتومبیله‌که‌م شوینیکی وه‌ستانی
ئوتومبیل به‌تال بووه، ئوتومبیله‌که‌م راده‌گرم، ده‌توانم تا کاتژمیر
چوار هه‌نگاو بنیم و پاشان برۆمه رۆژنامه، به پیاده ده‌رۆم تا
دوکانه‌کان و خه‌لک و قه‌ره‌بالغی دلخۆشم بکه‌ن، له شه‌قامه‌که
ده‌چمه خوارو ده‌سورپیمه‌وه به‌لای راستدا، پاشان ده‌که‌ومه ناو
(موفه‌تته‌ح) و تا هه‌فت تیر ده‌رۆم، هه‌ر جاریک، که ده‌سورپیمه‌وه
مرۆقه‌کان زیاتر ده‌بن و خیراتر ده‌رۆن، وه‌کو گه‌ردیله هه‌میشه له
بزاوته‌کان به جووله‌یه‌کی سه‌رگه‌رادانانه‌وه به‌ناو یه‌کدا ده‌چن و
لیک ره‌ت ده‌بن، شوسته‌و شه‌قامه‌که، نیوان پاسه‌گه‌وره‌کان و
ئوتومبیله‌ بچووکه‌کان پره‌ له مرۆقگه‌لیک که له‌گه‌ل یه‌کتیری و به
ته‌له‌فونه‌کانیان قسه‌ ده‌که‌ن، لیوه‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی کابووساوی
ده‌جولیت و وشه‌گه‌لیکی سه‌یر ده‌لین، به‌ زمانیک که ئاشنای نیم.
هه‌زاران که‌سن. هه‌موو ئه‌و هه‌زار که‌سه وه‌ک بلیی له‌ناو سه‌ری
مندا قسه‌ ده‌که‌ن، گه‌رما شیتیم ده‌کات، هورپینی بلندی پاسیک
رامده‌په‌رینیت، که‌سیک خوی لی‌مده‌دات، خۆم ده‌کیشمه لاوه و له
دوکانیکی بی‌ده‌نگ و فینکدا ئوقره‌ ده‌گرم، هه‌ناسه‌م له‌ژیر بای
فینککه‌ره‌وه‌که‌دا دیته‌وه سه‌ر خوی، سه‌یری دیواری دوکانه‌که
ده‌که‌م، که پریه‌تی له گوره‌وییه ره‌نگاوپره‌نگه‌کان، ره‌فه‌کانی پشت
فرۆشیار پره‌ له له‌چک و له‌ژیر میزه شوشه‌بییه‌که‌وه توقه‌ی سه‌ری

---

^{۱۰} ناوی شه‌قامیکی تاران‌ه‌و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پوله کاویان داناوه، ژنه فرۆشیاره که لیو و سینگیکی پر و دوو
برۆی باریکی ههیه و پرووی گرژکردوو و به مۆبایله که یاری
دهکات، دهنگی تریق و تاق و تهقینه وهی تۆپه رهنگاورهنگه کان
دیته، پرچی زهرده و شالیکی تۆپی رهشی له سههر پرچی
داناوه، نازانم هۆشم لای سینهی بوو یا لیوهکانی کاتیکی مۆبایله که
داده نیت و ده پرسیت چیم دهویت، رۆجا گوتی بکرم، سهیری
دیواره کان ده که م و ده لیم: (جووته گۆرهوییه ک).
له پشتتانه هه لیگره.

چاوه کانم له نیو گۆرهوییه کاندا ده گه ریته، له زهرده وه به ره و شین
و له سووره وه به ره و رهش ده رۆم و له سههر په مه ییه کان
ده وه ستم، قیراج^{۱۱} و دوو گولی سپیان له سههر و چاکن بو شه بانه،
ده یانخه مه سههر میزه شووشه که، ده لیت پینج هه زار تومه ن، که
پاره کان ده دم گۆرهوییه کان ده خاته نایلونیکی بچووی رهنگاو
رهنگ و هه مدیسان به مۆبایله که ی تۆپه رهنگاورهنگه کان
ده ته قینیت، دیمه ده ره وه قورسی خه لک له سههر سینگم ده نیشیت، بو
ئه مرۆ به سه، رۆژیکی دیکه دیم و ههر چ شتیکم پیده ویت ده یکریم،
رۆژیکی دیکه، که چوومه سههر کار و باش بووم. ده سوریمه وه ناو
بیدهنگترین کۆلان و ده گه رییمه وه لای ئۆتۆمبیله که م. شوینی
هه وراز هه ناسه م تهنگ دهکات، رۆجا گوتی (له بهر ئه مه یه که
جووله ت نییه).

هاته ناو ژووره که دهستی راکیشام و بردمی هۆله که، دهنگی
گۆرانیه که ی بلند کرد و دهستی کرد به سهما کردن، په یکه ری

---

^{۱۱}. شریتی باریک که له جل دهریتن وهکو قردیله وایه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
رهنگاورهنگی له ناو هه وادا خولایه وه، وهستابووم له تهنیشت میزی
چیشتهخانه که و سهیری دهستهکانیم دهکرد، که دهچوو سه ره وه و
دههاته خواره وه. دهستی منی گرت و به دهوری هۆله که دا
خولاندیه وه.

-سه ما بکه، دهستهکانت بجولینه و بخولیوه، ناتوانی هه میسه به و
رۆحیه ته بژییت.

نه متوانی بخولیمه وه، دهنگی گۆرانیه که له سه رمدا هاوشیوهی
دهنگی تفهنگ و ناپالم و زهنگی فریاکه وتن و موشه کی لیده هات،
رۆجا دهستی منی گرتبوو و دهخولایه وه، پییهکانی، راست و چهپ
دهچوونه سه ر پهنجه و پاژنه، دهستهکانی وهکو ماسی له هه وادا
مه له یان دهکرد، ملی وهردهچهرخاند و پرچه لووله دریژه که ی له
هه وادا دهئالۆزکا.

بوچی وهستاوی؟ سه ما بکه له یلا، تۆزیک جووله بکه، سه یرکه
جهستهت وهکو پیرهژنان داهیزراوه.

نه مدهتوانی، میشم ریتمی گۆرانیه که ی وهرنه دهگرت،
دهستهکانم کلوم و نارپیک له هه وادا دهمانه وه و بیرمه چوو نۆره ی
کام قاچه، که برواته سه ر پهنجه، دهنگه که خه ریکبوو شیئی
دهکردم، دانیشتم له سه ر قه نه فه که و گویم گرت.

سواری ئۆتۆمبیل ده بزم، خه ریکم له کاره نوویه که نزیک
دهکه ومه وه، ژینگه یه کی تازه، له گه ل مروڤگه لیکی نوئی، نوئی، تازه،
هه موو ئه مانه چاکن، پیویسته دلخۆش بم، پیویسته بیر له شتیکی
باش بکه مه وه، بو نمونه له تو، له تو، که بیر له تو دهکه مه وه
میشم به ره و هیچ جیگایه کی ناآرام ناروات، بو نمونه تو هه یت

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
و دانیشتووی له تهنیشتم و خهریکی من دهگهیهنیتته سهر کار، بو
نموونه من کاتیکی زوره بیکار بوومه و تو له ناو ئەم کاتانه دا
به یانیان دهچوویتته سهر کار و عهسر که دهگه رایته وه ماله که ریک
و پیک و خواردن ئاماده بوو، بو نموونه من له م کاتانه ی بیکاریدا
خاتوونی مالی تو بووم، بو نموونه دهلیتی (ئیستا که خهریکی بو
سهر کار دهچی، ئیتر ناچارین خواردنی دهره وه بخوین وانیه؟)
بو نموونه من پیده که نم و به جوړیک سهیرت ده که م، واته ئەمه
قسه یه که که دهیکه ی؟ دهلیت: (تازه خهریکبوو ده ستاوت خووش
ده بوو!).

نامه ردی ئیتر! من که ی خواردنی خراپم له بهر دهمت داناوه؟
پاشان هه ناسه یه کی قوول هه لده مژم و ده لیم: (زور نیگه رانم بو
کاری نوئ، دهرسم دهره قه تی نه یه م).
دهستم له سهر گیری ئوتومبیله که داده نییت له ژیر دهستی خووت،
سهیری دهستم ده که ییت، که له ژیر په نجه گه وره کانت ون بووه،
دهلیت: (نیگه ران مه به، دلنیام دهره قه تی دییت).
پاشانیش دهلیت: (ئه مشه و خووم نانی ئیواره دروست ده که م).
له خووشیانا دهمرم، کاتیکی ده گه یین په نجه کانت له ژیر په نجه کانت
ئاره قه یان کردووه، پاشان به چه شنیک، که وهک بلیی عاشقتم خوا
حافیزیت لیده که م و به سووکی بالنده یه ک که له دره ختیکی
هه لفریوه تا دانیکی له سهر زهوی هه لبگریته وه له ئوتومبیله که
داده به زم.

ئوتومبیله که له بهر دهم تابلویه ک، که سالی گوتوویه تی راده گرم،
ته لاریکی نوئی جوان، که له بهر دهم دهرگا شوشه ییه که ی پیشه وه ی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
چهند گولدانیکی گهورهیان داناوه، هیشتا دهروازهی نییه، بهلام
هموو شتیکی وهکو رۆژنامهیهکی تهواو وایه، پاسهوان، له
تهنیشته دهرگا لهسه ر کورسییهکی پلاستیکی دانیشتوووه و به
چاوهکانی لیم دهروانیت، دهلیم لهگهله بهریز سالی چاوپیکهوتنم
ههیه.

-بهرموو بو قاتی یهکه م، دهسته چهپ.

دهچه سه رهوه و گوئی بو بیستنی دهنگیکی ئاشنا شل دهکه م،
بینایه که بیدهنگه و دهنگی ژووری هه والنووسی رۆژنامه ی
لینایهت، دهسته راست ژووریکی بچووه، که پیاویکی به ته مه ن
لهوئی به ته له فون قسه دهکات، نایناسم، دوو کریکار میزیک له
قادرمه کان دههینه خواره وه، جانتاکه م له باوهش دهگرم و له سه ر
ریگا که یان لادهچم، کاتی تیده په رن هۆلیکی گهوره له دهسته چهپ
دهبینم که پره له میز، له مالیک دهچیت، که دیوارهکانی هه لگیرابن،
دهزانم ئه گهر قسه بکه م دهنگ تیدا دهرنگیته وه، دوو کهس له
پشتی یه کییک له میزه کان دانیشتوون و له سه ر میزیکی دیکه
پیاویک پارچهکانی کومپیوتهریکی داناوه و سه ره گهردانه
به دهستیانه وه، خهریکه وایه ره رهنگاو رهنگه ئالۆزکاوه کان له یه کتر
جیاده کاته وه و ههریه کیکیان له شوینیک ده به ستیت، گوشه ی
هۆله که یان به دیواری سه فه ری دابر^{۱۲} کردوووه و ژوریکی
بچووکیان تیدا دروست کردوووه، بیگومان بو گفتوگو، یان

---

^{۱۲} پارتیشن، به واتای دابرکردنی هۆلیک یا شوینیکی گهوره به هوی دیواری له دار
دروستکراوی نوشتاوه، که دهشی دیوارهکان له شوینیکه وه بو شوینیکی دیکه بگوازرینه وه،
لای خومان زیاتر له پیش توالتی چیشته خانه کان داهنریت بو جیا کردنه وه ی توالتی ژنان و
پیاوان. و کوردی.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
کۆبوونهوه، یان ژووری یهکیک له سهرنووسه رهکان، گیزم و
نازانم دهبیته سلاو بکه م یا نا.

دهنگی دریل دیت، پیاوهکه چاوی له سههر وایه رهکان لادهبات و
سهری بهرز دهکاتهوه دهلیم: (چاوپیکه وتنم له گهل بهریز سالی
ههیه).

چاو دهگیزم، ئەگەر یهکیک لهوانه سالی بیته، سهری بهرز
دهکاتهوه.

-بهرموو دانیشه، میزهکه یان لیڕهیه، ئیستا دیت.

به رهو پرووی میزیک دهروم له کۆتایی هۆلهکه دا، دهنگی پاژنه ی
پیم له سههر عهرزهکه تورهم دهکات، تاوهکو میزهکه له سههر نوکی
پی ههنگاو دهنیم، جانتاکه م له سههر قاچم دادهنیم و دادهنیشم، بیرم
نایهت له م جوړه کاتانه دا جانتام له سههر پرووی میزهکه دادهنیم یا
له سههر زهوی یا به میزی ههله واسم، پشتم له هۆلهکه یه و له
بیرکردنهوه له فهزای کراوه ی چۆلی دواوهم سهراسیمه م، خوژگه
سالی، یان یهکیک له پیاوهکان قسه ی دهکرد و ئەم بیدهنگیه ی
دهشکاند، نازانم چهند له بیدهنگی تیده په ریت تا دهنگی یهکیک له
پیاوهکان بهرز دهبیتهوه.

-ئه میر له گهل تو کاریان ههیه.

ئاورددهمهوه، پیاویکی قهلهوی پرچ و ریش دریز له ویدیو دیواره
له دار دروستکراوهکه دیته دهرهوه، بلوزیکی سپی کراوه ی پۆشیوه،
که به خهتی نهسته علیق شتیکی له سههر نووسراوه، دهستهکانی به
دهسهسر و شک دهکاتهوه. به گهرمی و زهردهخه نهوه سلاو
دهکات، به شیوهیهک وهک بلایی به چاکی من دهناسیت،

پاییز دوا و هرزی ساله ..... نه سیمی مهر عشی
هه لده ستمه وه و نازانم چی له و جانتایه بکه م، له سه ر میزه که ی
داده نیم.

-زور به خیر بییت.

سالچی له خه یالدا شکلکی دیکه بوو، پیاویکی بالا بهرز و
لاواز بوو، به چاویلکه و به بی ریش و سمیل، که جل و بهرگی
پیاوانه ده پوشیت، هه تهر و که مدوو بوو و به دوو دهستی هه همیشه
له گیرفان، به بی نه وهی سهیری که سیک بکات فرمانی ددا، به لام
نه م سالحیه به ته واوی سهیری ناو چاوه کانم دهکات و دهستی بو
پیشه وه دریز دهکات، دهستی هیشتا که میک تهره و پیمخوشه، که
به لایه وه گرنگ نییه.

-نووسینه کانتم خویندوته وه، هه م له ویبلاگ و هه م له گوشار،
به باشی دهنوسن. ساغر دهیگوت ریک و پیک و وه فاداریشیت.
پیده که نیت، بیگومان نه هلی پیکه نینه کاتیک ریک و پیک بوون و
وه فادار بوونی که سیک دهیخاته پیکه نین، من هه م پیده که نم و
پیکه نینه که م نیشانی دهادت، که دلخوشم.

-نه و که سانه ی که له گهل ئیمه کار ده که ن که سانیکی خراپ نین،
جگه له ساغر، کامیان دهناسی؟

چاوه ریی وه لام ناکات.

-به لامه وه گرنگه که سه کان دلسوز بن، کاره که چاکتر ده چیته
پیشه وه، هه لبت به و مهرجه ی نه چینه ناو په راویزه وه.

دووباره پیده که نیت و منیش ریگه به پیکه نین ددهم تا قوولتر له
سینه مدا بچیته خواره وه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
- له باره‌ی کاره‌که‌ش پئویسته بلیم، توانایه‌کی زورمان نییه، ئەو
گوژمه‌یه‌ی که هه‌مانه بیگومان سنوورداره، بۆ هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ک دوو
په‌یامنیر هه‌یه و کاره‌که که‌می‌ک زور ده‌بی‌ت، وام بیرکرده‌وه ئیوه
بۆ یه‌کی‌ک له لاپه‌ره‌کان، که پئویسته تا عه‌سر ته‌واو بی‌ت،
هه‌لبژارده‌یه‌کی چاکن، بابه‌تی لاپه‌ره‌که سه‌رگه‌رمییه‌کانی بواری
کتوره و بۆ خوینه‌ری گشتی ده‌رده‌چیت، شتگه‌لیکی وه‌ک ئەمه‌ی،
که کام ئەکته‌ر له‌گه‌ل کام ده‌ره‌ینه‌ر پیک هاتۆته‌وه، کتیبی فلان
نووسه‌ر چه‌ند فرۆشراوه، چ که‌سیک له‌باره‌ی ئۆسکار وه‌رگرتنی چ
که‌سیک قسه‌ی کردووه، کام فه‌یله‌سووف له‌و زووانه
هاوسه‌رگیری کردووه و بۆچوونی له‌باره‌ی ئەوه چی بووه و به
کورتی بابه‌تگه‌لیک، که خه‌لکی ره‌شوک هه‌زده‌که‌ن بیزانن.

خۆشحالی له‌ قوولترین شوینی سینه‌مدا دیته‌ ده‌ره‌وه و وه‌کو
دوکه‌لی جگه‌ره له‌ هه‌وا‌دا ونده‌بی‌ت، چاو ده‌خه‌مه سه‌ر په‌نجه‌کانم،
گو‌شه‌ی نینۆکم لار بۆته‌وه، ده‌ستده‌که‌م به‌ هه‌لکه‌ندن.

- هه‌ندیکی به‌ره‌می خۆمانه، به‌لام زورتریان پئویسته له‌ سایته
ده‌ره‌کییه‌کانه‌وه وه‌ر‌ب‌گ‌یر‌د‌ر‌ین، خۆ زمانه‌که‌ت چا‌که‌؟

نامه‌وی گویبیست بم، وا بریار نه‌بوو کاره نو‌ییه‌که‌م ئەمه بی‌ت،
ده‌بوو رووبه‌رووی کاریکی کلتوری پاسته‌قینه بومایه‌وه، کاریکی
جیددی، کاری مرۆقه مه‌زنه‌کان، ده‌بوو بیگوتایه چاوپیکه‌وتن
بکه‌ی، یا راپۆرتی ورد بنووسی، یا ره‌خنه‌ بگری. وا بریار نه‌بوو
پاپارازیکاری^{۱۳} له‌باره‌ی هاوسه‌رگیری فه‌یله‌سووفه‌کان ئیشی من

---

^{۱۳}. وشه‌یه‌کی ئیتالییه و به‌و که‌سانه ده‌وتریت که به‌دزییه‌وه یا به‌ ئاشکرا وینه‌ی که‌سه
به‌ناوبانگه‌کان ده‌گرن و له‌ زوربه‌ی زمانه‌کاندا هه‌ر ئەو وشه‌یه‌ی بۆ به‌کار دیت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
بیٚت، نینۆکه کهم هه لکه ندوووه و ئه مجاره له لایه کی دیکه خوار بووه،
بمهوی ریکی بخرمهوه دهچیته ناو گوشت، به دۆزهخ ئه م کاره
هه لیت و په لیته په سه ند ناکه م.

سه باره ت به لایه نی مادی و اچاکتره له سه ره تاوه قسه بکه م،
شهش سه د و په نجا هه زار تومه ن بو په یامنی ره کان له به رچاو
گیراوه، زور نییه، به لام هه ول ده دهین له کاتی خویدا بیدهین.

دووباره پیده که نیٚت، روو وهرده گیرم له پیکه نینه توره کهر و
بیمانایه که ی، تو بیر له چی ده که یته وه ئه گهر بلیم هاتوومه ته
رۆژنامه تا له باره ی هاوسه رگیری فه یله سووفان له گه ل نوسه ران
شت بنووسم؟ به لام ئه گهر په سه ندی نه که م ژیانم چی لیٚدیٚت؟
دووباره هه مان رۆژانی دریژ، که شهویان به سه ردا نایه ت،
دووباره بیخه وی، دووباره ته له فۆنه کانی هه ر رۆژیک به شه بانه و
رۆجا و پرسینی به رنامه ی عه سرانه یان بو ته نیا مانه وه له ئیواره
غه ماوییه کان، ئه گهر په سه ندی بکه م، ره نگه بتوانم له نیوان ئه م
که سانه دا بمینم و پاشان کاریکی دیکه وهر بگرم، ئه سلن ره نگه
بیانه وی سه ره تا کارم ببینن و پاشان بلین بو لاپه ره یه کی دیکه
بویان بنووسم، خه ریکم خو م ده خه له تینم وه کو عاشقیک، که له بری
ماچ شه پازله ی خوار دووه و به خو ی ده لیٚت ئه گهر له گه ل من
نه ده بوو هیچ ئاره زوو ییک... ئه گهر کاریکی دیکه هه بووایه،
ده یانگوت، ده ستم به سه ر تیژی نینۆکه هه لکه ندراره که مدا دینم و
دل م به توندی له سینه مدا لیٚده دات، خو زگه نینۆکه ریکم ده بوو.

ئه م کاته نه فره تاوییه نیه ی ژیا نی من بریاره که ی ته واو بن؟ پلانه
ئازار اوییه کانی نیوان خراپ و خراپتر، دورپانگه لیک که کو تایی هه ر

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
یه کیکیان شاریکی سوتاوه. ریگهی مه حکوم به شکست پیویسته
تاکه ریگه بیټ تا ئازاره کهی ته نیا ئازاری شکست بیټ، هه موو کات
پیویسته تاکه ریگه یه ک بیټ، که به بیټ ئازاری ویژدان تا ناخی
بروویت و تییدا له ئەشکه نجهی گومانی ریگایه ک، که
هه لئه بژیردراوه هه ر هه نگاو یکت له رزوکتر له هه نگاوی دواترت
نه بیټ. پیویسته هه میسه ته نیا ریگایه ک بیټ، ته نیا ریگایه ک، کار
ده بیټ یا باش بیټ یا خراب، تا تیبگه م پیویسته په سه ندی بکه م یان
نا، ده لیټ: (من هه موویم گوت، ئیوه چی؟)

تاقه تم نییه پیکه نینه کهی به پیکه نینیکی دیکه وه لام بده مه وه.

رازیت؟ بوچوون یا پیشنیازیکت نییه؟

نه بوچوونم هه یه، نه پیشنیاز، ته نیا چه زم له م کاره نییه، خوژگه
ده متوانی بیرسم کاریکی راسته قینهی کلتوریتان نییه به منی
بدن؟ ده پرسم: (ده بیټ هه ر ئیستا وه لام بده مه وه؟).

له چاوه کانتدا دیاره، که زور پیټ خوش نه بوو، برۆ بیرری لیبکه وه
و تا یه ک دوو رۆژی دیکه ته له فونم بو بکه، ده ته ویټ رۆژنامه کهت
نیشان بده م؟

ده لیم نا و سوپاسی ده که م، پارچه یه کی دیکه ی نینۆکم ده قرتینم و
په نجه م ده زوریته وه، به ناو له پی ده ستم توند ده یگرم و ئازار وه کو
هه وره بروسکه یه کی نورانی تا ناخی ئیسکه که م ده سوتینیت،
ژماره ی خو ی ده دات، جانتا که م که ئیتر ئەزیه تم نادا هه لده گرم و
خوا حافیزی ده که م، به هه مان ئەو شیوه یه ی دانیشتوو ه ده سستی
بو م ده جولینیت و ده لیټ چاوه پروانی وه لامت ده که م. پیاویک که
یاری به وایه ره په نگا وره نگه کان ده کرد وایه ره کانی له شوینه کانیان

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
بهستووه و ئیستا سهری بردۆته ناو کۆمپوتهره داگیرساوهکهی
سهر میزهکه، به دهنگیکی بهرز خوا حافیزی دهکه م و دیمه
دهرهوه.

رپرهو و قادرمهکان وهکو ئه و کاته نییه که هاتم، دیوارهکان
نزیکتر بوونه تهوه و بنمیچه که کورتتر، بههه مان شیوه که سواری
ئۆتۆمبیل ده بم، له میشکما به دوا ی ههستی کدا ده گه ریم، که پروون
و راسته وخۆ سهیری ناوچاوه کانم بکات و به دهنگی بهرز بلیت
باشه یا خراپ. پیویسته هه ر ئیستا پلان دابنیم ئه گه ر بچمه وه بو
مال ئیتر ناتوانم بیربکه مه وه، باشه کان و خراپه کان هینده له میشکم
دهخولینه وه تا ژانه سهر ده گرم و واز له پلان دانان دینم، له
ههلبژاردنه هه میشه هه له کان ده ترسم، ترسیک له و کاته ی، که
هه لمبژارد له گه ل تو نیم، گشت پروژیک له گه لمدایه و له ناو
رینگه یه ک، که ده مه وی برۆم نه خشه ی گومانیکی گه و ره ده کیشیت،
به لام ئیستا پیویسته بیربکه مه وه، پلانی له گه ل تو نه بوونم بو گشت
ته مه نم دانا بوو، به لام کار ئه مرۆ هیه و به یانی نییه، هه لبژاردنی
هه میشه ئاسووده ترین پلانی ژیانم بوو، پاره که ی به لامه وه گرنگ
نه بوو، گرنگ نه بوو چه نده کاتم ده گریت، له گه لیدا پیشده که وم یا نا،
پیوه ندی به زانکۆوه هه یه یا نا، کاره که یان باش بوو، یان خراپ،
یان چه زم لییده کرد، یان نا، ته نانه ت ئه گه ر تو چه زت لیته بوو.
گوتت: (ئهم کارانه چییه ده یکه ی؟ ناته وی دهرس بخوینیت،
مه خوینه له بری ئه وه برۆ لای شه بانه کار بکه تا بو ت بییت به
پیشینه).

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 به و بالانهی، که له خوشیاندا دهرمکردبوو له کتیبفرۆشیی
 باغچه که گه رابوومه وه، له گه ل پیره میردیک ئاشنایه تیم پهیدا
 کردبوو به ناوی به ریز فیردهوسی، که شهیدای کتیب بوو، چهند
 کتیبیکم لی کریبوو و خه ریکبووم ده گه رامه وه، که گوتبووی
 به دوا کتیبفرۆشیکی ناسیاودا ده گه رین، به بیستنی
 دهسته واژهی (ئاشنا له گه ل کتیب) ئه و باله شادمانیانه م سه ری
 دهرهینابوو و ههستم کردبوو ئه مه داهاتووی منه، که له باوهشی
 ده گرم، به ئه ندازهی تو ئاشنای کتیب نه بووم، به لام به ریز
 فیردهوسی گوتبووی خوئی هه موو شتیکم فیر ده کات، چهند
 یه که یه ک زیاتر شتیکی دیکه له وانه کانمان نه مابوو، شه بانه
 چووبوو خۆپراهینان له کار له کۆمپانیایه کی ئه ندازیاری. کاریک
 که حه زم لینه بوو، رۆجا خویندکاری تایبه تی هه بوو و ده یویست
 ماسته ر بخوینیت، من نه مده ویست، تو چووبوو یته سه ر که لی
 شه یتان له سه ر ئه وهی، که پیویسته خۆمان کۆبکه ینه وه و برۆین.
 هه ر رۆژیک یه ک باوهش به لگه نامه ی وهرگیردراو و پشتگیرینامه و
 فورمت ده ژمارد و ده تخسته ناو زه رفیکی شوومی زه ردی
 ناشرین، ده چوو یته پۆسته خانه ی موفه تته ح و ده تنارد بو هه زار
 شوینی دونیا، رۆژهه لات و رۆژئاوا و باکوور و باشوور،
 وهرزبووم له زه رفه کانت، به لام ده مزانی نارۆیت به بی من، ته نیا
 شتیک که ده مویست کار بوو، ده مویست کار بدۆزمه وه تا بزانه
 به یانی له کویم و دووبه یانی له کویم و ده سالی دیکه، ده مویست
 وه کو درهخت خۆم و تو له ناو ئه م زه وییه بچینم و قاچه کانمان له م
 شوینه به توندی بچه قینم، تا هیچ کاتیک نه توانی بچیته جیگایه ک

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
به بی من، من نهدهبوومه ئەندازیار، بی بهندوبارتر بووم لهوهی که
کهسیک بیهویت رابکیشمه سهر کار و بهدوای واژۆ و گریبهست،
به رۆجا پیدهکهین بهوهی که وهکو گه لای گول له ناو ئاوریشم
گه ورهتان کردووم و زهحمهت کیشان سیسم دهکات، ئەو رۆژه
به لام خۆم کارم دۆزیبوویهوه له ناو کتیبفرۆشییهکی بچووک، که له
تهنیشته رفهکانی بونی تۆز و خۆل له سهر بهرگی کتیب دههات و
کریارهکانی مرۆگه لیک بوون وهکو تۆ. به بهریز فیردهوسیم
گوتبوو پارهکهی گرنگ نییه، له بهیانیهوه دیم و به باله کانم
هاتبووم ههوالی دلخۆشیم به تۆ بگهیهنم، دهبوایه خۆشحال ببوای
لهوهی، که له کۆتاییدا تیگه یشتووم له گه ل ئەوهی، که بابه هه موو
خهرجیهکانی ژیانم دههات، به لام پیویسته برۆمه سهر کار، ویپرای
ئهوهش له گه ل کتیب هه مديسان پیکه وه له یه کتر نزیکتر ده بووین.
له تهنیشته میزی چیشتهخانه وهستایت و من له ناو مال
دهسورامه وه و گوتم ده مه ویت دیکۆری رفهکان بگۆرم و
نووسهرانی ههر ولاتیک له شوینیک دابنیم . گوتم ده مه وئ بلیم
پیانۆیهکی ستوونی له گوشه ی کتیبفرۆشییه که دابنیم، تا
مۆسیقایان بو لیبدهم، گوتم کاتیک کریار نییه، داده نیشم
له سه رکورسی ناو هۆله که و هه موو کتیه کان ده خوینمه وه تا تۆ
زیاتر خۆشت بویم، گوتم چ مانای هه یه تۆ و شه بانه و هه موو
کتیه کان دونه شاره زا بن، له و کاته دا من ته نیا چه ند رۆمانیکی
بینرخم خویندبیته وه. گوتم کاتیک هه موو کتیه کانم خوینده وه
له گه ل ههر کهسیک، که هاته کتیبفرۆشییه که قسه ده که م و له دوای
ئهوهی که تیگه یستم هه زی له چیه باشتهرین کتیب ده ده مه دهستی،

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پاشان چاوه پروان دهکه م تا رۆژیک بیّت و بلّیت کتیبه که م پی
خۆش بووه، گوتم بیگومان هر که میک تیپه ریّت خۆمان
کتیبفرۆشییه ک دهکه ینه وه، گوتم هر دهسته تۆزاوییه کانم به
مانتۆکه م دهرمه وه و کاتییک دیمه وه مال ههر دوو لای مانتۆکه م
پیسه، گیرفانه کانم پیّت نیشاندا و گوتم:
(ئیره! ئیره تۆزاوی ده بیّت).

پیکه نیم، به لام تۆ پینه که نیت، به و جوړه ی که پشتت دابوو به
میژه که گوتت بوچی تیئاگه ییت که ئەم کاره بو ئیمه گونجاو نییه،
گوتت ئەو هه موو دهرسه م نه خویندوووه تا کتیبفرۆشی بکه مه وه،
گوتت چاکتره تا درهنگ نه بووه بیمه وه سه رخۆم و ئەگه ر نامه ویت
دهرس بخوینم بو خۆم پیشینه یه کی کار دهسته بهر بکه م تا بتوانم
قبوول وهرگرم، چونکه تۆ ههرچونییک بیّت دهرۆیت و پیویسته
له گه ل یه ک بین، گوتت چاکتره قاچه کانم له سه ر زهوی دابنیم و
ژیانی واقیعی ببینم، گوتت واقیعی، واقیعی وه کو هه موو خه لک،
نه ک وه ک ژیانی باوکت، ئیتر پیاسه م نه ده کرد، ئیتر په ره کانی
خۆشحالیم پیوه نه بوون و کتیبفرۆشی باغچه که هیچ شوینیکی له
دلما نه بوو، قاچه کانم له سه ر زهوی بوون، ئەگه ر تۆ قاچه کانت
له سه ر زهوی هه لنه گرت و سواری ئەم فرۆکه نه فره تییه نه ده بووی.
بو تۆ ژیانی واقیعی شتییک بوو و ژیانی من هاوشیوه ی ژیانی
واقیعی تۆ نه بوو، من چه زمه کرد ببه مامۆستا و کتیبفرۆش و
ژهنیاری پیانو و رۆژنامه نووس، له هیچ یه کیکیان چاوپۆشیم
نه ده کرد، که دهستم به یه کیکیان ده کرد، دلّم بو ئەوه یتر لییده دا و
که به دوای ئەمه دا ده چووم ئاره زووی ئەوه یتر له میشکی ده دام.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 هرچهنده له مال نزیك دهكهومهوه كه متر دلم نهو شوینه
 دهخوازیت، دلم دهیهویت قهرهبالغی ریگا تهواو نهبیّت و له نزیك
 گلّوپه سوور و سپییهکانی ئوتومبیلهکان بمینمهوه، دلم به گشت
 شتیك قایل دهبیّت، بیجگه له تاریکی و بیدهنگی مال، دلم دهخوازیت
 لهگهل چهند كهسیك وادهی نانی ئیواره دابنیم، له چیشخانهیهکی
 نیمچهتاریك له دهوری میز دابنیشین، نان بخوین و به قاقاوه به
 هه موو شتیك پیبكه نین، مروّقهکانی میزهکانی تهنیشتمان به
 پرووگرژییهوه سهیرمان بکهن و ئیمه هه مديسان قاقا قاقا پیبكه نین،
 بیزارم له وهی كه وهكو گشت رپوژیك به تهنیا بچمهوه مال،
 كهسیك نهبیّت دهرگام به پروودا بكاتهوه و ناچاربم خوّم کلیلهكهی
 تیخهّم، بیزارم لهم شهوانهی خوّم گلّوپهکان دادهگیرسینم، له وهی
 كه هه ندیك له كاتهکان گویم له دهنگی خوّم بیّت، كه خه ریکم
 به دهنگی بهرز بهرز قسه لهگهل خوّمدا دهكهّم و له بیرى نه وهی كه
 خه ریکم شیّت دهبم، هه ر جاریك زیاتر له پیشووتر بترسم، دلم
 نایهویّت بچمهوه مال، ئەمرو نا، روجا دهرسی ههیه، دهزانم.
 دهتوانم بچمه لای شهبانه. دلم دهخوازیت تا بهیانی قسه لهگهل
 ماهان بکهّم و به مات و سه رسامیییهوه لیّم بروانیّت، تهنیا بروانیّت
 و وهكو هه موو كات شتیك نه لیّت، له شاشهی موبایل راده مینم و
 نازانم پیویسته ژماره لیبدهم یان نا، تاقه تم نییه، تاقه تی ماله وهم
 نییه، تاقه تی شهبانه م نییه، تاقه تی خوشم نییه، موبایله كه دهخه مه
 ناو جانتاكه و دهسورپیمهوه ناو رهشایی گه راج.

كه دهرگاكه دهكه مهوه بیدهنگی مالیکی چوّل خوئی به روخسارمدا
 ده دات و هه وای توند له سه ر سینه م دهنیشیّت، په نجه رهکانی ماله كه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهکه مهوه، تهله فزیون داده گیر سینم تا شتیک له نزیکه مهوه بجولیت،
هر که بجولیت بهسه، ههست دهکه م کهسیک له ماله که هه ناسه
دهدات، ته نانهت ئه گهر له و دیو شاشه ی ئه ستوری تهله فزیون بیت.
رونایکی کزی عه سر هیشتا له ماله که یه، به لام گلۆپه کان
داده گیر سینم تا غمی ئیواره نه توانیت بی ئاگام بکات، له سه ر
قه نه فه سووره که داده نیشم و که ناله کان ده گورم، شتیکی بو
ته ماشا کردن تیدا نییه، کومپیوته ره که م داده گیر سینم، لاپه ره ی
فه یسبووک، ویبلاگ، ئیمه یل، هیچ هه والیک نییه، پیویسته تهله فون
بکه م کهسیک بیته ئیره، پیویسته زووتر کاریک بدوزمه وه و
عه سران له مال نه مینم، مالی چول شیتیم دهکات، دیواره کانی گشت
رۆژیک نزیکتر ده که ونه وه له یه کتر و دوا جار رۆژیک که زور دوور
نییه له ناوه راستی خویان ده منیژن، یان ده بیت تو هه بیت، یان کار،
ژیان به شیوه یه کی دیکه ناگوزهریت، ده بیت بچمه سه ر کار، هه ر
چی بیت.

پارچه‌ی دووهم

نه فرهت له من، نه فرهت له من، که وهکو مشک له سهه ره ئەم کورسییه دانیشتوومه و راماوم له شاشه، نه فرهت له من، که هیچ کات فیژنه بووم وهکو مندالی خه‌لک بلیم چیم دهویت و چیم ناویت، نه فرهت له من، که هیچ کات قسه، قسه‌ی من نه بووه، ئەم پرۆش وهکو گشت رۆژیک، ئەم جارەش وهکو ههزار جاری دیکه دانیشتوومه له ویدیو میزه‌که‌م و نه فرهت له خودی ترسنۆکیم ده‌که‌م. رۆمیۆ، به‌رخه سپییه‌که‌م له سهه شاشه‌که لیم ده‌روانیت و ده‌لایت: (شه‌بانه‌ی ده‌به‌نگ، شه‌بانه‌ی که‌وده‌ن) میزی من له‌ناو هۆله‌که‌یه و خوشحالم که لکاوه به دیوار.

کونجیکم بو خۆم هه‌یه و ته‌رکیزم به هاتوچۆی هیچ که‌سیکی ده‌ور و پشته میزه‌که‌م تیکناچیت، هۆله‌که پره له میز و کورسی و کۆمپیوتەر و ئەندازیار، خه‌ریکن هیله‌ خوار و خیچه‌کانی سهه کاغه‌زه گه‌وره‌کان ده‌خویننه‌وه و له سهه لاپه‌ره‌یه‌کی ره‌ش چهند هیلیکی ره‌نگا وره‌نگ ده‌کیشن، پاشان هه‌لده‌ستنه‌وه، چای ده‌خۆنه‌وه، پیاسه ده‌که‌ن، پرسیار له یه‌کتر ده‌که‌ن و له سهه پرینته‌ره‌که چهند کاغه‌زیک به هیلی خوار و خیچتر هه‌لده‌گرن و دووباره له سهه‌ره‌تاوه سه‌رقال ده‌بنه‌وه، ژاوه‌ژاویکی بی قسه‌ی سه‌یر له‌ناو هۆله‌که‌دا هه‌یه، ناتوانم له‌نیو ئەو ده‌نگه هورپه‌هورپه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
هیمنه، که بههوی فینککه ره وه که دی، یا پانکه ی کومپیوته ره کان،
یا هه ناسه کیشانی ئەم هه موو ئەنداز یاره له ته نیشته یه ک، وشه کان
دهست نیشان بکه م، ئەگەر ئۆتۆمبیلێک له کۆلان تینه په ریت و دهنگی
له په نجه ره کانه وه نه یه ته ژووره وه ده توانم چاوه کانم داخه م و
وابیر بکه مه وه، که له که نار ده ریا دانیش تووم و ئەم دهنگه دهنگی
ده ریا ی ئارامه، ئیستا ته نیا پیویسته پیلاره کانم داکنم و له سه ر لم
ههنگاو بنیم و سهیری شوین پیکانم بکه م له سه ری، که بو چه ند
چرکه یه ک به ته ری و ره شی ده مینه وه و دلخوش بم به بایه کی
فینک، که له ناو ده ریا دیت و بهر روخسارم ده که ویت.

بای فینککه ره وه له سه رووی میزی رۆجا تیده په ریت و ریک بهر
روخساری من ده که ویت، مه ودا ی نیوان میزی من و میزی ئەو
سی میزه، رۆجا له ته نیشته په نجه ره کانی هۆله که داده نیشیت و
وه کو بالنده کان عاشقی ئاسمانه. هه ر کاتیک دیت په رده کان
ده کاته وه و بو ی گرنه نییه رووناکی ده که ویته سه ر شاشه ی
کومپیوته ره که ی یان نا، که ماندوو ده بیت کورسییه که ی
ده سوپینیت و چاوی له سه ر دره خته کاکیه کانی هه وشه ی
کومپانیا که ئەبله ق ده بیت، که تا یه ک دوو مانگی دیکه پر ده بن له
رهنگ و خوی لی ره نییه تا میوه هاوشیوه سووره کان ببینیت، رۆجا
له ناو هۆلی داخراو ئارام ناگریت و هه موو کات ده یه ویت بفریت و
بروا، هیشتا نه هاتوو، هه ر کاتیک کورسییه که ی به چۆلی ده بینم،
دلیشم چۆل ده بیت. ئەرسه لان له ولای هۆله که له ته نیشته ده رگا
داده نیشیت، جیگه یه ک، که من هیچ کاتیک ناتوانم لینی دابنیشم، له
سی لای میزه که یه وه خه لک ره ت ده بن و نازانم چۆن له ناو ئەم

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
 قهره بالغیه دا سه راسیمه نابیت، تیشیرتیکی کاربونی پو شیوه له گهل
 کابویه کی شینی کال، لهو شوینه ی که دانیش توومه لایه کی
 دهموچاوی ده بینم، که هه زار جار دست ده باته ناو پرچی، رپوی
 وهرده گیریت و له دیو میزه که یه وه زهرده خه نه م بو ده کات، منیش
 زهرده خه نه یه کی ساردی زورله خو کار یانه ی تیده گرم، چونکه
 تاقه تی توندخوییه که ییم نییه، خوشحاله چونکه هه میشه هه رچی
 بیه ویت ده بیت، ئەمرۆ وه کو گشت رۆژیک، ئەم جار ه وه کو هه زار
 جاری دیکه، نه خشه کانم ته واو کردبوو، پرینتم کردبوو و خه ریک
 بوو دهمبرد بو ئەنداز یار موقه دده م تا بیبینیت، که له نیوان
 میزه کاندای تیده په ریم سه رنجی به دوامه وه بوو، کاتیک گه ی شتمه
 میزه که ی بانگی کردم.

-دیت شهو برۆینه دهره وه، که میک قسه بکه یین؟
 -ئه مشه و؟

-به لی، که کارمان ته واو کرد برۆین، شهو ده تگه یه نمه ماله وه.
 -لیینه گه رپین بو دواتر؟ بو نمونه کوتایی هه فته.
 -نا، دهمه ویت پیکه وه قسه بکه یین.

-لیگه رپئ نه خشه کان ببه م، ئەنداز یار چاوه رپییه.
 سه یرم نه کرد و رپم گرته بهر، ئەنداز یار له نهومی یه که مه و ئیمه
 له نهومی سییه م. له قادرمه ره شه کانی ته لاره که هاتمه خواره وه،
 به هیمنی رۆیشتم تا کات دریژ بیته وه و درهنگتر ناچار بم وه لامی
 ئەرسه لان بده مه وه، سه یری گولدانه کانی قادرمه که م کرد،
 قادرمه کان تاریک بوون و رهنگی رهشی گرانیته که تاریکتر
 دهریده خستن، رۆشنا ییه ک، که له په نجه ره تاریکه کانه وه ده هاته

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 ژوور له لای گه لاکانی گولدانه هاوبه ژنهکانی من تیده پهری و په له
 په له ی ده خسته سهر قادرمه کان. یه کیک له گه لاکانی دینباخیای^{۱۴}
 سهر شاپلیکانه ی^{۱۵} یه که می قادرمه که زهر د ببوو و سهر نوکه که ی
 وشک ببوو، دهستم به سهر گه لاکانیدا هینا، ده پارایه وه لینه گه ریم
 بمریت، پرسیم چیت لیها تووه؟ گوتم خورت دهویت؟ کاشییه
 ره شه کانت خوش ناویت؟ که سیک دیته لات جگهره داده گیر سینئ؟
 سهیری خو له که میم کرد هه ناسه ی تیدا نه مابوو، به سهری
 په نجه کانم خو له که م هه لگیر و وهرگیر کرد، دلخوش بوو، پیویسته
 به که ره م عه لی بلیم پیت مؤزی بو له بن بریژیت.
 ده رگا چه رمینه که ی ژووری ئەندازیار داخرابوو و سکر تیره که ی
 به ته له فون قسه ی ده کرد، ئاماژه ی بو من کرد، که نه خشه کان به و
 بدهم و برۆم، باش بوو، تاقه تی ده مه قالیم نه بوو له گه ل ئەندازیار،
 تا دابنیشیت و دوو کاتژمیر قسه له باره ی گریبه ست و ئەو
 زیاد کردنانه بکات، که وهرینه گرتوووه و له کو تاییدا بلیت به یانی وهره
 بو کو بوونه وه له گه ل کو مپانیای سروش، منیش بلیم ناییم و ببیته
 شه رمان و من له کو مپانیا بکاته دهره وه، ئەو کات ناچاریم له مالی
 دانیشم و هه میشه ته له فون بکه م به م و به و به دوا ی کاردا و
 نهیدۆز مه وه و گشت رۆژیک سه باره ت به ماهان قسه له گه ل دایه
 بکه م، دوا جاریش دایه هه ل بگرم و بو هه میشه برۆم بو مالی له یلا،
 یان رۆجا و هه رچه نده بابه ته له فون بکات و یار پیته وه تا
 بگه ریمه وه و وازی لینه هینم.

^{۱۴} جووره گولیکه و.

^{۱۵} ئەو پلیکانه ی که رووبه ره که ی له هه موویان زیاتره و له ناو خۆماندا سه حنی قادرمه ی
 پیده گوتریت و له باله خانه کاندایاتر ده که ویته ئەو شوینه ی که سورانه وه ی تیدایه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
هیمن هیمن دوو نهوم سه رکه وتم و بیرم له هه موو ئەمانه
کرده وه و له کو تاییدا و ابیرم کرده وه، که به ئەرسه لان ده لیم ئەمشه و
نایه م، چونکه تاقه تم نییه، نایه م چونکه ماندووم و ده لیم ئیتر
گفتوگوئی له باره وه نه که یه ن. نایه م و ته واو، به لام کاتیک له ته ک
میژی ئەرسه لان وه ستام شه بانه یه کی دیکه به هیمنی گوتی:
(ده کریت لیگه ریین بو شه ویکی دیکه؟)

- نا شه بانه دهمه وی قسه بکه یه ن، زوو ده گه ریینه وه.
- ئاخه ماندووم، خو به جلی کاریش ناکریت بچیته دهره وه.
- و ابیرت کردۆته وه که بریاره بچین بو کوئی؟ خو نامانه وی بچینه
بووک گواستنه وه تا به جلی کار نه بیته؟ دهرۆینه جه مشیدییه ،
پیاسه ده که یه ن، قسه ده که یه ن و ده گه ریینه وه.
هه موو توانام کو کرده وه تا بلیم: (حه زده که ی بلیم ئەوانیتریش
بین؟).

له شوینی خوی هه لسا یه وه:
- که واته کیشه ت نه ماندویتییه نه جل و به رگی کار، کیشه که منم،
ناته وی له گه ل من بیته.
- دهموچاوی سوور هه لگه رابوو، سه یری دهوروبه رمم کرد و
خه یالم ئاسووده بوو له وه ی، که که سیک زهینی لای ئیمه نییه،
ترسام دووباره دهنگ هه لبریت.

- هیواش ئەرسه لان، ئەمه چ قسه یه که ده یکه ی، گوتم رهنگه...
- گوتت رهنگه چی؟ سه د جار ده لیم دهمه ویته قسه بکه یه ن، ئەسله ن
گه ر هه زت لیینییه نارۆین، بیری لیبکه وه و وه لامم به ره وه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
قه لهم جافه کهی به میزه که دا کیشا و سهری خسته وه سه ر
شاشه که، ترسام دیسان له به ردهم هه مووان کیشه دروست بییت،
دووباره زویر بییت و هه ر کاتیک سهیری بکه م گرژ و مؤن بییت،
ترسام به سهری خویدا بکیشییت و هه موو شتیک تیکه ل و پیکه ل
به یه ک بکات، ئەو کات وه کو هه موو سالانی پیشوو و به ته نیا
بمینه وه و هیچ که سیک نه دوزمه وه، که دلی بخوازییت بمبات بو
جه مشیدییه و ئەو کات هه میشه سهیری ئەم و ئەو بکه م، که له گه ل
که سانیک، که خوشیان دهوین ده چنه دهره وه و من له خه می
ته نیایی بمرم، گوتم (باشه، دهرۆین).

هه ر له وکاته ی، که خوئی به کاغه زه کانه وه ده خافلاند له ژیر لیوه وه
گوئی: (چوونه دهره وه له مروّف ده کهیت به ژه هری مار).

سه یرم نه کرد، چاوه پروان بووم تا بزائم له کو تاییدا ده چین یان
نا، هه رچه نده وه ستام سهری به رز نه کرده وه، چوومه لای
میزه که م، له کو تاییدا ئیتر شتیک پرویده دا، له لای میزه کان رهت
بووم و له ژیر چاوانه وه سهیری خه لکه که م ده کرد، هیچ که س
دهنگی فریدانی قه له مه که ی بو سه ر میزه که نه بیستبوو، دانیشتم و
ده موچاوم خسته ناو دهسته کانمه وه، په نجه کانم ته زیبوون، خوژگه
ده مزانی پیویسته له گه ل ئەو برۆمه دهره وه یان نا، گویم رادیرایه
دهنگی هورپه هورپه که و گشت کاریکم کرد تا وا بیربکه مه وه، که به
ته نوره یه کی لوچداری رهنگا ورهنگ، له ژیر خوّر، له سه ر لمه کانی
که ناری ده ریای سپی دانیشتووومه و چاوه پروانی پیاویکی بالا
به رزم، که به بوینباخی گولبه ست و ئیله گ بییت و من بو نانی ئیواره
داوه تی هوتیل بکات، نه کرا. له به رخومه وه بیرم ده کرده وه، که بوچی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
هینده له تهنیایی دهترسم، بوچی ناتوانم وهکو خه لک قسه بکه م؟
بوچی ناتوانم له سهه ر پلانه کانم بوهستم؟ پیویسته کی به
که مته رخه م دابنیم؟ باوک؟ دایکم؟ یان نه خوشییه که ی ماهان، که
له دوا ی نه وه هیچ شتیکی ژیانمان وهکو ژیان ی واقعی لینه هات؟ له
که یه وه هینده لاواز بوومه؟ رهنگه له و شه وه ی زستان، که زهنگی
مه ترسیان لیدا و دایه ماهانی به سنگییه وه نوساند و هاواریکرد:
(من چیبکه م له گه ل نه و منداله نه خوشه؟).

ماهان تای گرتبوو، چاوه کانی نه ده کرده وه، نه شده گریا، تهنیا توند
توند هه ناسه ی دها، دایه دوشه گه که ی راختبوو له سهه ر مافوره که
سووره که مان، کاره با برابوو و من راهینانه کانم نه نویبوو، بابه
له ناو ژووره که دا ده هات و ده چوو، که له تهنیشت مؤمه که رهت
ده بوو سیبه ری ترسناکی له سهه ر دیواره که گه وره ده بوو، دایه
پانتولی ماهانی داکه ند و پییه کانی له ناو ته شتیکی بچووکی نارنجی
شوشت، بابه عه لاگه یه کی پر له به فری هینا، دایه به منی گوت
به فره کان له سهه ر نیوچه وانی ماهان دابنیم، دامنا جه سته ی
هه لده له رزی، من عه لاگه که م گرت و سهیری سینگیم کرد، که توند
توند و نارپیک ده هاته به رز و نزم ده بووه، به فره کان بچووکی
ده بوونه وه و له ناو عه لاگه پر ئاوه که مه له یان ده کرد، بابه عه لاگه ی
دهرمانه کانی رژانده سهه ر میزه که، دووباره زهنگی مه ترسیان لیدا،
بابه چوو به رده م په نجه ره، په نجه ره که بووه رهنگی زهر د و
نارنجی و دهنگیکی ترسناک هات، شووشه کان له رینه وه، من
کیسه که م فریدا و هه لسه مه وه و خو م لکاند به دیوار، بابه
هاواریکرد: (په له بکه ن جله کانتان له بهر بکه ن) په نجه کانم ته زیبوون

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
و هه نسکم دهدا، فرمیسکم شوورددهبوونهوه ناو دهمم و تامی
دهریای دهدا، راهینانه کانم نهنوسیوو و ماهان خه ریکبوو دهمرد،
دوباره زهنگی مهترسیان لیدا، دایه جل و بهرگی ماهانی داکه ند و
ئاوی تهشته کهی به سهردا رژاند، دوشه گه کهی ته ر ته ر بوو، ماهان
له رزی، بابه هلی گرت و دایه باوهشی دایه، دایه گوتی: (لیگه ری
جلیان بو بینم) و دهگریا، بابه منی له باوهش گرت، گوتی: (نایه ویت)
به تانییه کی خسته سهر ماهان و دهستی دایه ی راکیشا.
بجولئی ئیستا ماله که دهروخی به سهرماندا.

من سهیری ماله کهم کرد و ترسام به سهر سهرماندا بروخیت،
سهیری مافوره سووره که مانم کرد، که لیواره کهی شه قامیک بوو
ئوتومبیله کانم له وی راده گرت و له ناو نه خشه کهی گه راجیک بوو،
که له ویدا ده سورامه وه، له دوشه گی ماهان و قهره ویله کهی، که له
کونجی ژووره که بوو، له عه لاگه ی دهرمانه کانی له سهر میزه که، له
پشتییه کان، به تانی لولدر او له گه ل سهرینه په مه ییه لوچ لوچه که، که
له مه که هینابوویان و له سهریان تاوسی پوله که یی سهوز و
سووریان دوری بوو، له ته له فزیونه که مانم روانی، که دهرگایه کی
دارینی هه بوو و کاتییک فیلمی کارتون ته واو دهبوو، دهرگا که مان
داده خست و پارچه قوماشیکی چل پارچه یی داپیره مان به سهردا
دهدا، له دهفته ری راهینان و کتیبه فارسییه کهم له سهر میزه که، له
تابلوی به داو دراوستکراوه کهی دایه، که نهو بالنده یه سپیه ی ناو
ئاسمانه کهی من دوری بووم، له مؤمیک که له سهر میزه که
داگیرسابوو و لهو سیبه ره ترسناکانه ی، که به جووله کانی ئیمه
ده که وتنه سهر پووی دیواره که، ماله که دهیویست ویران بیت

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
بهسهر سهرماندا و بیگومان دواى ئهوه، تابلو بهداو دوراوهکه
دهکهوته سهر مؤمهکه و مالهکه لهگهل هموو ئه و راهینانانیه، که
نهنوسیوو ئاگری دهگرت و بالنده سپیهکهى ناو تابلو بهداو
دوراوهکه ههلدهفری و بهلای خستهکاندا تیدهپهپری و دهچوو
بهردهم مامؤستاکهم و پییدهگوت، که بووه به شهو و من هیشتا
راهینانانیهکانم نهنوسیوه، بابیه مؤمهکهى کوژاندهوه، چاوهکانم
نوقاند و به توندی پیلوهکانم خسته سهر یهک.

تهلهفونیهکهى سهر میزهکهم زهنگ لیدهدات، سکرتری ئهاندازیاره.
-دیته خوارهوه؟ پیداچوونهوهى نهخشهکانت ئامادهیه.

سهیری ئهسهلان دهکهم، که سهری لهسهر کارهکهى خویهتی،
خوزگه دهکرا لهبهردهمی تیینهپهپرم، بهلام ریگایهک نییه، میزهکهى
نوساوه به دهرگای هولکه و ئهاندازیار چاوهروانه، موبایلهکهم
ههلدهگرم و به جوریک، که وهک بللی سهرقالم پییهوه ریگه دهگرمه
به.

سکرتری ئهاندازیار نهخشهکانم پیدهدات و به سووراوه
سوورهکهى ناو روخسارم پیدهکهنیت، له ریگادا نهخشهکان ههلگیر
و وهرگیر دهکهم، کهى کاتی ههبووه ئهم هموو پیداچوونهوهیه
بنوسیوت؟ سهرم دهخهمه ناو نهخشهکان و لهتهنیشته میزی
ئهسهلان رهت دهبم، بانگ دهکات، میهرهبان بوتهوه و ئهمه واته
شهو دهچینه جهمشیدییه.

-دهمهویت تهلهفون بکهم خواردن بهینن، تو چی دهخویت؟

-هیچ، برسیم نییه.

-رهنجاوی؟

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-نا بهیانی زورم خواردوو، قهلهویش بووم، باشتريشه هیچ
نهخوم.

- ئەندازیار چی گوت؟

-پیداچوونهوهی نووسیوه.

-یارمهتیت دهویت؟

- نا، زور نییه، سوپاس.

بهخیرایی دەرۆم لهسەر جیگاگهه دادهنیشم، رۆمیو و یهکیک له
ئەندازیارهکان خهريکن سهیرم دهکن، سهردادهنوینم، کاتیک قسه
لهگهله ئهسهلان دهکهههستهدهکههه موویان سهیرم دهکن و
بیگومان له ناخی دلیانهوه به من دهلین: ترسنۆکی دهست و پی
سپی، پاشان ئەوانهه که بهسهرهاتی ماهان دهزانن بهوانه
دهلین، که نایزانن و نیو کاتژمیر دواتر هه موویان پیکهوه له
چواردهوری میزهکههه کۆدهبنهوه و لهبارههه من و ماهان و
ئهسهلان قسه دهکن، بهشیوهیهکی وهه، که ههست به ههناسه
تهنگی دهکههه و دهگریم و کهلوپهلهکانم کۆدهکهمهوه و بو هه میشه
له کۆمپانیاکه دەرۆم.

نهخشهکان دهکهمهوهو برسیم و تاقهتی کارم نییه، خۆزگه
ئهمرۆ زووتر تهواو دهبوو و دهچوومهوه مال، ماهان له مالهوهیه،
بیگومان دایه خواردنی لیناوه، مۆبایلهکههه زهنگ لیدههات، رۆجایه،
سهیری میزه چۆلهکههه و کاتژمیرهکههه دهکههه، پیویسته تا ئیستا
بهاتبوایه، دهلیت کارهکههه درهنگ تهواو بووه و ئیستا خهريکه
نانی نیوهرۆ لهگهله یلا دهخوات، دهلیت، که نانی نیوهرۆی تهواو

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
بوو دیت، چهنده پیمخوشبوو له گه لیان بام، دلم چیشخانه و
هاورپیکانی دهویت، ئەو هاورپیکانی، که چاویان لیمه.
-چیتان خوارد؟

-پیتزا و لازانیا، خه ریکم لازانیات بو دهینم.
دړه ندهیه که له ناو دلم قوره قور دهکات، دهو رو بهرم سه یرده که م و
نزا ده که م که سیک گویبیستی دهنگه که ی نه بوو بیت، (گولی) خه ریکه
پیده که نیت، بیگومان بیستویه تی، دلم بو له یلا تهنگ بووه، بو دانیشن
له ته نیشتی و قسه کردن له گه لی، له یلا زیاتر له هه رکه سیک له من
تیده گات، ریک وهک میساق، به روجا ده لیم ته له فونه که بده بهو،
دهمه ویت بلیم ناچار کراوم شهو له گه ل ئه رسه لان بچمه دهره وه و
به بوچوونی ئەو پیویسته ئیستا چیبکه م، به لام په شیمان دهمه وه،
بیگومان پی خوش نییه له کاتی ناخواردنی نیوه رودا قسه بکات،
رهنگه هه م تاقه تیشی نه بوو بیت گوی له قسه دوو باره کانی من
بگریت، که گشت روثیک له باره ی ئه رسه لانه، حال و ئه حوالی
ده پرسم و پاشان هه موو شتیکی بو باس ده که م، هه مدیسان دلم
تیکه له دیت، له یلا ده لیت:

- شتیکت ناویت؟

-حه زم له ساندویچه.

-ده لیمه روجا بیه نیت، چ ساندویچیک؟

سه یری ئه رسه لان ده که م، که خه ریکه به دلته نگییه وه کار دهکات،
به بی ئەو نان بخوم هه مدیسان کیشه روودهدات، ده لیت
نه مویستوو له گه ل ئەو نان بخوم و بوچی نه مویستوو و گوی
ناگریت تا روونی بکه مه وه، که هه ندیک هات وهاوار دهکات، واز

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دههینیت و دهروات، دهلیم: (هیچ، پهشیمان بوومهوه، دواتر پیکهوه
دهرۆین و دهیخۆین).
پیویسته قسه لهگه‌ل لهیلا بکه‌م، دهلیم: (شه‌و زه‌نگت بو لی‌ده‌ده‌م،
قسه ده‌که‌ین).
-چاوه‌روانتم.

ئه‌رسه‌لان گوتی: (چاوه‌ریتم) و چووه خواره‌وه، میساق تازه
رۆیشتبوو، هه‌وا تاریک بوو و یه‌که‌مین به‌فری سال ده‌ستی
پیکردبوو، له‌په‌نجه‌ره کلۆ گه‌وره‌کانیم له‌ده‌روروبه‌ری گلۆپه
کاره‌باییه‌کانی سه‌ر شه‌قام ده‌بینی، که پیشبرکییان له‌گه‌ل یه‌کدا
ده‌کرد و ده‌هاتنه خواره‌وه، زه‌وی ته‌ر ته‌ر بوو، که‌سیک له‌ناو
کۆمپانیا نه‌ما‌بووه و که‌ره‌م عه‌لی خه‌ریکبوو په‌رداخه‌کانی له‌سه‌ر
می‌زه‌که کۆده‌کرده‌وه. ملیچیکی سیم له‌ملم ئالاند، که‌خۆم
چنیبووم تا ژیر لووتم هینامه سه‌ره‌وه، هه‌زم لینه‌بوو بچمه
خواره‌وه و ئاره‌زووم ده‌کرد په‌ری سیمرخ هه‌بوایه تا ئاگرم
تیبه‌ردابوایه و سیمرخ وه‌کو نیلوی ناو فیلم کارتۆنی نیلز ده‌هات و
هه‌لی ده‌گرتم و ده‌یخسته‌مه ناو سپیده‌ی به‌یانی. یه‌که‌وراست
پالتۆکه‌مم له‌به‌رکرد و قۆپچه‌کانیم یه‌ک له‌یه‌کی هیواشته‌ر داخست،
جانتاکه‌م خسته‌سه‌ر شانم، ده‌سته‌کانم خسته‌ناو
گیرفانه‌کانمه‌وه، به‌دورودریژترین شیواز، که‌ده‌مزانی مالئاواییم له
که‌ره‌م عه‌لی کرد و له‌کۆمپانیا هاتمه‌ده‌ره‌وه، ئه‌رسه‌لان به‌هه‌مان
پراید^{۱۶} سه‌وزه که‌چه‌که‌ی له‌به‌رده‌رگا چاوه‌روانم بوو، جامی

---

^{۱۶} جوړیکى ئۆتۆمبیله‌و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 ئۆتۆمبیله کهی هینایه خواره وه و بهبی ئه وهی که پیبکه نیّت،
 بهشیویه ک که هاوشیویه کاته کانی دیکه نه بوو گوتی: (سوار به).
 یه که مین جار بوو، که سواری ئۆتۆمبیله کهی ده بووم،
 سه رشانه کانی پالتۆ کهم ته پ ببوو، به فر به خیرایی ده باری و له سه ر
 جامی ئۆتۆمبیله که ده نیشت، ده بویه شتی کم بگوتایه تا ئه و شته ی
 که حه زم لینه بوو بیلیت، گوتم: (به فره که خوش ده باری، حه تمه ن
 ده که ویّت، برا کهم شه ی دای به فر بارینه، حه تمه ن ئیستا له پشت
 په نجه ره دانیش تووه و سه یری شه قام ده کات).

هیچی نه گوت و بیده نگییه کهی تیکه لبوو له گه ل دهنگی فلچه ی
 ئۆتۆمبیله که، که قرچه قرچی ده کرد و به فره کانی له خواره وه ی
 جامه که له سه ر یه کتر که له که ده کرد، قه ره بالغ بوو و پرووناکی
 سووری ئۆتۆمبیله کانی پیشه وه که وتبووه سه ر ده موچاوی
 ئه رسه لان، له سه ر هه لمی سه ر جامی ئۆتۆمبیله که به په نجه
 بازنه یه کم کیشا و چاو و لووت و ده مم بو دروست کرد، باری
 ده روونیم له بیده نگیدا ورد ببوو و خه ریکبووم تووره ده بووم،
 بیگومان تیگه یشت، که گوتی: (بچینه کوئی؟)

-نازانم من پیویسته زوو بچمه وه ماله وه وانه کانی برا کهم ماوه.

-که واته من به په له قسه کانم ده کهم.

له ناو روخساریدا به دوا ی ئه رسه لانی خه ندان و قسه خوشدا
 گه رام، که شه ش مانگ بوو له ناو کۆمپانیا ده مبینی، هه مان ئه و
 کورپه ی، که رۆژی یه که می کارکردنی بو هه مووان ئایسکریمی
 کرپیوو و به دهنگی به رز له گه ل هه موو ئه و که سانه ی، که
 نه یده ناسین چۆنی و چاکی کردبوو و تا عه سر چه ندین هاوپی بو

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 خوی گرتبوو، کورپیک که کومپانیا به لایه وه وهکو پولهکانی زانکو
 بوو، له ئەمیر کهبیر^{۱۷} به کۆنمرهیه کی چاکه وه دەرچووبوو و
 پیشینهیه کی زۆری کاری هه بوو و هه ره له سه ره تا وه گریبه سته که ی
 به به هایه کی بهرز مۆر کردبوو، کورپیک، که گشت رۆژیک ته له فۆنی
 بو چیشته خانهیه کی تازه ده کرد تا خواردنی بو بهینن و سوودی له
 گشت هه لیک وهرده گرت بو خوش رابواردن و سه ری ده خسته
 سه ره سه ری هه مووان. ته نانه ت رۆجاش، ئەو شه وه ئەو کوره
 هه میشه ییه م له ناو ده موچاوی به دی نه ده کرد، وشک و هه ته ری
 بوو، به ره و لای مالی ئیمه ری گرت بهر و دهستی به قسه کردن
 کرد. وتی باوکی نییه و له گه ل دایکی ژیان به سه ره ده بات و عاشقی
 ئەوه، گوتی دایکی مامۆستا بووه و خانه نشین بووه و ئیستا
 خانویکی بچووکیان هه یه له شه قامی مه له ک، نه یگوت باوکی بوچی
 مردوو و من له هه مان چرکه ساتدا ده چیرۆکم بو مردنه که ی
 دروستکرد، یه ک له یه کی جوانتر و غه مبارانه تر، گوتی هه زی به
 ساده یی من کردوو و ئەوه ی به دلّه، که سه ره قالی کاری خۆم.
 گوتی ئەو جاره ی بینیه، که له ناو کومپانیا کاتییک ئەندازیار
 موقه دده م سه ره به خو نه راندی و هاواریکرد من له بری کیشه و
 بۆله بۆل به زه رده خه نه وه لیم روانی و گویم بو قسه کانی رادیرا،
 گوتی بینیه ته ی هه یچ کاتییک به دهنگی بهرز پینه که نیوم، هاوارناکه م
 و رووگرژی ناکه م، گوتی ئەو زه رده خه نه یه ی که هه میشه هه مه
 ئارامی ده کاته وه، گوتی له پیوهندی و نزیکایه تیدا ته نیا ئارامی
 ده خوازیت، شتیکی که م بو دانانیت و مردنی باوکی ئەوه ی

^{۱۷} : مه بهست زانکوی ته کتۆلۆژیای ئەمیری کهبیره و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 فیرکردوو، که ژیان چهنده کورته و بهای ئهوهی نییه، که چهند
 سالیک که له ته مهنی ماوه ته وه له دله پراوکیدا به سهری بیات، له
 کوتاییدا گوتیشی ئه گهر له گهل یهک بین لینا گهریت نارحهت بم و
 بو ئه و بوکه له یهه، که له سه ر جامی ئوتومبیله که کیشابووم پرچی
 لوول لوولم دروستکرد، دوو قردیلهم له ملا و له ولای سهری
 دروستکردو دهستم کرد به کیشانی لوجه کانی ته نوره کهی، بوکوله
 به قولی فش و ته نورهی لوجه لوجه بووه دایه نی من، که له بری
 دایکی راسته قینه م له مندالییه وه گهره ی کردبووم و ئیستا هاتبوو
 له بری من وه لامی ئه رسه لان بداته وه، بو کچیکی خانه دانی وه ک
 من شتیکی ناشیرین بوو، که خوم شتیکی بلیم. ئه رسه لان هیچی
 نه پرسی، نه له ره وشتم، نه له دایک و باوکم، نه له مالم و نه له
 هیچ شتی دیکه، باش بوو که نه پرسی، چه زناکه م له باره ی
 ماهانه وه قسه بو کهس بکه م، به پشته په نجه کانم بوکوله که م
 سریه وه، دهستم ته زی، گه شتبووینه مال، ئه رسه لان هه مدیسان
 پینه که نی، وشک و هه ته ریانه^{۱۸} گوتی بیر له قسه کانم بکه وه، چونکه
 ده بیته ئه وه بزانیته له مه به دواوه پیویسته هه لسوکه وتی له گهل من
 چون بیته، دلته نگ بووم، چونکه نه مده ویست ئه وانه بییستم، به
 هه مان سلاو و ئه حوالپرسی و گالته واتاداره کانی ئاسووده تر
 بووم، نه هه قم هه بوو، نه ئه رکیک، نه مده ویست بیر له وه بکه مه وه
 خو شم ده ویته یان نا، به لام ئیستا ناچاری کردبووم، که دابه زیم
 دهستی خسته بهر ده رگا که و لینه گه پرا ده رگا که دابخه م، دووباره
 گوتی چاوه ری و وه لامم ده کات و ده رگا که ی داخست و رویشته.

^{۱۸} جیدیانه و.

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
رۆجا له ده رگای هۆله که دیته ژووری و به دهنگی به رزه وه
سلاو دهکات وه کو هه میسه دهسته کانی پرن، پرچه کورته که ی
سوور کردوو و خستویه تیه سه ر نیوچه وانی، فایل که ی له سه ر
میزه که داده نیت، جانتا که ی له سه ر فایل که داده نی و چاویل که که ی
له ته نیستی داده نیت، هیشتا عه لاگه یه کی گه وره ی به دهسته وه یه، به
ههنگاوی سست و له سه رخۆ دیته لای من. دهست به سه ری رۆمیۆ
داده نیت و عه لاگه که له سه ر میزه که داده نیت.

-وابزانم نانی نیوه رۆت نه خوار دووه؟

ته ماشای ئه رسه لان ده که م، زهینی لای ئیمه یه، رۆجاش شوین
روانینه که م ده که وییت و ده گه ریته وه و دهست بو ئه رسه لان
هه لده شه قینیت، ئه رسه لان له سه ر کورسییه که ی که میک خوی به رز
دهکاته وه، رۆجا سهیری من دهکات.

-شتیک بووه؟ خۆ تووره نییه؟

-نا، باشه، له یلا چوو رۆژنامه؟

-چوو، به لام بارودۆخی باش نه بوو، ئه مرۆ دووباره قسه ی
له باره ی میساقه وه ده کرد، بیکه وه بیخۆ، لازانیایه.

-میساق؟

-به لئ، بیری که وتبووه.

-هه میسه له بیریه تی.

میساق، میساقی میهره بان، چه نده دلم بوئی توند بووه، ئه گه ر
لیره بووایه، ده متوانی هه ر چه ندیک، که دلم ده یخواریت قسه ی
له گه ل بکه م، ده متوانی بپرسم ئه مرۆ له گه ل ئه رسه لان بچمه
ده ره وه یا نا، بپرسم ئه سلان پیویسته له گه ل ئه و چیبکه م، رهنگه

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
هه م بمگوتایه خوئی بروات و قسه له گهل ئه رسه لان بکات، پاشان
هه ر کاریک، که دهیگوت ده مکرد و ئیتر نیگه رانی هیچ شتیگ
نه بووم، روجا عه لاگه که لاده بات و سه رقاپه که هه لده گریت، بونی
ساس و په نیر چوارده وری میزه که پر ده کات، روجا چه نگالیکی
پلاستیکی له عه لاگه که دهرده هیئی و دهیچه قینیته ناو لازانیاکه.

- بخوئیتر تا سارد نه بوته وه، بوچی ئه مرؤ هیچ کهس وه کو
مرؤف خواردن ناخوات؟

له ویدیو میزه که ی داده نیشیت، کومپیوته ره که داده گیرسیئیت،
کورسییه که ی ده خولینیته وه و له په نجره راده میئیت، یه ک پارچه
لازانیا ده خوم و سه رنجم به ره و لای ئه رسه لان دهروات، که
سه رقالی کاره، خوژگه ماهان لییره بووایه، ده میکه ئه وم بو
چیشخانه نه بردووه، سه ری قاپه که داده خه مه وه و نه خشه کان
ده که مه وه، ئه ندازیار موقه دده م دریژی شه فته که ی که متر کردوته وه
و فاکته ری دلنیایی هیئاوته خواره وه، بیگومان خه رچی زور بووه،
تاقه تی راستکردنه وه ایم نییه، ئیستا ته نیا چه زده که م بچمه وه مال،
له سه ر سیسه مه که م دریژ بوم و چیرۆکگه لی پووچ بخوینمه وه،
سه د جار به خومم گوتوووه کتیبیک له ماله وه له گهل خوم بهینم و
له ناو چه کمه جه ی میزه که می دانیم بو ئه م جوره کاتانه، هه میشه ش
له بیرم چوووه، نه خشه کان کو دده که مه وه، رومیو له باوه ش ده که م،
فایلی ئه دهب له سه ر دیسک توپه که م ده که مه وه و به دوا ی کتیبیکی
ئه لیکترونی چاکدا ده گه رییم، چیرۆکه چاپنه کراوه کانی بوکوؤفسکی
ده که مه وه، په ره گرافی یه که م ده خوینمه وه و تیناگه م، دووباره
دهیخوینمه وه، گشت جاریک له نیوه راستی رسته ی دووه مدا میشم

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 لای نامینیت و بو جیگهی سهیر دهرووات، خووزگه کتیبیکی کلاسیکی
 سههنگینم هه بووایه، وه کو سوور و رهش^{۱۹}. له و کتیبانهی، که
 هه لگرتنیان دهست ماندوو دهکات و له زهوی دانانیان میشک
 هیلاک دهکات، ده مخویندهوه و له ناو پرستهکاندا ده بوومه مادام
 دۆرنال، به ته نورهیه کی دریژی په پره دار له پیش ئاگردان
 نه خشکاریم ده کرد، کاتیک بیرم له مه ده کردهوه، که ئیتر نابیت
 ژولین ببینم فرمیسکم هه لده وهراند، له بیرم بیت واتای نه خشکاری
 بدوزمه وه، بیست ساله، که ده یخوینمه وه و نازانم چیه. سهیری
 کاتژمیر ده کهم تازه سی و نیوه من پیویسته هه زار کاتژمیری دیکه
 لیره بمینم تا شه و له گه ل ئه رسه لان برومه دهره وه و له ته نیشتییه وه
 بروم و لاسایی مروقه عاشق و خوشبه خته کان بکه مه وه.

پیویسته لاسایی مروقه خوشبه خته کان بکه مه وه، ته نیا کاریکه که
 دلنیام به چاکی دهیزانم. هه موومان هه همیشه لاساییمان کردوته وه.
 من ، دایه، بابه، له نیوان ئیمه دا ته نیا ماهانه، که وه ک بلیی هه همیشه
 خوشحاله، که سیک چ دهزانیته، خو نازانیته قسهی ریک بکات،
 پیده چیت ئه ویش وه کو ئیمه خه ریک بیت لاسایی بکاته وه، بو نمونه
 ئه و جارهی که ژیانی پووچی دایه گه یشته شوینیک تا بابه ئیمه
 بباته گه شتی خیزانی تا ههست به خوشحالی بکهین و ماهان به
 دریژی ریگا رشایه وه و ئوتومبیله کهی بوگهن کرد، یا ئه و
 جارهی، که چووینه قوتابخانهی ماهان و به سروودیک، که له گه ل
 هاوریکانی چرییان و هیچ که سیک شتیکی لی تینه گه یشت، گویمان

---

^{۱۹} یه کیکه له رۆمانه ههره به ناوبانگهکانی (ستاندال ۱۷۸۳-۱۸۴۲) ی فرهنسی، له لایهن
 سیامه ند شاسوار بیه وه به زمانیکی جوان کراوه به کوردی . و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 گرت و به چهند زهردهخه نهیه کی گه مژانه چه پله مان بو لیدا،
 ته نانهت رپوژیک که له زانکو وهرگیرام و دایه ئاههنگی گیرا و
 ماهانی برده مالی دایه گوره تا ئابروومان له بهر چاوی خه لک
 نه بات، زور له میژه خه ریکین لاسایی ده که یه نه وه، لاسایی
 خوشبه ختییه کی ساده، که له م به دبه ختییه چه سپاوه ئه به دییه دا
 ونمان کردووه. له که یه وه دهستی پیکرد؟ له کوئی؟ کام رپوژ؟
 بیرمه چهند مانگیک دریژه ی کیشا تا تیگه یشتین، که پیویسته بو
 هه همیشه فه راموشی بکه یین، شتیک بو ژیانی ئیمه زیاد ببوو، شتیک
 وه کو دیویکی رهشی گوره، که هه همیشه له تهک (ماهان) دا
 ده رپویشت و سیبه ره ناشیرینه که ی ده که وته سه ر ئه و، ده مبینی که
 به ددانه ناشرین و پیسه کانی له نیوان دایه و ماهان دا ده وه ستیت
 و پیده که نییت.

دایه بو جاری هه زاره م ماهانی رووه و پیش وه ستاند، به منی
 گوت دوو ههنگاو بچمه دواوه، ترسا بووم، به لام ههروهک ئه وه ی
 که دایه گوتبووی نوققه م لیوه ده رنه هات، دایه ژیر قوله کانی
 ماهانی گرت و لیگه را.

-ده ی ئیستا دایه برپو باوهشی خوشکت.

لیگه راو به ره و لای من پالی پیوه نا، ئه ژنوکانی ماهان چه مانه وه و
 که وت، دایه ئاره قه ی کردبوو و پرچه ره شه کانی چین چین به مل
 و نیوچه وانیه وه نووسا بوون، دووباره به رزی کرده وه، هه ناسه
 برکیی بوو.

هه لسه وه کوره که م، سهیری خوشکت بکه، ته نیا دوو ههنگاوه،

برپو.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دووباره ماهانی راوهستاند و لئیگه را، ماهان به دهمدا کهوت، من
گریام، پارامه وه.

- لئیگه ری دایه، چ تاوانیکی هه یه.
-مه گهر نه مگوت قسه مه که؟ له شوینی خؤ مه بزوه، کاتیک هات
بو لات، بیگره.

وه ستام، ماهان ده کهوت و نه ده گریا، ته نیا هر جاریک، که سه ری
له سه ر زهوی بهرز ده کرده وه به بهر چاوی لالانه وه سهیری
ده کردم، من هه نسکه هه نسکم ده کرد و بیرم له وه ده کرده وه، که تا
بابه دیت ماهان دهمریت و پیویسته وه کو باپیره له ناو خامیکی
سپیدا بیچین و له ناو بهرده کانی ناو ئه رزی دابنیین و هر بگرین،
بیرمده کرده وه، که دایه که لوپه له کانی یاری و ئؤومبیله کانی وه کو
گوچان و جله کانی باپیره له بهرده م ده رگا داده نیت تا گه دایه ک بو
خوی بیبات و من به بی ئه و چه نده به ته نیا دهمینمه وه، بو ماهانی
مردوو ده گریام و دایه دهستی هه لئه ده گرت، به رزی ده کرده وه و
ماهان ئیتر ته نانهت پییه کانی شی له سه ر زهوی دانه دنا، له لای
دهسته کانی دایه ده رده چوو و ده کهوت، له گه رووی ماهان دهنگی
بالنده یه کی خنکاو هات و دووباره کهوت، دایه قیژاندی و له ماهانی
دا.

-هه لسه وه ، راوهسته، راوهسته!
رامکرده پیشه وه و ماهانم له باوه شکرد.
-دایه تو خودا وازی لیبینه، خه ریکه دهمریت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عه‌شی
دایه خوئی به دیوار گرت و سه‌ری کیشا به دیواره‌که‌دا، تاق، تاق، تاق،
تاق، ده‌نگی به‌دیوارکیشانی سه‌ری له سه‌رم ده‌زرن‌گایه‌وه،
هاواریکرد: (خۆزگه مردبووایه).

ماهانی قورسم هه‌لگرت رامکرده ناو هۆله‌که، به دانیشته‌وه خۆم
به دیواره‌که‌وه نووساند و له‌سه‌ر قاچم دامنیشاند، به جوړیک
سه‌یری ماله‌که‌هی ده‌کرد، که وه‌ک بلیی جاری یه‌که‌مه ئەم شوینه
ده‌بینیت، پیکه‌نینی له لا لیوی مابوو، ده‌سته‌کانم له‌ده‌وری
ئالاندبوو و ده‌گریام. خۆشم ده‌ویست، نه‌مده‌ویست بمریت، هینده
گریام و ماهان پیکه‌نی تا ده‌نگی کلیل هات. باب‌ه ده‌رگای کرده‌وه و
هاته ژوره‌وه، پاکه‌تیک شیرینی له ده‌ستدا بوو و دوو کارتونی
گه‌وره‌ی قردیله‌لیدراویش، ماهان ده‌سته‌کانی بو باب‌ه ئاوه‌لا کرد، به
هیمنی سلاوم کرد و سلاوه‌که‌م له‌ناو هه‌نسکی گریانه‌که‌مدا پچرا،
باب‌ه سه‌یری کردین و گوتی: (دووباره چی بووه؟).

دایه هاواریکرد: (له به‌یانیه‌وه تا شه‌و له‌ناو ئەو فه‌رمانگه
ویرانبوو دانیشتووی و نابینی ئەم منداله هیشتا ناروات).
باب‌ه پاکه‌تی شیرینی و کارتونه‌کانی له‌سه‌ر میزه‌که دانا، ماهان به
گاگۆلکی چووه لایان، ده‌ستی به‌ره‌و لای من دریژ کرد،
هه‌لسامه‌وه، باب‌ه گوتی: (ناروات با نه‌روات، تیناگه‌ی، که نه‌خۆشه؟)
- نه‌خۆش نییه، گه‌مژه‌یه.

- ئەه‌ی چۆن، نه‌خۆشه، وازی لیبینه هه‌لسه‌وه ئارامبه‌خشیک بخۆ،
کیکم کریوه.

دایه له توره‌بیاندا سوره‌هه‌لگه‌را.

- کئی گوتوویه‌تی کیک بکریت؟

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-خۆم گوتم، بۆ له دایکبوونی شهبانه سی میوان داووت دهکهیت،
بهلام بۆ ئەم منداله تهنانهت نالییت دایکیشیت بیته ئیره.
بلیم بین تا ببینن منداله کهم دوو سالی تهواو کردوو، بهلام تهنیا
دهزانییت سهیر بکات؟ ماهان پیچکی میزه کهی گرت و ویستی
ههلسیتهوه، ترسام بکهویتی، کارتۆنه کانم هه لگرت و له سههر زهویم
دانا، ماهان دانیشیت، کیشای به سههر سندوقه کان و پیکه نی، بابە
پووی له من کرد.

-ههلسه وه بابە، شخارته بیته تا مۆمه کان داگیرسینین.
رۆجا دهلیت: (ههلسه وه شهبانه با برۆین چا بخۆینه وه).
رۆمیۆ له سههر جیگا کهی داده نیمه وه و به دوا ی رۆجا تا چیشته خانه
دهرۆم، چیشته خانه تاریکه، رۆجا کترییه که هه لده گریت، کوپه کان
دهخمه به ردهستی تا چایان تیبکات، چای کترییه که کولاه و
رهش بووه، دهلیت: (چای سهفه ریت هه یه؟)
-نا.

دهچیته ناو هۆله که و به دوو کیسه نسکافه وه دهگه ریته وه.
-له گولیم وهرگرت.
ئاوی کولاه له کوپه کان دهکه م و له ویدیو میزه کهم داده نیشم، بۆ
جاری هه زاره م له گوله هه راشه کانی ناو نایلۆنه کهی سه رمیزه که
پاده مینم، رۆجا کیسه ی نيسکافه کان ده رژی نیته ناو ئاوه کولاه که و
به پشتی که وچکیش له کیسه کان ده دات، دهلیت: (ئه مپۆ دوو ملیۆن
تومه نی دیکه بۆ ئه رسه لان له هه ژماره بانکییه که ده که م،
ده مینیته وه پینچ ملیۆن که نازانم کهی ده توانم بیده مه وه)
-نیگه ران مه به، پیویستی پی نییه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
رۆجا کوپه که له بهرامبهر ده می رادهگریت و فووی لیده کات،
هه لم له سه ر شووشه کانی چاویلکه که ی دهنیشیت.
-ئه گهر پیویستی پی هه بوو پیمدهلایت؟ رهنگه ئه رسه لان له بهر
شهرم و نه زاکه ت له پروودا داوای نه کات.

تا دهمه ویت له رۆجا بپرسم که پیویسته عه سر چیبکه م، گولی
دیته ناوه وه و چای تیده کات و خو ی هه لداته ناو قسه کانمانه وه.
-چۆن شهبانه؟ تا که ی له به یانییه وه تا عه سر وه کو خاتونانی
قاجار له سه ری مه جلیس داده نیشی و ههر بیر ده که یته وه؟
ههر چه نده ئه رسه لان زۆربلایی ده کات، تو به هیمنی له شوینیک
داده نیشی.

هینده سته ملیکراو بیت کلاوت له سه ر ده فریت ها! بیر له چی
ده که یه وه ئاخو؟ تا هاوړی گیانیشت نه یه ت نانی نیوه رۆ ناخویت،
هه لبه ته مه به ستم رۆجایه، ئه مه ی که دوستی گیانی به گیانیته!
زه رده خه نه ده که م، هه زاره مین جاره، که ئه مرۆ به خورتنی
پیده که نم.

-ئه و هاوړییه گیانی به گیانییه ت کوا؟ به ته نیا چای ده خویته وه
پی ناره حه ت نابیت؟

خۆم ده خۆمه وه و تووره ده بم، بیزارم له مرۆگه لیک، که
بیشه رمانه سهیری رۆخسارم ده که ن و قسه له باره ی ژیانم ده که ن،
ئه سلهن ههر ئه مانه بوون، که منیان به ئه رسه لانه وه نووساند،
رۆجا ده لایت له سه ر هه قن و که مته رخه می له خۆمه، که له
به یانییه وه تا عه سر له به رده م خه لک له گه ل ئه رسه لان بو ئه ملاو
ئه ولا ده پۆم، وای دابنی ده پۆم، به لام له باره ی ژیانان گالته یان

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
له گهل ناکه م، چهنده چاکه، که روجا لیرهیه و ناچار نیم له گهلی
گولی به ته نیا بمینمه وه، روجا هه میشه ده زانیت وه لامی هه مووان
بداته وه و شهرم له هیچ نه کات، روو له من ده کات.
-چونکه خوئی که سیکی نییه، به خیلی ده بات.

گولی قاقا ده کات و داده نیشیت، قسه ده کات، سهیری سه رپوشی
می زه که ده که م و چاوه کانم تاریک ده که م، گوله کان به یه که وه
ده لکینم و چوارگوشه و بازنه و دلیان پی دروستده که م، هه رچه ند
ده که م گوله کان نابنه سیگوشه، بچکوله ده بمه وه و له ناو
چوارگوشه بچووک و بازنه گهوره کانی پر له گول بازبازین ده که م
و زهر دایی گوله حاجیله کان به ته نوره په مهیی و به روانکه
سپییه که مه وه ده لکی، که عه سر گه رامه وه مال، بیگومان کریکاره
ره شپییسته که مان، که هاوشیوهی مامی سکارلیته شهر و کیشم
له گهل دروستده کات، به لام کاتیک ده لیم بینیومه، که شیرینی بو
منداله که هی هه لگرتووه و هه ره شهی لیده که م که سکالای لای دایه
لیده که م، ئیدی میهره بان ده بیته وه و په یمان ده دهین، که هیچ
یه کیگمان هیچ شتیک به که س نه لاین، گوئی له دهنگی گولی
را ده گرم، که هاوشیوهی دؤبلاژی کارتونه کانه و بیگومان ماموستا
تایبه تییه که م، که وه کو جین ئایه ر^{۲۰} میهره بان و قه شهنگه و هه قسه
ده کات، ئه گه ر گولی هینده هه لیت و په لیت نه لیت، ده توانم چه ند
کاتر می ریک گوئی بو دهنگی را گرم کاتیک سینه کان^{۲۱} به جوریکی

---

^{۲۰} :رۆمانیکی ژنه نووسهری ئینگلیزی شارلوت برۆنتی (1816-1885 Charlotte Bronte) یهو پالهنانی سهره کی جین ئایر (Jane Eyre) هو دژی زولم و چهوسانه وهی
کۆمه لایه تی و بو گیانی خوشه ویستی نیوان خه لک هه ولده داو رۆمانیکی ئه ویندارانه یه و.
^{۲۱} .بیتی (س) و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
جوان دهلیت، که هزم لییه به زمانم لاسایی سینه کانی بکه مه وه، له
هوله که بانگم ده که ن.

- شه بانه، ته له فون.

کوپه نیوه خوراوه که ی نیکافه که م هه لده گرم و هه لده ستمه وه.

- ببووره گولی.

به روجا ده لیم (دواتر دیم تا قسه بکه یین).

- گولی ده لیت: (ببووره، که هاتمه ناو قسه کانتانه وه، پیکه وه کاری
تایبه تان هه یه؟)

لیده گه ریم روجا وه لامی بداته وه و دیمه دهره وه، سکر تییری
ئه ندازیار له سهر ته له فونه.

- نازیم، به یانی کاترمیر پینج له کومپانیای سروش کوبوونه وه
هه یه.

به یانی؟ به یانی دوو شه ممه یه و ماهان کاترمیر شه ش کورسی
نیگار کیشی هه یه.

- به یانی ناتوانم.

- ئه ندازیار گوتی که پیت بلیم له وی بیت، و ابزانم واده ی کرپینیان
داناوه، دته وییت ته له فونه که په یوه ست بکه م تا خوت قسه ی له گه ل
بکه ییت؟

قسه کردن له گه ل ئه ندازیار سوودیکی نییه، پیویسته برؤم.

- نا، جیبه جیی ده که م.

- باشه خوشه ویستم!

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
تهلهفون دادهخه م و بیر له وه دهکه مه وه، که چ کهسیک دهتوانیت
بهیانی ماهان بباته دهرز، بابه له کاره، دایهش نایبات، وهکو
همیشه وا بیردهکاته وه، که بی سووده.
-خهریکی سه ربه خو ئازاری دهدهیت، تو بهراستی وا بیر
دهکه یته وه، که ئەم منداله ده بیته نیگارکیش.
-ماهان مندال نییه، دوو هیندهی من دریزه، نیگارکیشیشی ههز
لییه.
-عهقلی ده لیم، که به ئەندازهی مندالیکی چوار سالانه، منداله کانی ناو
پول گالتهی پیده کهن، بوچی شتگه لیک به م سادهی و ساناییه وه
تیناگهیت؟
-وازیینه دایکه، هیچ کهس گالتهی پیناکات، دهیبه مه کورس و
دهبینیت، که چهند باش فیڕ ده بیته.
ویستم بلیم ئەم رق و کینهت به رامبهر ماهان کهی تهواو ده بیته؟
کهی له وه تیده گهیت، که به دبه ختییه کانت هه مووی خه تای ئەو نییه؟
کهی فیڕ ده بیته خوشت بویت؟ به لام نه مگوت، قسه که مم خوارده وه
و دهرگا که م به پاله په ستوی هه موو قسه نه گوترا وه کانی ناو
گه رووم پیوه دا، ماهان زووتر رویشتبوو و له ناو ئوتومبیلی تاکسی
دانیشتبوو، کابویه نوییه کهیم له بهر کردبوو، چاکه تیکی قه دیفه ی
قاوه ییم له گه لی له بهر کردبوو و پرچیم به لاری شان ه کردبوو، له
دووره وه سه یریم کرد، که له سه ر کوشینی دواوهی ئوتومبیله که
دانیشتوو وه سه ری به جامی ئوتومبیله که کردوو، دل خورپه م
بو ی کرد، که بینیم بوته پیاویکی ئاوا گه وره.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 ناویشانی کورسی نیگارکیشیم له لهیلا وهرگرتبوو، له
 وینهکیشی گوڤارهکهیان گوئیستی باس و خواستی ببوو،
 کورسهکه بو مندالانی کهمئندام نهبوو، بو مندالانی خوار ده
 سالان بوو و نهمدهزانی ماهانی بیست و دوو سالان وهردهگرن
 یان نا، ماهان لهریگادا هیچی نهویست، تهنیا ههزی له کورسهکه
 ههبوو، چوار پینج جار له منی پرسی (کورسهکهی چاکه؟) و من
 گوتم: (بهلی، زور چاکه، لهیلا گوتویهتی). که ناوی لهیلا دهبیست
 ئارام دهبووه و چهند خولهکیک دواتر ههمدیسان
 دهپرسی: (کورسهکهی باشه؟) شوفیر وهکو ههموو شوفیرهکانی
 دیکه بهردهوام لهناو ئاوینه سهیری دهکردین، ئیتر فییری ئهوه
 ببووم، که له بینینی ئهو چاوانهی، که لهسهه ماهان ئهبلهق دهبن
 تووره نهبم، کاتیک گهشتین به ئیم پی سری پلهیهه (شازاده
 چکوله)م بو ماهان لیدا و پیمگوت لهناو ئوتومبیلهکه دابنیشیت و
 کوریکی چاک بیت تا من دهگهپیمهوه. مندالهکان هیشتا نههاتبوون
 و راهینهه خهریکبوو قووتووی رهنگهکانی لهسهه میزهکه دادهنا،
 بانگم کرد و گوتم لهلایهه فلان بهریز، که وینهکیشی فلان گوڤاره
 هاتوومه و لهبارهی کارهکهی لهگهله مندالاندا زورم بیستووه.
 پاشان گوتم: (براکهی من مینتال ریتارده^{۲۲}، بهلام وا ههستدهکهم،
 که بههرهیهکی زوری موسیقای تیدایه).

بهشیوهیهکی سهیر تهماشای کردم، ههمدیسان بهدبهختیهکهم
 دهستی پیکردبوو، بوچی دهبیت مروڤهکان واتای ئهم دوو وشه
 سادهی ئینگیزی نهزانن تا من ناچار بم بلیم مهبهستم

^{۲۲}. نهخوشی دواکهوتووی و گهشهکردنی عهقل و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دواکه وتوویی عهقلییه، چهنده لهم وشهیه وهرزم و چهنده له وتنی
رادهکه م و هیچ کهسیک ئەمه تیناگات، گوتی ئەم کورسه بو
مندالانی ئاساییه و رهنگه دایک و باوکی مندالهکانی دیکه
گازاندهیان ههبیته، گوتی برای ئیوه پیویسته له سهنتهریک
فیربکریت، که تایبهته بهوهوه، وهک بلیی خوم لهمه تینهدهگهیشتم،
وهک بلیی ئەمه من نهبووم، که بیست و دووسال لهگهله ئەو
ژیابووم و له گشت کهسیک باشتر دهمزانی، که چ سهنتهریک بو
ئەو گونجاوه و چ سهنتهریک نهشیاوه، خوم ئاماده کردبوو
پیداگیری بکه م، داوای لیبوردن بکه م و بلیم برای من له سهرخو و
میهره بانه و تا ئیستا زیانی به هیچ کهسیک نهگه یاندووه، پاشان
نیگارکیشییهکانی نیشان بدهم و بههرهکهی بکیشم به دهموچاوی
هر کهسیک، که دهلیت ماهان ئاسایی نییه، بهلام نه متوانی. وهکو
کچیکی چاک و گویرایه له نیگارهکانم لهو فایلهی له دهستم بوو
هینایه دهرهوه و نیشانیدا.

-چهند مانگ دهبیته، که هاوریکه م بو یادی له دایکبوونی رهنگی
پهنجیهی کرپوه، لهو رۆژهوه له سههر ئەم کاغه زانه هه لئاستیته وه، تا
ئیستا چهند دهسته رهنگی تهواو کردووه، ئیستا که په سهندی
ناکهن، دهکریت سهرنجیک له نیگارهکان بدن تا بزائن بههره
نیگارکیشانی ههیه یان نا؟

چهند جاریک به وردی سهیری نیگارهکانی کرد.

-براکهتت هیناوه؟

له پهنجهرهوه ماهانم پی نیشاندا، که هیدفونی له گوئی بوو و
سهری به جامی ئوتومبیله که دا دابوو و به هیمنی دانیشتبوو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
-راستیه که ی من تا ئیستا کارم له گه ل مندالانی که مئه ندام
نه کردوه، به لام ئە گەر خۆت بتوانیت له گه لی بییت، پیم خراب نییه
تاقیبکه مه وه، ده توانی چاوه ری بیت تا دهرسه که م ته واو ده بییت؟
چاوه روان بووین، رۆیشتین و ئایسکریمان خوارد، چووینه
شاری کتیب، رهنگ و پاستیل و ماجیکی سی و شهش دانه ییمان
کری، مامۆستای نیگارکیشییه که په سهندی کرد، ماهان شهیدای
دهرسی نیگارکیشییه، ته واوی ههفته چاوه روانی دووشه ممه یه،
پیویسته که سیک بدۆزمه وه تا بیباته کۆرسه که له یلا باشه، ماهان
له یلای له دایهش خۆشتر دهویت، له سهه کاغهزی یادداشتی سهه
میژه که م ده نووسم: (پیوه ندیکردن به له یلا بو کۆرسی مۆسیقای
ماهان).

-به ریزان یه ک خوله ک گوئیگرن.

به ریز کازمییه، به رپرسی دارایی کۆمپانیا. ژاوه ژاوی هۆله که بو
چهند چرکه یه ک نامینیت و گوئییه کانم هه ناسه یه کی ئارام هه لده مژن،
ده لیت: (سبهینی به لگه نامه کانتان بهینن بو بیمه، سی وینه، کۆپی
هه ردوو رپوی کارت نیشتیمانی و ته واوی لاپه رهکانی ناسنامه،
که سانیک که پیشتر بیمه یان هه بووه، ژماره ی بیمه ی پیشووتریان
بهینن، له کاتی رۆیشتنه وه له پیش دهرگا فۆرمه کان هه لگرن).
وهک بلایی له ناو دلای رۆجا شه کر ده تویننه وه، که به م جوړه
ده فریته به رده م میژه که ی من.

-به بۆچوونی تو من به لگه نامه کانم نه هیمن ئیتر؟ تا چهند
ههفته یه کیتر دهرۆم.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
(دهرۆم) وهها بهچیژهوه دهلیت، که دلم نایهت بلیم ئیستا
بهلگه نامه کانت بده، ئەگەر شتیک پروویدا و نهپرویشتی.
دلتهنگیه کهم له ناو دلم دهشارمهوه و دهلیم: (بهلی، مهیهینه، سهری
خۆتی پیوه مهیه شینه).

بیر له پروانامه کانی خۆم دهکه مهوه، ناسنامه و کارت
نیشتیمانی و کۆپیه کانیان له ناو جاننا ره شه کهی بن سیسه مه کهن،
بابه بزانیته کهوا بریاره بیمه بکهن له خوشیاندا بال دهرده کات،
تهنیا کیشهی له گهل کاره کهمدا نه بوونی بیمه کهیه تی، ئەگه رنا
کچه کهی به هه مان ئەو شیوهیهی، که ئەو ویستبووی چۆته زانکو و
بۆته ئەندازیار و قهره بووی کوره نه خوشه کهی بو کردۆته وه،
ئیستا تهنیا بیمه نه کراوه، هه میشه به دوا ی کاری دهوله تی بیمه داردا
دهگه ریت بۆم و قسه له مباره یه وه ده کات، که بیمه بو داهاتوو و
کاتی خانه نشینیم چهنده به سووده، له کۆتاییشدا دهلیت بیر له
داهاتوو بکه ره وه و له م کۆمپانیایه وهره دهره وه. ده سالی دیکه،
بیست سالی دیکه، سی سالی دیکه... تا ئیستا که شهش سالی
رۆیشتوو و من به بی ئەوهی بیمه هه بیته بوومه ته بیست و
ههشت سالان، بابه نازانیت، که من ناتوانم شتیک بگۆرم. کارم
له ناو ئەم کۆمپانیایه، ته نانهت ئەگەر مووچه شی نه بیته ناویرم
بیگۆرم، بابه نازانیت من ته نانهت جزدانه دراوه که شم سی ساله
له گهل خۆم بو ئەملا و ئەولا ده به م و شهرم ده کهم له به رده م
که سیک بهیه نمه دهره وه، هه ر جاریک که ویستم له گهل جزدانیک
نوئ، که ئەرسه لان بۆی کریوم بیگۆرم دلم ته په ته پی کردوو و
ته واوی وینه کانی رابردوو به م جزدانه وه هاتۆته پیش چاو و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
نه متوانیوه. بابه ئەم شتانه نازانیت، تهنیا دهرزانیت دهچمه سهر کار
و وا بیردهکاتهوه که دلخۆشم، بابه وا بیردهکاتهوه کچهکهی
ئەندازیاریکی بههیز و سههرکهوتوووه که توپیش نایجولینیت،
ئەندازیاریک، که هیچ کاتیک نابیت نیگهرانی داهاتووی بیت، بابه
زۆربهی شتهکان نازانیت.

جزدانهکهه دهکهمهوه و زهرفی بچووکى وینهکان دینمه دهرهوه،
له یهک وینه زیاتری تیدا نییه، دهبیت برۆم وینهی نوئ بگرم،
دوکانی وینهگری لهو خوارهوهیه، ئاوینهکهه له جانتام دهردینم و
دهست به برۆکانمدا دههینم، پر بوونهتهوه، روخسارم شیواوتر و
ناشریتره له گشت کاتیک و دوو بازنهی رهش ریک وهک هی دایه
له ژیر چاوهکانمه، چاوهکانم بچووک دهکهمهوه و له دوو هیلی
لوچدار رادهمینم، که له گوشهی چاوهوه دهست پیدهکهن و
یهکیکیان دهچیته سهرهوه و ئەوهیتتر دیته خوارهوه. ئەم جارەش
ههر ئەم وینهیهیهی، که ههمه دهیدم تا له سهری بشۆنهوه.

کورپهکان له چواردهوری میزهکهی ئەرسهلاندا کۆبوونهتهوه، سههر
دهخهنه سههر سههری یهکتر و پروون نییه چی دهلین کاتیک
یهکراست دهنگی پیکهنینیان بهرز دهبیتهوه و له هۆلهکهدا
دهزنگیتهوه، گولی به میزهکهیدا دهکیشیت.

-به ریزان، داوای لیبوردن دهکهه.

دهنگی کورپهکان چرکهیهک دهوستیت و ههمدیسان دووباره
بهرز دهبیتهوه. وهک بلئی حهوشهی زانکویه. حامیدیش له نیویاندایه
و ریک وهکو ئەرسهلان به دهنگی بهرز پیدهکهنیت، حامید، هاورپی
کۆنی زانکۆمان، که ئەرسهلانی خۆش نه دهووست. هیشتا نه ببوووه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
مانگیک، ئه رسه لان هاتبووه کومپانیا، حامید له گه ل ئه ندازیار
موقه ددهم تووشی دهمه قالی هاتبوو و نامه ی دست
له کارکیشانه وهی دابوووه سکر تیری ئه ندازیار، که لوپه له کانی
کو کردبووه و خه ریکبوو دهرویشیت، نامه کهم له سکر تیر
وهرگرتبووه و گوتبووم هیچ شتیک به ئه ندازیار نه لیت، حامیدیشم
قایل کردبوو به مانه وه و خه ریکبووین له سه رقادرمه ی ته نیشیت
دیفن باخیاکه قسه مان ده کرد. پیمده مگوت هیئده به قورسی
وهرینه گریت، مهرجه کانی کار له گشت شوینیک وهک یه کن،
ئه رسه لان به هه مان ئه و زهرده خه نه ی فیزاوییه هه میشه بیهی، که برو
و گوشه ی چه پی لیوی ده باته سه ره وه له قادرمه کان هاته خواره وه،
که گه یشته حامید به پشته ده ستیکیک به هیواشی له سینگی
حامیدی دا.

-مه ودا ره چاو بکه حامیدخان، خاتون خاوه نی هه یه.
پاشان تیه چه اویکی له هه ردوو کمان گرت و رویشیت،
وشکبوومه وه، حامید به سه رسورماوییه وه پرسی: (خوشه ویستی
یه کترن؟)
-نا، نازانم بوچی وایکرد.

ئه رسه لانم به باشی نه دهناسی، به لام به شیوه یه کی جوان سهیری
ده کردم، که هه زم لیبوو، هه ندیک روژان له ته نیشیت میزه که وه
تیده په ری و به که سیکی راده بوارد و پیده که نین، پاشان
که لوپه له کانی له سه ر میزه کهم ده گواسته وه و له کوتاییدا رو میوی
له سه ر که یسی کومپیوته ره که هه لده گرت و ده یهاویشته سه ر
ده موچاوم و ده رویشیت. جاری یه کهم واقم ورما، به لام دواتر

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
فیربووم رومیو بگرم و له گه لیدا پیبکه نم، نازانم له بهرچی، به لام دلم
نه یویست حامید رقی له ئه رسه لان بیته وه. گوتم (به شیوه یه کی
گشتی زور گالته دهکات).

—واز له گالته جارپی ناهینیت، زیاتر هوشیار به!
دهنگی پیبکه نینی کورپه کان دووباره بهرز ده بیته وه، کاتژمیر پینج و
نیوه. گولی که لوپه له کانی هه لده گریت، له ژیر لیوان شتیک ده لیت و
به دلتهنگی ده چیتته دهره وه، ئه رسه لان له هیچ که سیک ناترسیت، نه
له گولی، نه له ئه ندازیار موقه ددهم، نه له هیچ که سی دیکه، نه و
سه روکی کورپه کانه، سه روکی هه مووانه.

ده لین کچان کورپانی به هیزیان خوش دهویت، کورپانیک که
پاریزگارییان لیده کهن، کورپانی قوز و چوارشانه، کورپانیک که
میبازی ناکه ن و چاواوانی ناکه ن، کورپانی هیمن، کورپانیک، که
ده کریت رولی دایکیان بو بگیرن، کورپانیک که دلخوشن و شوخی
ده کهن، کورپانیک که هه میشه میهر و خوشه ویستی ده نوینن،
کورپانیک که....، به لام من ئه رسه لانم خوش ناویت. هه رچه نده زیاتر
ته ماشای ده کهم، زیاتر تیده گه م که خوشم ناویت، نازانم بو، رقم له
پوخساری نابیتته وه، له چاوی پروونی، که وه کو هه لماته و پرچه
ره شه لوول لووله که ی که هاوشیوه ی رومیویه و روجا ده لیت
لادییه، له پیستی ساف و که مرهنگی پوخساری، که هه مووکات
ته نکه ریشیکی پیوه یه، له بالای بهرز و شیکیه ساده که ی، له
خنده ی هه میشه یی و چلیسییه که ی، که وه کو زورخوری روجا
پره له ژیان، ته نانه ت رقم له وهش نابیتته وه که لاوازه، به لام شتیک
له ودا هه یه، که مهراقی لیده خوم و نازانم چیه، تیناگه م بوچی منی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
خوش دهویت، من که قه لهوم، ناتوانم به چاکی قسه بکه م، گالته
کردن نازانم، تا ئیستا هیچ که سیکم نه هیئاو ته خنده و
پوشاکه کانم هه میشه ساده و رهشن، من که بیتوانام و له ترسی
ئه و فرمیسکانه ی، که له ناکاو به دوامدا دین و له چاوه کانم تا ژیر
چه ناگه م دوو هیلی رهشی هاوتا ده کیشن، ته نانهت ناتوانم به
ئاسووده ییه وه ماسکارا لیبدهم، تیناگه م چی له مندا خوش دهویت و
له مه ده ترسم. له م تینه گه یشتنه بی سه روپایه دا، که من ده خزینیته
ناو که شیکی تاریک، که شاره زای نیم. ده ترسم رۆژیک له ناکاو له و
شوینه ی، که لین تاریک بییت و چاوه کانن ئه رسه لان سوور بییت و
بدره وشیتته وه و سمه کانیم نیشان بدات و له وکاته ی، که خه ریکه
پیده که نییت ددانه تیژه کانن که بهرز بوونه ته وه بچه قینیته سه ر ملم،
خه ریکه شتیک له نیوانمان ده قه ومی، که من هوکاره که ی نازانم و
ده ترسم.

هه میشه بیرم له وه ده کرده وه، که پیویسته ئه رسه لان هه زی له
رۆجا بییت نه ک له من، رۆجا له ئه رسه لان دیت، جوانه، بالابه رزه،
ده موچاوی برۆنزی^{۲۳} ده کات، به بی شهرم کردن سووراوی سوور
لیده دات و برۆکانن هیچ کاتیک تیکه ل و پیکه ل نابن، رۆجا هیچ
کاتیک ناگریت و هه میشه چاوه کانن رازاندوته وه. ده چیتته کارتینگ^{۲۴}
کارتینگ^{۲۴} و له هه موو کوره کان ده باته وه، به لام من شوفیری
نازانم و هه رچه نده بشلین باوه رناکه م، که ئوتومبیلی کارتینگ
جیاوازی له گه ل ئوتومبیلی ئاسایی هه بییت، ئه و رۆژه ش باوه رم

---

^{۲۳} . ئارایشکردنی ده موچاو به رهنگی برۆنزی و.
^{۲۴} . بیشرکی ئوتومبیل و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 نه کرد، سپیده هی هینی کاتژمیر ههشت، ئه رسه لان بهرنامه هی
 کارتینگی دانابوو، گوتبووی نانی بهیانی لهوئی دهخوین و پاشان
 دهست پیده کهین، هیچ کهس نهیزانی چوئن ئه ندازیاری قایل کردبوو
 بیّت و یهک لیره وهکو خهلات بداته کهسی یه کهم، که بیرم له
 خیرایی زور و پیچه ترسناکهکان و ئوتومبیلی بی سهروپای
 کارتینگ ده کرده وه، شتیگ له ناو دلم توایه وه و بهربوو، ترسام
 کاتیگ بگم ناچارم بکهن سوار بجم، پاشان پی له بهنزین بنیم و
 ئیستوپ نه دوزمه وه و ئوتومبیله که وهر بگه ریّت و پیم له ناو
 ئاسنهکان بمینیته وه و ببریته وه و ئیتر دایه تهنانهت یهک مندالی
 ته و اویشی نه بیّت، پاشان شیّت بیّت و من تا کوتایی ته من به
 قاچیکه وه به گوچان برؤم و له شیخان وه برؤمه وه مال و
 بگه ریّمه وه، گوتم نایه م، رؤجا تورپه بوو.
 -ریگ وهکو پیره ژنه کانی.

ته له فونی بو له یلا کرد به زور رازی کرد و پیکه وه رؤیشتن،
 دهیگوت خیرایی و جوش و خرؤش بو دهروونی شتیکی چاکه.
 کاتیگ گه رایه وه لیره کهی نیشاندام و گوتی: (نه مگوت یه کهم ده بم؟
 ئه رسه لان به دواتدا ده گه را، کاتیگ بینی نه هاتووی حالی په ریشان
 بو).

پاشان چاوه کانی زه فکرده وه و گوتی: (کوریکی خراپ نییه، ته نیا
 نازانم له بهرچی هینده شهیدای سه روکایه تیکردنه، پیویسته جاریک
 سه رودلی تیکبدهم).
 له یلا پاش بهینیک زور پیکه نی.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
حامید خواحافیزی دهکات، رۆجا دهلیت: (هیواش به، من تا
جیگایه ک ببه، ئۆتۆمبیلیم نییه).

که لوپه له کانی کۆده کاته وه، هه موو شتییک دهخاته ناو باوهشی و
فایله سووره که له دهستی دهکه وییت، هه لده ستمه وه کاغه زه کان
کۆده که مه وه و دهیده مه وه دهستی، ده بییت پییبلیم دووباره بروات
قسه له گه ل ئه رسه لان بکات، له زمانه که تییده گهن ئه و جارهی، که
قسه یان کرد هه موو شتییک باشتر بوو، ده لیم (دهرۆیت؟).

-به لی، خویندکارم هه یه، تو بو نه رۆیشتی؟
سه ره وه ی شاله سه وزه توخه که ی لۆچی کردووه، چاکی ده که م.
چه نده له رهنگی چاوه کانی دییت، چاوانیک که رهنگی هاوشیوه ی
چاوانی هیچ که سیک نییه.

-ئه رسه لان گو توویه تی ئه مشه و بچینه دهره وه.
ئیی باشه له بهرچی پرسه ت داناوه؟ خه ریکی دهرۆیته که یف و
سه فا.

سه رم نه وی ده که م و به هیمنی ده لیم: (کاتییک ته نیاین، خووش
ناگوزه رییت).

بو جاری ده یه م هه مان روونکردنه وه ی هه میشه یی ده دات.
-ئه رسه لان ئه و مافه ی هه یه، که له گه ل تو دا خووش رابویرییت
شه بانه، ئه گه ر له گه ل ئه و دا چیژ وه رناگری، کو تایی پییینه.
جان تا که ی ده کاته شانی.

-ئه گه ر چه زت له ئه رسه لان نییه پیویسته پیی بللیت، هینده
ناسروشتیانه هه لسوکه وت ده که ییت، که ئه گه ر من له بری ئه و
بوومایه وا بیرمه کرده وه، که خوشت ده وییم.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
(به لئی، راستده که ی) به شیوه یه ک له ژیر لیوانه وه واده لیم، که خوشم
به قورسی گویم لیده بیته.

-ئیستا به راستی خوشت ناویت؟

به شیوه یه ک ده پرسیت، که پیویست نییه وه لامی بده مه وه، به
چاوه زه قه وه بو وه کانی پیده که نیت و به په له ده چیته ده ره وه.

هوله که خاموشه و ژاوه ژاوه ئارام به خشه که ی نابیستریت،
که ره م عه لی دیته سه ره وه و ده سته دکات به کو کردنه وه ی
په رداخه کان له سه ر میزه کان، دلم تیکه له دیت و ئه رسه لان له
جیگا که ی نییه تا لئی بپرسم که ی ده رۆین و ئه سلان ده رۆین یان
نا. نه کا نه رۆین و واتییگا خوشم ناویت، نه کا برۆین و له وی بیته
کیشه مان و له به رده م هه موواندا هاوارم له سه ر بکات و من
فریبده مه خواره وه و تا کوتایی ته مه نم بکه ومه زیندان و ماهان به
ته نیا بمینیته وه. داده نیشم له ویدیو میزه که و بیر له و رۆژانه
ده که مه وه، که ماهان دیته دیده نیم، پیویسته به دایه بلیم نه یهینیت،
خه م ده خوات کاتیک من له ویدیو شوشه ی کابینه که ده بینیت.
(ته له فونکردن بو له یلا بو کورسی ماهان).

یادداشته کان هه لده گرم و ژماره ی له یلا لیده ده م.

-له کاتی ئیستا دا ئه و که سه ی، که ده ته ویت پیوه ندی بکه ی
به رده ست نییه.

-باشه، شه بانه برۆین؟

وه ک بلئی له سه ر ناوقه دم په رداخه ئاویکی سارد رووده که ن،
ئه رسه لان ده سته کانی وشک ده کاته وه و عه لاگه ی لازانیا که
ده پشکنیت.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

-ئه مه چیه ئیتر؟

-لازانیایه، رۆجا هیناویه تی.

شانه کانی هه لده ته کینیت، پیی خوش نه بووه، خه ریکه بهر له خوی ده گریت تا له باره ی ئه وه ی، که بوچی نانی نیوه رۆم له گه ل نه خوار دووه و بوچی که لله ره قیم کردووه و گوتوومه تییرم شتیک نه لیت، گه مژه ده بم و ده لیم: (بو ماهانی هیناوه). مه راق له خۆم ده خۆم، که سه ره به خۆ درۆ ده که م، تا ئه رسه لان سه ره به خۆ نار ه حه ت نه بییت.

-ته له فۆن بو کی ده که ییت؟

-له یلا.

هه لده ستمه وه و که لوپه له کانم کو ده که مه وه و ده یخه مه ناو جانتاکه، رۆخساری پره له پرسیار، دلم ده خوازیت رۆونکردنه وه نه دم تا مه راق بخوات، هه زده که م که لله ره قی بکه م و به هیز و نار ه سه ن بم، به لام له بری ئه وه وه کو که باشه کان ده لیم: (پیویسته سه به ی عه سر ماهان ببه کۆرسی مؤسیقا، به لام سکر تییری ئه ندازیار گوتی له کۆمپانیای سروش کۆبوونه وه م هه یه، گوتم ره نگه له یلا بتوانیت بییات).

-بوچی به منت نه گوت؟ خۆم ده مبرد.

له رۆخساری ئه رسه لان راده مینم، هه ولده دم له وه تی بگه م خۆنوینی کردووه، یان راستی گوتووه و ئه گه ر راستی گوتووه ده یه وییت ئه م کاره بکات، له به ره ئه وه یه، که له گه ل مرۆفیککی که مه ئه ندام به لایه وه سه رنجرا کیشه، یان ئه وه ی، که به راستی ماهانی خوش ده وییت، هیچ شتیک له رۆخساری تی ناگه م، ده ترسم ئازاری

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
ماهان بدات، شتیگ لهو بپرسیت و گالتهی پیبکات، بیبات نیشانی
برادهرهکانی بدات و ههموویان پیکهوه لیی کوبنهوه و پیی
پیبکه نن، دهستی نهگریت تا ئوتومبیل خوی پیدا دهکیشیت و له
شهری ماهان قوتاری بییت.

-نا سوپاس وای بۆدهچم که لهیلا بتوانیت ئه و بیات.
-بۆچی نا؟ ماهان که لهگه ل من باشبوو، خۆت گوتت. ئه و جارهی
که چووینه دهره وه ههمووکات له تهک من دانیشتبوو، بیرت نییه؟
بیرمه. من، لهیلا، رۆجا و دوو سی یهک له هاورپیکانی خوی
داوه تی فهره حزاد^{۲۰} کردبوو به بۆنه ی ده سپیکردنی هاورپییه تیمان،
پیداگری کردبوو که براهه شم بهینم، به سه رهاتی نه خوشییه که ی
ماهانی دهزانی و ئه مهش تورپی کردبووم.
-براکه ی من بۆ رابواردن و گالته جارپی نییه.
-ئازیزم من که ی گوتوومه ده مه ویت گالته جارپی بکه م.
-که واته بۆچی پیداگری له سه ر ئه وه ده که ی، که بهینم؟
-چونکه براهه، تۆ خۆشت ده ویت، منیش دلم ده خوازیت بیینم.
-برای من له گه ل خه لکی نامۆ ئاسووده نییه.

-خه لکی نامۆ و نه ناسراو ناهینم، ههر که سیگ، که تۆ بلیت ههر
که سیگ که ماهان ئاسووده یه له گه لی، ده یبه یین.

ئه رسه لان هاورپیکانی نه هینا و من ماهانم برد، ماهان ئه رسه لانی
خۆشو یست، له چاوه کانی زانیم. له مه ی که وهک پیاوان له سه ر
ته خته که له تهک ئه رسه لان دانیشتبوو و سه ری به رزکردبووه و

---

^{۲۰}. باغچه یه کی گهوره یه ده که ویتته شه هر که ی غه رب له تاران و شونینی گه شتیاریه و خواردن
و خواردنه وه له سه ر شیوازی نه ریتی پیشکهش ده کریت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 شه رمی نه ده کرد وه لامی پرسیاره کانی بداته وه. ئه رسه لان
 کاتزمیریکی دهستی شینی بو ماهان کرپوو و کلاویکی فرهنسی
 هاوشیوهی ئه و کلاوهی، که میساق له پوژانی زانکو له سه ری
 ده کرد و من ئاره زووم ده کرد، که بریا خویشی له و جوړه
 کلاوانه ی له سه ر بکردبووایه و وه کو میساقی لیده هات. ماهان که
 ویستی برواته دهستشور، ئه رسه لان هه لسه یه وه و گوتی (پیاوان
 له گه ل یه ک!) له یلا دهستی له سه ر ئه ژنوم دانا و لینه گه را به دوایاندا
 بچم. گوتی: (راست ده لیت، پیاوان له گه ل یه ک!) له دووره وه سه یرم
 کردن، که ده ست له ناو دهستی یه کتر ده پویشتن و کاتیک گه رانه وه،
 قولی کراسه که ی ماهان ته ر ببوو و ترسابوو، به لام پیده که نی.
 به لام ئیستا له وه ده ترسم، که لیبگه ریم ماهان له گه ل ئه رسه لان
 هینده دوور بروات، که نه توانم به چاو سه یریان بکه م، ده ترسم
 گویرایه ل نه بیته و کاریک بکات، که که سانیتتر سه باره ت به و خراپ
 بیربکه نه وه، ماهان چاکترین برای دونیایه، به لام هیچ که س جگه له
 من ئه مه نازانیت، ناتوانم لیبگه ریم له گه ل ئه رسه لان بروات.
 -لیگه ری له خو ی بیرسم، بزنام چی ده لیت.

- له ماهان؟

-ئه ی چی، پیویسته بزنام خو ی چه زده کا له گه ل کی برواته
 کورسه که.

به شیوه یه کی وا سه یر ته ماشام ده کات، که وه ک بللی ماهان
 هو شی نییه و نازانیت دلی چی ده خوازیت، مه راق له تینه گه یشتنی
 ئه رسه لان ده خوم، جانتاکه م هه لده گرم و له ته ک ئه رسه لاندا ده چمه
 ده ره وه، سه رم شو رده که مه وه و له پیش ئه رسه لان به زورترین

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
خیرایی، که دهتوانم له قادرمهکان دیمه خواره تا کهسیک نهمان
بینیت.

خۆر ئاوابوو و گهرماکه کز بووه، لهناو ئۆتۆمبیله که دادهنیشم،
ئهرسهلان قایشی سهلامهتییه کهی دهبهستیت.
-جهمشیدییه ها؟

بۆچی له من دهپرسیت، کاتیکی پلانی له پیشتر داناوه؟ جامه که
دینمه خوارهوه. ئهرسهلان دهسورپیتهوه ناو وهلیعهسر و هینده
خیرا ناروات تا با له روخسارم بدات و چاوهکانم ئاویان لیبت و
لیوهکانم وشک بکاتهوه، تهماشای دهکه م، گیره که دهگوریت و
بیری له شوینی دیکهیه، خۆزگه خوشم دهویست، ئه و کاته بی
چهندوچوون دهگوت واز له ئۆتۆمبیله که بینیت، پاشان توند
باوهشم پیداده کرد و تهواوی ئه و قسه عاشقانه بیانهی، که سالانیکه
بیسوود له بهرم کردوو بهۆم دهگوت، ئهسله ن ههر سه ره تا که
سواری ئۆتۆمبیله کهی دهبووم دهستیم به توندی دهخسته ناو
دهستم و بهرم نه ده دا تا ناچار بیت به دهستی چهپ گیر بگوریت،
وهکو لهیلا و میساقمان لیده هات. وهکو ئه و کاتانهی، که من چرکه م
دهژمارد تا له گه لیان بچمه دهره وه و له ناوه راستی کوشینی
دواوهی ئۆتۆمبیلی لهیلا دابنیشم و سهیری په نجه کانیان بکه م، که
له سه ر گیره که دهچوونه ناو یه ک، کاتیکی دهگه یشتین و له ته ک یه ک
دهرۆیشتین، نزیکي دهکه وتمه وه و قۆلم له قۆلی ده کرد و و له ناو
دلم کۆمه لیک بالندهی بچووک به ره و سه ر و خوار هه لده فرین و
دهنیشتنه وه وهکو لهیلا، که کاتیکی میساق قسه ی ده کرد سهیری
ده کرد و سه ری دهخسته سه ر شانی و پیده که نی و بالنده

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بچووکه کانی ناو دلی له ویدیو چاوه کانی دهرده که وتن. رامده کرده
 پیشیان و پروبه پروویان دهر ویشتم تا له یلا بیینم کاتیک ئەو
 ئەلقه ی میساق، که تازه کربوویان و بو په نجه ی گه وره بوو، هه زار
 جار دهریده هینا و دووباره دهیخسته وه شوینی خو ی و وا بیری
 ده کرده وه، که هیچ که سیک نایبینیت. ئەگەر ئەرسه لانم خو ش
 بوستبایه هه میشه ته نوره ی دریژی لوچدارم ده پو ش ی و ده مزانی
 چ کاریک بکه م تا هه موو خه لک سه یرمان بکه ن و به خو یان بلین
 ئەم دوو که سه چه نده دلخو شن.

سه یری په نجه کانی ئەرسه لان ده که م، که بیهه ست له سوکانی
 ئۆتۆمبیله که ئالاون، سه یری په نجه کانی خو م ده که م، که وه کو
 خویندکارانی چاوه ری تاقیکردنه وه، ریک و پیک، به لام په ریشان
 له سه ر ئەژنۆکانم راخراون، ده توانم هه ر ئیستا دهستی بگرم،
 هه ناسه م له ناو سینه م گیر ده بییت، دهستم له سه ر ئەژنۆکانم به رز
 ده که مه وه. ئەرسه لان به توندی دهستی به ناوه راستی سوکانه که دا
 ده کیشیت و چه ند چرکه یه ک لییده گه ریت و جوینیک، که له ژیر
 لیوه کانیه وه ده یدات، له بهر دهنگی هۆرینه که ونده بییت.

-ئاخر ئیره که ی شوینی دابه زاندنی گه شتیاره؟

-ده بییت له کو ی دایبه زینی کاتیک چوار ریانه که لییره یه؟ ئەم داماوه
 هه م له ریگه ی ئەمه وه نان په یدا ده کات.

دهستی له بو شاییدا به جو ریک به ره و لای من ده جو لینییت، که
 له ناو دلم (برۆ بابه) ده بیستم، پرووی له وه بهر ده کات و جاریکی دیکه
 هۆرین لیده دات، هۆرین لیده دات تا بلیت گو ی له قسه کانم ناگریت
 و ئەسله ن به لایه وه گرنگ نییه، که من خه ریکم چ قسه یه کی بیمانا

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 دهلیم. خۆم گرمۆله دهکه مهوه و له سوچی کوشینه که دا داده نیشم،
 هاواری ئه رسه لان وهکو که وچکی پووره میسۆر^{۲۶} ده زینگیته وه،
 ههستده که م بچووک و بچووکت ده بمه وه و قاچه کانم له بنپی^{۲۷}
 ئۆتۆمبیله که وه دوور ده که ونه وه، کاتیگ تووره ده بیت ده بمه هه مان
 ئه و شه بانیه بچووکه ی، که دایه له گه لی به شه ر هاتوو ه. دایکی
 یاسه مین ده رگه ی پیکدادا، دایه گه رایه وه و دهنگی شه پازلله یه ک، که
 له روومه تی دام بو چرکه یه ک دونیای کاس کرد.
 -هه ر ئه وه ماوه، که ئه م منداله نه زانه ببیته دزیش، که واته تو له وئ
 چ کاره بووی؟

له ناو هه وشه له گه ل یاسه مین یاریمان ده کرد، هه لماته کانی
 ئه ومان پژانده بووه ناو مه نهجه له که ی من، چه ند دانه گو لیگمان په ر
 په ر کردبوو و به سه ر هه لماته کانماندا کردبوو، ماهانم شله ی گول
 و هه لماتمان دروستده کرد. ماهان بیزار ببوو و له گه ل خۆم
 هینا بوومه ده ره وه. سه ری دایه ده هیشا و هه سه له ی منداله
 نه زانه که ی نه بوو، ماهان ببوو کوری من و یاسه مینیش پووری.
 به ده ورماندا ده خولایه وه و گو لی ده هینا. برنج و شه کرمان ته واو
 ببوو. به ماهانم گوت ئاگای له شله که بیت با هه لنه چیت، له گه ل
 یاسه مین چووین بو شت کرین. کاتیگ گه راینه وه هه لماته کان
 نه مابوون، هه زار جار لیم پرسی: (تو هه لماته کانت هه لگرت؟)، به لام

^{۲۶} زنجیره یه کی کارتونی یایانییه و پاله وانه که ی که وچکیکی جادویی پنیه و له هه شتاکانی
 سه ده ی بیسته م به ره هه م هینراوه و.

^{۲۷} له زمانی ئاخوتتی کوردیدا گاعیه ی پیده ئین که وه رگیراوی عه ره بییه ئیمه بنپیمان بو
 داناوه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
شتیکی نهگوت،ئهسله ن چاوهکانی نهتروکاند، شانہکانیم گرت و
رامتهکاند.

-ههلماتهکانم بهرهوه، ماهان تو خودا ههلماتهکانم بدهرهوه.
نهیدا، ئهسله ن نهجوولا. یاسهمین زویر بوو، گریا و چووه
مالهکهیان. بهبی دهنگی دهرگام کردهوه و چووینهوه ژوورهوه، به
هیمنی دانیشتین و دهنگمان لیوهنههات تا دایه لهخه و ههلهستیت.
زهنگیان لیدا دایه ههلسایهوه، دهسمالی لهدهوری سهری پیچابوو،
پرچی ژاکابوو و لهژییر چاوهکانیدا دوو نیوهبازنه ی رهشی
پیوهبوو، دایکی یاسهمین لهپشت دهرگا بوو، گوتی ئهگه ر ناتوانین
ئاگاداری ماهان بین تا مندالانی دیکه ئازار نههات، چاکتره بیبهینه
خانه ی چاودییری، دایه دهرگای پیوهدا.

بیست و ههشت سالانم، بهلام هیشتا کاتیک کهسیک لهسهرم
هاوار دهکات هیئده بچووک دهبمهوه، که دهتوانم له خوُمدا خوُم
بشارمهوه، کهوتوینهته ناو قه رهبالغی وهلیعهسر و من بوومهته
پووره میسوریکی بچووک و کهوچکیکی سهنگینیش له ئهستومدایه.
-بپووره سهربهخو تووره بووم.

نازانم له روخسارمدا چی بینیوه، که نهرم و نیان بوتهوه، که
داوای لیبوردن دهکا ماسولکهکانم خاو دهبنهوه و شتیک له دلم
دهکولیت، که چاوهکانم تهپر دهکات .

تیشکی سووری گلۆپی ئوتومبیلهکانی پیشهوه، چهند شهش
گوشهیهک تاریک دهبن،دالغه له بنمیچی ئوتومبیله که دهدهم، شتیک
له چاوهکانمدا نههینیتته خوارهوه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
-من ههولدهدهم کهمتر توورپه بم شهبانه، بهلام ناکریت، بهخودا
ئهگهر خوت شوفیریت دهکرد، ئهوسا دهترانی شوفیریکردن چهنده
بیمانا و میشک تیکدهره.

دارلاستیکهکهی بهردا و بهردیکی گهورهی به من دادا، نارپهسن!
دهبیت ههمیشه شوفیری نهزانیم بهچاودا بدهیتهوه؟ تورپهیه
توندهکهی ناو گهروم قوتدهدهمهوه و به هیمنی دهلیم: (هر لهو
رؤژانهدا خوم فیردهکهه).

-خوم فیرت دهکهه، کهواته من سوووم چیه؟
دهستی لهسهه ئهژنوم دادهنیت و پیدهکهنیت، بهلام زوو
ههلیدهگریت، چونکه دهبیت بسورپتهوه بو ناو جهماران، رادیوی
ئوتومبیلکههی دادهگیرسینم. گورانیبیژ به ریتمیکی خیرا راپ
دهلیت، دهنگهکهی کهه دهکهه و هیشتا لهوه تینهگهیشتووم به چ
زمانیک گورانییهکه دهلیت رادیوکه دهکوژینیتهوه.

-تو که ئهه گورانیانهت ههز لینییه، وههه با خومان قسه بکهین.

- لهبارهی چی؟

- لهبارهی ههموو شت، ژیان، لهبارهی ههه شتیک، که تو ههزت
لی بیته.

لهبارهی ئهوهی ههزم لییه قسه بکهه؟ ههزدهکهه لهبارهی
ههموو ئهه شتانهی، که قولابیان تورپاوهته ناو میشکم و له ههموو
لایهکهوه رایدهکیشن قسه بکهه، ههزدهکهه بلیم هاوشیوهی میساق
به ئههسهلان، تکا دهکهه وهکو میساق به، ریک وهکو ئهه به
لهسهرخو و میهرهبان، من که نابیت ههمیشه له تهنیشته
دلهر اوکیم ههبیت. بلیم فیربه وهکو میساق به جوریک سهیرم بکهی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 که بهبی نیگه رانی هه موو ئه و شتانهی، که له ناو دلّدا هه ن نیشانته
 بدهم. چه زده کهم قسه له باره ی ماهانه وه بکه م، که پارچه یه که له من
 و له مندا ناژییته. بلیم ژیانی چی لیڈیته، کاتیک دایه و بابه بمرن و
 به لایه ک به سه ر مندا بیته؟ قسه له باره ی له یلا بکه م، که هیشته ده لیته
 میساق کلیلی پردی ته مه نی بووه و بهبی ئه و یه ک مشته نوته ی
 پهرش و بلاوه، پهرت و بلاو له ناو هه وادا بهبی هیچ پاساویک،
 له باره ی روجا بلیم، که ده یه ویت دایکی به ته نیا جیبه یلیته و هه ر
 له خه یالی شیدا نییه و من چه زده کهم دایکی من و ماهان بووایه و
 هه ردوو کمان ده رپویشته ی و له لای ده ماینه وه تا هیچ یه کی کمان به
 ته نیا نه مینینه وه. چه زده کهم هه موو ئه مانه بلیم، به لام ئه رسه لان
 تاقه تی گوئی لیگرتنیانی نییه، پرووی وهرده گی ریته و ده لیته دلته
 خو شه ها! چ جیاوازییه کی هه یه، یان چ گرنگییه کی هه ی، یان هینده
 له خو ربا به هه موو شتیک هه ستیاری.

نه من شتیک ده لیم، نه ئه و. بیگومان ئه ویش خه ریکه وه کو من
 له ناو دلّی قسه ده کات. ئه رسه لان که ئوتومبیله که راده گریته،
 داده به زم، چه ند هه نگاویک ده رپومه خواره وه و سه یری تاران
 ده که م که له ژیر پیکانم راخراوه. ئیواره یه و گلپه کانی شار یه ک
 به یه ک داده گیرسین. هه ر سوچیک، گلپیک وه کو ئه ستیره یه ک و
 یه ک کاترمیر دواتر ئاسمانیکی دیکه له سه ر زه وی دروستده کریته.
 بیگومان گلپوی یه که م پیره ژنیک دایگیرساندوه، که چاوه کانی به
 چاکی نابینیته. ده یه ویت ژماره ی کچه که ی لیبدات و بلیته بیری
 ناکه ویته وه، چه به په مه ییه کان بو شه و بووه یا سپیده، ئه سله ن
 ره نگه چه به کان بیانویک بن. ده یه ویت له ناو بیدهنگی بیزارکه ری

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 مال، گوئیستی دهنگی کچه که ی بیټ. گلۆپی دووهم کورپژگه یه ک
 دایگیرساندووه، که دایکی هر ئیستا چۆته کرین و دهیه ویت ئه و
 جوجه لانه ی که به هیمنی کرپویه تی له که نتور بهینیته دهره وه و
 یه ک له په ههرزن، که له دوکانی سه ری کولانه که دزیویه تی
 له بهرده میاندا رۆبکات. گلۆپی سییه م، گلۆپی ژووری ئیشگری
 شهفتی شهوانه ی نه خوشخانه یه که، که تازه له خه و هلساوه و به
 چاوی ئاوساوه وه گلۆپه که ی پیکردووه، تا پارووه نانه که ی له ناو
 به فرگره به تاله که دا هلبگریټ و له هه مان ئه وکاته ی که نان
 دهخوات جله که ی له بهر بکات و بروات تا درهنگ نه که ویت به و
 نه خوشخانه یه ی ئه وسه ری دونیا. له م نیوانه شدا خوالیت خوش
 نه بیټ به دایکی دهلی، که هینده بو خوازبینی کچه پوره که ی
 دهستی دهستی کرد، تا کوره فیته ری سه ری کولان هات و بردی و
 ئیستا ئه و که سیکی پیری بی هاوسه ر و هاوده م ماوده ته وه.
 دهسته کانم دهخمه ناو گیرفانم و دهگه ریمه وه لای ئه رسه لان،
 شتیگ نالیت وه ک بللی ئه سله ن وا بریار نه بووه، که ئه مشه و قسه
 بکات، بهر له وه ی که دهرخته کان سه ر سه رمان داپوشن سه یری
 ئاسمان ده که م به رامبه رم شینه و پشته وه م ره ش.
 پارک پره له و کچ و کورانه ی که له شه قامه بهرده لانه باریکه که ی
 پارک به په له ده چنه سه ری، وه ک بللی پارک هر ئه مه یه که لی
 وه ستاون و سه ری و خواریی جیاوازییه کی نییه، وه ک بللی
 سواری قادرمه ی کاره بایی بوونه و له جیگه یه ک ده وه ستن و
 شه قامه بهر درپژه که بو سه ره وه یان ده بات.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
کافیتریای ناوهرپراستی گۆرهپانهکه بو ئیوهرایهکی هاوینی زۆر
ئارامه. دهلیم:(دانیشین؟)

-لیره؟ نا بابه تا ئه و کافتریایهی سه ره وه تر ده بی ت بی ت، نازانی چ
نیرگه له یه کیان هه یه.

-ماندووم. به قادرمه کان هه ناسه ته نگ ده بم، له وی دانه نیشین،

له سه ر کورسییه کانی ته نیشته گۆمه که، له مراوییه کان نه روانین؟
رئ ده گریته بهر و به لای خه لکدا تیده په ریت، به سه رخوی ناهینیت
که من شتی کم گوتوو. سه رکه وتن به سه ر قادرمه کان به لایه وه
گرنگ نییه، چونکه هیچ کات هه ناسه ی خوی ته نگ نابیت، هه ر
به وشووه یه ی، که رامده کیشیت و پرووی له پیشه وه یه، وه ک بلیی که
له گه ل مندا نییه، پرته و بۆله ده کات.

-زۆر ته مبه لئیی! زۆر وهرزش ناکه ییت، له مه به دواوه پیویسته
هه نینان بته مه شاخ، هه م لاواز ده بی ت، هه م باری ده روونیت
ده گۆریت.

هه مدیسان تووره ده بم، هه رچه نده رۆجاش بلیت:(گه مژه
خه ریکه میهر و خۆشه ویستیت بۆده نوینیت، به لام شاره زا
نییه) باوه رناکه م، هیچ میهر و خۆشه ویستییه ک له رسته کانیدا نییه،
دلم ده خوازی ت بلیم ئەم حه وت هه شت کیلۆ کیشه زیاده و ئەم
ورگه نه فره تییه م هه ر له رۆژی یه که مه وه که هاتی و گوتت
پیکه وه بین هه بووه. له مه به دواوه هه م ده مه وی ت هه مبی ت، هیچ
پیوه ندییه کیشی به که سه وه نییه. پیاسه ده که یین و ئه رسه لان قسه
ده کات، شتگه لیک له باره ی خیزانه که ی ده لیت، له باره ی پوور و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 داپیره و له باره ی باپیره ی، که پالّه وانی شه شپالووی کۆبیکه^{۲۸} و
 نازانم ریکوردی چند چرکه یی هه یه. باپیره م دیته وه بهرچاوم، ئه و
 رۆژانه ی، که جگه له چاوه کانی هیچ شوینیکی دیکه ی نه ده جوولا و
 وه کو سهرده می مندالی ماهان دۆشه که که ی ته ر ده کرد. قسه کانی
 له ناو گویم ده خولایه وه و ده بووه ژاوه ژاو. وشه کانی بهر له وه ی
 که بییستم له گویمدا راده که ن. له مندالی وامده زانی، که ماهان ئه و
 کاتانه ی که له بری وه لامدانه وه مات ده بییت و ئه بله ق ده بییت له
 ده موچاوی مروّف، ده نگه کانمان به م جوّره ده بیستیت. ئه رسه لان
 قسه ده کات و من لیوه کانی ده بینم که ده جولین، لییده پروانم، له
 لاروخساری له جووله ی خوشنودی دهسته کانی، له کاتی قسه
 کردن، که سه یرم ده کات پیده که نم، نابیت بزانییت هیچ له قسه کانی
 تینه گه یشتووم. ده وه ستیت.
 -چهند شتیکی چاکه که پیده که نیت.

خهنده م ده بیته راسته قینه و لیدانی دلم و هه ناسه کانم، که تا
 قوولایی دلم ده رۆن و دینه ده ره وه، وا هه سته ده که م به هوی
 هه ورازه وه یه، ده زانم ته نیا هه وراز. بویریم زیاتر بووه کاتیک
 ده لیم: (بگه رینه وه؟).

میهره بان بوته وه کاتیک ده لی: (باشه، هه رچی تو بیللیت، که ره تی
 دواتر تا کافتریای سه ره وه تر ده رۆین، ئایسکریم بخۆین؟)
 - با بخۆین.

---

^{۲۸} . ئه و یارییه شیوه شمش پالویه ی، که له شمش ره نگ پیکهاتووه و خانه خانیه و تیکه ل
 به یه ک ده کریت و چاک ده کریته وه. به ئینگلیزی ROBIC CUBE ی پیده لنین و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دوو کچ به پیلاوی پاژنه بهرز له بهردهم دوندرمه فرۆشییه که
وهستاون. تامهکان تاقیده که نه وه و به قیژه وه پیده که نن. له دواوه
ده وه ستم و سهیری ناوقه دی باریک و پرچه موجه فه کراوه کانیاں
ده که م، که به ئه ستوری و رهنگ تیرییه وه که چواردهوری ملیان
ئالاوه، دهست به پرچه باریک و تهنک و شیواوه که م داده هیئم، که
بیجگه له بهستن له دواوه چاره یه کی دیکه م نییه، ههردووکیان وه ک
رؤجا برژانگی دریژی ماسکارا لیدراویان هه یه و ئاشکرایه، که هیچ
کات نیگه رانی فرمیسه که کانیاں نین. ئه رسه لان دوو دوندرمه داوا
دهکات و لیده گه ریټ من تامی چه مچه کانی^{۲۹} بو هه لبریزم. ده لیم
شاتوو و کاله ک هه لگره. تیری رهنگه کانیاں لیک دیت، بو خویشم
ماست و سیوی ترش هه لده گرم. که متر له وانیتتر مروف قه له وه
ده که ن، دوندرمه کانمان وهرده گرین و ده چینه خواره وه.
پیره میردیک و پیره ژنیک به پیلاوی وهرزشیی سپی له بهرده ممان
تیده په رن، دهسته کانیاں نوقاندوو و له گه ل ترپه و ئاوازی قاچاکان
بو پیش و پاشی ده به ن. له سه ر لیواریکی به ردینی باغچه، دوو
کور دانیشتون جگه ره ده کیشن و چاوه کانیاں به دهوری که مه ری
باریکی کچه کانداه خولیته وه. کچیک دهست له سه ر سینه له پیش
کوریکه وه ده پروات، کوره که شانیه کانی ده گریټ و پالی پیوه ده نیت
و پیکه وه پیده که نن. له ده رگای پارکه که دینه ده ره وه، سهیری
ئاسمان ده که م، که پره له ئه ستیره. ده لیم: (راوچیت دیوه؟ ئه م سی
ئه ستیره یه که له ناو یه ک هیلن)

^{۲۹} . ئه و ئامیره ی، که دوندرمه له سه رییه که له که دهکات و دهیکاته توپ، به ئینگلیزی
SCOOP ی پیده لئین. و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-له که یه وه دهیزانیت؟

-ئیسْتا، ئەو که وچکەش ورچی گەورەیه، که له ناو ئاسمانی پیسی تاراندا تهنیا چەند دانە له ئەستێرەکانی دەبینرین. به پەنجەم ئەستێرەکان له ئاسمان پیک دەگەیهنم. -وریابه!

وریا و به ئاگایه له وهی، که خۆم به گا بهردی ناوهندی ریگا که نه کیشم، دهگهینه ئۆتۆمبیله که، ریگهی گه پانه وه چهنده کورت بوو، به هۆی نشیوییه وهیه، دهزانم، تهنیا نشیوی. سوار ده بین، دۆندر مه کهی ده داته دهستم و به ریده که ویت، سهیری مۆبایله کهم ده کهم له یلا ته له فۆنی لیداوه و گویم لینه بووه.

ئەرسەلان له داشبۆردەکه وه سیدییه ک هه لده گریت و مۆسیقایه کی هیمن ده خاته سه ر، جامه که ده هینمه خواره وه. پینج پهنجه م له بهر بادا ئاوه لا ده کهم و لیده گه ریم با دهستم له گه ل خوی ببات. ئەرسەلان قسه له باره ی کاره که ی و به رنامه ی بۆ داهاتوو ده کات، به رنامه یه ک که منیشی تیدام. چاوه کانم داده خه م، وه ک بلئی له پیشبرکی مشتەکو له گه پراومه ته وه. پیا داکیشر او، به لام ئارام و براوه. هینده ئارام که ده توانم سی رۆژ بخه وم، ئەمرۆیش ته واو بوو. پیویسته له بیرم بمینیت که بروانامه کانم بۆ بیمه هه لگرم، پیویسته کاتیگ گه یستمه وه مال ته له فۆن بۆ له یلا بکه م، ئەوهنده ی نه ماوه بۆ مال، خۆزگه ماهان نه خه وتبیت.

پارچه‌ی سییه‌م

هەر به خۆم ده‌لیم هه‌سه‌وه رۆجا، هه‌سه‌وه ئیتر، هەر ناتوانم. رۆیشتبووم بۆ خۆم پاستیل بکرم و نه‌گه‌ریمه‌وه مال، هەر نه‌گه‌ریمه‌وه، هەر نه‌گه‌ریمه‌وه. بابه‌هاوار ده‌کات من ده‌بیت که‌ی بگه‌ریمه‌وه مال؟ دایه‌ده‌لیم هیچ کاتیک. له‌یلا دووگیان نییه، هیچ مندالکی سی چاو له‌دایک نابیت تا شه‌بانه‌گه‌وره‌ی بکات. شه‌بانه‌ له‌ سوچیکی دیواره‌که‌وه وه‌ستاوه‌وه ده‌گریت، تاکیکردنه‌وه‌که‌ی خراپ وه‌لام داوه‌ته‌وه. شه‌بیستهری کاغه‌زه‌کانم هه‌لده‌داته‌سه‌ر میزه‌که، ئەمانه‌خۆ که‌من، زار هه‌لده‌ده‌م، شه‌ش دوو دیت. له‌یلا ئاسی^{۳۰} سینه‌ک ده‌کیشیت به‌سه‌ر میزه‌که‌دا. شه‌بانه‌خۆی به‌ دیواره‌که‌وه ده‌نوسینیت و ده‌گریت، ئاخر یارییه‌که‌ نازانیت. ده‌لیم تو هیشتا نه‌بووی دایکت مردووه. بلیته‌که‌م بۆ ناو ده‌موچاوی پاسه‌وانه‌که‌ ده‌هاویژم، فرۆکه‌هه‌لناستیت، مۆبایله‌که‌ ده‌ده‌نه‌ده‌ستم، دایکی ئەمیر عه‌لی له‌سه‌ر هیله. ده‌لی توخوا منداله‌که‌م تاکیکردنه‌وه‌ی کۆتایی هه‌یه، ته‌له‌فۆنه‌که‌ ده‌کیشم به‌ دیواردا، جه‌رگ و هه‌ناوی دیته‌ده‌ره‌وه، هاوار ده‌که‌م ماندوو بووم، میرده‌که‌ی به‌ ددانه‌زه‌رده‌کانیه‌وه پیده‌که‌نیت. رامین ورده‌شووشه‌کانی گلاسه‌که‌

---

^{۳۰}. بللیشی پیده‌وتریت له‌ کوردیداو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
کوودهکاتهوه و سهرم دهخاته ناو باوهشی. دهپرسم ئەم شهقامه
بنی نایهت؟ دهلایت کهی دبییت؟ رهنگه هیچ کاتیک.

ئیتیر پیویسته لهسهه جیگاکهه ههلسمهوه، ئیتیر بهسه، تهواوی
شهو به چاوی کراوهوه کابووسم دیت. دایه گوتی پیالهیهک گولی
زمانهگا بخو، نهخوارد، خو تا قیکردنهوهی توانستم نییه،
چاوپیکهوتنیکی بچووکه له بالوئیزخانه، که تا نیوهرو تهواو دهبییت
و جیبهجی دهبییت، بهلام خهوم لینهکهوت. کهمیک زوو چووبوومه
سهه جیگا، رهنگه بههوی ئەمهوه بووبییت، سهههتا فیلمیکم
خستهسهه، بیگ لوبوفسکی، بو جاری سییهه. پاشان گوتم وازی
لیبینه، ئیستا فیلم دیتنت بو چیهه، تو که دهتهوی کاتژمیر چوار و
نیوی بهیانی لهخهوههستیت. چوومه ژیر بهتانییهکه، سهههتا
بهولا خووم وهرگیرا، پاشان بهملا، بهلام وهک بلیی چههههههکه منی
دهخوارد. ههه دانیشتم، ههه ههستامهوه، بهلام لهکووتاییدا چاوهکانم
تا بهیانی به کراوهیی مانهوه، زور کابووسی لهخهومانهوه و
دواکهوتنی چاوپیکهوتنی بالوئیزخانهه بینی. ههه جاریک که
پیلهوهکانم چوونه سههه یهک، وهک بلیی سپرینگیان لهژیریان
دانابییت و ههلهزهقینهوه و چاوهکانم به کراوهیی مانهوه، تهواو
کراوه. دوینی خههیکبووم بهه تههزه کوهینم بوخووم دهگوتهوه،
واته فیلمی کویلزم^{۳۱} بینیبوو، پاشان حالهه وا تیکچوو بوو، که
ناچاربووم لهناو ئوتومبیل بهه دهنگی بهههه لیونارد کوهین^{۳۲} لیبدهه،

---

^{۳۱}: فلیمیکی ئەهریکی-بریتانی - ئەلمانیهه، له نووسینی Doug Wright و دهرهینانی Philip Kaufman و نواندنی Kate Winslet و Geoffrey Rush له سالی ۲۰۰۰ بلاوکرایهوه.

^{۳۲}: لیونارد کوهین، نووسهههه شاعیر و روماننوس و گورانیهیژیکی کهههههیهه له سالی ۱۹۳۴ - (۲۰۱۶) ژیاوه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عشی
له دویئی شهوهوه تا ئیستا ئەم گۆرانیه نهفرهتیه له میشم
نهچۆته دهرهوه. پاشان تومهز لهگهڵ کۆیلز تیگهڵ بووه، ههر
دهیلتیهوه و من کابووسی خوین دهبینم. خوین و دیوار و زیندان و
ئەم شته قۆرانه. دلم دهیهویت میشم بینمه دهرهوه و فلچهی
پیدابهینم، ههر پیدابهینم، ههر پیدابهینم، رهنگه ئەو شتانهی که
لهسهری ههلیشتوون ههلبقهنیت و بچیته ناو سینکهکه، خو بهم
جۆره نابیت، دهبیت بخهوم.

ئەم کاتژمیرهش خو زهنگ لینادات، یهکیک نییه بلی باشه زهنگ
لیمهده، تو ههلسهوه و کاریک بکه، شتیگ بینه، شتیگ بخوینهوه.
K2وهک بلی کاتژمیر کریگرتهی منه و پویسته زهنگ لیدات تا
بتوانم لهسهر جیگاگهه ههلبستمهوه، ئیتر تهواو بوو. خو سووچ و
تاوانم نییه که بیدارم. کاتژمیرهکه ههر چهند بیت، ههلهستمهوه و
دهچمه دهرهوه. دهزانم چاوهکانم دهئاوسین و ژیریان رهش دهبیت،
وینهی قیزاکهه ناشرین دهبیت، با ناشرین بیت به جهههنهه. لهبری
ئوه بهم دهمهوسپیدهیه خوم شیت ناکهه، خو وهردهگیرمه ئەو
لایه گلۆپی چیشتهخانه داگیرساوه، دهنگی بهلوعهی ئاو و دهفر و
قاپ دیت، واته دایهش نهنووستوووه؟ مهگهه کاتژمیر چهنده؟
موبایلهکهه لهژیر جهستهه دهردینم، دایدهگیرسینم، روناکییهکهه
چاوم ئازار دها، روناکی پارچهیهکی سپی کز دهبیت و لهناویهوه
ژمارهکان دهردهکهون، وهکو فیلمی وینهگریی له شوینی شتنهوه،
هیشتا چهند خولهکیکی ماوه بو چوار و نیو، ئەم سههرچهفهش خو
تهر و گهچراوه، هینده ئەملاو ئەولام کردوووه و ئارهقهه کردوووه،
دهچمه دهرهوه.

پاییز دوا و هرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
 دایه پشتی له منه و پرووی له سنکه که یه، شتی که ده شواته وه، که
 نابینم چیه. جله خه وه سپیه که ی پو شیوه، نه وه ی که گولی وردی
 شینی تیدایه، نه که له بهر نه وه ی رامین بو ی کپیوه، به لکو نه و
 به رده وام نه وه ده پو شیت، به نده خوینه که شی له دوا وه گری داوه،
 توقه ی منیشی له پرچی داوه، ونم کردبوو، نازانم له کو ی
 هه لیگرتوته وه، دوینی شه و هاتم پرچی خوم بو یه بکه م، گوتم ئیستا
 که گه رماو بو نی ناخوش ده گریت، لیگه ری پرچی دایه ش بو یه
 بکه م. دوو هفته چ درهنگ و چ زوو جیاوازی نییه. چووم رهنگی
 زهردی زیوم بو کری، سه ره تا نه مگوت بلوندییه^{۳۳}، گوتم هه مان
 نه و قاوه یی هه موو جار، پاشان که شوشتی رهنگه که ی
 دیار که وت، شتیکی پینه گوتم، چهنده رهنگه که ی لیدیت. دلّم
 ده خوازیت له باوه شی بکه م و رپوچمه ناو دلّه گه وره که ی.

-سلاو دایه بوچی بیداری؟

را ده چله کی، ئاو به تا وه که دا ده کات، له سه ر غازه که ی داده نییت، به
 پیکه نینه وه نالییت: (خوا بتگری، که به م شیوه یه مروّف ده ترسینیت)
 به گرژییه وه ده لییت: (خه وم لینه که وت، درهنگ نه که ویت).

-هیشتا زوو، ورده ورده ئاماده ده بم، چ توقه یه کی جوانه!
 له وه گه ری. رۆن له تا وه که ده کات، له ده فره که ی ته نیشته
 ده سستییه وه یه که له پ سه وزه وات ده رده هی نییت و ده یکاته ناو
 رۆنه که، به په نجه قه له وه کانی که وچکه که به بی هیچ جووله یه کی
 زیاده له ناو تا وه که دا ده خولینیتته وه، وه که بلئی له نه زه له وه کاری
 بریتی بووه له خولاندنه وه ی که وچک له ناو تا وه، بو نی شویت ناو

^{۳۳} blonde و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
ماله که پر دهکات، ماله که ی (رهشت) ^{۳۴}مانم دیتته وه یاد، چۆن به بی
دایه بژیم؟

-برۆ جل و بهرگ له بهرکه، ئیستا نانی به یانی ئاماده دهییت.
دهچمه ژووری، سه ریشی وهرناچه رخییت تا سه یرم بکات، دهزانم
چییه تی، توریه، دهیه ویت چاوه کانی نه بینم. دوینی شه و ههر گوتی
گولی زمانه گا بخۆ تا نه ترسیت. وتی پرسیاره کان به و شیوه یه
وه لام بده وه، ئەم کاره بکه، ئەو کاره مه که. ده یویست
وابیرکه مه وه، که رازییه به پویشتنی من، به لام خۆ کهر نیم، دهزانم له
قوولایی دلیه وه دهیه ویت ئیشه کهم ریک نه که ویت. گوتبووی: (برۆ،
به لام من به ته نیا چیبکه م؟).

عه لاگهی شته کانم له سه ر زهوی دانا، سالی دووه مم بوو، دایه
رانه اتبوو به تاران، یه ک دهسته هیلکه م کریبوو، په نجا دانه نان،
دوو کیلۆ مریشک، یه ک دنیا میوه، دهسته کانم له بهر قورسای
عه لاگه کان خه ریکبوون بریندار ده بوون. گوتم: (خۆ برنجمان
هه یه؟)

-ئه دی نه تگوت ته نیا ده مه ویت چوار رۆژ برۆم؟ بوچی ئە وهنده
شته ت کریوه؟

راستی دهوت، گه شتی زانستی ته ورین چوار رۆژ زیاتر نه بوو،
به لام بایی دوو ههفته ورده والهم کریبوو، گه شته که زانکو داینابوو.
دهمانویست دروستکردنی تراکتور بینین، هه موو دههاتن. شه بانه،
له یلا، میساق، حامید، له یلا هیشتا نه ببوووه ژنی میساق. ته نیا

---

^{۳۴} : ناوی شاریکه له ئیران، ده که ویتته باکووری رۆژناوای ئیران و مه له بندی پارێزگای
(گیلان) هه شاریکی گه شیارییه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 خووشی دهویست. واته میساق بو کورپی چیروک خویندنه وه
 داوه تی کردبوو، ئیمهش چوو بووین، به لام له یلا هیشتا شتیکی
 پینه گوتبوو، نهیتوانیبوو. من میساقم له سهنته ری فیلمه وه ده ناسی.
 له یلا گوتبووی وهره قسه بکه و گالته بکه، تا میساق بیته هاوپی
 گروهه که مان، گوتبووم مه گهر من قهره قوزم؟ پاشانیش چ له دایه
 بکه م؟ گوتبووی مه گهر رامین له وی نییه؟ رامین له وی نه بوو،
 چووبوو (رهشت) بو لای داپیره، پوره فه خری جهلته لییدا بوو،
 نه و جاره به لامه وه گرنه نه بوو، که دایه به ته نیا ده مایه وه. هیلاک
 ببووم له زوو گهرانه وهی گشت رۆژیک و ئاگادار بوون له دایه،
 چه زنده کرد وه کو هه موو خه لکانی سه ر زه وی بچه گه شت. ئیتر
 دایه ی دایه نه بووم، پاره کهش هه ر خووم کو مکردبووه. دایه
 گوتبووی برۆ. که که لوپه له کانم کو کردبووه، چو بوومه شت کرین.
 گوتم: (چ کیشه یه کی هه یه؟ به فرگره که دوو سی هه فته به پری
 ده مینیتته وه، ته نیا تو خودا ئه م جاره نانه کان مه هینه دهره وه، ئیره
 خو رهشت نییه، له م کهش و هه وایه دا وشک ده بنه وه).

ترسابوو بئ یار و یاوه ر بمینیتته وه، پاشان له بیری بچیت کهش
 و هه وای ئیره وشکه و بی نان بمینیتته وه. له تاران نه ده چوو بو
 شت کرین، نهک له بهر نه وهی که دیسکی پشتی^{۳۰} هه بوو،
 قادرمه کان ئازاریان دها، هه م شاره زاش نه بوو. شوینی دوکانه کان
 فیره ده بوو. ده ترسا ون بیت، کیشه که ی کرین نه بوو، کاتیک
 رۆیشتم تیگه یستم. که گه یستمه ته وریز به موبایلی له یلا ته له فونم
 بو ی کرد، گو تی ماستی نییه. رۆژی پاشتر گو تی شه و له ماله که ی

^{۳۰}. انزلاق و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
بهرامبهر دهنگ هاتووه تا بهیانی له ترسان نه خه وتوووه. شه وه که ی
خه وم لینه که وت، ههر خه وم ده دیت شیره کانی دارستانی سه راوان
خه ریکن پارچه پارچه ی ده که ن، منیش دهستم پیی رانه ده گه یشت.
نیو کاتژمیر جاریک له خه و راده په ریم، له سه ر جیگا که م هه لسامه وه،
له هۆلی پیشوازی هوتیل ته له فونم بو مالی نه نه گیان کرد و به
رامینم گوت بگه ریته وه تاران. گوتی بوچی ده گریته؟ ئیستا
ده گه ریمه وه، گه رایه وه.

له دوینی شه وه وه په یمانم به خوم داوه، که ئه مرۆ بیر کردنه وه له
شته خراپه کان قه ده غه یه. ده جار به خوم گوت به ته نیا مانه وه ی
دایه که مته رخه می تو نییه، که مته رخه می تو نییه، که بابه مردوووه.
له به رده م ئاوینه دا داده نیشم، قژم ریکده خه م، هیشتا به قژی کورت
رانه هاتووم، خو تابه یانی زوران بازیم له گه ل سه رینه که کردوووه،
ههر تاله مویک بو لایه ک رویشتوووه، به م ساناییه ش ریک ناکه ویت،
پیویسته به ئوتوو ریکی بخه مه وه.

نابیت غه م بخوم، پیویسته قه دری ژیانم بزنام، هه موو حه سره تی
پی ده خوازن، پیویسته بیر له شتی باش بکه مه وه، به ژیانم له
فره نسا، به هه نگانان له شه قامه کانی، به سینه ماکان، به پینج سالی
دیکه، که دکتورا وهر ده گرم، به قبوله که م. به و هاوکارییه ماددییه ی
که بو تیچوو وه که ی وهر مگرتوووه، به زانکو، به لیپسراوی به شی
میکانیک، که بو نویسیوم مایه ی شانازییه بو ی، که من له ته ک
خویندکاره کانی دیکه ی دهرس بخوینم، دلخووشی ههر ئه مانه یه ئیتر.
ئه سله ن مه گه ر ههر له یه که م پروژ دانه نیشتم له گه ل دایه قسه م
کرد، گوتم دایه ی من بارودوخه که ئاوا و ئاوا یه، برۆم یان نا؟ خوی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
گوتی دهبیت پیشکهویت، بیر له من مهکه ره وه، گوتی تو مایه ی
شانازی منی، هیچ کاتیک پیشت لیناگرم و ئەم جوره قسانه. ئیستا
ئەم ناز و نوزانه چیه؟ له به یانییه وه سه یرم ناکات. گوتبووم:
(مه گەر له بهر من نه هاتییه تاران؟ من که بچمه فرهنسا ئیتر
کاریکت لیڤه نییه، بگه ریوه رهشت).

خه ریک بوو سه رچه فی له سه ر سیسه می رامین راده خست،
گوتبووم: (ده ریوته ناو مالی خوت، رزگارت ده بیت له ده ست
کرچییه تی، هه فته ی جاریکیش خوشکت سه رت لیبدات، شتیکی
چاکه ئیتر).

- که سیکم نییه له وی.

- پوری که سیک نییه؟

- کهس، من خوشکم نییه. لیڤه تو هه یت، رامین هه یه.

- من ئیتر لیڤه نیم.

- خو رامین لیڤه یه.

رامین لیڤه نییه، تا سالیکی دیکه له دیهلوران^{۳۶} پرۆژه و پلانی
هه یه، پاشانیش که بگه ریته وه ده توانیت چهنه لای بمینیته وه؟
برواته سه ر کار، ده بیت هه موو کات له ئیشکگری دابیت، له
کو تاییدا پیویسته رابیت له سه ر ئەوه ی شه وان به ته نیا بمینیته وه.
ئەسلەن مه گەر یاسای سروشت ئەمه نییه؟ هه زار ساله، که
من داله کان ده رۆن، هه زار سالیشه، که دایکان ته نیا ده مینه وه.
پیویسته ده میک له دایکم دابریم، نابیت هه ر بیرکه مه وه، که غه می
خواردوو، ونبووه، قاچی شکاوه، جه لته لییداوه. من خو ناتوانم

^{۳۶} مه رکه زی شاری ئیلامه و کۆمپانیای نهوت و گازی لئییه و نزیکه سنووری عیراقه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
تاهه تايه لای بمینمه وه. ئەم هه موو خه لکه ی، که ده رۆن نه خۆیان
له خه فه تان مردوون، نه دایکیشیان، پیده چیت هه روه کو ئەوه ی
شه بانه ده لیت پیویسته خانویک بگرین و دایه و ماهانی له ناو
دابنین، تا هیچ یه کیکیان به ته نیا نه میننه وه.

ئەم پرچەش خۆ ئەرکی ته واو نابیت، به نازی خاتوونم گوت به
جوړیک بیبره، که به ئاسانی ببیته چەند مۆدیلیک، گوتی هەر کاتیک
زه وقت لیان نه بوو، هه مووی به سه ر نیوچه وانندا شوړکه وه.
هه مووی به سه ر نیوچه وانندا شوړده که مه وه. به م جوړه ئاسووده م.
تا کاتیک بگه مه بالويزخانه له ژیر له چکه که تیکناییت. که سپرا
تافته که هه لده گرم دهنگی دایه به رز ده بیته وه.
-رۆجا، نانی به یانی.

میژه که ی رازاندوته وه، سه رقاله به شیرنکردنی چای و که وچک
دانان له ناو ژیرپیاله که، چای داناوه له گه ل شیر و خورما و
هیلکه ورۆن له گه ل شویت. پیری زهنگی لیدا، گوتی: (وا خه ریکی
دییه وه، له سه ر ریگای خۆت شویت بکره).
گوتم: (ئە ی پشتت نایه شیت، ده ته ویت دانیشی شویت پاکه یته وه؟).
گوتی: (پیویستمان پییه بیهینه).

دانیشت هه مووی خاوین کرده وه، پاشان له ئەرزی ژووری میوان
له سه ر چه رچه ف هه لی خستن، پانکه شی له سه ر داگیرساند، پاشان
هەر گوتی پشتم به ژان کهوت. گوتم ئە ی نه مگوت وامه که؟
به یانییه که ی یه ک قوتووی پر له شویتی وشکی هینا. گوتی ئیدی
ده رۆیت، ئە مانه له گه ل خۆت ببه. کاتیک میوانت هه یه و ده ته ویت

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 شلهی فاسؤلیا^{۳۷}، پلاوی سهوز، شتیک دروست بکهی. گوتم دایه
 تاقهتت ههیه؟ وادهزانی من دهچم خواردن دروست بکهم؟ ئەم
 شویتانهش لهناو جانتاکه دهپژین و بۆنی جلهکانم ناخۆش دهکهن.
 دهلیم:(هیچ ههیه ئەمپرو و زوو نانی بهیانیت ئامادهکردوه؟)
 وهلام ناداتهوه، مایکرووهیقهکه لیدههات،دایه نانهکان لهسههر
 سهبهتهکه دادهنی، لهنیو سههرنانه کودهرییه سووره دامه دامهکه،
 لهسههر نانی بهیانی له قاوغی خوی نایهته دهروهوه، ههر بهخۆم
 دهلیم لیگهپری منیش بچمهوه ناو قاوغی خۆم و نهیخۆم،بهلام دلم
 نایهت،دلی دهشکیت. ئیستا رهنگه کۆتا جار بییت،که ئەم نانی
 بهیانیه دهخۆم، کی دهیهویت پوژی یهکهمی زانکو له فرهنسا نانی
 بهیانیم لهپیش دابنیت؟ شویتیش خو لهوی دهست ناکهویت.
 وایدانی شویته وشکهکانیشم برد،کی تاقهتی ههیه شویت لهو
 بهیانیهدا بنوینیتهوه؟ ئەسلهن رهنگه ناچاربم ئەو پوژه نانی
 بهیانی نهخۆم و بچمه دهرس. نانی بهیانی دایه، بهیانی
 رهنگاورهنگ دهکات. پوژ خۆش دهکات. ئەم نانی بهیانیه، نانی
 بهیانی پوژه گرنگهکانه. پوژی تاقیکردنهوهی کۆتایی،پوژی
 یهکهمی قوتابخانهی ئامادهیی، پوژی تاقیکردنهوهی رامین و له
 ههموویان گرنگتر، پوژی تاقیکردنهوهی پیش چوونه زانکو، ئەو
 پوژهش ئەم جووره نانیکی بهیانی لهو جوورهم خوارد، پاشان
 چوومه سههر تهخته دانیشتم میشکم ههلهپژا سههر کاغهزهکه. هینده
 لاکیشهی رهش و سپیم لهپشت یهک ریزکرد تا دهفتهری

^{۳۷}. به فارسی باقلا قاتوقی جووره شلهیهکه له شویت و فاسؤلیا و هیلکه و سیر و کهره و
 زهردهچوو و بیهر دهروستدهکریت. و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
وهلامدانهوه وهکو بهرمالی سولیمان من و دایه ی له رهشتهوه
هینایه تاران.

دهلیت: (چ دهبوو ئه و پرچه وانهبوايه؟)

- له فرهنسا وانهکانم زوره، پیویسته کاریش بکه م، مهگەر ئیتر
کاتم دهبیته به پرچی دریز رابگه م؟

یه ک پارووم ده داته دهست، به ده می پره وه ده لیم: (ئیستا،
ژووره که م خو گه رماویشی لی نییه، شوشتنی ئه م هه موو قژه
لوول لووله کیشه م بو دروست دهکات، توش له وی نیت تا ئه گه ر
ئالوز بوون بیانکه یته وه).

دیشان هیچ نالی، توانا و تاقه تی که شی قورس و غه مگین و ئه م
جو ره شتانه م نییه.

-له ئیستادا، پیویسته به ختی مروف گه وره بیته، دایه قژ چ
گرنگییه کی هه یه ؟

پیناکه نیت. نانی به یانی چاک ئاماده دهکات، وه لی ده یکاته ژه هری
مار له مروف. ئه وه ی بیر نایه ت، که وه لامی قبووله که م وه رگرتبوو
دوو روژ له سه ر ته له فون دانیشتبوو. ته له فونی بو ئه م و ئه و
کردبوو، که کچه که م له دکتورا وه رگیراوه. و ابزانم گریاشبوو بو
ئه وه ی که بی که س و ته نیا ده مینیته وه. گوتبووی ئه و له
میرده که ی، ئه میش له منداله کانی، به لام سه ره نجام خو شحال بوو
ئیتر.

-سیرم تینه کردوو ته بیخوی، درهنگ نه که ویت.

-به تاکسی ته له فونم گوتوو پینچ و چاره ک بیته، هیشتاش هه ر
زووه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-مه گهر به ئوتومبیل نارۆی؟

-نا، له گهرانه وه تووشی سه ریچی ده بم له پلانی هاتوچۆ^{۳۸}، سزا ده دریم.

شیر له ناو چایه که م ده که م تا سارد بیته وه، کویه که ده خه مه سه رده م، قومه گهره کان، مه راقه گهره کانیش ده به نه خواره وه.
-ببووره دایکه.

-بوچی نه خوارد؟

-خواردم، به په له په ل خواردم. تیربووم.

هه لده ستمه وه و ته له فون بو تاکسی ته له فون ده که م. ده لی ئه وه ی بیر ماوه، که ده بیته بیت و بیست خوله کی دیکه له به رده م ده رگایه. دوینی شه و له یلا گوتی ده توانیت به یانی بیت به دوامدا. گوتم جا ئه وه ی بو چیه، خوت خه ویکی ریک و پیکت نییه، به یانی زوو هه لسیته وه بیته به دوا ی مندا، ته واوی رۆژه که ت تیکده چیت. خو لینا گهرین بیته ناو بالو یزخانه ش. گوتی وه ره ئوتومبیله که ببه، ئه مرۆ نۆبه یه تی، گوتم نامه ویته، خوت ده ته ویته برۆیته رۆژنامه پیویستت پییه تی. گوتی که واته خوم بیدارت ده که مه وه، بیداری نه کردمه وه، بیگومان له خه و ماوه ته وه. ده مزانی له خه و ده مینیتته وه. شه وان تا به یانی خه و به میساقه وه ده بینیت، پیویسته هه لیبگرم و له گه ل خومی ببه م، سه میراش له وییه، بارودۆخی باش ده بیت.

له به رامبه ر ئاوینه دا داده نیشم، هه م برۆکانم چابکه م، هه م قژم، ته نیا ژیر چاوه کانم ره ش بووه، بو یاخی بزرکه ر^{۳۹} هه لده گرم،

---

^{۳۸} له شاره گهره کانی ئیراندا پلانی هاتوچۆ هه یه بو ئوتومبیل، که رۆژیک ئوتومبیلی ژماره تاک و رۆژی دوا یی ژماره جووت ده توانیت بچینه ناو شار، هه لبه ت ئه مه ش له ته واوی شاردنا نییه، به لکو له شوینه زور قهره بالغه کاندایه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بهسهر رهشاییهکانی ژیر چاومی دادینم، ئیستا وهک بلیی تا بهیانی
 تهواو خهوتووم، قهلهمی چاو لینادهم. روخسارم سروشتیتیر
 دهردهکهویت. سیبهری قاوهیی لیدهدهم لهگهله ماسکارا، چاوهکانم
 دینهوه سهر بارودوخی خویمان. چاویلکهکهم له چاوم دهکهم.
 روومهتهکانم ههلهکیشمه ناوهوه. بابه گوتی ببه ماسی،
 روومهتهکانم ههلهکیشایه ناوهوه، ماسی سوور لهناو شوشهکه
 گوتی باب، باب. منیش گوتم. داپیره گوتی ئه منداله تیکدهدهیت
 موحسین.

رهنگی سه رکولمه له چالایی روومهتهکانم دهدهم، روخسارم
 توندوتول و سهنگین دهییت. شه بیستهری ببینیت تیدهگات چهنده
 دلنیام لهسهر رویشتن، تهنیا سووراو ماوه. سووراوی کال
 لیدهدهم، بیانییهکان زور ئارایشتن ناکهن. بلوزه قاوهیییهکهم له گیره
 دارینهکه ههلهدهگرم، کارتیی بههاکهی لیدهکهمهوه. به فروشیارهکهم
 گوت بهریز رهنگهکهی بههوی خورهوه کال نابیتهوه؟ گوتی مهگهر
 تو مانتوت لهسهرهوه له بهر نییه خاتوون؟ خور چون دهیگاتی؟
 شهبانه گوتی دهیهویت بهبی مانتو له بهری بکات. له فرهنسا روژی
 یهکهمی زانکو ئه مه دهپوشم، شیک و سادهیه. بو خویندکاریکی
 دهرهکی شتیکی چاکه. نالین نه دی و بدییه. یه خه ئینگلیزییه که شی
 لهناو وینهکه جوان دهردهچیت، تهنیا شتیک که خراپه، مانتوییه که مه.
 کون بووه. دوینی شهو خه ریکبووم ئوتووم دهکرد. دایه گوتی
 مانتوییه که بکره، بهم که چه و کونانه نه چیته دهرهوه. گوتم بوچی

---

^{۳۹} : کانسیلهر concealer جوهره ماددهیهکی جوانکارییه له شیوهی قهلهم، که پهله و لوجی
 دهموچاو بزر دهکات و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
مانتو بکرم؟ خه ریکم چند ههفته یه کی دیکه دهرؤم، ئیتر مانتو
به که لکی چیم دیت؟ گوتی ئه ی ناته ویت بجیته بالوئزخانه؟ گوتم
له وئ مانتو که م داده که نم، دایه نازانیت که له بالوئزخانه هیچ که س
مانتو له به رناکات.

دهچینه ناو هۆله که له ئاوینه ستونیه که دا سهیری خۆم ده که م،
ریک بوومه، دایه لی ره نییه، وابزانم خه وتوو، دهچمه ناو
ژووره که م فایل سووره که و جانتا که م هه لده گرم، چاوم به و فیلمه
پهرش و بلاوانه ی سهر میزه که ده که وئ. له یلا گوتی فیلمی بو
به م. فیلمه هیمنه کان، بو ئه و شه وانه ی که به ته نیا ده مینیت هه و. گوتی
ده یه ویت کاتیک له سهر کار ده که ریته وه بیر له هیچ شتیک
نه کاته وه. خیرا خیرا له نیو فیلمه کاند ده که ریتم. چند دانه یه ک
ده خمه ناو جانتا که م، هاوار ده که م:
(خوات له گه ل دایه)

- به سه لامهت، خه مت نه بیت، ریک ده که ویت.
بو چرکه یه ک سه رنجم ئه بله ق ده بیت له سهر سه یرکردنی دایه.
ئه م یه ک چرکه یه ده یبه ستیت و ده بیت هه چند کاتژمیریک، به زور
سه رنجم لاده به م و دهچمه دهره وه.

تاکسی ته له فونیه که له به رده م دهرگایه، بیجویه کی رهش له گه ل
شوفیریکی گهنج و خه والوو. هه رچه نده ئارام ده گرم، به ری
ناکه ویت.

- پیتانیان نه گوتوو؟ دهچمه بالوئزخانه ی فره نسا، شه قامی ئوفیل
لوشاتو.

- ژیر پردی حافز؟

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 دهلیم بهلی. ههرچی دهیلیم دهمهویت به فرهنسییه کهشی بیلیم،
 وهکو ئهوانه ی نهخوشی دهر وونیان ههیه. ههر دهرس لهخوم
 دهرسم، زور دهرسم بچمه فرهنسا و بمهویت شتیک بلیم و
 نهتوانم، ههر لهگهله خوم مهشق دهکهه. ئیستا بو نمونه له فرهنسا
 سواری تاکسی بوومه، دهمهویت برومه بالویرخانه ی ئیران و
 ماوه ی پاسپورته کهه دریز بکه مهوه، تهکسییه که بیجوویه کی رهشی
 هه مان جوره، بهلام شوفیره کهه رهشپیسته. رهشپیستیکی
 جهزایری، لیوهکانی ئهستور و ددانی سپی گوره، وهکو پیاوه
 رهشپیسته کهه فیلمی (لاواندنه وهیه که بو خهونیک)^{۴۰}. جیاوازییه کهه
 ئه وهیه، که پیاویکی باشه. دهلیم بونزور موسیو، ئونو دینا سیل
 قوس پله! دهرسیت بیانیت؟ دهلیم بهلی. دهلیت چهند بهچاکی قسه
 دهکهه، ئهسله ن کیشه ی گوگردنت نییه. پاشان دهرسیت له ولاتی
 خوت فیری زمان بوویت؟ بهشانازییه وه دهلیم بهلی و پاشانیش
 رهنگه دلم بو کولان به کولانی شهقامی قیلا توند بیت.

بو خویندن دهرپویت؟

شوفیره که خهریکه به چاوه سوور و دهرهوشاوهکانی له
 ئاوینه وه سهیری من دهکات.

بهلی، قبولم ههیه.

سهیره، ئه وخه لکه هه موو خهریکه دهرپون. کچه پوره کهه منیش
 ههفته ی رابردوو چوه که نه دا.

---

^{۴۰} Requiem for a Dream : فیلمیکی سایکولوژیی ئهمریکییه له سالی ۲۰۰۰دا
 بلاوکراوه تهوه له دهرهینانی Darren Aronofsky مو له نواندنی Ellen Burstyn و
 ئهوانی تره. فیلمه که له رومانی (نوینیک بو ئاسودهیی خهون) ی Hubert Selby وهرگیراوه
 و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی

به ناوله پی چند جاریک به سوکانه که دا ده کیشیت.

-بوچی نه رۆن؟ لیږه بمیننه وه چی بکه ن؟

میساق دهستی به نیوچه وانیدا هیئا.

-درۆ ده که م رۆجا؟ لیږه بمینیت چ بکات؟ ئه سلنه هه موومان لیږه

بمینین چی بکه ن؟

دایه سینی چایه که ی له سه ر میزه که دانا. میساق گوتی: (ئیوه

قایلی بکه ن، خوا ده زانیت دلّم نایه ت به بی ئه و برۆم، باوه ر بکه ن،

خه ریکه ناچارم ده کات).

پیاوه که به و که ته ییه وه خه ریک بوو ده یدایه پر مه ی گریان،

له یلای نامه رد به کوئی گه یان دبوو. ئه و، که هه میشه ریک و پیک و

پاکو خاوین بوو، ئیستا به تیشیرتیکی پر له په له هاتبووه مالی ئیمه،

تا من و دایه فریای بکه وین. دایه گوتی: (ژیانت جیی داخه

کور په که م. نا کرئ لیږه بمینیته وه خویندن ته واو بکه یت؟).

-ناتوانم، ئه گه ر بمینمه وه دلّم قایل نابیت به م ژیا نه. خۆم ده زانم. له

ئیستادا نامه ویت برۆمه سه ر کار، له فه رمان به ریی بیزارم، لیږه

ریگه یه کم بو نه ماوه ته وه. رۆیشتن ژیا نیکی دیکه م له به رده مدا ئاوه لا

ده کات. به له یلا ده لیم وهره برۆین. ئه گه ر نه مانتوانی بمینینه وه،

ئه گه ر چه زت لینه بوو، ده گه ریینه وه. په سه ندی ناکات. به خوا چه یفه

من قبولم هه یه، زه ماله م هه یه، لیږه چیبکه م؟

ئه گه ر نه رۆیشتبووایه، په شیمان ده بووه، ژیا نی تیگه ده چوو. له

له یلاش بیزار ده بوو له وه ی، که پیشی لیگرتوووه، منیش په شیمان

ده بمه وه ئه گه ر نه رۆم. ده سالی دیکه دانانیشم له پیش خۆم

هه مووکات وه ک ئه م شو فیږه ئاخ هه لکیشم. نالیم رۆجا ئه گه ر

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
فینککه رهوه که کزبکه و دهرگای مال کلوم بده. ههروهها هه موو
شه وانیش له خه و راده په ریئت له وهی که نه کا دز پووره فه خری
خنکاند بیئت. که دوو رۆژیش تیده په ریئت ده گه ریئته وه رهشت و دایه
ئاسووده ده بیئت. که سیک له شانم ده دات.

- پیویسته برۆی ناو بنووسیت، ناوت له ناو ئه و لیسته ی، که
له دهستی ئه و پیاوه یه بنووسه. به و سره یه ی، که له ناو لیسته که یه
ده چینه ژووره وه.

سهیری دریژی په نجه که ی ده که م. پیاویکی پیگه یشتووی کاغه ز
به دهست له ولای شیشه ئاسنه کان وه ستاوه. له ته نیشته دهر گه یه کی
ئاسنین. چهن که سیک چوارده وره یان گرتووه. خه لک خو ریگا
نادهن. به زور له نیو قوله کانی پیاوه قات له به ره کان و ژنه
رازاه کاند تیده په پرم. ده گه م به پیاوه که. قه له وه. بیگومان سهری
زور قه ره بالغه، بو یه له م کهش و ههوا فینککه ی دهمه و سپیده ی
هاویندا نیوچه وانی ئاره قی کردووه.

- ناوی منیش دهنووسیت؟

- ناوتان؟

که سی بیست و شه شه م. چوار و نیو له خه و هه ستاوم هیشتا
که سی بیست و شه شه م؟ ئه مانه کاتژمیر چهنده ستاون بو
وهستان له ناو سره که؟ دایه بیزاره له سره، سره ی نانه وایی،
سره ی شیر، که مندال بووین به یانیان ده چووه سره ی شیر.
نه یده هیشت رامین بچیئت. شیر ی هه رزانی بو مال ده هینا یه وه و
ماستی هه رزانی پییان دروست ده کرد. هه میشه چاوم له
زه نبیله که ی بوو تا شیر کا کاوی کرپیئت. هیچ کاتیک نه یده کپی،

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
زیانی هه‌بوو بۆمان. شیر چاکتر بوو. شیرکاکاو داپیره دههینا، ئەو
کاتانهی، که دههاته مالمان تا پشکی بابە له فرۆشی دوکان بهینیت.
مۆزیشی دههینا، دههینا، که بههیز بین تا دهرس بخوینین. رامین
که له پزیشکی وەرگیرا، پورئ گوتی بههۆی مۆزه‌کانه‌وهیه، به‌گژ
دایه‌دا چوو. که داپیره ده‌رۆیشت دایه‌من و رامینی هه‌لده‌گرت و
ده‌بیردینه‌گۆره‌پانی شار. ده‌رۆیشتین و دۆندرمه‌مان ده‌خوارد. دایه
بۆ رامین قه‌له‌م داری ده‌کړی، بۆ من بووکه‌شووشه، پاشان
ده‌چووینه‌جیهانگیر، که‌بابمان ده‌خوارد. خۆشترین رۆژه‌کانمان ئەو
رۆژانه‌بوون، که‌نازانم چ مانگیک بوو. خۆشتر بوو له‌پینج
شه‌مووان، که‌دایه‌به‌یانی زوو ساندویچی هیلکه‌یا میخله‌مه^{٤٢}
دروست ده‌کرد و من و رامینی هه‌لده‌گرت و ده‌بیردینه‌تازه‌ئاباد،
سه‌ر گۆری بابە. ده‌یگوت هه‌موومان له‌ده‌وری یه‌کین. تا دنیا
تاریک ده‌بوو له‌وئ له‌چوارده‌وری یه‌ک داده‌نیشیتین. دایه‌ئیتر
نه‌ده‌گریا، گریانه‌کانی ته‌واو ببوو. رایه‌خه‌که‌ی له‌ته‌نیشیت کیله‌که
را‌ده‌خست، له‌سه‌ری داده‌نیشیت و سه‌یری من و رامینی ده‌کرد.
ئیمه‌له‌سه‌ر گۆره‌کان هه‌لبه‌ز و دابه‌زمان ده‌کرد. رامین
خوینده‌واری هه‌بوو. نووسینه‌کانی بۆم ده‌خوینده‌وه. پیشبرکی
خۆه‌ل‌دانمان له‌گه‌ل یه‌ک داده‌نا. رامین ده‌یتوانی له‌سه‌ر سی‌کیلیش
بازبدا، من هه‌رچیم ده‌کرد ئەوپه‌ری ده‌متوانی تا دوو کیل بازبده‌م.
کلاوم له‌سه‌ر رامین نا. له‌سه‌ر کیلی یه‌که‌م قاچم نیو هه‌نگاو
ده‌برده‌پیشتر و ده‌وه‌ستام، پاشان بازم ده‌دا. هیچ کاتیک
نه‌یده‌زانی.

^{٤٢} .omelet. و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
ویلّم له پشت ئەم دەرگا داخراوه، لهو پیاوهی که ناوی نووسیوم
دهپرسم: ئیستا بۆچی ناوت نووسی؟ له ناو ریزه که دهوستانین
(ئیترا)

-کاتژمیر حهوت و نیو دەرگا که دهکه نهوه، تا ئەوکاته دهتوانیت
حهزت له کوئییه برۆیت.

دهکری بۆ کوئی بچیت بهم بهیانییه زووه؟ ئەگەر له یلا هاتبوایه
دهچووین وهکو نانی بهیانی شتیکنان دهخوارد. دلّم هیلکه ورۆنی
بهردهم زانکو دهخوازیت، بهلام بهراستی ناچارم جانتا و فایله کهم
له باوهش بگرم و له قهراخی جوگه که دابنیشم.

جانتا و فایله کهم له باوهشم دانابوو. دانیشتبووم له لیوی جوگه که
پرچم له ناو دهسته کانم چنگ دهکرد، سهیری په نجه که رهکانی
ماله کهم دهکرد، دهمه و ئیواره بوو. کاتیک دنیا پرووناک بوو، له
همان شوین دانیشتبووم. دهجار ویستبووم بچمه سه رهوه، بهلام
ترسابووم، نه مدهزانی ده بیّت به چ شیوهیه که به دایه بلیم وهلامی
قبووله کهم وهرگرتوته وه. ناو نیشانی کۆمپانیام دابووه زانکو.
نامه که یان بهیانی زوو گه یشتبوو، شه بانه له ته نیشتم بوو.
له خوشیان شیت ببووم، چهند جاریک چووم تا بهردهرگا و
گه رامه وه. پاشان له دهوری هۆلی کۆمپانیایا پیاسه م کرد. بینیم بهم
شیوهیه ئارام نابمه وه. خوشی له دلّمه وه به رهو سه رهوه دههات،
له ناو میشمک جیی نه ده بووه، خه ریکبوو ده خنکام. په نجه ره م
کرده وه تا یه که به قوولایی سییه کانم هه ناسه م هه لکیشا. تا ناوقه دم
برده ده ره وه و چه مامه وه به رهو لای دره خته کاکیه که. شه بانه
ناوقه دی گرتم و هینایه وه ژووره وه. گوتی شیت بووی؟ ئیستا

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهکه ویتته خواره وه، له باوهشی کردم و منی گوشی، که بهریدام
له سهر کورسییه کهی من دانیشته و گریا. گوتم: (بو دهگریته؟ تو
که لیږه لای له یلای، هه موو له ده ورو به رتن. ئەمه منم، که خه ریکم
دهرۆمه ئەوئ به ته نیا بمینمه وه، سهیر که ناگریم).

-تو هیچ کاتیک ناگریته، تو له ته نیایی ناترسیت، تو له هیچ شتیک
ناترسیت. دهرۆیت و ئاور له پشتی خوټ نادهیتته وه. ئیستا، ئەو
که سهی، که ده مینیتته وه هاورپی نیوه ریگایه.

نازانم ئەمه ی له نیو چ کتیپیکدا خویندبووه. که میک دواتر یه کسه ر
به دبه ختییه کانم که وته وه یاد. ته له فونم بو له یلا کرد، گوتم چوون به
دایه بلیم؟ کردییه گالته گوتی ئەی خوا بتانگری خه ریکن هه مووتان
دهرۆن. گوتی ئەوه فرۆکه خانه ی ئیمام نییه، که به هه شتی
زه هرایه^{۴۳} و هه مووان له منی ده سینن. گوتی توش برۆو ئاسووده
به، ئیمه لیږه جی بیله تاک و ته نیا و بیکه س. گوتی دهرۆیت و لیږه
ده بیته زه مین له رزه و هه موومان ده مرین، ئەوکات دلت ده سوتیت.
هه ر گوتی و پیکه نی، به لام قوولایی پیکه نینه کانی ئاهیکی تالیان
تیدابوو، وهک بلی له ناو هه ر وشه یه کیدا هه ناسه کانی ته واو ده بوو.
می شکم تی کچوو بوو، کینه م هه بوو له دوا ی هه زار سال. نه مده زانی
له خو شحالییه وه یه، یان له خه فته. وا بیرم ده کرده وه، که ئیستا
ئو کاته یه، که دلم بته قیته و له خو شی و ناخو شی له ته ک یه ک،
وه کو په رداخیکی شووشه که ئاوی سارد و گه رمیان یه ک له دوا ی
یه ک تی کردیته.

^{۴۳} گه ورتترین گورستانی تاران و دهکه ویتته باشوری شاره که و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عهشی
 خوانی کو تایی مابوو، خوانی دایه. په نجره ری ژووره که م کرایه وه.
 دایه وردکه نانه کانی پژانده لیوی په نجره که تا یا که ریمه کان^{۴۴}
 بینه ئه و دیو په نجره که و بیخون و بخوینن تا دلی له ته نیاییدا توند
 نه بیته. دهمزانی دواتر ده چیتته ناو چیشته خانه، یه ک مه نجل برنج
 له سهر غازه که داده نیت و چاره گیک دواتر مال پر ده بیته له بوئی
 برنجی تازه ی لاهیجان^{۴۵}. واپریار بوو که رامین شهو له دیهلوران
 بگره ریته وه. دنیا تاریک ببوو، وهرز ببووم له دانیشتن له سهر
 لیواری جوگه که.

گوتم به جه هه ننه م. له کو تاییدا ههر ده بیته بیلیم، ئه گهر ههر نیستا
 بیلیم زووتر ئاسووده ده بم. ته له فونم نه کرد، خوم به کلیل دهر گام
 کرده وه، یه ک به یه ک به سهر قادر مه کانداسهر که وتم. دست و
 قاچم له سهر زهوی ده خشین وه ک بللی مندا ل بووم و نمره یه کی
 خراپم وهر گرتبوو. که دهر گای مالم کرده وه. بوئی سیری
 سووره وه کراو و باینجانی برژاو^{۴۶} هات.

-سلاو دایه. چهند قوزیت!

چووبوو ه گهر ماو، خویشی ئارایشته کردبوو. پرچه ته ره کانی
 کردبوو توپ له سهر سهری. بارودوخی زور باشبوو. وه ها باش
 که دلم نه هات تیکی بدهم.

-یانی چی؟ کوره که م ده یه ویت بیته وه، نیستا ده گات. توزیک ئارام
 بگره، تا پیکه وه نانی ئیوارة بخوین.

^{۴۴} . جوره بالنده یه که وه کو کوکوختی وایه و دوو رهنگی هیه سپی و خوله میشی و.

^{۴۵} :شاریکی ئیرانه و.

^{۴۶} . بادمجان کبابی، خواردیکی باکوریی ئیرانه و باینجان له سهر خهلوز یا له ناو فرن
 دهرژینن و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 -هه مووکات پیویسته له چاوه پروانی ئەم کورپه به نرخهت دابین!
 خوژگه له چاوه پروانی رامیندا ده مامه وه، پیکه وه ده هاتینه
 سه ره وه. ئەوکات ئەو شتیکی ده گوت و منیش شتیک. بابته که
 بهیه کجاری ته واو ده بوو. فایلکه کم له سه ره میزه که دانا. نیو کاتژمیر
 له سه ره سه ری فایلکه وه ستام و هه ره هاتم شتیک بلیم، به لام
 وشه کان بهرده وام ناو گه رومیان ده گرت و له ناو سه رمدا دووباره
 ده بوونه وه. سه راسیمه بووم له پرسته گه لی په رت و بلاوی وه کو
 یهک. چوومه ژووره که م. دهنگی دایه به رزبووه.
 -ده چیت ماست بهینیت رۆجا؟ خیار و ماستم ئاماده کردووه بو
 رامین. فایلکه شت لی ره لابه، ده مه ویت میزه که برازینمه وه.
 ته واوی توانام کو کرده وه و گوتم: (به ئەنقه ست له ویم دانا تا ببینی،
 وه لامی زانکویه).

باوه رپم نه کرد ئەم دهنگه له گه رووی من هاتۆته ده ره وه، ببووه
 شیوه یه کی دیکه وهک بلیی له ناو گیره ی ئامیری تۆرپه ده یانکوشیم.
 بارودۆخم له م ژیا نه تیکده چیت، که خوشییه که شی گیروگرتی هه یه.
 له تاریکی ژووره که دا چاوه پروان مامه وه. خرپی قه له ویی جهسته ی
 دایه هاته ناو پرووناکی ده رگا که. فایلکه ی به دهسته وه گرتبوو.
 وه کو که سانی چریو^{۴۷} سهیری منی ده کرد، هه موویم له دوا ی یهک
 گوت، تا زووتر ته واو بیت.

---

^{۴۷} . frozen ئەوهی به فر بیبات و وهک چلوره ی لیکردینیت و جووله ی لئیرابیت، واته
 سه ر ما برده بیت له کوردیدا ته زیو و چریوی بو به کار دیت و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 -قبوول کرام. سالی یهکه می دکتورا. زانکوی تۆلۆز. ته قریبه ن
 دهکه ویته باشووری فرهنسا. هه مان ئەو شوینهی، که شیراز له
 ئیران ههیه تی. پیویسته ئەوپه ری تا دوو مانگی دیکه بچمه پۆله وه.
 گۆپه که ی داگیرساند، هاته ژووره وه، له باوهشی کردم. گوتی
 شانازی به منه وه دهکات. گوتی باشترین کچی دنیای ههیه، که
 بارته قای هه موو ژیانیه تی. گوتی پیویسته ئاههنگ سازدهین.
 -باشه ئیتر، بهرنامه ی گهشتی هاوینهش روون بووه. به هه مووان
 ده لیم، که خه ریکم ده چمه پاریس، لای کچه که م.
 ئیتر نه مگوت له تۆلۆزه وه تا پاریس به شه مه ندفه ر
 چه ندکاتژمی ره. نه مگوت پاره ی گه ران و پیاسه م له پاریس نییه.
 نه مگوت ده سالی بهردهوام پاشماوه ی بابه کۆبکه یته وه هیشتا
 نابیته بارته قای پاره ی بلیته که ت. نه مگوت به م پاره بیبه هایه که ی
 ده کریت بتوانم بگه ریمه وه مال و سه ریکت لییده م. گوتم لیگه ری
 ئیستا خوشحال بیت، هه ر شتیکی خراپ ده کریت بهرگه ی بگیری ت،
 ئەگه ر هیواش هیواش لی تی بگه یته. له بری ئەوه سه رم خسته سه ر
 سه ری. به پیکه نینم هی نا. گوتم سه ربه خو دلی خو ت خو ش مه که،
 ماله که ی من زۆر بچووکه، پیویسته بچیته هۆتیل. گوتی ئەگه ر
 بچیته هوتیلش ده بیت گشت رۆژیک بچمه دوا ی و بیبه مه دهره وه،
 ده بیت هه موو شوینیکی پاریسی نیشان بده م. قسه مانکرد. پیکه نین.
 خه ریکبوو گویم له دهنگی پیکه نینه که ی ده بوو له وده مه دا چاوم به
 شانه کانی که وت، ده جوولان، ده موچاویم خسته ناو دهسته کانمه وه.
 ته واو ته ر بوو.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-کهسی یه کهم تا دهیم له ویدیو شیشه بهنده کان بوهستن ئیستا
دهرگا دهکریته وه.

وهک بلیی ئاویان له ناو کونه میرووله کردییت، یه کسه ره همووان
به به ملاو و به ولادا رۆیشتن، چپانه؟ خو هه موومان ده چینه
ژووری ئیتر. خو ناویشمان نووسیوه. به شیک له خه لکه که ده چنه
ئه ویدیو شیشه بهنده کان، هه ندیکی دیکه ده چن ئه و که سانه له خه و
هه لدهستین، که له ئۆتۆمبیله کانی به رامبه رمان خه وتوون. ئه وانیش
به چاوی ترساو و ئاوساوه وه یه ک یه ک دین و له ناو که سه کانی
ئه ویدیو شیشه کان شوین ده گرن. له شوینه به رزه که شیان چ پۆزیک
له سه رمان لیده دن، که هیشتا له دهره وه ی شیشه بهنده کان
له چاوه روانی نۆره که مان وه ستاوین. وهک ئه وه ی که بوونه ته
براوه ی پیشبرکیی شتیک. تا نۆره ی من زۆری ماوه. تاقه تم نییه له
شوینی خۆم بجولیم. مرۆقه کان به ته واوی له خواره وه، له لیوی
جوگه که ده بینم، وهک بلیی مندالم و له گه ل دایه و بابه و رامین
رۆیشتووینه ته بازار تا گواره بو دایه بکرین. گواره که ی دایکم
له وزینه یی بوو به زیری سی رهنگه وه. به هه مووانی ده گوت
ئیتالییه. که بابه مرد فرۆشتی. هه موو زیره کانی دیکه شی فرۆشت.
هه وه ل جار هزی نه ده کرد پاره له داپیره وه ربگریت. ئیستایش
هه ره هزی لینییه. ده یگوت بابه به هوی دوکانه که وه مردووه، پشکی
داهاتی دوکانه که ی ناویت. داپیره گشت رۆژیک ده هاته ماله وه.
ده گریا. پاره ی له بن مافوره که داده نا و خوی به ساقه ی دایه ده کرد
و دهرۆیشت. ده یگوت به گیانی ئه م دوو منداله له بهر دوکانه که
نه بووه. ده یگوت جهسته ی ناسرخان له ناو گوپ هه لده له رزیت،

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
ئهگهر مندالهکانی موحسینهکهی رهنج بچیژن. باپیرهه خان نهبوو،
بهقال بوو. نازانم بوچی لهناو ناوهکهی (خان)ی تیدابوو. یهکهمین
جار، که بههوی وانهوتنهوه پارهه وهرگرتبوو یهک جووته گوارهی
لهوزینهیم بو دایه کپی، ریک وهکو گوارهکهی پیشوو.

-ئیوهش دهتانهویت قیزی خویندن وهربگرن؟

ئاورددهدهمهوه. کچیکه هاوشیوهی کاترین دونو^{۴۸} بالای کورته،
بهلام پیلاوی پاژنه بهرزی لهپی کردوو. سووراوی سووری
لهخوی داوهو پرچه دریژه رهشهکهی خستوتهوه ژیر شاله
باریکهکهی. چهندیسی کات ویستوووه بو موجهفیفهکردنیان.

-بهلی، ئهی ئیوه؟

-منیش بهههمان شیوه.

موبایلهکهی زهنگ لیدههات، دهلیت ببوووه و دهروات.

لهیلا گوتی منیش بهههمان شیوه، خو کیشیهکه نهبوو، نا.
لهناخی دلمهوه خوشحال بووم، که لهناو ئههه موو کوره کچیکم
دوژیوهتهوه. ئیستا ئهگهر دواي عهسر رامین بیپرسیبووايه
هاورپیت دوژیوهتهوه، دههگوت بهلی، بهلام وایرم دهکردهوه که
هیچ کچیک نهیویراوه لهناو فورمی ههلبژاردنی بهشهکهی میکانیک
بنووسییت. ئیستاش ببوووه مهراقم لهوهی، که ئههه کچه سهرما و
گهرما نهدیته بهو پرچه زهره و برو باریکانه و پوشاکه شیکانهوه
دهیگوت له میکانیک وهرگیراوه. گوتم تووشبووم، پیویسته تهواوی
تورنهکاری و لهحیمکاری کارگهکان خوم ئهنجامی بدهم. لیگهپام

^{۴۸} کاترین دونو Catherine Deneuve ژنه ئهکتهری شوخ و شهنگی سینهمای فرهنسییه،
له سالی ۱۹۴۳ له پاریس له دایکبووه له کومهلی فیلمدا به شداری کردوووه چندین خهلاتی
وهرگرتوووه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بچیته پیشهوه، تا زووتر له من بو ناسنامهی خویندکاری وینه
 بگریته. گوتم: (تارانیت؟)
 -نا، له ئههواز هوه هاتووم.
 -کهواته بوچی هینده سپیت؟
 -خو هه موو ئههوازییهکان رهش نین.
 پییانگوتین بچینه زانکو تا دهرسهکان ههلبژییرین، نهخشهیهکی
 گهرهشیان دایه دهستمان تا لهناو ئهه زانکو پان و پورهدا ون
 نهبین. که بهریکهوتین گوتم: (له بهرچی میکانیکت نووسی؟).
 -هروا، زور ته کنیکیه له بهرئهوه. کاتیک وا بریار بیت ئهاندازیاری
 بخوینین، ئیتر چ جیاوازییهکی ههیه؟
 -حه زدهکهی شتیکی دیکه بخوینیت؟
 -بهلی، موسیقا.
 -ئاخر میکانیک زور ته کنیکیه. ده بیت بچین له کارگه کاربکهین.
 -بهه شیوهیه نییه، که تو بیری لیده که یتهوه، هه موومان له کوتاییدا
 له ویدیو میز داده نیشین نهخشه واژو دهکهین.
 لهناو دلمهوه گوتم ده بیت بلویت ته مه نیک له گهله ئهه کچه دا به
 خووشی به سهر ببرد ریت، زور بی ئاسته. پیویسته بو خوم بیر له
 هاورییهکی دیکه بکه مه وه.
 زانکو وهک بلئی بنی نه بوو، هه رچه نده دهرویشتین نه ده گه یشتینه
 کولیز. له یلا وهکو ئه وهی هه زار سال بیت خویندکار بیت، بی ویست
 به دوامدا دههات. من وهکو زینداییه مروف نه دیتهکان به
 خوشحالییه وه لهه دهرس و لهو دهرسم دهرسی. نازانم له بهرچی
 که یفم پیدههات؟ له بهر بینایه خسته دیوار شینه ئاوییهکان؟ له بهر

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
کورسییه ئەملاو و ئەولا شکاوهکانی پۆلهکان؟ له بهر کورپه لاواز و
دریژهکان، که چاویلکه له چاو و تهنکه ریشیان هه بوو و کراسه
لوچدارهکانیان به سهه پانتۆلهکانیاندا شوڤبووه، یا ئەو کچانهی که
قیافهیان هیچ جیاوازییهکیان له گهه کچانی ئامادهییمان نه بوو.
گوتی: (تۆ کویندهریت؟).

-رهشتی.

-دهچیه بهشی ناوخویی؟

- نا وا بریاره دایکم بیته تاران و خانوو بگرین.

-خهنی لهخۆت. من دهبیته بچمه بهشی ناوخویی. باوکم هه زناکات
به ته نیا خانوو بگرم.

وهریانگرتبووین. کۆلیژ پرپوو له خویندکارانی قوناغهکانی
سهرووتر، که هاتبوون یارمهتیمان بدن بو ههلبژاردنی وانهکان
پیان گوتین برۆینه هۆلی کۆمپیوتەر تا ئەوان دین. له ته نیشته
دهرگای هۆلی کۆمپیوتەر کچیکی که ته به مانتۆیهکی دریژی
کاربۆنی و برۆی ئەستورهوه ویل و سهه رگهردان وهستابوو.
جانتاپشتیه کهی به دهستی که وه له باوهش گرتبوو و نینۆکهکانی
دهستیکی دهجوو، گوتم ئیستا کاتیهتی که بداته پر مهی گریان.
پرسیم: (تۆش له میکانیک وهرگیراویت؟)

دهستی هینایه خوارهوه و گوتی به لی. چاوهکانی هه میسه
له روخساری من به رهو روخساری له یلا دهرویشته و دهگه رایه وه.
گوتم ئیمهش به هه مان شیوه. وهک بلیی که دونیایان پیدابیت،
دهموچاوی خاو بووه. به ئارامی گوتی: (دهزانی ته والیت له کوئییه؟)
-نا، له بهر پرسی هۆله کهت بپرسیبووایه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-شهرمم کرد.

-مه‌گهر ته‌والیت شهرمی دهوی؟ دهرسه‌کانت هه‌لبژارد؟
-شاره‌زا نه‌بووم.

پاشان به‌که‌مه رقیکه‌وه به‌ره‌و لای چه‌پ وهرسوپا و به‌بی
ئه‌وه‌ی که شتی بلیت، لچکی په‌چه‌که‌ی به‌هیواشی نیشانی ئیمه‌دا.
چوله‌که ریقنه‌ی له‌سه‌ر کردبوو، له‌یلا گوتی کیشه‌ی نییه، دیار نییه.
گوتم کیشه‌ی نییه؟ ناشرینه له‌رۆژی یه‌که‌م، له‌به‌رده‌می ئه‌م
هه‌موو کورپه. گالته‌ی پیده‌که‌ن. چووم له‌به‌رپرسی هۆله‌که شوینی
ته‌والیتم پرسسی. په‌چه‌که‌ی شوشت. ویستی دووباره له‌سه‌ری
بکاته‌وه. گوتم ئارام بگره. پرچی هه‌مووی بردبوویه سه‌ره‌وه و به
تۆقه له‌پشت به‌ستابووی، کردمه‌وه و په‌رچه‌میم به‌په‌نجه‌شانه
کرد. پاشان په‌چه‌که‌م له‌سه‌ری کرد و قژیم به‌خواری هینایه
ده‌ره‌وه، ئه‌وه چی بوو؟ رۆژی یه‌که‌می زانکو خوی وه‌کو مندالی
قوتابخانه‌کان ریکخستبوو. رۆژی پیشتری من و دایه‌ دوو کاتژمیر
کاتمان دانابوو تا برۆکانم چاک بکه‌م .

له‌یلا پییگوت:(چه‌ند جوان بوویت! به‌راست ناوت چیه؟)
-شه‌بانه.

-چ ناویکی سه‌یره. کوینده‌ریت؟

-تارانی. باوکم عاشقی شاملویه^{۴۹}. ناوی شیعره‌کانیی له‌من ناوه.
ئیه‌وه خه‌لکی کوین؟

---

^{۴۹}: ئه‌حمدی شاملو (۱۹۲۵-۲۰۰۰)، درئیزه‌پیدهری ره‌وتی شیعیری نیماپۆشیجه و به‌نه‌وه‌ی
یه‌که‌می شیعیری نویی فارسی له‌قه‌لم دادهنری. ناوه‌رۆکی شیعه‌کانی به‌رگریکردنه له
به‌هاکانی مرۆفایه‌تی و ره‌تکردنه‌وه‌ی چه‌وسانه‌وه‌ی ئایینی و نه‌ته‌وه‌یی. شیعیریکی به‌ناو‌نیشانی
(شبانه‌یه‌و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عه‌شی
له‌یلا ئاماژهی بۆ من کرد.

رۆجا خه‌لکی رڤشته، منیش ئه‌هواز.

-که‌واته بۆ هینده سپیت؟

من و له‌یلا پیکه‌نین. شه‌بانه‌ گوتی: (ده‌کریت پیکه‌وه ده‌رس
هه‌لبژیرین، تا له‌ناو پۆل پیکه‌وه بین؟)

له‌یلا گوتی: (به‌لئ من ناتوانم وانهی هه‌شتی به‌یانی هه‌لبژیرم، له
خه‌و ده‌مینمه‌وه).

گوتم: (منیش به‌هه‌مان شیوه‌!)

که‌سیک ده‌لئیت: (ده‌که‌سی دواتر بوه‌ستن له‌ ریزه‌که).

ئه‌و کچه‌ی، که‌ هاوشیوه‌ی کاترین دونوڤه‌ دئته‌ پیشه‌وه‌. به‌م
پیلوانه‌ وه‌کو گیشا^{٥٠} ژاپونییه‌کان ده‌روات. یه‌کیک نییه‌ بلئیت مه‌گه‌ر
ناچاریت؟ ئیستا کاتیه‌تی، که‌ سه‌راوسه‌ر به‌ر زه‌وی بکه‌وئیت.
هه‌لده‌ستمه‌وه‌ و ده‌ستی ده‌گرم تا له‌سه‌ر جوگه‌که‌ بپه‌رئته‌وه‌.

-سوپاس ئازیزم، ده‌تبینمه‌وه‌!

خه‌ریکه‌ خه‌و ده‌مباته‌وه‌، به‌لام وه‌ک بلئیی شار تازه‌ به‌ئاگا
هاتووه‌. شه‌قامی حافز له‌ناو ئوفیل دوشاتوو ده‌یاره‌. قه‌ره‌بالغییه‌ و
پره‌ له‌ ده‌نگی ماتۆر و ئۆتۆمبیل. مروڤه‌کانی پیش ده‌رگا سی هینده
زیادیان کردوووه‌. واته‌ ئه‌م هه‌موو خه‌لکه‌ ده‌یانه‌وئیت بچنه‌ فره‌نسا؟
پیاویک دئیت و هاوار ده‌کا: (بیمه‌ی گه‌شت...) دوو ژن به‌دوای
ده‌که‌ون. زۆربلئیی ده‌که‌ن. پاشان پیکه‌وه‌ ده‌چنه‌ کۆلانئیکی
لاته‌نیشته‌. منیش ده‌بیته‌ بیمه‌ بکه‌م؟ بۆ ئه‌مه‌ ئیتر پارهم نییه‌.

---

^{٥٠} له‌ زمانی یابانیدا ئه‌و ژن و کچانه‌ی، که‌ کاری رابواردن و له‌شفرۆشی ده‌که‌ن پێیان
ده‌وتریت گیشا و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
جاریکی دیکه سهیری پروانامهکان دهکهم. نهینوسیوه بیمه،
بیگومان نایهویت. کاترین دونوف چوته ژوورهوه. بهدوای کهسیکدا
دهگهپریم که خویندکار بیټ تا لئی بیرسم. خویندکاران لهناو
ئهوانیتر دیارن. گهنجتر و سادهتر و ههموویان بهتهنیان. فایلی
دهستیشیان گهورهتره.

-کهسی بیست تا سی بهزنجیره له پشت شیشهکان بوهستن.
ئاگام له پرسین نامینیت. ئهگهر پیویستیش بیټ ناتوانم هیچ بکهم.
خه لک ریگا نادن. ههزار جار ببووره ده لیم تا ده توانم ریگه م
بکه مه وه بو گه یشتن به پشت شیشهکان. له تهواوی ئه و کهسانه ی
که لهوی وه ستاون ده پرسم. ده بینن خه ریکم له هه مووان ده پرسم.
نایه ن خو یان بلین، که پیویسته له کو ی بوهستم. کهسی بیست و
پینجه مین ده دوزمه وه. ژنیک ی به سال اچووه مانتویه کی سپی و
له چکیکی سیره ی په مه یی پووشیوه. له پشتی ده وهستم. سهیری
پشته وه ده که م کوریکه واههست ده که م خویندکار بیټ.

-ژماره تان^۱ چهنده؟

-بیست و چهوت.

کهواته به دروستی وه ستاون. ئیوهش ده تانه ویټ قیزای خویندن
وه ربگرن؟
-به لئی.

-ده بیټ ئیمهش بیمه ی گهشت بپرین؟

- نا، باوه رناکه م.

---

^۱. له زماندا زورجار جیناوی کهسی دووهمی کو بهکار دیت له بری کهسی دووهمی تاک
ئهمهش وهکو نواندنی ریزه له ههموو زمانهکاندا ههیه و لهه پرۆمانهشدا زورجار کو له بری
تاک بهکارهاتووه و ئیمهش وهکو خوی وهرمان گیراوه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
 سه ری داده نوینی. شهرمنه. وهکو رامینه، که کاتیک که سی
 نه ناسیاو ده بینیت خوی ده شاریتته وه و وهکو رۆبۆکاپ^{۵۲} به رگیکی
 ئاسنین له دهوری خوی ده پیچیت. دایه ده لیت کوره که م کچه و
 کچه که م کور، ده بوایه جیگا کانیان بگورابووايه. رامین له ژیر
 قادرمه کانی هه یوان خوی مات کردبوو. خه ریکبووم له ناو حه وشه
 له گه ل مندالان یاری مهر و گورگانیم^{۵۳} ده کرد کاتیک بینیم. مامه
 له ناکاو له قوتابخانه هینابوویه وه. له وکاته دا چووبوو ژیر
 قادرمه کان. ئە ژنۆکانی خستبووه ناو باو هشی، سه یری سووچی
 حه وشه ی ده کرد. منیش سه یرمکرد، به لام شتیک نه بوو. من
 خه ریکبووم چیژم وه رده گرت له وه ی، که ئەم هه موو خه لکه له
 ماله که ماندا کۆببوونه وه. دهنگی پیکه نین و یاریم له ناو قیژه و
 هاواری داپیره و پووره فه خری ونده بوو. داپیره ده گریا. هاواری
 ده کرد موحسین، موحسین، ده مزانی ئاخه که ی سه رت له سه ر ئەم
 کارانه داده نییت. دایه هاته سه ر هه یوانه که. پرچه کانی تیکه ل و
 پیکه ل کردبوو. لیوه کانی سپی ببوون. دوو هیلی رهش له ژیر
 چاویه وه تا چه ناگه ی ده رکه وتبوون. منداله کان که دایه یان نه بیني
 چوونه سووچی حه وشه که و به هیمنی له ته نیشته یه ک وه ستان.
 بانگی کردم، وهک بلئی دهنگی نه بوو، وهکو سه رما برده کان بوو.

^{۵۲}. ناوی فیلمیکه Robocop. به واتای پیشبرکیی رۆبۆته کانیشت دیت، به لام لیره دارۆماننوس
 مه به ستی فیلمی رۆبۆکاپه، که پالهوانه که ی جلیکی وهک رۆبۆته کان له بهر ده کات و دوو جار
 ده رهینانی بو کراره جاری یه کهم له ۱۹۸۷ و جاری دووم ۲۰۱۴. فیلمیکی خه یالی
 زانستییه و.

^{۵۳}. یارییه کی فولکلوری مندالانی نه ته وه ئیرانییه کانه و له یارییه که دا یه کیک ده بینته گورگ و
 به دوای نهوانیتر راده کات کئ بگیریته گورگ و گورگی پیشوو ده بینته وه یاریکه ریکی
 ئاسایی و راده کات و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دوو سی جار دهمی کردهوه و دهنگی دهرنهدههات. ئاخرهکهی
توانی بپرسیت رامینم نهدیوه؟ ترسام بلیم خوی شاردوتهوه.
بیگومان کاریکی خراپی کردووه. گوتم نا، نهمدیوه. دایه
هاتهخوارهوه. سولیکی لهپیبوو. قاچهکانی لهسهه مؤزاییکهکانی
حهوشهکه ترپه ترپیان لیوهدههات. چهند جاریک بانگی رامینی کرد.
دهنگی دهرنهدههات. لهگهل ئهودا بانگم کرد: (رامین، رامین).
پووره فهخری هاته سهه هیوانهکه و هاواریکرد: (بابت لهکوئییه
رامین؟).

بابه چووبووه (مهنجیل)^{۵۴} بو دوکانی بابه گهوره شتومهک
بهینیت. کهلوپهلی نههینابوو. مردبوو، جوانه مهرگ ببوو. تهنیا چاوه
شینهکانی و جهسته لاوازهکهی مابوو. ههه ئهوه. دایه رامینی
لهژیئر قادرمهکان بینی، بهرزی کردهوه، دهستهکانی رامینی کردهوه،
لهدهوری ناوقهدی خوی ئالاند. گریان. منیش رامکرده لایان.
لهدواوه قاچهکانی رامینم لهباوهش کرد. گریام.

ئهگهر دوینی شهو ئهه و پهرداخه گوله زمانهگیایهه بخواردبایه
ئهه بیرانهه بو نهدههات، چونکه لهخورا نیگه رانم، بهردهوام بیری
خراپ بهمیشکمدایت. پیویسته میشکم سهه رقالم بکهه، له کوره
دهست و پی سپیهکهی ژماره بیست و ههوت دهپرسم: (چیت
خویندوووه؟).

-کومپیوتهه، بهلام بو وینهگری قبولم وهرگرتوووه.

^{۵۴} مهنجیل شاروچکهیهکه سهه به ئوستانی گیلانه، و ناوهندی شههرستانی رودبارهو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
-چ شتیکی نایابه! منیش هاورپییه کم ههیه، که وهکو خۆم میکانیکی
تهواو کردووه، بهلام شهیدای مؤسیقایه. ههر چیمان کرد نه هاته
کۆمپانیا له گهلمان بۆ سهر کار.

سهری داده نوینی، ئەسلەن به لایه وه گرنگ نه بووه له ییلاهی چی
خویندووه و چهزی له چی بووه. نازانم بهم شه رمنیییه وه چۆن
دهیهویتی قسه له گهڵ شه بیستهری بکات. ژنی پیشه وه دوو ههنگاو
دهچیته پیشه وه و له ده رگا ئاسنینه که تیپه ر ده بیته. پیره میردیکی
گۆچان به ده ست به رامبه رم وه ستاوه. بهم کارانه یانه وه خه لکیان
دیل کردووه. ناکریتی وهکو مروّف ریگه بدهن، تا ئەم پیره میرده
بهم پیری و ته مه نه وه هینده له سهر پی رانه وه ستیته؟ ده گه مه ناو
ته له بنده کان. ئەو پیاوه ی که ناوی ده نووسی رۆیشتووه. له بری
ئەو کورپیک هاتووه به قوّل و باسکی ماسولکه داره وه، زنجیریکی
ئەستوری زیوی له مل کردووه. جیی شه بانه خالی. شهیدای
ماسولکه یه. کچۆله ی شیت. سهیری ئەو لیسته ده که م، که له ده ستی
کوربه که یه. تییدا ده نویته سهد و دوا زده. سهد و دوا زده کچیکه
که خه ریکه لی ده پارپته وه تا لیبگه رپیت بچیته ژووره وه. کاته که ی
کاتژمیر نۆ و نیو بووه، نه یزانیوه ده بیته زوو بیته. چه ند بیئاگان
خه لک. چۆن نه یزانیوه ده بیته زوو بیته؟ ده که س به منیان گوت له
شه شی به یانییه وه ده بیته بچیته سه ره وه. خو ئە گه ر واشیان
نه گوتبایه، ئەوا من تاقه تم هه بوو تا ئەم کاته ی رۆژ له ماله وه
دابنیشم؟

به رده م ژنه که، ده رگایه کی خولاوه ی لییه به که تیه بی رپوونه وه.
پالی پیوه ده نیته ده رگا که ده خولیتته وه، که تیه کان له پشتییه وه به

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عشی
 دهنگیکی بهرز کلۆم دهبن. له دهرگا ئاسنینه که وه تیده په پرم. له ویدیو
 ته لبه نده کان ده مینمه وه. له له ده ره وه دهنگی هاتو هاوار دیت. ژنیک
 هاوار دهکات، که بۆچی پیاویک که ده لیت له تۆر °ه وه هاتوو، ده
 که سی له پیش خوی هینا وه ته ناو سه ره که وه، پیا وه که سویند
 ده خوات، که ناوی هه مووانی له لیسته که دا نوسی وه. دهنگیان بهرز
 ده بیته وه. که بچمه فرهنسا له بهر ئەمانه ئاسوو ده نابم. که سیک له
 ناو وه ئاماژه دهکات تا بچمه ژوو ره وه. که پال به ته لبه نده کانه وه
 ده نیم ده چمه ناو دونیا یه کی دیکه وه. دونیا یه کی سه یر و فینک،
 دهنگی پیره میرده گوچان به دهسته که، که ده لیت هه موو رۆژیک ئیره
 هه ر ئاوا یه، له ناو ئەو دونیا یه دا ون ده بیت.

له پیشه وه تر، پیاویکی رووگرژ له ویدیو جامه که دانیش تو وه. وه ک
 بلایی له رۆخسارم راده مینیت. پاسپۆرته که م ده به مه ناو وه،
 هه مدیسان لیم راده مینیت. ده پرسم : (به لئ؟)
 -نامه ی قبول.

ده به چاکی وه کو ئەو خه لکه بلئ چیت ده ویت، خو دهستی خۆم
 بۆن نه کردوو. نامه ی قبول له که م له ژیر جامه که ره وان ده که م.
 سه یر دهکات. پارچه کاغه زیک له بهرگی پاسپۆرته که م ده دات و
 له سه یری ده نو سی ت سی. پاسپۆرته که وه رده گرمه وه. ده رگایه کی
 دیکه له پیشمه، وه ک بلایی ئەشکه وتی عه لی بابا و چل دزه که یه^{۵۶}.

^{۵۵}. شاریکی زانکویی فرهنسییه، ده که ویته نیوان هه ردوو روو باری شیر و لوار، کۆن و لگه یه کی
 رۆمانی بووه، چهن دین کۆشکی هه ریمی دۆلی لواری تیایه و که نیسه ی Saint-Gatien سه ده ی
 دوا زده هه می رینیسانسی تیایه و.

^{۵۶}: عه لی بابا ناوی که سایه تییه کی ئەفسانه یی نیو داستانی عه لی بابا و چل دزه که یه، که له کتیبی
 هه زارو یه کشه و هه باسکرا وه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
پیویسته له ده دەرگا تیپەر بجم. دهیکه مه وه. پاسه وانیکی فرهنسی
له ویدیو جامه که یه. له سه ر گیرفانی کراسه قول کورته شینه که ی
نووسراوه سیکویریتی. سه ر جامه که ده خوینمه وه. پیویسته موبایل
و کلیله کانم راده ست بکه م. موبایلیم دهرده نیم و بیدهنگی ده که م.
کلیله کان له تهنیشتی داده نیم. پاشان له ژیر جامه که ده یاننیرمه
ژووره وه. جانتا و فایله که له سه ر ئامیره که داده نیم. سیکویریتی
موبایله که م ده پیشکنیت. زهرده خه نه م بو ده کات. هه ز ده که م قسه ی
له گه ل بکه م. به فرهنسی سوپاسیکی به رز و بیپایانی ده که م. دیاره
پیخوش بووه. ئاره زووی سه رکه وتتم بو ده خوازیت. له ژووره
شوشه ییه که ده چمه دهره وه.

پیشه وه تر هۆلیکه به دیواری دارینه وه. پره له خه لک. له سوچیک
ده وه ستم. خه لکه که باویشک دهن و هه ر له یه کتر راده مین. دیار
نییه له ناو روخساری یه کدا به دوا ی چیدا ده گه رین. هیچ که سیکیش
قسه له گه ل هیچ که سی دیکه ناکات. وه ک بلئی هه موویان ئاماده ی
غوربه تن. ناو سالونه که کاترین دونو ف ده بینم. له تهنیشتی
کورسییه کی چول هه یه. جانتا که ی هه لده گریت تا دابنیشم. پاشان
پاسپورته که م وه رده گریت و سه یری ده کات. ده لیت: (ئه م ژمارانه
بو خویندکاران. من که سی دووه م. که سی یه که م تازه چوته
ژووره وه).

ده رگایه کی دارینی گه وره م له ده سته چه پدا پی نیشان ده دات، هه ر
که داده نیشم کوره شه رمنه که دیته ژووره وه، که من ده بینیت دیته
پیشه وه. په ریشان و سه راسیمه ده بیته له وه ی، که شتیک بلیت یان
نا. نالیت. له ریزی پشته وه مان داده نیشیت. به کاترین دونو ف ده لیم

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
ئەویش خویندکاره. دهگه ریتهوه و پیده که نیت. له کویوه دهزانی؟
k2 پرهنه لیره دا هه موومان ببینه هاورپی یه ک.

شاله کهم دهخه مه سه ر شانم، یه ک بازنه، له چواردهوری مملی
ده پیچم. ئاوینه له جانتاکه م ده رده هیتم. شاله که ریکه وتووه. پرچم
ریکه دهخه مه وه. کاترین دونوڤ ئاوینه کهم لی وه رده گریت. سهیری
خوی دهکات. ده لیت: (پرچم تی کچووه، دهزانی چی ده پرسن؟)

ئەو خه لکه دهیانگوت بوچی ده ته ویت برۆیت و بوچی ئەم به شهت
هه لبراردووه و شتی له م شیوه یه ده پرسن.

جانتاکه ی دهکاته وه. جانتایه کی ئارایشتی گه وره دینیته ده ره وه و
سووراوه سووره که ی توختر دهکات.

من پرسته کانم له بهر کردووه. ده ترسم شتیکی دیکه بپرسیت
نه توانم وه لام بده مه وه.

دودل مه به، پرسیاره کانی قورس نین. گرنگ زانکو بووه، که قبولی
پیداویت. شه بستهری، ئەو ژنه ی، که کاری خویندکاران دهکات. ته نیا
به لگه نامه کان ده پشکنیت.

تو فورمت وهرگرتووه؟

نا، کابینه کهم نیشان ده دات. چهنده که سیکی پاره به ده ست
له پیشه وه وه ستاون. چاوه پروان ده کهم تا نورهم بیت. پیاویکی
که چهل له و دیو کابینه که وه دانیشتووه. بوینباغی سووری پۆشیوه.
که پاره و پاسپورتی پیده ده م فورم ده دات. ده یخه مه ناو فایله
سووره که، ناو کاغه زه کان. به کورپه شه رمنه که ده لیم بچیت فورم
وه بگریت. خویشی که قسه له گه ل هیچ که سیک ناکات، له کو تاییدا
بی فورم ده چیته ژووره وه. له ته نیشته کاترین دونوڤ داده نیشتم،

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
نهک له بهرئه وهی که یفم پیی بیّت. نا قسه ده کهم تا کات برّوات.
وشه کان ده جویتته وه، پاشان ده لیت گویم له نیوه یان نابیت. ناوی
سایه یه. پینج سال له من بچوو کتره. تازه دهرسی ته واو بووه.
قبووله که ی بو زینده وه رزانیه. ده لیت له بهرئه وهی مامی له پاریسه،
باوکی پییداگری کردووه، که له وی دهرس بخوینیت. که که میک
له گه ل یه ک تیکه ل ده بین سهیری ده ورو بهری ده کات. پاشان به
هیواشی ده لیت چوار ملیون تومه نی به پاریزه ریگ داوه تا قبولی
بو وهرگرتووه.

-چوار ملیون تومه ن؟ چ بووه؟ باشه خو ت قبووله که ت وهرده گرت.
ژنیک به بلوز و تهنوره و پرچی ههنگوینی موجه فه کراوه وه له
دهرگای لاتهنیشیت دیتته دهره وه، چل ساله خو ی دنوینیت.
شه بسته ریبه. له و ریگهی ئه و شتانه ی، که له باره یه وه بیستوومه
دهیناسمه وه. له لوچه هینده له ناویه که کانی نیوچه وانی. له وهی، که
خوی کهش و فش ده کاته وه کاتیک دهروات. سهیری هیچ
که سیکیش ناکات.

-ژماره دوو بیته ژووره وه. دهرگا کهش له دوا ی خو ت دابخه.
ده گه ریته وه ناو ژووره که. سایه هه لده ستیتته وه. به چرکه چرکه وه
ده چیتته ژووره وه.

هیشتا بیرم لای ئه و چوار ملیونه یه، که به پاریزه ری داوه. چوار
ملیون تومه ن ده بیته چهند هه شتا هه زار تومه نی؟ په نجا دانه. واته
وه کو پینج دانه فیرخوازی نوئ، بو هه رکامیکیان ده سهردان. یا
وه کو چوار مانگ کارکردن له کومپانیا، له هه شتی به یانییه وه تا
پینجی دوا ی نیوه پو.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 شه‌بانه گوتی: (گوتووایانه فولّ تایم^{۵۷} وهرمده‌گرن، ئیتر ماسته‌ر
 ناخوینم. هیلاک بوومه له دهرس خویندن. ده‌چمه سه‌ر کار.
 ههمدیسان دهستی کاریان دهویت، تو نایه‌یت؟)
 تاقیکردنه‌وه‌کانی کورسی کوتاییمان دابووه. شه‌بانه پارت تایم^{۵۸}
 ئیشی ده‌کرد. وا بریار بوو له‌دوای دهرس دایمه‌زریئن. له‌سه‌ره‌تادا
 گوتم راسته‌کات، لیگه‌ری بچمه سه‌ر کار. ده‌بمه ئەندازیار. می‌شکی
 خوّم و ئەوانیتر ئاسووده ده‌که‌م، به‌لام قایل نه‌ده‌بووم. ریگایه‌ک
 له‌به‌رده‌م ئاوه‌لا بوو، که کار دایده‌خست، له‌ناو گشت شتی‌ک خالی
 داده‌نا. گوتم: (ناتوانم شه‌بانه، دلم قایل ناییت. ماسته‌ر ده‌خوینم.
 پاشان دیمه سه‌ر کار).

-خو تو حه‌زت له دهرس خویندن نه‌بوو.

حه‌زم لینه‌بوو، به‌لام بی‌ری ئەو زانکویه نه‌فره‌تییه‌ وازی
 لینه‌ده‌هینام. شتی‌ک له‌ناو دلم بوو. وه‌کو مه‌راق، وه‌کو حه‌سوودی،
 نه‌ک ئەوه‌ی حه‌سوود بم، نا، به‌لام وه‌ک بلیی پیش‌برکیم هه‌بوو
 له‌گه‌ل خوّم. یا له‌گه‌ل ئەوانه‌ی، که خویندنی بالایان ده‌خویند، که
 ماسته‌رم ته‌واو بوو، وه‌کو ئەوه‌ی ئیتر ئاو منی بردییت، به‌لامه‌وه
 که‌م بوو. پرۆیشتن و دکتورا وهر‌گرتن مابوو. هه‌روه‌کو یاری هه‌ر
 قوناغیکم ده‌بری، قوناغیکی نوێ له‌پیشم ده‌کرایه‌وه، وه‌ک بلیی
 ئاره‌زووه‌کانم سه‌رابه، هیشتا پییان نه‌گه‌یشتوووه، دلم شتی‌کی دیکه‌ی
 ده‌ویست. ده‌بوایه له ئیران برۆیشتمايه، ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌م

^{۵۷}. دوو شه‌فتی کار. full time واتا ده‌وامی کامل و ته‌واو و.
^{۵۸}. یه‌ک شه‌فت part-time نیوه ده‌وام و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
نه بوو. بابی شهبانه گوتی: (هینده خؤ نه زیهت مه ده، قانع مه به،
به لام رازی به).

نه قانع بووم، نه رازی، نه مهش خراب بوو. نه مده توانی وه کو
شهبانه بلیم دهرست نه خویند مه یخوینه، چ گرفتیکی هه یه. یا بو
نموونه بلیم لیرهش دهرس بخوینیت شتیک نابی. قه ناعهت
بارودوخمی تیکده دا. وهک بلیمی پیری ده کردم. هه میشه له
هیچیکه وه له دواي خووم بووم. ده بوایه رامبکردبووایه، ده بووایه
خووم هه لبخه له تاندبووایه، کردم. قبولم وهرگرت. نه مه ئیتر کو تاییه.
که دکتورا وهر بگرم هه موو شتیک ته واو ده بیئت. له به یانییه وه تا
عه سر ده چمه سهر کار، پاشان به میشکی ئاسووده وه داده نیشم
ته ماشای فیلم ده که م. هه فته ی جاریک ده چمه ئارایشگا، گشت
مانگیک ده چمه گه شت. نازانم کیشلو قسکی^{۵۹} بوو یا کی. ده لین
له دواي دهرهینانی فیلمی سوور، ئیتر ئاسووده ببوو، گوتبووی
ده مه ویی بچمه جیگایه کی دوور. له ناو قیلایه ک دابنیشم له سهر
قه نه فه، ههر جگهره بکیشم و شه راب بخومه وه تا ده مرم. که
دکتورام وهرگرت وه کو نه وم لی دیت. هینده رازی بوون چ
خوشییه کی هه یه. مروف ئیتر هیچ کاریکی له ژیاندا نییه، ته نیا
ده مینیتته وه خوشه ویستی و رابواردن و مردن.
دهرگا که ده کریتته وه. کاترین دونو ف دیتته دهره وه، په ریشان و
توور په یه.

---

^{۵۹} : نووسهر و دهرهینهر و سیناریستیکی سینه مایی به ناوبانگی پوله ندییه (۱۹۴۱-۱۹۹۶) و
براوه ی خه لاته (کان) ی سینه مایی سالی ۱۹۸۸، دیارترین فیلمی نهو، فیلمی سی رنگ و ده
راسپارده یه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عشی
-برو ژوورهوه، دهبیټ مه بهستنامه کهم دووباره بنووسمه وه. گوتی
بیگومان دهبیټ دهستنووس بیټ.

دهچمه ژوورهوه، نه ولای دهرگا که ریگ وه کو خانوچکه یه که. له
ولاتیکی دیکه دا. ئیره دهره وه یه. هه م مروقه کان جیاوازن، هه م
شیوه و شکلی ژووره که. تا قمه قه نه فه یه کیان له ناو هولله که داناوه،
چهند رهش پیستیک له سهر قه نه فه کان دانیشتون و قسه له گهل
ژنیکی فرهنسی ده که ن. ویل و سهراسیمه م. هیچ که سیک میسکی
لای من نییه، ده بیټ له کی بیرسم، دیار نییه دهرگای ژووریک
ده کریته وه، ژنیک دیته دهره وه به فرهنسی ده لیم ئیشم به خاتوو
شه بیستهری هه یه. له بیرم ماوه بلیم مادمازیل^{٦٠} نه ک مادام. تا
نه بیټه بینه زا که تی. ده لیت چاوه ری بکه م. پاشان ون ده بیټ. ده نگیک
له دوامه وه دیت: (به دوا ی مندا وهره).

ده سوریمه وه. شه بیستهرییه. چهند کاغه زیکی له دهسته. سه یرم
ناکات. به په له دهرواته ناو یه کییک له ژووره کان. به دوایدا دهچم.
داده نیشتیت. له سهر کورسییه که ی به رامبه ری داده نیشم. دهستی
دریژ دهکات. فایله که ده که مه وه. به لگه نامه نه سللیه کانی ده ده مه
دهست، هه لیان ده داته وه، ههر له سهره تا وه چهند کاغه زیک ده خاته
سه به ته زبله که ی ژیر میزه که ی.

-کو پییه کان؟

دوو نوسخه ی ده ده می. یه کیکیانم پیده داته وه. مه بهستنامه که م
به دهستییک ده گریټ. سیقیه که م له دهسته که ی دیکه، خیرا خیرا
دهیخو بیته وه.

^{٦٠}. به فرهنسی مادمازیل واته کچه خان، مادامیش واته خاتوون و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
-له ناو ئەو چەند ساله ی، که خویندنت ته واو ببوو چ کاریکت
ده کرد؟

-کارم کرد.

-له کوی؟

دهمه ویت بلیم دهرسم دهگوتته وه. بیرکاری و فیزیا به مندالان.
دهمه ویت بلیم وا بیرده که یته وه، که ئەم هه موو پارهیەم له کوی وه
هیناوه؟ به دبەخت بووم تا په یدا بوو، به لام قسه کهم دهخومه وه.
گوتیوانه هەر کاریکی ناپه یوه ست به به شی خویندن قازانجیکی
نه رینی هه یه.

-له ناو کۆمپانیایه کی ئەندازیاری. پشتگیرییه که ی له ویدایه.

-لیره نووسراوه نو مانگ کارت کردوو ه. میژووی دهرچوونت سی
سال پیش ئیستایه.

- زمانم دهخویند.

بروی هه لده ته کینیت، که وه کو ئەوه وایه بلیت به من چی، خوت
خهریکی ژیا نی خوت تیکده دهیت. دلم دهیویست بو چرکه یه ک ببه
(براد پیت)^{٦١} ی فیلمی (فایت کلاب)^{٦٢} و ده موچاوی به بوکس بینمه
خواره وه.

-به لگه نامه داراییه کان؟

-ئه مانه یه، که به ده ستته وه یه.

-ئه مه؟

-شتیکی دیکه ت پیویسته؟

---

^{٦١} ویلیام برادلی پیت Brad Pitt ئەکتهر و بهر هه مهینهری سینهما و ته له فزیونی ئەمریکیه، له
سالێ ١٩٦٣ له دایکبووه و ژماره یه کی زور خه لاتی جیهانی و هرگرتوو ه. و
^{٦٢} Fight Club: یه کیکه له و فیلمانه ی سال ١٩٩٩ ، Tyler Durden رۆلی تیدا گیراوه و.

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-هیچت ههیه؟

نابیت تووره بم. ئیشه کهم له بهردهستی ئه وه. ئه ملاو و ئه ولا
ده کهم له سه ر کورسییه که. هه ناسه یه کی قوول هه لده مژم. هیدی
هیدی ده لیم: (ئه گهر شتیکی دیکه پیویسته، پیمبلی. ده یه نیم)

-چاپی هه ژماری بانکی؟

-پاره یه کی ئه وتوی تیدا نییه، بیه نیم؟

-من نازانم. خراپ نییه هه بیته. خوت ده زانی. به لگه نامه ی شوینی
نیشته جی بوونت؟

- گرتنی (حیجزی) به شی ناو خوویییه کهم هه ر له وییه.

- ده بیته یه کلایی کرابیته وه.

-ئیه له هه موویان ئه مه تان په سه ند کردو وه. کری یه ک سال پیش
وه خته وهرده گرن، تا حیجزه که یه کلایی بکه نه وه.

-پیوه ندی به منه وه نییه. یاسای ئیره ئاوايه. په نجه کانت لی ره دابنی.

-ئامیری که شوینی دانانی چوار په نجه ی هه یه. په نجه کانم له سه ری
داده نیم. هورین لیده دات.

-دهستی چه پ.

داده نیم.

-هه ردوو په نجه ی ئه سپی کوژهت له ناوهر است دابنی، سهیری ئیره
بکه.

ناوله پی دهستی به رزکردو ته وه، که سه یرده کهم وینه ده گریته، نه
کاتم هه یه چاویلکه کهم دابنیم نه ده ست به قژمدا بی نیم.
هه لده ستیته وه تا بروات. برو ئیتر ده ستم به هیچ شوینی که
نه به ستر او ته وه. ده لیم: (که ی به لگه نامه کانم به نیم؟).

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-هەرچی زووتره.

-بۆ کهی واده دابنیم؟

-وادهی ناوئیت. له ناو زهرفیکی بکه و بیده ئهوانهی بهردهم دهرگا.

-بهردهم ئهم دهرگایه؟ کهی وهلام دهنهوه؟

-دیار نییه. له سی ههفته تا سی مانگ.

- من دهبیته چل رۆژی دیکه له ناو پۆل بم.

وهلام ناداتهوه. دهچیتته ناو هۆلهکه، بهدوایدا دهرۆم. رهش پیستهکان

رۆیشتوون. دهرگاکه دهکاتهوه. بانگ دهکات: (ژماره چوار).

کورپه شهرمنهکه ههلهستیتتهوه. دهچمه دهرهوه. کاترین دونوؤف بۆ

پیشهوه رادهکات. کاغهز کهی لهههوادا دهجولینیت. به شهبی

ستهری دهلیت: (نوسیم).

-ئارام بگره، بانگت دهکه م.

تا دهیهوئیت شتیک بلیت، دهرگاکه دادهخات. کاترین دونوؤف

دهلیت: (چی بوو؟).

-بهشیوهیهکی خراپ شیته بووه ئهو داماره.

-بهلی، ههموویان نهخۆشن. ئیستا چی به تو گوت؟

-هیچ. پیویسته دووباره بهلگهنامه داراییهکانی بۆ ببه م. دهبیته

بهشی ناوخویش یه کلائی بکه مهوه. بهشی ناوخویی یه کلائی

دهکریتتهوه بهبی پاره؟

-واز لهوه بینه. سهیرکه، یهکیک له ناو ئهو شارهی زانکۆکهت ----

-----+ بدۆزهوه، پئی بلی نامهیهک بنوسیت، که دهبیته خانهخویی

تو. کارتیه نیشهجی بوون و کرینامه و پلیتی ئاو و کارهباي

ماله کهشی سکان بکات و بهنامهی ئهلیکترۆنی بۆت بنیریت.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

-جا به م جوړه ئیشه که ده کریت؟

-به لئ، من ئاوا وهرمگرتووه.

به و ماوه که مه کی له تۆلۆز بدۆز مه وه ؟ ده یدۆز مه وه.مه راق خواردنی ناویت.میساق گوتی رۆیشتن خه رجیی ده ویت.ده مویتست به لگه نامه کانم پۆست بکه م. زه نگم بۆ میساق لیدابوو، که تازه چووبوو ه که نه دا. گوتی: (ئه گهر توانات هه یه ده ستپیکه، ئه گهر خه رجییه که ی ده ده ی، ئه وا من هه موو ژیانمدا. له یلا.) وه ستا. پاشان گوتی نازانیت.خۆزگه ده یگوت.خۆزگه ده یزانی. به و شیوه یه ئاسووده تر بووم. نابیت بیرى لیبکه مه وه، بیگومان ئه و به هایه ی هه یه، ئه گینا میساق شیت نه بوو، که بمینیته وه، ئه گهر بیدیتبا ئه و به هایه ی نییه، بیگومان ده گه رایه وه، له یلا هیشتاش چاوه پروانی ده کا. نابیت بیگورمه وه.ته نیا کاریکی دیکه ماوه، خو گالته نییه. ده مه ویت بچمه ولاتیکی دیکه بژیم.

ده لین مروّف هه موو شتیکی لی چاوه پروان ده کریت. ده توانیت ده ریا وشک بکات، کیو هه لگریت یا چوزانم، دره خته کانی دارستان پیکه وه گری بدات. خو وه ده ست خستنی به لگه نامه ی مال شتیکی وه ها نییه. پیویسته ته له فون بۆ سه میرا بکه م، بیگومان ده توانیت که سیک له تۆلۆز بدۆزیته وه. سه یری کاتژمیر ده که م، له یه ک لایداوه، پیویسته بچمه کومپانیا. پیویسته خوم نیشانی موقه دده م بده م، تا دووباره پرته و بۆله به سه ر شه بانده دا نه کات، که بۆچی ئه م هاوړییه ت له کاتی خویدا بۆ سه ر کار نایه ت. شه ویش ده بی بچمه مالی سوگول. به یانی تاقیکردنه وه ی بیرکاری هه یه. ره نگه نه شچم. ئه گهر هینده ماندوو بم، ناچم، به لام ناکریت. دایکی ده جار

پاییز دوا وهرزی سألله..... نهسیمی مهر عهشی
تهلهفونی کردووه. دهبیئت قهرزهکانی ئهرسه لانیس زووتر بدهمهوه.
کاتیك شهبانه دهیهویئت لهگهل ئهودا هاوسه رگیری بکات، ئهوا
دهکهویته ناو ههلویستیکی شهرمه زارانه بو وهرگرتهوه ئهم پارانه.
به سایه دهلیم: (من دهبیئت بچمه سهر کار، دواتر دهتبینمهوه)
ژماره کهم لی وهردهگریئت. دهرگای چوونه دهرهوه ده دؤزمهوه،
چونکه هاتنه ژوورهوه زور سهخت بوو، دلّم نایهت هیئده به سانایی
بچمه دهرهوه. دلّم ئاره زوی لهیلای کردووه، ئهمرؤ زور بیرى
میساقم کرد. لهیلا عهسر له رۆژنامه دیداری ههیه. دهرگاکه
دهکهمهوه. دنیای دهرهوه، دنیای واقعییه. پر له خوری گهرمی مانگی
ئاب و دهنگی هات و هاواری تهکسییه تایبه تییه کان.

پاییز

پارچه ی به که م

جام پاکه ره وه که ده پرژئیمه سهر په له ی ماسته زهرده وشکبو وه که ی سهر میزه شوشه ییه که. پشتم راسته که مه وه و ئارام ده گرم تا دلّوپه شینه کانی پاکه ره وه که ورد که زهرده کانی ماسته که بنویینه وه و به ناچاری گه لا و سه وزه ی لی برویت و ماله که بکاته گولستان. موبایله که به لا گویمدا ده لکینم و ده لیم: (ئیس تاش چاوه روانم کاری لیبکا. پشتم به ژان که وت هیئده میزه که م سرپه وه، هر کاریک ده که م پاک نابیته وه).

له بهرچی ئیسفه نجت^{۶۳} لینه داوه؟

ده ترسم شوشه ی میزه که بروشینیت.

موبایله که به شانم راده گرم و ده چه میمه وه. ده سه سر به په له که دا ده هیئم، په له زهرده کان، له بری سهوز بوون هاوشیوه ی دارستانیکی

---

^{۶۳} مه بهست ئیسفه نجی زبری قاب شوردنه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
پر درخت، وهک زهوییه کی وشکه وه بووی بیابان لیده بنه وه و به
دهسه سره که وه ده لکین. دوو سی پارچه ی دزیو ماونه ته وه، که پاک
نابنه وه. گه یش توومه ته به رد. له ته نیشیت میزه که داده نیشم و به
نینوک دهست ده که م به هه لکراندنی به رده کان. دایه ده لیت: (خوش
ر اورد؟).

- به لی، باش بوو. زور له میژ بوو دلم ده یویست بلیم کور و کچه کان
بینه ئیره. گوتم ئیستا که سه میرا له تارانه و روجا هیشتا
نه ریش تووه، کاتیکی چاکه، که له دهوری یه ک کو بینه وه. سه میرا
له کو ییه؟

- دوینی شه و فرینه که یان درهنگ که وت، کاترمیر سی بوو، که
گه یشتن، ئیستاش ریش تووه ئارین بخه وینیت، تا برو بیانگه
نه گریت.

جاریکی دیکه په رۆکه به سه ر میزه که دا ده هیتم، نه دارستانه، نه
بیابان. پاک پاک بوته وه و وه کو ده ریای هیمنی ژیر تیشکی خور
ده بریسکیته وه. بوکوله باتمانه که ی ئارین له ته نیشیت پیچکی میزه که
که وتووه. وهک بللی هه موو مروقه خراپه کانی به زاندووه و ئیستا
دوای سه ر که وتن ماندوو بووه و خهوی لیکه وتووه. ده لیم: (ئارین
زور هارو هاج بووه. دوینی شه و خو له جییه ک گیرنه ده بوو، هه موو
شتی په رشوبلاو ده کرده وه، بوکه له که شی لیره جیه یش تووه).

له چه که جهی عه لاگه کان، عه لاگه یه کی سه وزی گه وره ی زبل
ده رده هیتم. دهنگی دایه، که به رده وام قوربانی هوش و به هره و
جوانی و نازانم چی شتیکی دیکه ی نه وه که ی ده بییت، له ناو دهنگی
خشه خشی عه لاگه کاندانده بییت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 لاپه‌ره‌ی ئەم‌رۆم، وه‌کو ئەو رۆژانه‌ی، که ته‌په ته‌پی د‌لم‌م له
 لاجانگه‌کانم هه‌ست پ‌یده‌کرد و ناو گه‌رووم له بیری د‌یتنت له‌ناو
 وانه‌کانی به‌یانی شیرین ده‌بوو. له‌کاتی ر‌یک‌خستنی م‌الدا، ده‌جار
 شیوه‌ی لاپه‌ره‌که‌م ک‌یشا و و‌ینه‌که‌م به‌رز و نزم کرده‌وه و ج‌یی
 خانه‌کانم گۆری، تا ر‌یک ب‌یته ئەوه‌ی که ده‌ب‌یت ب‌یت. ب‌یت به‌وه‌ی
 که به‌ه‌ویه‌وه یه‌ک هه‌فته‌یه تا دره‌نگان‌یک له‌سه‌ر کار ده‌م‌ینه‌وه،
 ئەوه‌ی که ئەم‌یر گوتی باش ئەنجامدانی ته‌نیا له من ده‌وه‌ش‌یت‌وه.
 گوتی: (واب‌ریاره هه‌فته‌ی جار‌یک له لاپه‌ره‌که‌تدا کار له‌سه‌ر
 دۆسیه‌یه‌کی کلتوری بکه‌ین، واب‌یرده‌که‌مه‌وه، که له‌تۆ ده‌وه‌ش‌یت‌وه.
 چه‌ند نووکه قه‌له‌م‌یک ل‌یبه. پاشان وه‌ره قسه بکه‌ین. که نمونه‌ی
 یه‌که‌مان ده‌ره‌ینا، ئەوکات ده‌توانین ت‌ی‌بگه‌ین که پ‌یویسته چی
 بکه‌ین).

هه‌فته‌یه‌که خه‌ریکم ده‌نووسم و ه‌یل ده‌ک‌یشم و کۆبوونه‌وه
 داده‌ن‌یم تا شتیکی که‌م نه‌ب‌یت و خراپ نه‌ب‌یت. ئ‌یستا هه‌موو شت بۆ
 ئەم‌رۆ ئاماده‌یه. کاتر‌م‌یر دوازده، پ‌یش ئەوه‌ی که شو‌ینی د‌یزاینی
 لاپه‌ره‌که قه‌ره‌بالغ ب‌یت، وه‌کو دایک‌یک، که کچه‌که‌ی ده‌کاته بووک،
 پ‌یویسته دۆسیه‌که‌م داب‌خه‌م. تا شه‌و جوان و ئاماده ب‌ر‌وات بۆ
 چاپ).

کاتر‌م‌یر‌یک کاتم هه‌یه و ه‌یشتا نیوه‌ی شته کۆنه‌کراوه‌کان ماوه،
 کۆیان ناکه‌مه‌وه. ده‌مه‌و‌یت ئاسه‌واری ر‌ووناک و دره‌وشاوه‌ی
 میواندارییه‌که‌ی د‌وینی شه‌و له مال ب‌م‌ین‌یت. ئەو مۆمانه‌ی، که
 شه‌بانه له‌چوارده‌وری م‌اله‌که‌دا دایگ‌یرساندبوو، قاپه فه‌غفورییه‌کان
 که د‌وای دوو سال له‌ناو که‌وه‌نته‌ر ه‌ینابوومه‌هر، ه‌یشتا له‌ناو

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
سه به تهی قاپه کانه. مه نجه له گه وره و پیسه کان که له سهر غاز
ماونه ته وه. سه تلی زبلی پر و عه لاگه گریدر اوه کانی ته نیشتی، که تا
ناوه راستی چیشته خانه که هاتون. قاپی شیرینی پر له شکولاته و
په له زهرده کانی سهر میز و لیوی که وه نته ر و دهسکه کانی قه نه فه.
دهمه ویت کاتیک، که به ماندویتی و خوشحالیه وه له سهر کار
ده گه ریمه وه، له بیرم بیت دوینی شه و ماله که م پر بووه، پر له میوان.
ره حمان گسکه که ی به دیواره که وه هه لپه سارد و گوتی: (خاتوونی
ئه ندازیار یارمه تیت ده ویت؟).

-به لی ره حمان. سویچه که بگره، ئه و دوو عه لاگه یه ی که له ناو
سندوقی ئوتومبیله که ماوه بیهینه سهر وه. ئه مشه و میوانم هه یه.
گوتم میوانم هه یه و ناو دلم شیرین بوو. سه د جار له به یانییه وه
ئه م رسته یه م گوتبووه: (به ریز جه عفه ری هی باش تیکه. میوانم
هه یه). (پرته قالی شیاوم ده ویت بو میوان، گه وره کان هه ل بگره). (نیو
کیلو رولیتیش^{۶۴} زیادکه، ده ترسم که م بکات بو میوانه کان)، به
شاگردی دوکانه کانم گوت عه لاگه کان له ناو صندوقی ئوتومبیله که
دابنین و به خشیشمدا هه موویان. مووچه م وهرگرتبوو له دوا ی دوو
مانگ له کار. مووچه م وهرگرتبوو و ببوومه خاتوونی ماله که ی
خوم. خاتوون بووم و دلم میوانداری ده ویست. میوانداری کردن
ئه وپه ری ژنایه تییه. دلم ژنایه تی ده ویست له دوا ی ئه م هه موو کاته.
دلم کرینی ده ویست له بازاریکی گه وره دا. بازاریک، که بوونی
مریشک و ماسی و سه وزه و میوه ی تازه پیکه وه بدات و تییدا

^{۶۴}: جوړه خوار دنیکی لولدراوه و ناوه که ی هیلکه و گوشت و کهرموز و... تیده کریت، رولیتی
مریشکیش هه یه، هه روه ها جوړه شیرینییه کی لولیش هه یه پیندهوتریت رولیت، که ناوه که ی
کریم و پهنیر و ئه و جوړه شتانه ی تیده کریت و

پاييز دوا وەرزى سالە..... نەسىمى مەر عەشى
 ھەزار شاگرد دوکانى رەش و پرووت و لەر بە دەستە قەلەشىووە
 پيسەکانيان ميوە ھەلگرن و سەيرم بکەن و وەکو پەپولە لە دەورم
 بخولینەوہ و بە دوامدا بېن و عەلاگەکان لەناو ئۆتۆمبیلەكەم دابنېن.
 دلم كەلەكەکردنى يەك دونيا عەلاگەى نايلۇنى لەسەر مېزى
 ناوەرەستى چىشتخانەكە دەويست و لەيەك كاتدا سەرلېدان لە سى
 تاوہ و رۇنيك كە دەپرژىتە سەر پەنجە و داغى شيرىنى، كە دەچىتە
 ناو دەمەوہ و گەرمىيەكەى دادەمركىتەوہ و دەنگى تەقە تەقى
 چەقۇيەك، كە قارچك ورد دەكات لەسەر قىمەكىشىكى دار و
 بىئاگايانە گوتنى گۇرانىيەكى كۆن، لەگەل رېتمى قىمەكىش و
 قارچك و چەقۇ و ھەلچوونى برنج و تىكدانى غاز و بۇنى خۇشى
 پەرۇى دىمكىشان و كەمكردنى قاپ بۇ دانانى خواردنەكان لەسەر
 مېزەكە و دەفرىك، كە لەناكاو دەشكىت و شكانەكەى ھىچ
 فرمىسكىك لەچاوان ناهىنيتە خوارەوہ. دەنگى ئازادبوون دەدات
 لەبرى دلتهنگى. ھاوارمكرد: (دەمەويت نەيەم، مەگەر نا؟ بەلى، تۆ
 دەتەويت من نەيەم، تەنانەت بۆ جارېكىش نەتېرسى دىت يا نا،
 بەتەنيايى پلانت دانا، ئىستا دەلى تۆش وەرە داخوازىنامە بىرە).
 لەسەر زەوى دانىشتى و وردە شوشەكانى دەفرەكەت
 كۆكردەوہ. گوتت: (ھىمن بەرەوہ لەيلا. من خۇ بەبى تۆ ناتوانم
 بژىم، ھىشتاش خۇ شتىك نەبووہ، كات زۆرە بۆ ناردنى
 داخوازىنامە).

دلم دەيويست بەرامبەر يەك دابنېشىن و پىكەوہ وردە شكاوہكان
 كۆبكەينەوہ و تۆ فرمىسكەكانم بە سەرى پەنجەكانت
 بسرپتەوہ. دەمويست ئومىدەوار و ئارام بم. نانېكى ئىوارەى بەتام

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دروست بکه م و ههزار کهس داوهت بکه م بو مال، تا له بیرمان
بچیتته وه، که تو گوتووته دهته ویت برۆی و من هاوارم کردووه و
گریاوم. دلم توند ببوو بو ئه وهی، که ههروهک جاران هه مووان
باسی دهستاوه که م بکه ن، وهکو ئه و رۆژهی ههزار سال له وه و پیش
کاتیک میوانه کان رۆیشتن، سینیه کی پیست له دهستم وهرگرت و
له سه ر میزی چیشته خانه ت دانا و گوتت: (نازانی چه ند م پیخوش
ده بیت کاتیک هه مووان باسی دهستاوه که ت ده که ن. له یلی).
من وهک بلیی باری ته واوی کاره قورسه کانی دونیام له سه ر
زه وی داناییت رازی و خوشحال و هیلاک له سه ر قه نه فه
سووره که مان راکشام. دلم هه ر ئه و ماندویتییه ی ده ویست له پاش
ئه م هه موو کاته. ئه و عه لاگانه ی، که له دهستی خوم بوون نه مدایه
ره حمان بیانبا ته سه ره وه. چه زم به قورسی شته کراوه کان ده کرد.
توند توند هه ناسه م ده دا و له قادرمه کان سه رم خستن و له سه ر
هه ر شاپله یه کدا له سه ر زه ویم دانا و هه ناسه ی خوشیم تازه
کرده وه. ده سکه تیژه کانی عه لاگه نایلونه کان له سه ر په نجه کانم
چه ند هیلیکی سووری جوانیان دروستکردبوو، هه ر چیم کریبوو
له سه ر میژه که ی ناوه راستی چیشته خانه م دانا و خوم له سه ر قه نه فه
راکشام تا قرچه قرچی پشتم بیده نگ بکه م. ئه وه م خسته بیرمه وه
که چون دانانی میز و رازاندنه وه ی زه لاته من له گه ل خوی بیات و
هه موو بیره کانی دیکه م له میشکدا بیاته ده ره وه. ئه و رۆژه خوشه م
دۆزیبوویه وه، که لیی راده کردم و چاوه پروانی شه بانه بووم تا بیت
و ده سته کین به کار.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
لیده گهریم هۆله که به م شیوه ناریکه بمینیتته وه و ده چمه ژووری.
نوینه که م کوّده که مه وه و له سه ر سیسه مه که دایده نیم. له وه ته ی
له سه ر زه وی ده خه وم، چیتیر له کاتی به ئاگاهاتنه وه به دواتدا
ناگه ریم. وا باشتره بۆم، بۆ هه ردوو کمان.مانتۆ تورکمانییه^{۶۵}
سه وزه که م، که تازه له هه فت تیر کریم له بهر ده که م. له سه ر کار
هه موو گوتیان جوانه. سه وزه کراوه که ی له و بۆیاخه سووره دیت
که له دوینی شه وه وه به سه ر دهسته کانه وه ماوه. رۆجا گوتی:
نهمردین و دهستی بۆیه کراوی تۆشمان دیت).

-میساق هزی له بۆیه نه بوو.

-به لئ، میساق هزی لینه بوو. پیا نۆش ده ژهنیت و ناتوانیت
نینۆکه کانت دریژ بکه یت. پاریزراوم ئیتیر، به لام تۆ به راستی پیا نۆ
ده ژهنیت له یلا؟

-ده مه ویت دووباره دهستی پیبکه مه وه. باوه ر بکه.

یه ک قاش پرته قالی خسته ده میه وه و دووباره له ناو خۆیدا نقووم
بوو، دوینی شه و چی لیها تبوو؟ پیده که نی، به لام، ده زانم که باش
نه بوو. هزی بۆ خواردنه کانی شه بانه نه ده چوو و چاوه کانی مات
و سوور بوو. شه بانه ده لیت دوو رۆژه، که بارودۆخی باش
نییه. گوتی: (شتیک به من نالیت، تۆ لیی بپرسه. زۆر غه مباره، دلم پیی
ده سوتی).

لچکی شاله که م ده خه مه پشت گویم و ئۆتۆمبیله که پیده که م.
زووتر بگه م باشتره. ده توانم کاره که م تا عه سر ته واو بکه م و

---

^{۶۵} جوّره مانتۆیه کی ژنانه له سه ر شیوازو نه ریتی تورکمانه کانی ئیران و لئوار و سه ر
دهسته کانی نه خش و زه خره فه کاری تیدایه و له جل و بهرگی هیندییه کان ده چیت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پاشان رۆجا ببینم. ئۆتۆبانه که وهک گشت رۆژیک قهرهبالغه. باشه.
دهتوانم به ئاسوودهییه وه مۆبایلم له ناو جانتاکه دهر بهینم و
ژمارهی له یلا لیبدهم. هیشتا دوو زهنگی لینه داوه هه لیده گریت.
-حه لآلزادهی له یلا، نهک له بهر خاتری میواندارییه کهت، به لکو له گه ل
ئه رسه لان و شه بانه بیرمان ده کردی.

پیده که نم، به لام رۆجا پیناکه نیت، له پشت ته له فونیشه وه هر گرژ و
تاله. ته واو تال. خهنده له سهر رۆخسارم ده مه یی.
-دریژه ی کیشا؟

-شه بانه، ئه و خواردنانه ی، که پیتدابوو هیناویه تی تا بو نانی نیوه رۆ
له گه ل ئه رسه لان بیخۆین.

-ئه وانه ی که شه بانه خۆی لینابوو. دوینی شه و بو یه که مین جار
که یفم به ئه رسه لان هات، وه کو کورپکی باش هاته بهرچاوم.
-ئاری، پیمگوتبووی.

دهنگی هۆرینی ئۆتۆمبیلێک له گه ل دهنگه که ی تیکه لاو ده بییت،
بیگومان دووباره هاتۆته بهردهم په نجه ره که. به هیواشی ده لییت:
(خراپ نییه، واته ئومید هوارم، که زۆر خراپ نه بییت، من
وابیرده که مه وه باشه بو شه بانه. زرنکه، دنیا ییه. شه بانه له م کهش و
بارودۆخه ی مال و دایکی و ماهان دهرده هینیت، به لام که لله ره ق و
سه رسه ختیشه، شه بانه نازانیت به رپکی هه لسوکه وتی له گه ل بکات،
واهه سته ده که م خوشی ده وییت، به لام نازانم له بهرچی بهرده وام
ده لییت که سیکی ئاساییه).

-ئه مه ی چاکه. ئه رکی خه لک له گه ل ئه ودا ئاشکرایه. له ناکاو قیت
نابیته وه بروات و شه بانه به ته نیا جیبه لییت.

پاييز دوا وهرزى ساله..... نهسىمى مهر عهشى
 -بهلى، ئەمه بو هيچ شويينيك ناروات. كور و كچه كان دهليين
 ههلسهوه وهره له گهل ئيمه نان بخو خو هيشتا كاتت ههيه.
 -نا، ئەمرو دهبيت زووتر بچمه سهر كار، كارم زوره.
 -توش ئيمهت كوشت بهم كارهت.
 -وشه كان، وشه ي خو يه تي، به لام دهنگه كه، دهزانم كه هي خو ي نيه.
 دهزانم خهريكه شتيك به په نجه زهرده دريژه كانيه وه قورگي
 دهگريت و ربي دهنگي گرتووه. له پيري شه وه وه، كه هات باينجانه
 برژاوه كانى هينا و شه بانه ي برد، دهزانم. دهپرسم: (تو چيت
 به سه رهاتووه، باشى؟)
 -خراب نيم، تو چوني؟
 -به هه مان ته رز كه هه ميشه دهليت زرييه كي ئاسنينى له چواردهورى
 كيشاوه و ريگه به هيچ كهس نادات. دهليت: (باشم. دوينى شه و
 خوش گوزه را له گه لى).
 -بو منيش خوشگوزه را. كه وتمه وه يادى جار ان. ئەو كاته ي، كه
 هه موومان باش بووين. په نجه زهرده كان قورگي منيش دهگوشن.
 دهليم: (عه سر كارت هه يه؟ ئەگه ر زوو كارت ته واو بوو، دهتوانين
 واده ي يه كتر بينينيك دابنين).
 هينده به دنگ و قوولييه وه هه ناسه هه لده مژيت، كه دهنگي خره ي
 هه واكه ي له ناو سييه كانى دهبيستم. (نازانم، رهنگه) به جوريك دهليت،
 كه هه ناسه غه مباره كه ي به وتنى ئەوه له ناو هاندى موباييله كه م
 دهبيته فوو و له ناو گويمدا فيكه ليده دات. په نجه كان دلم دهگوشن،
 ئاه كيشانى لى ناوه شيته وه. كوتا جار كه ي بوو، كه غه مى
 خوارد؟ بيرم نيه. قورسى ئاهه كه ي له سهر دلم ده وه ستى. ئاهيكي

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
درمی ههیه وهکو باویشک له ناو ههوا دا بلاو دهبیته وه و له سهه
دلی کهسانی وهک من دهنیشیت، که وهرگری غه میان ههیه. له پشت
هاندى ته له فونه وه غه مم لی نیشته وه. کاتیک ده لیم خوات
له گهل، هه ناسه یه کی توند، غه مبارانه و ژههراوی له ناو ددانه کانمه وه
دیته دهره وه، که کهش و ههواى ئوتومبیله که پر له خوژگه و
حه سره تی هه زار شت دهکات، که پیویسته هه بن، به لام نین.

جامه که دینمه خواره وه و ئاهیکی ژههراوی به باى فیئکی پاییزی
دهگورمه وه. ساردییه که ت داگیرساند و چیژم وهرده گرت له و بایه
فیئکه ی، که بهر روخسارم ده که وت. گوتت: (له یلی، له یلی، ژنیکه، که
پیویسته سه ره له بهری هاوین له ژیر که زیی پاییزی ئه ودا
به رییکریت).

گوتت: (پرچی تو بهم رهنگه خولقینراوه، بو ئه وه ی له چله ی هاویندا
بیر له پاییز بکه مه وه).

دهسوریمه وه ناو کولانی رۆژنامه، که تهواوی درهخته کانی
زیرینه. ئه مرۆ هه موو ترافیک لایته کان سوور بوون. نه کا رۆژیکی
باش نه بیته؟ ئه گهر له ناو ئه م کولانه دا شوینی وه ستانی ئوتومبیل
هه بوو، واته رۆژیکی باشه. دلم ته په ته پ دهکات و به هیواشی له
کولانه که وه تیده په رم. پیویسته باشی ئه مرۆ لای ئه م ئوتومبیلانه
بدۆزمه وه. جیگا نییه. هه ناسه ی قه تیسکراوم له ناو ئوتومبیل
به ره لالا ده که م و دهسوریمه وه ناو کولانی ته نیشته. ریک له دوامه وه
ئوتومبیلک له گه راج دیته دهره وه. دهمزانی رۆژیکی باشه. ئاشکرایه
که رۆژیکی باشه. وابریاره لاپه ره که م دابخه م. ده یخه مه گیرى
دواوه و رایده گرم.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 به دهنگی بهرز سلّو له پاسهوانهکه دهکه م و له بیرمه له پیش
 چونه سه ره وه بارودوخی ژنه نه خوشه که ی لی بپرسم. زوو
 هاتومه، هیشتا که سیک نه گه یشتوو و بینایه که چۆله. ئیستا
 پیویسته وهک گه شتیاریکی بزوی پاس، که هر بو چیژی خوی
 زوو هاتوو به هیمنی له سهر جیگا که م دابنیشم و چاوه پروان بکه م
 تا هه موو دین و پاشان پیکه وه برۆین و ئه مرۆمان دهست
 پیبکهین، به لام ئه میر لی ره یه، سهیره، که هینده زوو هاتوو. به
 هه مان ئه و پۆشاکه سپیه هه می شه ییه ی له دهوری میزی
 کارمه ندانی کۆمه لایه تی دانیشتوو و له گه ل ئه وه یان، که
 له هه مووان زوو تر له خه و هه لساوه چای ده خواته وه. که سه ری
 به رزه کاته وه دهست و قاچم ونده که م. هر کاتیک ئه میر ده بینم
 ته وای کاره ئاسان و خوویسته کان بۆم سهخت و ئالۆز ده بن.
 له بیرم ده چیت هه می شه چون سلّو ده که م و چون داده نیشم و
 هه زار دانه چۆنی دیکه. هیشتا جانتا و لاپتۆپه که م له دهسته، که
 سلّو ده که م به پرووه پیکه نیناوییه هه می شه ییه که ی وه لام ده داته وه و
 ده لیت: (په رداخیک چای تیبکه، وهره له گه ل من نانی به یانی بخۆ).
 سوپاسی ده که م و ده لیم خوار دوومه. هه لده ستمه وه و دیته لای
 میزه که مان.

چ زوو هاتی.

دوینی شه و میوانم هه بوو. زوو هه لسام.

هه روایه، ئه وانه ی میوانیان هه یه درنگ له خه و هه لده ستن، بۆچی
 تۆ پیچه وانه ی؟

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عشی
پیده که نیت و دست به ریشیدا ده نیت. پیده که نم و نالیم چیژی
لاپه ره ی نوی نه یهیش تووه بخه وم. ده لیت: (دیاره، که که کم
نووستووی، چاوه کانت سوورن).

له سهر کورسی داده نیشیت. که لوپه له کانم قور ساییه که یان شانمی
هه لته کاندووه و له سهر میزه که ی داده نیم. به رامبه ری ده وه ستم و
وهک مندالیک، که وانه له دوا ی ماموستا خوشه ویسته که ی ده لیت وه
هه موو ورده و الله کانی لاپه ره که ی له بهر بو ده لیم وه. ده لیم وینه کانم
گرتووه و ته و او ی ده که کانم تا دوینی نیوه رو گه راندو ته وه. پاشان به
ده ست له ناو هه و ادا شکل و شوینی هه ر بابه تیک و وینه که ی له
لاپه ره که دا نیشان ده دم. ده سته کانی له ژیر چه ناگه ی داناوه و به
زه رده خه نه وه سه یرم ده کات. له ژیر لیوانه وه ده لیت جوانه و
هه لده ستیته وه. ده لیت: (هیشتا زووه بو دیزایینی کوتایی لاپه ره. من
ده رو مه کو بو ونه وه. دانیشه کاره کانی خوت نه انجام بده، تا بانگت
ده که م).

به سه رنجم دوا ی ده که وم، که ده گه ریته وه ده سته کانی له سهر
میزه که داده نیت و به هیواشی ده لیت: (بینیت پیمگوتی ده توانیت!
هه میشه بیرم به رامبه ر تو ئاسووده یه).

له هوله که ده چیته ده ره وه و بیر ی ئاسووده یه له من. بیر ی له من
ئاسووده یه و ئه م پرسته یه ده جار له می شکم دووباره ده بیته وه و
ته و او ی خوینی جه ستم به ره و ده موچاوم سه رده که ویت. گروتینی
هه ناسه م لیوه کانم گه رم ده کاته وه و دووباره ده بیستم: (خه یالم له
تو ئاسووده یه).

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 خۆزگه لیڤه دهبووی و دهتینی له کاریکدا، که هه‌میشه ده‌تگوت
 بو من نییه. چون له‌به‌رده‌مم گرنگیم پیده‌دهن و خه‌یالیان له من
 ئاسووده‌یه. قاپه‌که‌ت فریدایه پیشه‌وه‌و که‌وچکه‌که‌ت هاویشته
 ناویه‌وه. گۆشتاوی سووری مریشک پرژایه سه‌ر تیشیرته
 زه‌رده‌که‌ت. به‌ده‌نگیک، که‌ده‌نگی تو نه‌بوو هاوارت کرد:
 (هه‌فته‌یه‌که‌ده‌پاریمه‌وه، هیشتاکه‌قبوولت وهرنه‌گرتوو، لانیکه‌م
 وهره‌به‌لگه‌نامه‌کانت بده‌بو قیزای ئیف توو^{٦٦}، وه‌کو ژنی من
 ده‌توانیت بییت، ئەوکات له‌به‌رده‌مم داده‌نیشی و ده‌لیی له‌ناو گۆفار
 کارت دۆزیوه‌ته‌وه؟ تو، تو ده‌ته‌ویت شیتیم بکه‌ی. ئاخ‌ئه‌مه‌کاری
 تویه؟ دوو مانگی دیکه، که‌بیزار بوویت لی، ئیتر دره‌نگه‌بو هه‌موو
 شتیک.)

له‌سه‌رخۆ گوتم: (بیزار نابم).

قیت بوو‌یته‌وه‌و وه‌ستای. به‌ده‌نگی ئەو کورسیه‌ی، که‌له‌دواته‌وه
 که‌وته‌سه‌ر زه‌وی راچله‌کیم، سه‌یرم کردی. روخسارت سوور
 سوور ببوو، ره‌نگی گۆشتاوه‌که‌پرژابوو سه‌ر پۆشاکه‌که‌ت، ده‌نگت
 به‌رزتر ده‌رپۆیشت.

-دوو ساله، که‌سه‌دان کارت تا‌قیکردۆته‌وه‌و له‌هه‌موویان بیزار
 بوویت، ده‌ته‌ویت که‌ی گه‌وره‌بییت؟ گیژ بووم له‌و یارییه
 مندا‌لانیانته. ژیان‌ی من وه‌کو ژیان‌ی باوکت نییه، که‌هه‌موو شتیک
 ئاماده‌بییت بو تو، که‌هه‌ر کاریک‌ه‌ه‌زت لییبی بیکه‌یت و هه‌ر
 به‌خه‌یالیشتدا نه‌یه‌ت. من ده‌مه‌ویت وه‌کو که‌سه‌گه‌وره‌کان بژیم، تو

^{٦٦}. قیزای هاوسه‌رگیری یا که‌سی نزیک. و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نەسیمی مەرەشی
لیناگەر پرییت، دەرپۆم لەیلا. جیا دەبمەو. بەخوا دەرپۆم. ئەوکات
پەشیمان دەبیتەو.

زەلاتەم بو خۆم راکیشا و هیمنتر گوتم: (جیا بوونەو وەش
قسە یەکی ناشرینە، ئەگەر هەموو شتیک ریک کەوت و پڕۆیشتی،
ئەگەر هەموو شتیک ئامادە بوو و مایتەو، پاشان باسی
جیا بوونەو بکە). کەوچک و چەنگالە کەم لەسەر میژە کە دانا. سەرم
شۆر کردەو و گوتم: (تۆ ناتوانیت، بەبی من نارۆیت).

سویچە کەت هەلگرت و بەم پۆشاکەو چویتە دەرەو. بێر
مکردەو، کە خۆزگە خویم بەسەر پەلە کە دا بکردبووایە، تا کاتیک
دەگەر پرایتەو ئاسانتر بشۆردریت. لە دەنگی دەرگایە ک، کە بەتوندی
داتخست، هەمدیسان راپلە کیم. خۆزگە ئەم رستە یە کۆتاییم
نەگوتبایە، نە دەبوایە تۆم بخستبوایە ناو ئەو کینە و رکبە رکییەو،
ئەگەر ئەم پیشبەرکییە گالتە جار ییەم دەست پینە کردبایە، بەبی من
نە دەرپۆیشتی. تۆ خو دوژمنی من نەبووی، لە بەرچی خەریکبووم
لە گەل تۆدا دەجەنگام؟ ئەگەر بە هیمنی بمگوتایە نارۆین، ئەگەر
دابنیشتمایە و قسەم بکردایە و بمگوتایە ناتوانم بەبی تۆ بژیم.
نە دەرپۆیشتی بەبی من. رۆجا گوتی: (لە خۆرا سەرکۆنە ی خۆت
مە کە، پلانی دانابوو، هەر کار یکیشت بکردایە هەر دەرپۆیشتی،
ریگە تان جیا بوو).

ریگە مان لە یە ک جیا بوو؟ لە کە یەو؟ چۆن؟ بێر م نییە. رەنگە لەو
رۆژە ی، کە لە بەرامبەر م دانیشتی و گوتت بێر ت کردۆتەو و حەز
دە کە ی ببیتە دکتۆر و ببیتە مامۆستا و پروفیسۆر. گوتت ریگە کە ی
ئەو یە، کە برۆیت و من لە بری ئەو ی هەول بەدم، کە گیانیک بین لە

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
دوو جهسته دا، لهبری ئهوهی که بلیم گرنگ نییه ههر پلانیکت هه بی
له لات ده مینمه وه. خوّم له تو جیا کرده وه و گوتم ههر کاریک
ده ته ویت به ئاسوودهیی بیکه، پیشت لی ناگرم، دهنگی موبایله که م
دیت. دایکه یه.

له یلا گیان، بابه دهیگوت چه زده کا له دوا ی ماوه یه کی زور تو و
سه میرا پیکه وه له لای بن، خو گوناھی نه کردو وه. که چوو یته سه ر
کار جاریکی دیکه هه ولّده بزانه ده توانین که سیکی دیکه له شوینی
خوت دابنییت، یه کسه ر بییته ئه هوان.

- بو سه ر کاره که م، دایکه. ده پرسم، به لام وای بو ناچم بتوانم. کارم
زوره.

نالیم هیچ تاقه تی مالم نییه و چه نده له و میوانداریبانه ی، که
وابریاره گشت شه ویک به هوی هاتنه وه ی سه میرا سازیبدا بیزارم.
به رییز دکتور فلان، به ریوبه ری فلان نه خوشخانه و پرؤفیسور
فلان، ماموستای فلان زانکو به ژنه کانیانه وه، وه کو گه ردیله کانی
غاز له که شیکی داخراودا هه موو شوینی ماله که پر ده که ن.
خاتوونه هه زارانه کان^{۶۷} که هه موو ده م و کاتی خودا وه ک یه کن،
چونکه هه موویان ده چنه یه ک ئارایشگا. ههر ئارایشکه ریکی
به به خت، که ئه وسال له ئه هوازدا به ختی کرابیته وه و ناوی
که وتبیته ناو خاتوونه دکتوره کان. رۆژیکی هه موویان قژ زه ردن و
به سووراوی ره ونه قدار. رۆژیکی دیکه قژی رهش به سووراوی
سوور. یه ک له دوا ی یه ک قسه ده که ن و له ناو گفتوگو کانیاندا قسه

---

^{۶۷} وه کو بیزاربیه ک هزار قلو ی به کارهیناوه له فارسیدا دوو قلو و اتای دوانه یا جمک
ده گیه نییت و بو هزار قلو هه زارانه مان داناوه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 لهسه ر کۆتا گهشتیان بو فلان دورگه و وهرگرتنی ههوالی
 مندالهکانیان، که له مهجهپرستان و کهندها و مالیزیا و نازانم کوی
 دونیا پزیشکی دهخوینن. گفتوگوکه هیواش هیواش دیته سه ر من و
 له کۆتاییدا به ترس و شهرمهوه به دهنگیکی نزم پرساری تو له
 من دهکهن. یهکه به یهکه وهکو نهو میروولانهی، که سیسرکیکی
 مردوو دهخون، لهدهوری لاشهی یادهوهریهکانی تودا کۆدهبنهوه،
 پیکهوه گفتوگو دهکهن و گفتوگوکهیان دریژ دهبیتهوه. یهکیک
 دهلیت ههلهم کرد، که نهپرویشتم، خو مروف میردهکهی به تهنیا
 جیناهیلیت. یهکیکی دیکه دهسته میهرهبانهکهی بهسهرمدا دینیت و
 دهلیت حهیف لهیلا گیان، میردهکهت شایسته نهبوو. نهوهیتر دهلیت
 پیاوان هه ر ئاوان. بی چاو و پروو. پیرهژنیکیش ههیه، که هه ر
 جاریک دهلیت: (سیاسهت، خاتوون، لهبی سیاسهتی خوت بووه) و
 من هه زناکهه م بو کهس بلیم، که تهنانهت مارگریت تاتچه ریش^{٦٨} له
 مالدا شتیکی نهبوو بیجگه له ژنیتییهکهی، که لهسه رهوهی
 ژنانهتییهکهی دهیتوانی دلی کهسیک رابگریت، چ بگات به من که
 دهستهکانم له دهوری جهسته تدا ئاوه لا بوون و خوم په ر پیدای
 وهکو کۆتر له ئاسمان له پیش چاوم له شهققهی بالتدا و دوور
 کهوتیتهوه و بزر بووی. ئیستا ئیتر هه رچهنده رابمینیم له و پارچه
 شینهی که تییدا ونبوویت و هاوار بکهه م من هیشتا تهواوی
 گۆرانییه ئاشقانهکانم نهگوتوووه، ناگه ریتهوه. هیچ یهکیکیان نالیم،

^{٦٨} مارگریت هیلدا تاتچه رابهری پارتی پاریزگارانی بهریتانیا بووه و له ١٩٧٩ تا ١٩٩٠
 یهکهه م ژنه سهروک وهزیرانی بهریتانیا بووه و به ژنی پۆلابین ناسراوه، لهرووی هیز و
 دهسهلاتداری و کارگیرییهوه به وینستون چهرچلی دهخوینن و سیاسهتهکانی به تاتچه ریزم
 ناسراوه و له ٢٠١٣ کۆچی دواهی کردوووه. و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 لهبری ئەوه هیمن هیمن به زهردهخه نهوه کورسی به کورسی له
 ههموویان دووردهکه ومهوه و دهگم به چیشتهخانه، وهکو کوتا
 سهرباز له شاریکی داگیرکراودا لهوديو دیواره ساردهکانی
 چیشتهخانه پهنا دهگرم. دیازپوکسایدکه به گلاسه ئاویکی فینک
 دهخومهوه و نازانم بههوی فینکی ئاوهکهیه، که ئارام دهبمهوه، یان
 حه به که هینده زوو کاری کردووه. ئەوان بهبی من تا کاتی نانی
 ئیواره بهم شیوهیه گفتوگۆکانیان لهسهر من دهبیته، پاش نانی
 ئیواره نۆرهی کهسیکی دیکهیه.

سهیری کاتژمیر دهکهم هیشتا زووه و بو خوم هیندهم کات
 ههیه، که به کاوهخو رۆژنامهی ئەمرو ببینم. دهچمه ناو چیشتهخانه
 و بوخوم چایهکی بهرنگ تیدهکه، ههلمهکهی ههلهدمژم و پاشان
 لهسهر میزهکهی دادهنیم، تا لهسهرخو سارد ببیتهوه. رۆدهچمه ناو
 کورسییهکه و رۆژنامهکه ههلهدمگرم، لاپه رهکانی ناوهراست
 بهشیوهیهکی ئەزبهه له شوینهکانیان دادهنیمهوه. بهشیوهیهکی
 لاپه رهکان ههلهدمهوه وهک بلیی پیره میردیکم، که له پارک
 دانیشتوووه و تا شهو بو سهیرکردنی ئەم رۆژنامهیه کاتی ههیه.
 پیره میرد دهگاته لاپه رهکهی من و سهرنجی لهسهری دهمینیتهوه.
 دلم تهپه تهپ دهکات. چاو به لاپه رهکهدا دهخشینم تا ببینم ههموو
 شتیک ئاساییه یا نا. ئەمیر ناوهکهمی لهسهرهوهی یهکیک له
 بابهتهکان داناوه. خیرا خیرا دهیخوینمهوه، ههمدیسان ئەو
 ههلهچنانه⁶⁹ ویرگولیان کردوته داش، پیویسته دووباره پێیان

⁶⁹. ئەو کهسهی له رۆژنامهدا به نووسینهکاندا دهچیتهوه و ریکیان دهخات، راستکهروه یان
 ریکخهریشی پیدهئین. و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
بلیم، که له دهقدا چهنده رقم له داش دهبیتهوه، بهلام گرنگ نییه.
پیره میرده که گرفتاری بابه ته که بووه و داش ئازاری نادات. که
دهگاته کوتا بابه ت چاویک دهبریته ناوه که م. دلم خیراتر لیده دات.
پیره میرد سه ری ده جولینیت. (سهیره) یه کی دریز ده لیت و ئه وه
دهخاته زهینییه وه که بابه ته که بو هاوریکه ی، یان ژنه که ی، یان
کورپه که ی باس بکات و به دوا ی بابه تی دواتردا ده چیت.

چهنده لاپه ره که مم خوش دهویت، لاپه ره یه ک، که کورپه گچکه ی
منه. مندالیک که گشت رۆژیک نوی دهبیته وه و ده بیت پۆشاکیکی
تازه ی بو بدرووم. ده توانم گشت رۆژیک له سه ر قاچه کانم دانیم و
بپیشکنم، پاشان دووباره به چیژی ئه وه وه دووگیان بم و بیهینمه
دونیا وه و سهیری بکه م، که چون به رۆژیک پی ده گریت و له ته ک
منداله کانی دیکه دا به دوا ی ژیانی خویدا ده روات. له سه ر کورسی
تاقیگه دانیشتبووم و ئه و ره چه ته ی که له ده ستم بوو به هوی
ئاره قه وه ته ر ببوو، چوارده ورم پر بوو له و که سانه ی که هر
یه کیکیان پارچه یه کی جه سته یان خستبووه ناو شووشه و له گه ل
خویاندا ئه مسه ر و ئه وسه ریان پیده کرد. خوین و میز و گریی باش
و خراپ. خوم گرموله کردبوو و ئاگاداری پارچه ی نویی خوم
بووم. له هر دهنگیک، که له بلندگو که وه ده هات ناوم ده بیست و له
جیگا که مدا راده په ریم. ده ترسام. نه مده ویست پارچه کاغه زیکی
نه فره تیم بده نه دست و بلین ئه و نییه. جانتا که م له سه ر دلم بوو و
ده سته کانم له ده وری گریدا بوو. ده مزانی ته نیا نیم. هه ستم پیده کرد.
له ناو دلم به ئارامی خه وتبوو، له ناو ئه م چهنده رۆژهدا ببوومه
هاورپی ئه و. وه ک بلیی هه میشه له وی بوو، به لام نه مده دیت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
پیکهوه قسهمان دهکرد، واته من قسهم دهکرد و ئەو قسهکهی
بهجۆریک لهناو سهرمدا دهگوت، که تیدهگهیشتم. چووبووینه
شهقامی بههار و ئەو گوتبووی ههزی له چیه. ههزی به شینهکان
دههات، بیگومان کور بوو، فانیه و کلاویکم بووی کپی،
ههردووکیان شین. رۆجا که پۆشاکهکانی بینی گوتی: (شیتی؟
میساق چوار مانگه رۆیشتووه).

-سی رۆژه دلم تیک ههلدیت. دهلین دایکان ههست دهکهن. منیش
ههستی پیدهکه م.

-وه ره با پیکهوه بچین پشکنین بکه تا میشتک ئاسووده بیته.
-نامهوی.

-ناتهوی، چون دهزانی که شتیک نییه سهربهخو بو خوت گهره
مه که لهیلا. دواپی تووشی رهنج و ئازار دهبیته.
شهبانه گوتی: (ئهگهر لهراستیدا ههبیته چی؟ خووم گهره دهکه م
لهیلا، خووزگه هاوشیوهی ئارین دهبیته، خرپله و سپی به پرچی
زهردی زیرینهوه).

دواتر رووی له رۆجا کرد.

-بهبوچوونی تو ئهگهر دوگیان بیته میساق دهگهریتهوه؟
رۆجا ههلسایهوه.

-ههردووکتان شیتن، منیش شیت دهکهن.

دهگهرایتهوه، دهمزانی دهگهرایتهوه. نهتدهتوانی من به تهنیا
جیبیلیته لهگهله ئه م منداله، ئەسله ن تو کورپی جیهیشتن نهبووی.
رۆیشتبووی تا من بترسینیت، بهلام نازانم بوچی درهنگ
کهوتوبوو، بهلام ئەو رۆژه، نهبوونت گرنگ نهبوو ئهگهر ههچ

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 کاتیش نه گه رابوايته وه من ئیتر ته نیا نه بووم، ئەو له ناو دلم
 به هیمنی خه وتبوو و من ده بوایه ئاگاداری بام. به هیواشی
 ده رۆیشتم تا ئاو له ناو دلی، له ناو دلمان نه جولیت. نه مده ویست
 پشکنین بکه م، پشکنین پیویست نه بوو، به لام دادگا بو جیا بوونه وه
 وه لامی پشکنینی ده ویست. که ناوی پشکنین هاتبوو هه ستم
 کردبوو و پاشان ته نیا و چاکن و شه کهت له سه ر کورسی
 دانیشتبووم، تا بانگم بکه ن. بانگیان کردم به و ئە ژنویانه ی، که
 ده له رزین و جهسته میان به زور راده گرت، چوومه پیش کابینه که و
 ره چه ته گه چراوه که م دایه ده ست ژنی ناو کابینه که. گوتی:
 بارودوخت باشه؟ بوچی ره نگت په ریوه؟)

(نازانم) م به لای ئەو گرییه وه گوت، که گه روومی ده گوشی، ئەو
 گرییه ی، که له و کاته وه ی رۆیشتبووی له ناو گه روومدا مابوو و
 به هیچ جوړیک نه ده چوو خوارئ، نه به ئاو، نه به نان، نه به و
 ئەنتی بایوتیکانه ی، که چند مانگیک خواردم، گرییه که له شوینی
 خوئی نه ده جوولا. به ئەندازه ی ته مه نیکی پیچوو تا وه لامه که ی
 دۆزیه وه. سهیریکی کاغه زه که ی کرد و سهیریکی منی کرد و
 گوتی: (نه ریئییه).

هاتمه وه سه ر سفر. هه وای هۆله که ته و او بوو و ته نیایی
 چرنووکی له دلمدا. چوار مانگ بوو، که فشاری مالی چۆل
 جهسته ی خواردبووم و شتیکی لی نه هیلابوو و ئیستا فشاری
 جهسته ی خالی له ناوه وه پاشماوه ی ئەو شته ی ده خوارد، که له من
 مابوو. ئەو مردبوو و ئومیدم به گه رانه وه ت، به ته نیا مانه وه، به
 گه وره کردنی کوریک، که ناوی سیاوهش یا فه رهاده، نووسه ر و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
پیانوژنه و هیچ کاتیک هیچ کچیک بهتینیا بهجی ناهیلایت،
مردبوو. شتیک دلمی له سینهم دهردهینا و ورد وردی دهکرد و
دوور فرییده.ا. ئیتر ئەژنۆکانم جهسته میان رانه دهگرت، یه کسه
هه موو شتیک له پیش چاوه کانم دوورکه وتنه وه. کورسییه کان،
مروقه کان، کابینه. دهنگه کان کهم بوونه وه و نه مان و سپیتی
هه موو شوینیکی گرته وه. که چاوه کانم کرده وه ده موچاوم ته ر بوو
و ژنی ناو کابینه که خه ریکبوو ده یگوت: (ئاوا کتوپر چی لیها ت؟
بمرم، حهزت له مندا ل بوو؟)

-مۆبایلی منت نه دیوه له یلا؟

ئه میر ته واوی کاغه زکانی بوکسه که ی^{۷۰} رۆده کاته دهره وه و
به ناویاندا ده گه ری ت. جانتا چه رمینه که ی ده کاته وه و دایده خاته وه.
نیگه رانه و ئەو له سه رخوییه هه می شه ییه ی روخساری دیار نییه، که
له ناو ریشه که ی ده شاردریته وه و هه رکاتیک پیویست بی ت خوی
نیشان ده دات. نیگه رانییه که ی په شوکاوم ده کات ده پرسم: (شتیک
بووه؟)

-مۆبایله کهم نادۆزمه وه.

هه لده ستمه وه، کاغه زه کان هه لده گرم و له سووچیکی میزه که دا
له سه ر یه کیان داده نیم. مؤبایله که ی له ژیر یه کیک له کاغه زه کانه.
-سو پاس له یلا.

-نیگه رانم ده که ی ت، شتیک بووه؟

-نا، نیگه ران مه به.

-لا په ره کانی من ئاماده بووه؟ هه وائت هه یه؟

^{۷۰}. مه بهست لهو سندوقه سه رکراوه قات قاته یه که بو کاغه زو نامه له سه رمیزه کان داده نری ت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 دالی کۆتایی(ندارید= نیته) ناکه ویتته سهر دهمم. له پاش دوو مانگ
 هیشتا پهریشانم له وهی، که به چ شیوهیه ک قسه له گهل ئه میر
 بکه م. به دال یا بی دال . بی دالییه کانم زیاتر بووه، به لام هیشتا
 ناتوانم به ناو بانگی بکه م. ده لیم سهیرکه، یان ببووره، یان هر
 شتیکی دیکه، که من له گوتنی ئه میر یا به ریز سالخی رزگار بکات.
 ده لیت: (نا، تازه په له مه که).

ده روات، به لام نیگه رانییه که ی له بوشاییدا ده مینیتته وه. نیگه رانیی
 وه کو جادووی پیره ژنه جادوبازه که ی سه ندریلا له ده ورم
 ده خولیتته وه و پۆشاکیکی دیکه م له بهر ده کات. دلم وه ک بلیی له
 گه رومدا لیده دات و تامی دهمم تال ده کات. هۆکاره که ی خه مۆکی
 پاییزه یه. ده زانم. خه مۆکی به هاره ده کریت، خه مۆکی پاییزه
 ده شیت، خه مۆکی په رچه کرداریی ده شیت، خه مۆکی گونجان
 ده شیت و گشت رۆژیک، که دلی بیهویت به ناویکی تازه وه مۆله تی
 هه یه بیت و گه رووم تال بکات. نابیت بیری لیبکه مه وه. بابه گوتی:
 (گوئی پیمه ده بابه گیان. بیر له شتی باش بکه ره وه، بو نمونه له
 ئیشه که ت، که ئه وهنده خوشت ده ویت).

بیر له که یسه کانم ده که وه، له رۆژه سپییه کانی داهاتوو، که
 هه رکامیکیان وا بریاره به خوشه ویستی دوشه مووان، که
 لاپه ره یه کی تازه م له رۆژنامه چاپ ده بیت تیپه رن. خوم ده بینم، که
 تا شه و له نوسینگه ی رۆژنامه ماومه ته وه و کار ده که م. مروقه کان
 ده بینم، که دوشه مووان له ته نیشته کۆشکی کتیبفرۆشی رۆژنامه
 هه لده دهنه وه و له سهر شانیه کانی یه کیش دۆسیه ی من ده خویننه وه.
 ناو نیشانی بابه ته کان ده چنه سهر بهرگ، رۆژنامه له هه موو

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
دوکانوچکهکان تا نیوهرو تهواو دهبیئت، تهواوی سایتتهکان
بابهتهکانی من دانهنن و کهسانیک، که کهیسسهکه به زیانیان تهواو
بووه گشت رۆژیک تهلهفون بو رۆژنامه دهکهن و ئەمیر بهرگری
له من دهکات و وهلامی ههموویان دهدهاتهوه.

- سلوو لهیلا، چ زوو هاتووی.

ساغر کهلوپهلهکانی دانهنیئت و لهودیو میزهکه دانهنیستی.

- ئەو بۆیهی دهستت چهند جوان لیدیئت! میواندارییهکه خوش بوو؟

-بهلی، باش بوو، خۆزگه هاتبوای!

-ببووره، نهکرا، هیچ کهسیک هاتووه؟ ئیحسان و ئەمیر؟

-ئەمیر لیڕهیه، ئیحسان هیشتا نههاتووه.

-ئەمرۆ چیمان ههیه؟

-هیشتا ههوالهکانم نهپشکنیوه، جاری زوو.

ساغر هیدفونهکانی دهخاته ناو گوئییهکانی و سهری بو ناو
شاشهکه دهبات. سههرنجم بهرهو چواردهوری هۆلهکه
وهردهچهرخیت، که وهکو گشت رۆژیک خهریکه ورده پر
دهبیئت. خۆشم دهوین. خۆشحالم که پیکهوه کار دهکهین و پیکهوه
پیدهکهنین. ئیره ناوچهی ئارامی منه. جیگهی ئارامی دنیا،
جیگهیهک، که دهتوانم لهنیو مروقهکانییهوه خۆم بشارمهوهو پهنا
بگرم و هیچ کهس نهتوانیئت ئازارم بدات. سهیری مروقهکان دهکهم
و ههناسهیهکی قوولی خۆشی ههلهدهکیشم، که تازه لهناو
وردهوالهکانی ناو دلم دۆزیومهتهوه.

سایته ههوالییهکان بو دۆزینهوهی ههوالی ئەمرۆ دهکهمهوه.

ههوالهکان لهپیش چاوم دوور دهکهونهوه و لهناویان شیوهی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 لاپه رهیه ک دهبینم، که ئەمرۆ ده بیئت دیزاینی بکه م. بۆ جاری
 هه زاره م شیوه ی لاپه ره که له سه ر کاغه ز ده کیشم. ده بیئت کاری
 ئەمرۆ لیبگه ریم بۆ دوا ی دیزاینکردنی لاپه ره که. درهنگ نابیئت.
 ده توانم دیده نییه که م له گه ل رۆجا بخه مه دواتر، ئەسله ن ده لیم شه و
 بیته لام و بمینیتته وه، بیگومان ئەم شه ویش خه وم لینه که وت، وه کو
 دوو مانگ له مه وه به ر که چاوه پروانی ده رچوونی یه که مین ژماره ی
 رۆژنامه بووم و ئەو شه وه تا به یانی له ناو سه رچه فیکی ته ری
 ئاره قاوی ئەملاو و ئەملام کرد. تا به یانی داها ت. ده جار
 کۆمپیوته رم پیکردو کۆژاندمه وه و چوومه ناو جیگا هه مدیسان
 خه وم لینه که وت. کاتژمیر چواری به یانی سواری ئۆتۆمبیل بووم و
 چوومه یه که مین دوکانی رۆژنامه فروشی، داخرا بوو. جامی
 ئۆتۆمبیله که م هینایه خواره وه، له شاردا سوپامه وه و لیگه رام بای
 فینکی سه ره تای سپیده ی کۆتایی هاوین به ده موچاوم بکه و بیئت.
 کاتژمیر شه شه دوو باره گه رامه وه و هینده له لای
 رۆژنامه فروشییه که مامه وه تا کرایه وه و رۆژنامه م کړی. وهرزیکی
 نو، ژماره یه ک، کاتژمیریک له لای دوکانۆچکه که مامه وه و
 سه یری خه لکم کرد، که چۆن به ته نیشت رۆژنامه فروشییه که
 تیده په رن و رۆژنامه هه لده گرن. پاشان به کیکیکی شکولاته ی
 گه وره وه چوومه کۆمپانیا، لای رۆجا و شه بانه. رۆجا گوتی:
 (ئه گه ر هه موو رۆژی بارودۆخت ئاوا بیئت، خۆم هه موو رۆژیک
 شیرینی به هه مووان ده دم).

لاپه ره که م له ناو ویبلاگم دانا و چاوه ریم کرد تا ببینیئت. ویبلاگم
 ده که مه وه. ئەمرۆیش هه یچ کۆمیتیک له تۆوه نییه، بیگومان

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
دهیخوینیتتهوه، مهگهر دهکریت نهیخوینیتتهوه؟ لهخوبایی بوونت
رپگهنادات شتیگ بنووسیت. دوومانگه خهریکم لهبارهی کاره
نوئیکه مهوه دهنووسم و هیشتا شتیگت نهنووسیوه. تهواوی رپوژه
رووناکهکانی ئەم دوو مانگه م نووسیوه. رپوژی یهکه م، که رپوژنامه
چاپ بوو، رپوژیک که ئەمیر راپورتی لاپه ریه کی به مندا. رپوژیک که
ناونیشانی ئەو ههوالهی، که نووسیووم چوو ه سهر لاپه رهی
پیشهوه و سهر نووسهر له بهردهمی هه مووان باسی کاره که می کرد.
هاوارم کرد: (پیشتر خو شهیدای ئەم یارییه شیتانه بووی).
-یاری شیتانه بو دلخوشییه. بو رپوژانی خویندکارییه. خو بو هه موو
ژیان نییه. تکاده که م گه وره به له یلا.

ئیتر نه تده گوت له یلی. زور له میژ بوو. ته نیا ده تگوت له یلا. خوشت
نه ده ویستم، وه کو هه موو مروقه کانی دیکه له یلا بووم بووت.
گو قاره که م هاویشته سهر میزه که.

-گه وره نابم. لیره ده مینمه وه و ئەو کاره ده که م، که حهزم لییه تی.
سهیری کاتر میر ده که م، شتیکی گهرم ده خاته دلمه وه. درهنگ
بووه. دهستم له پیش ساغر ده جولینم تا هیدفونه کانی له گوئی بینیتته
ده ره وه.

-تو نازانیت ئەمیر بو کوئی رپویشتوووه؟ کاتر میریک له مه و بهر وا
بریار بوو به من بلیت برۆم لاپه ره که دیزاین بکه م.
-نازانم. برۆ سهیر که بزانه بابه ته کانت ئاماده کراوه یا نا، رهنگه
پیتچنین هیشتا ئامادهی نه کرد بیت.

دووباره هیدفونه کانی ده خاته وه گوئی و به قاچه کانی له سهر
کاشییه کانی سهر عه رده که راپ ده کات. سهیری میزه که ی ته نیشته

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهکه م سهرنوو سههری کۆمه لایه تی لینییه، سههرنوو سههری
وهرزیش لییره نییه. سههیری شاشهکان دهکه م کورپوکچهکان
خهریکن سههربهخۆ له ناو ئینتهرنیتدا دهگهپرین و دهسورین.
ههلهدهستمهوه و له هۆلهکه دهچمه دهروهه، تهنانهت پیره میرده
وردبینه که ی ژووره که ی بهرامبه ریش لهوی نییه. له قادرمهکان دیمه
خوارهوه. خاتوونه پیتچنهکان خیرا خیرا تایپ دهکه ن و دهنگی
بهرکهوتنی نینۆکه دریزهکانیان بهسهه کیهوردهکان، دهنگی کارگه ی
بههگر ووی دههات.

-ببوورن، دهموست بپرسم ئه و بابه تانه ی، که چوارشه ممه تا
دوینی ناردوومه ئاماده ن یا نا، دهتوانم بابه تهکان ببینم؟
سههه رشتیاری پیتچنی، بۆکسه که م نیشان دههات.
-ته نیا هیچ شتی تیک مه ده.

له ناو کاغه زه چاپکراوهکاندا دهگه پریم. تیکرای بابه تهکانم لییره ن.
هه لیان دهگرم و دهپرۆمه سههروهه تا به ئه میر بلیم هه موو شتی
ئاماده یه. ده بیته لاپه ره که زووتر دیزاین بکه م، تا ئه گه ر کیشه یه کی
هه بیته کاتم هه بیته به له سهه رخوی ریکی بکه مه وه. خه ریکه درهنگ
ده بیته. ساغر هیدفۆنهکانی ده رده هیته.

-ئه میرت دۆزییه وه؟

-نا، به لام بابه تهکانم ئاماده یه. ئیستا ته له فۆنی بۆ دهکه م.

-پیوسته بیت، بابه تهکانیش پیشکنین. درهنگه.

ژماره که ی لیده ده م. له گه ل هه ر زهنگیک، که لیدههات و وه لام

ناداته وه دلم توندتر لیدههات.

-هه لئاگریته.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-هیشتا له کۆبوونهوهیه.ئیشهکانی خۆت بکه، ئیتر ههردیّت.

دادهنیشم و یهک قوم له چا ساردبووهوهکه م دهخۆمهوه. ئیمه یلم دهکه مهوه. (بخوینهوه و بینیره)،(مندال بهخیوکردنی پیاوان)،(نرخه جیاوازهکان)،(سوپاس بو دوینی شهو) شهبانیه. نووسیویهتی دوینی شهو زۆر خۆش بو ئهو و ماهان زۆر خۆش تیپه پریوه. نووسیویهتی: (پۆشاکى رهنگاوپرهنگت چهند لیّدیت، ههمیشه بیپۆشه) نووسیویهتی: (پیکه نینیشت زۆر لیّدیت) و له ناویدا ده نیشانهی سهرسوورمان و چاونوقانیدن و خهندهی داناوه. نووسیویهتی: (نیگارهکه م سکان کردووه تا ههر ئه مرۆ ببینیت، ئه سه له کهشی ههر کاتیك، که یه کترمان دیت پیتدهدم). نیگارهکه ده که مهوه. په نجه رهیه کی کیشاوه، له ژیریوه ههشت کهسی گه وره و مندالیك وهستاون. هه موویان جهستهی بازنه بیان ههیه و چهند دهست و پینهک به چهند هیلکی راست کیشراون، ته نیا یه کیکیانی رهنگ کردووه، ئهو کهسهی، که رهنگی کردووه پرچی زهرده و کراسه کهی زهرده و سوور و سهوز و شینه. ئه وه منم. له ته نیشته من وینهی خۆی کیشاوه، له هه موویان بهرزتر و له سههر سههری ئیمیکی گه وره ی نووسیوه تا بیناسمهوه، خۆزگه ماهان هی من ده بوو.

لیستی هاوړیکانم له سووچی کۆمپیوته ره که ده که مهوه و به دواى شهبانهدا ده گه پريم. گلۆپه کهی سهوزه. دهنووسم: (باشی؟)

-به لئ، تو چۆنی؟ لاپه ره کهت دیزاین کرد؟

-هیشتا نا. وا بریار بوو ئه میر هه والم پیدات. درهنگ که وتوووه نیگه رانم.

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 -تو هه میشه بو هه موو شت نیگه رانی. نیگه ران مه به!
 نیشانه ی پیکه نین ده نی ری ت. منیش ده نی یرم. ده نووسم: (چی له باره ی
 روجا؟ ئه مرؤ باشتره؟)
 -له دوینی باشتره، به لام هیشتا میشکی سه رقاله.
 -عه سر دیده نی له گه ل داده نی م و ده بیبیم. بیگومان نیگه رانی
 رۆیشتنه. هه رچه ند نزیک تر ده بیته وه به باریکی سه ختتردا
 تیده په ری ت، میساقیش وا بوو. له و دواییانه دا ته واو گیژ و ویژ بوو.
 شتیک نالی ت، باشه که نالی ت. نامه وی ت قسه ی تو بکه یین، ئه مرؤ
 کاتی نییه. باشی چات له وه دایه، هه ر کاتیک بته وی ت شتیک ده لی ت
 و هه ر کاتیک ناته وی ت نالی ت و به بی خوا حافیزی ون ده بی ت.
 ده توانیت به کینه وه پیبکه نیت و هیچ که سی ک نازانی ت، که خه ریکی
 ده گری ت. ده توانی وه لامی ئه و قسه یه ی هه زت لی نییه نه ده یته وه.
 ده سته کانت له ژیر چه ناگه دابنی ت، له شاشه که ئه بله ق بیت و بلی ی
 سه رقالم. ده توانی له به رامبه ر کۆمپیوته ردا دابنی شی و بیده نگ بیت.
 له چرکه یه کدا ناوه که ت له ناو ناوی خه لک ون بی ت و هیچ که سی ک
 نیگه رانت نه بی ت. ده نو سی ت: (ببووره، ئه رسه لان بانگی کردم).
 -باشه؟

-به لی، زور رووخوش بووه. له پیرویوه تا ئه مرؤ وه کو میرده کان
 رهفتار ده کات، هه ر ریزم لی ده نی ت.
 له ناو رسته که یدا پیده که نی ت و ده بیته جالجالو که یه ک به ددانی
 سپییه وه. منیش به ده می کراوه وه پیده که نم و شه ویلاگم بو سه ر و
 خوار ده چی ت. چه ند بازنه یه کی خری زه ردین، که هه ردوو کمان

پاییز دوا و هرزی ساله ..... نه سیمی مهر عشی
ده زانین خه ریکین به روخساریکی غه مباره وه سهیری شاشه
ده کهین.

له سهر قه نه فه که دانیشتبووم و سهیری شاشه کهم ده کرد، زور
به سهر نه و کاته دا تیپه ریوو، که ده رگاکهت له دواي خوت
داخستبوو و چوبوویته فرۆکه خانه، تاریک داهاتبوو و پرووناک
داهاتبوو، ده ستم له گلۆپه کان نه دابوو. چهند گوریسیک له ناو دلمدا
تیک ده ئالۆزان و ده کرانه وه و تامیکی ناخوش ناو قورگمی تال
ده کرد. گهرم داده هاتم و ته واوی جه ستم ئاره قه ی ساردی ده کرد
و دووباره داغ ده بوومه وه. ئیسقانه کانم وشک ببوون و ژانیان
ده کرد. ژانه که له ناو ده ستمه کانم ده سوپایه وه و ریی ده گرت بهر تا
ناو قاچه کان و دووباره سهر له نوی. تریاک بوویت، خه ریکبووم
وازم لیده هینای. بیروکه کان له میشکمددا به خیرایی هه زار خول له
خوله کییدا ده خولانه وه و تامی تفتی بیره تیکه له کانی ده پرژانده ناو
دلم و بارودۆخی تیکه دام. دلم ده یویست ته واوی میشکم فرییده مه
ده ره وه و ئاسووده بم، به لام ده ترسام بجولیم، ده ترسام بجولیم و
تیبگه م، که بیدارم و ئه وکات هه موو نه و شتانه ی، که بینیبووم بیته
واقیعی. له سهر قه نه فه که خه وتبووم و گشت جاریک به کابووسی
فرینی فرۆکه کهت راپه ریوووم. کابووسم ده دیت، که جه ستم
ریره وی فرۆکه خانه یه، فرۆکه کهت جه ستم هه لده درینیت و به رز
ده بیته وه. کابووسم ده دیت، که فرۆکه کهت بوته موشه ک و له
ماله وه هه لدراره و به هوی دهنگ و ئاگره که ی دیواره کانی ماله که
داته پیوته سهر سینه م و خنکاوم. ده ترسام بخه وم، ده ترسام
سهیری ژوواریک بکه م، که پۆشاکه کانت له سهر سیسه مه که ی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 دانابوو. دهرترسام بچمه گهرماو و بوئی لهشت له لهشم پاک
 بیتهوه. دهرترسام په نجره بکه مهوه و هه ناسه کانت له مال برپونه
 دهرهوه. جل و بهرگه کانم تهواو تهپر به لهشمهوه نووسابوون. له
 مالدا ئوکسجین نه بوو، بنمیچه که بهرزی نه بوو. ده جار به دهنگی
 ته له فون راپه ریبووم و وه لامم نه دابوو یه وه. روجا هاتبووه بهردهم
 دهرگا. له دهرگای دابوو، تکای کردبوو، کیشه و هه رای نابوو یه وه،
 به لام دهرگام نه کردبووه. ئەژنۆکانم نه ده جولان و دهنگم گیرابوو.
 نه مده توانی به که سیک بلیم رپویشتوو ی. رپویشتنت ده بووه راستی،
 ئەگەر زمانم له ناو ده ممددا بجولابوایه و دهنگ له ناخم دهرهاتبوایه
 و بمگوتبوایه که رپویشتوو ی. خووزگه مردبوای، به لام
 نه رپویشتبوای، ئەگەر مردبوای شته باشه کانت زیندوو ده مانه وه
 بوم و بو تهواوی ته مه نم بهس بوو، به لام رپویشتبوویت و هیچ
 شتیکی چاک له تودا جینه مابوو. سهیری شاشه کهم ده کرد و به
 گلۆپه سهوزه کهت، که کوژابوو یه وه. کوژابوو یه وه تا ئەوکاته ی
 دانه گیرسابوو نه رپویشتبووی. نه گه یشتبوویه هیچ جیگایه ک، له
 پشتی دهرگاوه به چاوه پروانییه وه وه ستابوو ی، ته نیا ده بوو
 له دهرگهت بدابوایه و بهاتبایته ژووره وه. نه هاتیت. هه ستامه وه و
 دهرگام کرده وه، لهوی نه بوویت. گه پامه وه گلۆپه سهوزه که کهت^{٧١}
 داگیرسابوو و تا هاتم بپرسم له کوئی، نووسیت: (من گه یشتم له یلا،
 هه موو شتیکی له جیی خوئیته ی، زانکو و مال و هه موو شت، خووزگه
 بهاتبایت).

^{٧١}. گلۆپی چاتی فهیسه بووک و ئیمیل و ئەو شته ئەلیکترۆنیانه، که واباوه رهنگه که ی
 سهوزه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

نووسیم: (چۆن هاوینان بهریدهکهی بهبی پرچی من؟)

وهلامت نه دایه وه. هاوینت بهرپرکرد. نازانم چۆن. وینه کانتیان پی نیشاندام. وینه خوشحاله کان به شورت له گهل کراسه رهنگ کراوه زهرد و سهوز و سووره کان، که هیچ کاتیک هزت لیان نه بووه و به کاسکیت، که قژه لووله کانتی دهگرت. له سهه ر قه راغی ئەم پرد و ئەو پروبار راوه ستاوبوویت و چهن دین وینه ت گرتبوو، که تیایاندا پییده که نیت. پییده که نیت، به لام ده زانم خوشحال نه بوویت. له چاوه کانتدا ده مزانی. ساغر ده لیت: (به راست له یلا، ژمارهی هاو پرکه م بو وهرگرتوویت، ئەوهی مامۆستای بیانویه).

هه لده ستیته وه دهسته له یهک ئالاهه کانی له سهه سهه ری بو ئاسمان بلند ده کات و باویشک ده دات. ده لیم: (سوپاست ده که م. به لام بوچی ئەمیر نه هات ساغر؟ ئیتر ناتوانم بوهستم).
-ئهی من نالیم برۆ لاپه ره که ت دیزاین بکه. ئەمیر سهه رقاله.

ئهمیر سهه رقالم نییه. بوچی نایهت؟ مه گهر نازانیت ئەمرو چهند چاوه پروانم؟ وهک بللی وابرپاره له ناو پۆل کارتیی هه زار ئافه رینم^{۷۲} وهر بگرمه وه و له پیش زهنگ لیان له هه وشه ی قوتابخانه به دهوری قه لاتوچکه ی به ردین رابکه م. دهستی یه کمان گرتوووه و ده سوپریینه وه. (ده سه سه ری من له ژیر دره خته گیلاسه که ون بووه) ونبوون. ونکردن، بوچی له مندالییه وه ونکردنیان له پیش دوزینه وه فیئر کردووین؟ رهنگه له بهر ئەوه بیت که گشت رۆژیک بهش به بهشی چهند شتیکی ژیانمان ونده کهین، که ئیتر هیچ کاتیک

---

^{۷۲}. کارتیکه وهکو سوپاسنامه ده ریتته مندالی زیرهک و بهتوانا له پای ئەو ماندوو بوون و بههره یه ی که هه یه تی و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 نادوزرینهوه. ونيان دهکەين و ژيانمان گشت رۆژيک چۆل و چۆلتر
 دەبیت، تا ئیتر جگه له لهپیک یادهوهري تۆزگرتووی و نکر دووهکان
 شتیکی دیکه ی تیدا نامینیتتهوه، پیویسته لاپه ره که م دیزاین بکه م.
 پیویسته دهست به کار بکه م، هەر کاریک بیت. که کار ده که م
 میشکم و نده که م. له ژور و چکه یه کی خری شووشه ییدا خۆم مه لاس
 ده ده م و ئەوه له بیر ده که م، که چۆن زیندووم. ئەوکات دلم ئارام
 دەبیتتهوه و ئیتر له سینهم نادات. بابه ته کان وه ک بلیی چەند
 سه ربازیکی شکست خواردووی ویلن به دهستی فه رمانده شکست
 خواردووه که یان. له دهستیان ده گرم و ده چمه نهومی خواره وه،
 که سیک له سه ر قادر مه کان نییه، وه ک بلیی له رۆژی پشو و
 هاتوومه ته رۆژنامه. هۆله کان چۆلن و کهش سه ره و کاتر میر وه ک
 بلیی خه ریکه باویشک ده دات، کات دریز ده کاته وه. هیچ شت
 هاوشیوهی نیوه رۆ قه ره بالغ و پر هه واله کانی شه مووان نییه.
 دیزاینه ره کان پشت به پشتی یه ک بی کار به رامبه ر شاشه کانیا ن
 دانیشتوون. هیچ که سیک له کار مه ندانی ئاماده کردنی هه وال له
 سه ره وه نین. به به ریوه به ری دیزاین ده لیم: (دۆسیه ی تایبه تی
 کلتوری ئاماده یه، ده توانم لاپه ره که ی دیزاین بکه م؟ وینه کانیشم
 له سه ر تۆر داناوه).

-به ریز سالھی لی ره نییه؟

-نا، ده بیت ئەم رۆ هه ر لاپه ره که م ریکب خه م، خۆی وایگوت.

-پیویسته که میک ئارام بگریت. هیشتا دیار نییه چی ده بیت.

-چی ده بیت؟ ئیمه لاپه ره که مان ریکده خه ین، ئەگه ر چاک کردنه وه ی

ویست واده لیت ئیتر. مۆبا یله که م زه نگ لی ده دات. ساغره.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-له یلا گیان دبیته خواره وه؟ ئه میر هاتووه.

دلم به توندی لیده دات و له شتیک خالی ده بیته وه. به خوم و په ره کاغه زه کانی بن باخه لمه وه به ره و خوار ریډه گرین، وهک بلیی ئاوین و به قادرمه کاندای شوږده بینه وه. ریږه وه که قهره بالغ بووه. خه لکه کان دهسته دهسته کو بوونه ته وه و قسه ده که ن. ریږه وه کان هاوشیوهی دالانه کانی بینای دادگای خیزانه. گویم لیده بیته: (کاتییه، چاره سهر ده بیته).

-هه موو وه ستاندنه کان کاتین، ئیتر ته واو.

له ژووری سیسه د و یازده له گه ل دادوهر عه باسی دیدارم هه بوو. شهش مانگ بوو رویشتبوی و واپریار بوو به شیوه یه کی نائاماده لیک جیا بینه وه. به فایلکی قورس له دهست وهک بلیی له سهر هیچ ده رویشتم. ده وه ستم و هه ناسه هه لده کیشتم. هه موو شت له میشم ده که مه ده ره وه. راسته قینه نییه، هیچ شتیک واقعی نییه.

-ده توانن نار هزاییه تی ده ربیرن؟

-هیشتا خو شتیک دیار نییه.

نار هزاییه تی له چی؟ له کی؟

ده چمه وه ناو هوله که مان. ئه میر لای میزه که مان وه ستاوه و ساغر به رامبه ریته تی به دهنگیکی هیمن و غه مبارانه ده لیت: (ته له فون بکه بو ئیحسان و ئه وانیتر، ئه گهر به ری نه که وتبن ئه وا ئیتر نایه ن، ئه م که شه دلته نگیان ده کات).

ناچمه پیشه وه، نه ده چوومه پیشه وه. له ناو ده رگای ژووره که دادوهریکی پیرم دیت، که چاکه تیکی نیلی پو شیبوو و له گه رمای

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
هاوین و له پشت میژیکی پر له دۆسیه ژهراوییهکان دانیشتبوو و
خه ریکبوو کاغهزهکانی هه لگیپر و وه رگیپر ده کرد. ئەمیر
ئاوردهداتهوه و من ده بینیت.

-هاتی له یلا گیان؟ ببووره کاتیک ته له فۆنت کرد له کۆبوونهوه
بووم. کیشهیهک هاتۆته پیشهوه، که نازانین کهی چارهسه ر ده بیت.
دهنگی له سه رخوو میهره بانه. ئارام و غه مگین. ده موچاوی داهیزراوه
و روومه تهکانی هاتۆته خوارهوه. پیربووه. چاوهکانی ورد و
سوورن. ساغر داده نیشیت. ناتوانم شتیک بپرسم، نابیت بپرسم،
ئه گهر ئەمیر شتیک بلیت، هه موو شتیک ده بیته واقعی. پیویسته بلیم
قسه نه کات، هیچ شتیک نه لیت، ته نانهت وشه یه کیش. ناتوانم،
لیوهکانم پیکه وه کلۆم دراون. لیوهکانم پیکه وه کلۆم درابوون،
وه ستابووم له ته نیشیت ده رگا که و نه مده توانی بجولیم. دادوهر
سه ری به رز کردهوه.

-کاریکت هه یه کچه که م؟

ئه میر دیته پیشهوه و قسه ده کات، خۆزگه نه یکات.

-وا بریاره بو ماوه یهک رۆژنامه که دابخهن، هیشتا تۆمه تیکی
تایبه تمان نییه، به لام مۆله تی بلاوکردنه وه یان نه داوه، چونکه
ئاگادارکردنه وه مان نییه. ئومیده وارم زوو چاره سه ر بیت به لام.....
دانیشه له یلا.

داده نیشم، پیستم بوته پیسته یه کی رهق، که هیچ شتیک کاری
لیناکات، وه کو نیوبه^{۷۳} بوومه ته به رد به بی ئه وهی فرمیسک
له چاوهکانم بیته خوارهوه.

---

^{۷۳}. ژنی زیۆسه له ئەفسانهکانی یۆناندا خوداوهندان لئی توره بوون و کردویانهته بهردو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
-نیگه ران مه به، خو جاری یه که ممان نییه، ماوه یه کی دیکه هم
رؤژنامه یه ک وهرده گرین و هه موومان پیکه وه ده چینه ئه وی،
ئه مجار بیگومان توش له گه ل ئیمه یت. هه ر له سه ره تاکه یه وه. وه ک
بلی زه رده خه نه یه کی تالی ناشرینیان به زور به لیوه کانی لکاندووه.
که سیک بانگی ده کات، زه رده خه نه که ی ده سرپیتته وه و ده پروات.
دادوهر سه یری ده کردم، فایله که م کرده وه و به لگه نامه کانم پی
نیشاندا.

-بری کارنامه م هه یه له میرده که مه وه بو ....
(جیا بوونه وه) نه هاته سه ر ده مم. ده نگم لای گرییه که وه ده هات، که
خستبووته ناو گه روومه وه. فلاش بهر روخسارم که ویت، که سیک
وینه ده گریته. کامیرا که دینیتته خواره وه و ده لیت: (هه والی و ده ستان
ده چیتته سه ر به رگه که، وینه یان ده ویت).

ساغر هیدفونه کانی له سه ر میزه که داناوه و سه یری
کارمه نده کان ده کات. که سیک سه ری خستوته ناو ده سه ته کانی،
که سیک پشتی به دیوار داوه، که سیک خه ریکه به موبایل قسه
ده کات: (نا، وه کو ئه وه ی که ئه مرؤ نیوه رؤ له ده سه ته ی چاودیری
کو بوونه وه هه بووه، تازه رایانگه یاندووه... کارمه نده کان چووبوونه
کو بوونه وه تا چاره سه ری بکه ن... نا، نه کرا، قاییل نه بوون).

سه ربازه کانم له ناو ده سه ته کانم ته ر بوونه، له سه ر میزه که دایان
ده نیم و هه لده ستمه وه. له ده رگای هوله که ده چمه ده ره وه. پیاویک
له سه ر قادرمه کان دانیشتووه، سه ری خستوته ناو ده سه ته کانی و
شانه کانی ده جولین، وینه گر وینه ی شانه کانی ده گریته. سی پیتچنی
رؤژنامه جانتا کانیان له کول کردووه و له ده رگا شوشه بییه که ده چنه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهره وه. کورپیک به توره بییه وه له ژووری وردبینی دیته دهره وه و
دهچیته خواره وه. دادوهر گوتی: (رپیکه وتنه؟ ناته ویت زیاتر بیری
لیبکه یته وه؟)

گوتی: (کچه کهم بارودوخت باش نییه؟ دته ویت برویت مانگیکی
دیکه بییه وه؟)

-له یلا ، لیره ی؟

ساغره.

-دهمینیته وه؟

-ده بیت بمینینه وه؟

دهنگم ناناسمه وه، ده لیت: (من ته له فونم کرد گوتمه کارمه نده کان
نه یه ن. ئه میر گوتی برۆین، به لام سبه ی به یانی بیینه وه. گوتی
به رپیکی سهر بدهین و هه وال وهر بگرین تا کیشه که چاره سهر بیت).
دهچینه ناو هۆله که، ده لیت: (خو مندال نین، خو جاری یه که میشمان
نییه، هه موو ده زانن، که نه به یانی و نه هیچ کاتیکی دیکه کهس بو
ئه م رۆژنامه یه ناگه ریته وه).

دهفته ره که ی هاویشه پیشم.

-ئیره واژو بکه کچه که م.

-کوی؟

په نجه ی له سهر دهفته ره که دانا، هیله کانم نه ده بینی. واژوم کرد،
پوری هه له هله ی لیدا. یه ک چنگ نوقلی رژانده سهر دهفته ره که.
نوقله کان هه لبه ز و دابه زیان کرد، پیکه نیت.

-خوا حافیز.

پاییز دوا وەرزى سالىە..... نەسىمى مەرەشى
لە دالانەکان تىپەرىم و وەکو خەوالووەکان هاتمە دەرەوہ. زۆر
دووربوويت ئەو رۆژە. لەناو ئەم جىهانەدا هەناسەت نەدەدا.
کەسىک، کە جىابوومەوہ لىي تو نەبوويت. پىاوئىكى مردوو بوو.
تەكسىم گرت و چوومە فرۆكەخانە، بىرم ناىت پلىتم برىيىت،
سواری فرۆكە بووبم، گەيشتبمە مالىەوہ. تەنیا گەرمای لەشى بابەم
لەبىرە، کە توند لە ئامىزى گرتبووم.
بوچى بە ئىمەت نەگوت بابە گيان؟

جانتاکەم دەخەمە سەر شانم و دەچمە دەرەوہ، دلم گەرمای
لەشى بابە دەخوازىت. دلم توند بووہ بو ئەمەى، کە لە نۆرىنگە
بگەرپىتەوہ، من و سەمىرا لەبەرامبەر خوى دابنىشىنىت و چای
بخواتەوہ و بەردەوام بپرسىت: (باشە بابە گيان، ژيان
هەلدەسورپىت؟ باش هەلدەسورپىت؟)
پىويستە بچمە فرۆكەخانە.

پارچهی دووهم

وهکو هه موو پینج شه مووان نیوهرۆ گه یشتوو مه ته ماله وه، هیشتا جله کانم نه گۆریوه، که ماهان دهرگای ژووره کهم دهکاته وه و دهلیت: (شهبا، بگه به دایه).

جانتاکه م له سه ر میزه که داده نیم و هیشتا مانتۆکه م له به ره له ژووره که دهچمه دهره وه. ماهان له دوام دیت. دایه ته له فۆنی به گوئییه وه ناوه و له چیشخانه دیته دهره وه. دهستی به ره و لام راده گریت، وها له ناو هه وادا دهیجولینیته وه، که واته چیبکه م؟ به واق ورم او بییه وه سهیری ده که م. به لیوه کانی دهلیت: (دایکی ئه رسه لان).

له سه رخۆ ده پرسم: (بوچی ئیستا ته له فۆنی کردووه؟).

دهستی له هه وادا هه لده شه قینیت، ئه مه واته ده جوینی به من داوه تا بیده نگ بم، چونکه ئابروویم بردووه و هیچ شتیک تیناگه م و چه نده به دبه خته، که یه کییک له منداله کانی منی گه مژهم و ئه وه تیریش ماهان. ئه ژنۆکانم دهچه مینمه وه و به بی دهنگ ده لیم: (تکا ده که م دایه، بلی به یانی ته له فۆن بکات، خۆی گوتبووی به یانی، تکا ده که م).

دهگه ریته وه و دهچیته ناو چیشخانه، دهنگی دیت که دهلیت: (ببووره خاتوون. باوکی شهبانه هیشتا نه هاتۆته وه، من خۆم

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عه‌شی
پیوه‌ندیتان پیوه ده‌که‌مه‌وه... به‌لی، ده‌زانم چ‌ند باش یه‌کتر
ده‌ناسن، به‌لام به‌بی مؤله‌تی باوکی...)

ماهان ده‌ستم راده‌کیشیت و پیکه‌وه ده‌چینه ژووره‌که‌مان.
مانتوکه‌م له‌به‌رده‌که‌مه‌وه و له‌سه‌ر لیواری سیسه‌مه‌که داده‌نیشم.
ماهان ده‌رگا‌که داده‌خات و له‌ته‌نیشتم داده‌نیشیت ده‌لیم: (نیگه‌ران
مه‌به، خو دایه تووره نییه، ماندووه.)

باوهر ناکات، ئه‌ویش ده‌زانیت، که دایه هر که ته‌له‌فونه‌که‌ی
داخت دیت و نیو کاتژمیر به‌سه‌ر من و ماهان و ئاسمان و
ریشماندا هاوار ده‌کات، پاشان سه‌ری به‌ناوله‌په‌کانی ده‌گریت و
به‌خیرایی ده‌گریت و نه‌فره‌ت بو ئیمه و خو‌ی و ژیان ده‌نیریت،
به‌هو‌ی ئه‌مه‌وه هاتینه ژووره‌وه دانیشتووین. خو‌مان چه‌شارداوه
تا توشمان نه‌بیت. خو‌مان شارده‌بووه، ماهانم نارده‌بووه ئه‌ودیه
میژه‌که، ئه‌و میژه‌ی که له‌کاتی مندالیمان‌وه هر له‌م شوینه‌ی
ژوره‌که‌دایه. هرچی چه‌رچه‌فمان هه‌بوو له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ی
ماهانمان راختبوو و سه‌رنوینیکمان^{۷۴} له‌سه‌ر راختبوو، ئه‌گه‌ر
دایه ده‌یزانی ئه‌مجاره‌ش سیسه‌مه‌که‌ی ته‌ر کرده‌وه، ده‌یکوشت،
خو‌ی گوتبووی ده‌یکوژی. چه‌ناگه‌ی ماهانی له‌ناو ده‌ستی گرتبوو،
ده‌موچاوی له‌ده‌موچاوی نزیک کرده‌بووه و گوتبووی: (ده‌تکوژم،
ئه‌مجاره ئیتر ده‌تکوژم) له‌پشت ماهان وه‌ستابووم و ده‌موچاوی
ماهانم بینبوو و دلم له‌ترسان تیکه‌ه‌لاتبوو. که سیسه‌مه‌که‌ی
که‌وت، به‌ماهانم گوت بیه‌ته ده‌ره‌وه. ئوتومبیله‌کانیم له‌پیشی دانا و
تا نیوه‌رو، که دایه گه‌رایه‌وه یاریمان کرد. هه‌موو ئه‌و یاریانه‌ی، که

^{۷۴}. پارچه قوماشیک که له‌سه‌ر سیسه‌م و قهر موئله رایده‌خن و.

پاییز دوا و هرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
حهزی لیان بوو، کردمان. وایرم ده کردهوه، که ئەمرو دواي
نیوهرو دهمریت و پیویسته تا ئەو کات به خوشحالییهوه دلی
رأبگرم، که دهنگی کردنهوهی دهرگای مال هات، ماهانم له ئامیز
کردو خومان به دهرگای که نتوره که نووساند. دایه دهرگای
ژووره کهی کردهوه و هاواریکرد: (هه مديسان ئەم بوونی میزه
له کوی دیت).

هه رچهنده چاوهروان ده کهم، دایه دهرگا بکاتهوه، دهنگی پییهکانی
که به مهراقهوه دهیخاته سه زهوی ده بیستم، پاشان دهنگی
زهرفی حه ب دیت، به خشه خشیکی ترسناکهوه ده کریتتهوه و پارچه
سه هۆلیک له سه هۆلسازه کهوه^{٧٥} دهخاته ناو په رداخه که. دهنگی
قووتدانیشی له پاش هه موو ئەمانه ئەز بهر له سه رمدا ده بیستم و دلم
تیکده چیت. شارهزای هه موو کارهکانی بوومه. هه زار ساله، که
به ردهوام هه موو ئەم دهنگانهم بیستوووه، هه ر جاریک دلم
تیکه له لاتوووه به بی ئەوهی، که بزانه خه ریکم له چی ده ترسم. ئەم
جارهش وه کو هه زار جاری پیشوو هیچ شتیک پرونادات و ته و او
ده بییت، به لام ترسی من له دهنگی پی و خشه خشی زهرف ته و او
نابییت. ماهان وه کو گشت جاریک خوئی به منهوه دهنوسینییت و
دهستهکانی له دهوری که مه رم ده ئالیینییت، نه فرهت له من، که
شوکردنیشم ده بیته مایه ی ئازاری ئەم منداله. ده لیم: (مه ترسه،
شتیک نه بووه).

دهنگی هه نسکه هه نسکی دایه بهرز ده بیتهوه. ده لییت: (ئهی خوايه،
ئهی خوايه) و ده گریییت، سه ربه خو ده گرییت، ئەسله ن به من چی.

^{٧٥}. نامیری دروستکردنی پارچه سه هۆلی وردو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
 هر جاریک، لهسه هر شتیک، که گرنگ نییه بچووکه، یان گه وره
 هات وهاوار و فهرته نه دهنیته وه و هه موو شتیک تیک و پیک
 ده دات. دهمه ویت نه مجاره گرنگی پینه دهم و لیگه ریم چه ندی
 دهیه ویت بگریت، به لام هه ناسه پچر پچره کانی ماهان، که وه کو
 هه مووکات بی دهنگ و بی فرمیسک ده گریت، بهر روخسارم
 ده که ویت و گوشه کانی دلم پیکداده دات. دلم به ماهان ده سوتیت، بو
 دایه ش ده سوتیت، نه سلن زیاتر له هه مووان دلم به خوم
 ده سوتیت. دهسته کانی ماهان له دهوری که مه رم ده که مه وه و ده چمه
 ده ره وه، دایه لهسه ره قه نه فه دانیش تو وه و ده گریت. دهمه ویت هاوار
 بکه م و بلیم به سه. بلیم ژیانی هه موومانی تیکدا وه و ئیتر خه ریکه
 بارودوخم تیکداده دات، به لام شه بانیه کی دیکه لهسه رخو ده لیت:
 (چی بو وه دایه؟ بوچی وا ده که ییت؟).

وه لام ناداته وه ماهان له ناو چوارچی وهی ده رگا که وه ستا وه و
 شانیه کانی ده جوولین. په رداخه ئا وه که له دهستی دایه وه رده گرم و
 ده یلکینیم به لیوه کانی وه. ده لیم: (بخو، دایه ئاخر بوچی ده گریت؟
 شتیکی پیتگوت؟ ئارامکه ره وه ت خوارد؟)

په رداخه که ده کشینیته وه و هه نسکه هه نسک ده کات و ده لیت:
 (ئابرووت بردین، دایکی ده لیت سالیکه پیکه وه دین و ده چن. بوچی
 نه و ئاگای له هه موو شتیک هه یه و من نیمه؟)
 -شتیکی نه گوتو وه، مه بهستی نه وه یه، که سالیکه پیکه وه هاو پیشه یین.
 -ده یویست بلی هاو پیشه ن، پیویست ناکات روونکردنه وه بده ییت،
 و ابیرت کردو ته وه، که من که رم؟ هه همیشه و ابیرده که یته وه، که من
 که رم، هه مووان وا بیره که نه وه، که من که رم.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بهدهنگی بهرزتر دهگرییت. رق و کینه م دهخومهوهو دهچمه لای
 ژوورهکه. ماهان هیشتا بی فرمیسک و بیدهنگ دهگرییت. سهیری
 دهکه م. بالام تا شانی زیاتر نییه. پیاوه بالابه رزهکان نابیت بگرین،
 هیچ کات نابیت بگرین، تهنانهت ئەگەر گه شهی میشکیشی
 دواکه وتبیت، یا هەر نهخوشییهکی دیکه. که پیاوه بالابه رزهکان
 دهگرین دنیا بیتوانا دهبیت. وهکو تاله مویک باریک دهبیتهوه، که
 هەر پهنجهیهک دهتوانیت بیچرینیت. دهستم لهسهر شان
 بهرزهکهی ماهان دادهنیم. دهیبه م و لهسهر سیسه مهکهی دادهنیم.
 پرچه ئالوزکاوهکهی به پهنجه شان دهکه م و لهسهرخو دهلیم:
 (مهگری، ئیستا خوم چاکی دهکه مهوه. پینج خولهکی دیکه بیته
 دهرهوه، دهبینیت که پیدهکه نیت).

خو به خوشباوهرییه مندا لانییه کهی نییه، باوهری به قسه که م
 نه کردووه. له هه ناسه کانی، که هیشتا نه هاتوته وه سهر خوی و
 سهری، که هیشتا بهرزی نه کردوته وه دیاره. کو تا چانس، که هه مه
 تاقیده که مهوه: (دهته ویت قسه له گهل له یلا بکهی؟)

سهیرم دهکات و پاشان به سهر دهلیت بهلی. ژمارهی له یلا
 لیده ده م و موبایله که ده ده مه دهستی. دیمه دهره وه و دهرگا که
 داده خه م. دایه فرمیسکه کانی دهسپریته وه و دهلیت: (ئه مه چ
 گالته جاریه کت کردووه؟ خوشی ریی نه که وتوته ناو ئەم ژیانه
 بینرخه ی ئیمه؟ بوچی وهک مروف وه لامیان نادهیته وه؟)

سهرم نهوی دهکه م. دهترسم له وه لامدانه وه. دهترسم ده م
 بکه مه وه و بلیم بهلی، پاشان ئەرسه لان بیت و گریبه ستنامه
 مۆربکهین و له به یانییه کهی دایکی بیته دیو و به شه نه و پالتوی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 رهشوه بیت و لامان بمینیتهوه و ههرگیز نهروات. خویشی ههموو
 رۆژیک بیت و لیم بدات و لینهگه ریت ئیتر ماهان ببینم، پاشانیش
 دایه ماهان له مال دهربكات و من لهوی نه بم فریای بکهوم و ویل و
 سهرگهردان له کولانهکان بگریت و بیته دهرۆزه کهر و دوا جار به
 جل و بهرگی دراوهوه له بهر سهرما و برسیتی له کونجیکی سهر
 جاده بمریت. خۆزگه بابنه یگوتایه خۆت دهزانیت، خۆزگه له یلا،
 رۆجا یا ههتا ماهان شتیکیان دهگوت. من نازانم به ته نیا پلان
 دابنیم. خۆزگه ئیستا ده رۆژیتر بوایه، ده مانگی دیکه، ده سالی
 دیکه، ئەوکات ئەم رۆژه قورسانه تیپه ریبوو و ئهرك و
 بهرپرسیاریهتی ههموو شت روون ببۆوه. ده لیم: (تۆ ده بیت له ته ک
 من بیت دایه، ده بیت یارمه تیم بدهیت، ئەگه ر وابر یار بیت، که تۆ ئاوا
 تیکی بدهیت ئەوکات ئیدی من ناتوانم به خه یالی ئاسوودهوه
 بهرنامه دابنیم).

-تۆ خو گوی له قسهی من ناگریت. هیچ کهس گوی له قسهی من
 ناگریت.

-من گوی دهگرم، تۆ ته نیا له خۆرا خۆت ئازار مه ده.
 سهیرم دهکات، ده لیم: (پاشانیش خویان گوتیان به یانی ته له فۆن
 دهکهین، ده یانویست به یانی ته له فۆن بکهن).
 توورپه ده بیت.

-ئه مپرو تا به یانی ئاسمان به زهوی دهکه ویت؟ به یانیش خو
 ههروهک ئه مپرویه، ئەسله ن بلێ نا و ههمووان ئاسووده بکه.
 هه لده ستیته وه و ده چیته لای زهرفی حه به کان.
 -ئه سله ن به من چی، خۆت و باوکت دهزانن.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
ئارام نهما.

-بهسیکه دایه ئیتر، هیئده هاوار مهکه، ماهان دهرسیت.

-ماهان، ماهان، ئه و چوزانیٓ ترس چیه.

رٓقه کهم دهخومه وه. من ئیتر نابیت بگریم، کاتیٓک هه موو شتیٓک
بههوی کهمته رخه می منه وه یه. دهگه رٓیمه وه ناو ژووره که. ماهان
مؤبایله که ی له بن گوئی ناوه و پیٓده که نیٓت. دیاره، گوئی له دهنگی
دایه نه بووه، که من ده بیٓنیٓت سه ری بهرز ده کاته وه. ده لٓیم: (خو
بیٓنیٓت پیٓم وتی؟ ئیتر توره نییه)

-نییه؟

-نا، نییه، مؤبایله کهم ده دهیتی؟

سلاو ده کهم، له یلا به پیٓکه نینه وه ده لٓیت: (دووباره چی بووه؟)

-ماوه یه که هه مدیسان دایه بارودوخی باش نییه. دایکی ئه رسه لان
ته له فونی کردبوو بو وه لامدانه وه. گوتم با بو به یانی لٓیگه رٓیین.
دایه تیٓکیدا).

-چهند دوایده خه ی شه بانه. بجولٓی، تا رٓوجا نه رٓویشتوو ه با
ناههنگ بگٓیرٓین.

-ترسام، ئیستاش دهرسم، هه ر بیر له ماهان ده که مه وه، له
بارودوخی ماهان، که باش نییه، چه رمه سه رییه کانی هاوسه رگٓیری
پاشانیش نازانم هیٓنده ی دی ئه رسه لانم خو شده ویٓت به سه یان نا.

کاتیٓک هاتیٓته ئیره بو جاری سه ته م قسه ی له باره وه ده که یین،

که ی دیٓیت؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
-زوو هاتمهوه مال تا جلهکانم بگورم و بیم، بهلام که گهیشتم وای
لیهات. ئیستاش بابه لییره نییه تا ئاگای له ماهان بیته، کاتیک
هاتهوه بهریدهکهوم. سهمیرا هاتووه؟

-گهشتی فرینهکهی شهو درهنگه. ههرکه دیته ئیران تا ئهوهی بوی
بلویت له ئههواز دهمینیتتهوه. من ههموو شتهکانم کریوه، بهلام له
چیشت لینان دهترسم. زیاتر له سالیکه هینده میوانه م نهبووه.
-نیگهرا مهبه. دیم و پیکهوه کارهکان دهکهین. خو دستاوی
چاک، تیرمودینامیک^{۷۶} نییه تا مروف بیری بچیتتهوه.

پیویسته زووتر بروم تا لهیلا نیگهرا نهبیته، ئیستا ماوهیهکه
باش بووه، هینده باش بووه ئیدی دووباره دهتوانیت وهکو ئه
کاتهی، که میساق لییره بوو میوانداری بکات، کوتایی گشت
هفتهیهک له مالیان له دهوری یهک کۆدهبووینهوه و تا بهیانی
قسه مان دهکرد. که ماهانم دهخهواند، میواندارییهکه دهستی
پیدهکرد. لهیلا پیاووی لیده دا، میساق چیرۆکی دهخویندهوه، روجا
ههموومانی دهخسته پیکه نینهوه و لهگهله میساق پلانه گهورهکانی
دکتور بوون و پرؤفیسور بوون و ئهم جوره شتانهیان داده نا.
مالی لهیلا، مالی ئاره زوووه کانم بوو. مالیک که پیاوهکهی وهکو
میساق له ههموو شتیک تیدهگهیشته، هیچ کاتیک توره نهدهبوو،
جوینی نهده دا، قسهی گهوجانهی نهدهکرد، زور نالیته و ههمووکات
ئاگای له ژنهکهیهتی. ماهان خووی کورژ کردوتهوه و لیواری
نینۆکی دهخوات، سهیری نینۆکه خوراو و خواروخیچهکانی خوم

---

^{۷۶} تیرمودینامیک Thermodynamic بهشیکی میکانیکی ئامارییه باسی خاسیهتهکانی گۆرینی
باری گهرمی بو وزه دهکات و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهکه م و ئەمجاره ئیتر پی نالی م دەستی له دەمی بهینیته دەرەوه.
لیدەگەریم به هەر چهشنیک، که خۆی دەیزانیت خۆی هیور
بکاتهوه. بانگی دهکه م، دەستی له پشتی دەشاریتهوه و به
نیگه رانییهوه له من راده مینیت. پیدەکه نم تا وا بیرنه کاتهوه
دەمه ویت به هۆی نینۆک خوار دنهوه دەمه قالی له گه ل بکه م.
دهپرسم: (تۆ دهزانیت بابه کهی دیته وه؟)

-نا، چوو ده رمان بو دایه بکریت. میوه ش بکریت. هه رچه نده
پیمگوت منی نه برد.

-خۆزگه بابه لی ره بوایه، ئەگه ر بابه له مال بوایه شتیکی دهگوت و
هه موو شتیکی کوتایی پیده هات. به دایه ی دهگوت به سیکه و به منی
دهگوت: (هیچ نه بووه، که خۆت نیگه ران ده که ی، ئەوه کاری هه موو
رۆژیکیه تی، چاو لیکنییت باش ده بییت. برۆ دەرەوه پیاسه یه ک بکه
تا دلت خۆش بییت، خۆزگه بابه زووتر بیته وه، دلم نایه ت ماهان
به ته نیا له لای دایه جیبه یلم).

شاشه ی موبایله که م تروکه تروکه ده کات^{۷۷}، ئەرسه لان دووباره
ته له فۆنی کردوووه و گویم لی نه بووه. له به ختی خراپی منه بیگومان
ئەوه کاته ته له فۆنی کردوووه، که ماهان خه ریکبوو له گه ل له یلا
قسه ی ده کرد. خۆزگه باوه ری ده کرد، که به ئەنقه ست نه بووه
وه لامم نه داوه ته وه و دیسان دەمه قالی پوونه دا. خۆزگه ده کرا
ته له فۆنی بو نه که م. ته له فۆنم نه ده کرد و ده مگوت: (ئاوایه،
نه مده ویست ته له فۆن بکه م، قسه یه ک هه یه؟) ماهان له سه ر سیسه م

---

^{۷۷} کاتیک ته له فۆن دیت هه ندیک له موبایله کان شاشه کانیا ن یا فلاشه کانیا ن پنده بن و
ده کوژینه وه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 راکشاوه و لاپه‌ره‌ی تین تینه‌که‌ی^{۷۸} هه‌لده‌داته‌وه. له‌سه‌ر کورسی
 داده‌نیشم و ژماره‌ی ئه‌رسه‌لان لیده‌دهم، شتیک له دلمدا خو‌ی به
 دهر و دیواردا ده‌کیشیت. خوابکا وه‌لام نه‌داته‌وه، خو‌زگه له‌وئ
 نه‌بیت، خو‌زگه ده‌کرا ههر ئیستا ته‌له‌فونه‌که دابخه‌م. هه‌لیده‌گریت،
 هیشتا سلاوم نه‌کردوو، ئه‌و ده‌لیت: (بوچی وه‌لام ناده‌یته‌وه
 شه‌بانه؟)

- بوچی وه‌لامی دایکمتان نه‌داوته‌وه؟ ماوه‌یه‌کی زوره
 بیرده‌که‌مه‌وه ده‌زانی من به‌م کارانه‌ته‌وه چه‌نده بچووک ده‌بمه‌وه و
 دیسان ئه‌مانه به ئه‌نقه‌ست دووباره ده‌که‌یته‌وه. تو به‌م کارانه
 ده‌ته‌ویت شتیک به من بلیت، که گوتنی به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخو
 به‌لاته‌وه سه‌خته؟ منت ناویت شه‌بانه؟ خراپم؟ ناشیرینم؟
 نارسه‌نم؟ چه‌په‌لی زولم؟ بوچی وه‌ک مروف قسه‌ناکه‌یت؟
 کیشه‌که له‌کویدایه تو له‌گه‌ل مندا واده‌که‌یت؟

به‌رگه‌ی ئه‌مه‌ی ترم نییه، ئیتر توانا و شنگم له‌به‌ر برا. بچووک
 ده‌بمه‌وه، ته‌نیا و بچووک له‌ده‌شتیکی گه‌وره‌ی پر له‌گورگ ون
 ده‌بم و هیچ که‌س نییه پزگارم بکات. گورگه‌کان هیرش دینن،
 ده‌ستم ده‌بینم، که لیده‌بیته‌وه و گورگیک به‌که‌لبه‌ی ده‌یگریت و
 راده‌کات. پیم گورگیکی دیکه ده‌یبات و ورگم گورگه‌که‌ی دواتر.
 پاشان هه‌موویان پیکه‌وه گه‌رووم به‌که‌لبه‌ ده‌گرن و ده‌یگوشن، تا
 خوین فیچقه بکاته سه‌ر چاوه‌کانیان، چه‌ناگه‌م ده‌له‌رزیت.
 فرمیسه‌که‌کانم دلۆپ دلۆپ ده‌رژیته خواره‌وه و یه‌خه‌ی پۆشاکه‌که‌م

^{۷۸} که‌سایه‌تییه‌کی خه‌یالی کارتونییه پاله‌وانی چیرۆکی تین تین و میلویه و کتیبیکی مندا‌لانه به
 زمانی فهره‌نسی ده‌رچوو و له‌ئه‌وروپا چه‌ند زنجیره‌یه‌ک له‌م کتیبه‌ بلاوکراوته‌وه و تا ئیستا
 بو زوربه‌ی زمانه‌کان و مرگێر دراوه، هه‌روه‌ها به‌فیلم کارتونی‌ش هه‌یه‌و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
تهر دهکات. سهیری ماهان دهکه م، که هیشتا خهریکه لاپه ره ی
کتیبه که ی هه لده داته وه و هوشی لای من نییه. هه لده ستمه وه و
به رامبه ر دیوار ده وه ستم تا فرمیسه که کانم نه بینیت. ئه رسه لان
ده لیت: (من خه ریکم دیمه ئه وی ته له فون ده که م وهره خواره وه با
قسه بکه یین، ههر شتیک که هه یه و نییه پیویسته ئه مرؤ روون
بیته وه، ئیتر ماندوو بووم.)

چه ناگه م به ناو له پم ده گرم تا نه له رزیت لاو به هه موو هیزمه وه
ده لیم: (ئه رسه لان مه گهر وا بریار نه بوو به یانی وه لام...)
- کیشه ی من، ئه مرؤ و به یانی و وه لام و ئه م ژه هری مارانه نییه،
که ده لیت، خه ریکم شتیکی دیکه ده لیم، بوچی ده گریته؟ له سه رخو
به، من تا نیو کاترمیری دیکه ده گه م.
- تکا ده که م، ئه مرؤ نا، ته نیا ئه مرؤ...

هاوار دهکات: گوو به م ژیانه، وا نابیت، ته نانه ت دهمت ناکه یته وه
به من بلیت چیت لیها تووه، که واته من چ چلکاویکی بیسوودم له ناو
ژیانی تو؟).

ته له فون داده خات. به خوم ده لیم وازی لیبینه شه بانه، ته نیا یه ک
کاترمیر وازی لیبینه، خو هیچ نابیت. یه کیک له حه به سه وزه کانی
له یلا قووت ده دم و فرمیسه که کانم ده سرمه وه، گوئی راده گرم
دهنگی گریانی دایه له هوله که وه نایه ت. ماهانیش تین تینه که ی
خستوته سه ر ده موچاوی و خه وتوو. هه لده ستمه وه و سه یری
ده که م. سینه ی هیواش هیواش به رز و نزم ده بیته وه. کتیبه که
هه لده گرم و به تانی به سه ردا ده دم. هه وا فینک بووه. خو زگه لیم

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
پرسیبایه نانی نیوه رۆت خوار دووه یا نا، نه کا به برسییه تی
ما بیته وه؟

بوچی شته کان هه موو پیکه وه تیکده دات؟ ناکریت خراپییه کان
یهک به یهک بین، تا کاتم هه بیته ورده پارچه کانی خۆم له کونج و
که ناری دهشته گه وره پر له گورگه که کۆبکه مه وه؟

له سه ر سیسه مه که داده نیشم، پیویسته بو ئه وه هه له یه ی، که
کردوومه ریگه چاره یه ک بدۆزمه وه، پیویسته ته له فۆن بکه م له دلای
ئه رسه لانی دهر بهینم، ناکریت وا به زویری بمینینه وه. سووچی ئه و
نییه، که من خۆشم ناویت، ئه رسه لان کورپکی چاکه، هه مووان ئه مه
ده لاین. ئه گهر باش نه بوایه رۆجا دهیزانی و نه یده هیشت پیکه وه
بین. له یلاش دهیزانی، ئه گهر خراپ بوایه، هه فته یه ک له مه و بهر که
له گه ل دایکی هاته مالمان بابه ش تیده گه یشت، به لام کاتیک رۆیشتن
بابه گوتی به بوچوونی من ئینسانی به ریزن، خۆت ده زانی، که واته
بوچی من نازانم؟ بوچی به بوونی خۆش حال نیم؟ بوچی نامه ویت
گوئیستی دهنگی بم؟ بوچی ههر ئه و رۆژه ی، که چووینه
جه مشیدییه و ئایسکریمان خوارد و گوتی ده یه وئی له گه ل دایکی
بیته مالمان تا قسه له گه ل بابه بکه ن، خۆم له گیلیدا؟ گوتی له م
رۆژانه واده که ی بو دابنیم. گوتم باشه به بابه ده لیم، به لام
نه مگوت. به له یلا و رۆجاشم نه گوت، پاشانیش هینده به خۆم گوت
ئه و شه وه هیچ شتیک رووینه داوه تا ورده ورده باوه رم کرد، که
هه مووم له خه ودا بینیه، ئه سله ن مه گهر خوازینی وه هایه؟ هینده
فشه و وشک؟ نه ئه رسه لان ئه و شه وه پالتوی قه دیفه ی سووری
پۆشیبوو، نه من جل و بهرگی شازاده م به ته نوره ی فشه وه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پۆشیبوو، وهکو پۆشاکى ژنهکانى ناو کتیبهکانى تۆلستۆى.
ههردو کمان به جل و بهرگى کارهوه له ناو ئۆتۆمبیل دانیشتبووین
ئهرسه لان له رینگه گه رانه وهدا کاتیک قسه ی ده کرد، له برى
ئه وه ی دهسته کانم بگریت و پیکه نیت و دلخوش بییت، ته نانه ت
سه یریشى نه ده کردم. له یلا بۆمى باسکردبوو، که چۆن میساق
داوه تی کردۆته چیشته خانه ی کلتورى و به گارسۆنه که ی گوتبوو
کاتیک خواردن ته واو بوو له برى کاغه زى حیساب، دهسته گولی
سوور و ئەلقه بهیننه سه ر میز، ریک وهکو کتیبه کان، به لام
ئه رسه لان کتیب ناخوینیته وه، به شیوه یه ک قسه ی کرد، بۆنموونه
وهک بلیى گوتیبیتی ئەندازیار موقه دده م چ کاریکى له سه ر
نه خشه کانت کردوه؟ یان بۆنموونه ماهانت برده کۆرسى
نیگارکیشى؟ به جۆریک وتى که دلی ده یویست، ته نیا خۆى. دیاره
کاتیک من هینده بیکه لک بم، هه میشه به شیوه یه ک ده بییت، که ئەو
ده یه وییت، پاشان به خۆم گوت خۆزگه به گالته ی بووییت، به لام
گرژومۆنییه که ی ئەوه ی هینایه وه بیرم، که به گالته ی نه بووه.
ئاره زووم کرد ئەو شه وه ی له بیر بچیته وه، به لام له بیرى نه چۆوه.
هه رچه نده ش، که خۆم له گه لیدا پیاسه م کرد و به یانییه که ی له ناو
کۆمپانیاش رینگه م لار کرده وه و به بیانوی نه خشه کان سه رم
خسته سه ر کۆمپیته ره که، هه مدیسان ئه رسه لان له و رۆژه
چاوه روانى وه لام بوو. عه سر، که چووینه دهره وه، به ئۆتۆمبیل
له به رده م دهرگای کۆمپانیا وه ستابوو و چاوه رپی ده کردم.
گوتی: (چی بوو؟)

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
وام بهباش دادهنا، که بیمیشکیکی گه مژه بم، به لام هیچ کاتیک
وه لامی پرسیاره کهی نه ده مه وه. سه رم له جامی ئوتومبیله که برده
ناوه وه و گوتم (چی؟)

-ئیسنا دهلی چی؟ گالتت به من کردووه؟ ئاشکرایه، که تو به
شوینیکی دیکه وه سه رقالی، ئه گهرنا ئه م یارییه ت به من نه ده کرد.
پی لینا و رۆیشت، ئه و شه وه منی نه گه یانده ماله وه. زویر بوو و
به یانییه کهی نه هاته کومپانیا. روجا گوتی: (خوی بیتام کردووه،
ناتوانیت ناچارت بکات تا ببیته ژنی، وه لای بنی).

نه متوانی گوئی پینه ده م، که زیز بوو ژیانمی تیکدا. رۆژانه
نه مده توانی کار بکه م و شه وان خه وم لینه ده که وت، ده چوومه هه ر
شوینیک گویم له دهنگی موبایل ده بوو. دلّم ته واو تیکچوو، خیرا
خیرا لیده دا. وه کو ئه و کاته م لیها تبوو، که ماهانم به توندی
له باوهش ده کرد و ده میم ده گرت تا دهنگی گریانی نه یه ت. خواردم
پیده دا و به یانیا ن زوو به هیواشی سه رم ده شوشت و پانتوله کانیم
ده شوشت تا دایه وا بیر نه کاته وه، که بیباته خانهی چاودیری. ئه و
خانه چاودیریانه ی، که تیایاندا مندالان ناشون و له هوله کانیا ن
هه میشه بونی میز دیت. بابه جگه ره ی ده کیشا و به دایه ی ده گوت
بینیوته، که له خانهی چاودیری حه بی خه و به مندالان ده دن تا
ته واوی رۆژ بخه ون و شه وان، که ده گرین که سیک به هانا یانه وه
نایه ت. ده یگوت مندالان له ناو خانهی چاودیری زوو ده مرن، زور
ده گرین. ده یگوت هه ر پیاویک، که ده چیته خانهی چاودیری
منداله کان پییده لین بابه و ده سته کانیا ن ده که نه وه تا له باوهشیا ن
بکات، پاشان ده گریا. ئه مانه ی له ناو ژوورکه ی خویان به هیواشی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 به دایه دهگوت، بهلام من دهمبیست. ئەو کات له ناو ژوورهکهی
 خۆمان توند ماهانم له باوهش دهکرد و دهمیم دهگرت، تا دهنگی
 گریانی نهیهت و کهسیک وا بیر نهکاتهوه دهبییت بمریت تا
 ههموومان ئاسووده بین. من دهرسام ماهان بمری و دلم وهکو
 ئەو کاته که ئەرسهلان زویر ببوو تیکههلهدههات و خیرا خیرا
 لییده دا و له ناو خۆیدا دهکولا. بهخۆمم وت ئەم جار ههگەر ئاشت
 بووهوه، تهنیا یهک جار، ههرچی گوتی گوئی لیرادهگرم، بهلام
 ئاشت نهبووه. نههاته سهر کاریش. ترسام دهست له کار بکیشیتهوه
 و ئەوکات تا کۆتایی تهمن له ئازاری ویزدانی بیکاریی ئەودا
 بمرم.

لهیلا گوتی: (پیاوان لهخۆبایبوونیان ههیه، وابیری کردۆتهوه، که
 چهند جار دهتوانییت بیته قسهته لهگهله بکات؟ دانیشه بیری لیبکهوه،
 یان پهسهندی بکه، یان رییک و راست بلێ ناتهوییت).
 ههرچهنده بیرمکردهوه تینهگهیشتم مهبهستی ئەوهیه، که پهسهندی
 بکه، یان رییک و راست بلیم نامهوییت. رۆجاش ئەو قسه
 ههمیشهییی کرد: (کورپکی خراپ نییه، تهنیا کهمیک بیشرمه،
 پیویسته چاکی بکهینهوه).

دواتر گوتی: وابیردهکهیتهوه، که بههۆی تۆوه بی ئیش دهبییت؟
 گه مژهی! خهریکه له شوینیکی دیکه بۆ خۆی کهیف و سهفا دهکات.
 کوران ههموویان وهک یهکن، پاشان تیدهگهی، که لهخۆرا خۆت
 ئازار داوه).

من دهرسام بههۆی منهوه واز له کارهکهی بینیت. دهرسام
 بروات و ئیتر نهیهت، دهرسام کاتییک ئەرسهلان رۆیشت، ئیتر هیچ

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی

که سیک نه بیټ، که خوښی بویم، ئەوکات له ته نیاییدا پیر بم و له تاریکی بترسم و به هوی ژانی قاچه کانمه وه بگرییم و که سیک نه بیټ من بباته دکتور. کاتی نه بوو، ئەسله ن پووستم پی نیه. به نه فره تم ده کرد، که هاتبوو و کاریکی وای کردبوو ئیتر نه مده توانی به بی ئەو بژیم. جاریک ئەوم به نه فره ت ده کرد و سه د جاریش خوم. هم هه بوونی ئەرسه لان به لامه وه دژوار بوو، هه میش نه بوونی. سه ره نجام ژماره یه کم لیدا، ده جار ویستم دایبخه م، به لام نه مکرد، که موبایله که زهنگی ده رویشت ده موست ئەوه ی له هه ناومه بیهی نمه وه، به لام که موبایله که ی هه لگرت و به میهره بانیه وه گوتی سلوو، هه موو شت یه کراست هیور بووه، وهک بلئی کاتژمیره دژواره کانی پیشووتر هیچ کاتیک نه بوون، وهک بلئی له کابووسی مردنی ماهان بیدار بوومه ته وه، وهک بلئی له ناو دلم بوومه له رزه روویدابوو و ئیستا، که کوتایی هاتوو. بیجگه له چهند پارچه گه چیک، که له دیواره کانی به ربوته وه و چوارچیوه یه ک، که که وتوته سه ر زهوی، هیچ ئاسه واریکی له دوا ی خویدا به جی نه هیشتوو. جهسته ی نیوه مردووی کچیک، که هاوشیوه ی من بوو دار و په ردوه کانی خسته لاوه و خوی هینایه دهره وه، هیلاک و تۆزاوی بوو، به لام هیشتا هه ناسه ی دها. به ئەرسه لانی گوت هه ر ئیستا ده مه ویت برۆم قسه له گه ل بابه بکه م، به لا درۆی کرد، ته نیا ده یووست له گه ل ئەرسه لان ئاشت بیته وه.

ده چمه ناو هۆله که و سه ریک به ژووری دایه دا ده کیشم، سه ری به په رۆ پیچاوه ته وه و له سه ر سیسه مه که ی خه وتوو، کاغه زی حه به کانی له سه ر کۆمه دینه که ی داناوه و هینده زۆری خواردوو

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بهم زوانه بیدار نابیته وه. مال بیتاقه تم دهکات، پیویسته بچمه لای
 لهیلا. بابه زوو ناگه ریته وه، دهگه ریمه وه ناو ژووره که و وهها
 بیدهنگ و هیواش جله کانم له بهر دهکه م، که ماهان بیدار نه بیته وه.
 موبایله کهم دهخمه ناو جانتا که، به هیواشی دهرگا که داده خه م و له
 پلیکانه کان دهچمه خواره وه. کهش و هه وای فینک و هه وراوی
 دهره وه هه موو شته خراپ و ناخوشه کانی مال دهریته وه، وهک
 بلئی (دۆنتیس) م و کاتیک دوا ی چوارده سال له زیندان ئازاد بووه
 و به نه خشه یه کی گهنجینه به دهستییه وه به ره و دورگی کۆنت
 مۆنت کریستو^{۷۹} ریی گرتوته بهر. حه زده کهم پیاسه بکه م و بو
 خوم چیرۆکی چاک بخولقینم. لچکی دووه می جانتا که شم له شان
 دهکه م. ئیستا کچه بچووی خوم، که خه ریکم له قوتابخانه
 دهگه ریمه وه بو ماله وه. کاتیک دهکه م دایه رووخوشه و وهکو
 دایه کانی ناو فیلم کارتونه کان پیده که نیته و له ئامیزم دهگریته و
 ماچی دهکه م، پاشان دهرسیته حه زم له چ خوار دنیکه و ئەوم بو
 دروست دهکات، پاشانیش داده نیشین و پیکه وه قسه دهکه یین و
 یاری دهکه یین تا بابه بیته وه. خوزگه دهمزانی بابهی کچه که م چ
 شیوه یه کی هه یه. نا شیوه که ی وهک ئەم به ریزه قه له وه یه که
 خه ریکه دهرگای ماله که ی به کلیل دهکاته وه، نا شیوه که ی ئەو
 پیاوه بالابه رزه یه که نانی کریوه و له کۆلان تیده په ریته.
 هاوشیوه ی هیچ یه کی که له مانه نییه، به لام هاوشیوه ی ئەرسه لانیش

^{۷۹} : رۆمانیکی بهناوبانگی رۆماننوسی فرهنسی ئەلیکزاندەر دۆمایه، به دوو بهرگ له سالانی
 ۱۸۴۴ و ۱۸۴۶ دا بلاوکراو منه وه. له سالی ۲۰۰۲ دا کراوه به فیلمی سینه مایی. پآله وانه که ی
 بدۆنتیس دوا ی چوارده سال زیندانی، به ره ئەو دورگه یه دهگه ریته وه به ئومیدی ئەوه ی گهنجینه
 بدۆزیته وه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
نییه. (با) دیت و لهچکه کهم دهبات، دایه له باوهشی گرتم و گوتی:
(ئهگەر براییه کهتت خوش نهوی، با لهگه‌ل خویدا دهیبات).

ترسام، ههمیشه ترساوم له‌مه‌ی که هر کهسیکم خوش نه‌ویت
و با بیت و لهگه‌ل خویدا بیبات، وهک بلیی خوشویستن ده‌بیته به‌رد
له قاچی مروّقه‌کان و قورسیان دهکات و لیناگه‌ریت له‌سه‌ر زه‌وی
بجولین، ئیستاش ده‌ترسم ئه‌رسه‌لانم خوش نه‌ویت و با لهگه‌ل
خویدا بیبات، ئه‌وکات به‌ته‌نیا بمینمه‌وه و له ته‌نیایدا بمرم. ره‌نگه
له ترسی باوه بو‌ویت که ههمیشه ماهانم هینده خوش ویستووه.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ههموکات ده‌گریا، ترش‌روو بوو، می‌شکی دایه‌ی
تیک‌ده‌دا و له هیچ شتیک تینه‌ده‌گه‌یشت، ته‌نانه‌ت ئه‌و رۆژانه‌ی
به‌راییش که سوور بوو و پرچی ره‌شی هه‌بوو و ده‌گریا هه‌ر
خوشم ده‌ویست. تازه له‌گه‌ل دایه له نه‌خوشخانه گه‌ر‌ابوو‌یه‌وه و
ههمووکات له‌باوه‌شی دایه بوو، یا شیری ده‌خوارد یا ده‌خه‌وت،
هیشتا نه‌مده‌زانی چاوه‌کانی چ ره‌نگیکه. به دایه‌م گوت: (بمدی
له‌باوه‌شی بکه‌م).

-وس! براهه‌ت تازه خه‌وتووه، تو برو سۆزی له‌باوه‌ش بکه.
سۆزیم خوش نه‌ده‌ویست، ره‌ق بوو و ده‌ستیکی هه‌لقه‌ندرابوو و
ونبوو. ده‌مویست ماهان له‌باوه‌ش بکه‌م که نه‌رم بوو و سوور
بوو و ده‌جوولا. به‌بابه‌م گوت: (ده‌مه‌ویت له‌باوه‌شی بکه‌م).
دایه‌گوتی: (ئازاری نه‌ده‌یت شه‌بانه، ئه‌گه‌ر خوشت نه‌ویت، با
دیت و ده‌یبات).

بابه‌گوتی: (خوشی ده‌ویت، دیاره که خوشی ده‌ویت).

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پاشان پیگوتم دابنیشم، چوارمه شقی وهکو خوی له به رامبهری
دانیشتم و له خوشیان ئەژنۆکانم دهله راندهوه. بابە ماهانی هه لگرت
و له ناو باوهشی دانام. قورس و نهرم بوو ته نوره کهم لاکه وتبوو و
سهری له سهەر ئەژنۆم بوو، که پرچه کانی بهر پیم ده کهوت ته زووم
پیداهاات. ماهان هاواریکی لیههستا و سهری جولاندهوه. پرچه
رهش و نهرم و ته ره کهی له سهەر پیم هه لخلیسکا. تاسام، ئەژنۆکانم
کشاندهوه، سهری له سهەر ئەژنۆم کهوت و وهکو توپ له سهەر
زهوی دهنگی هات، ماهان قیژاندی.

تاکسی له بهردهمم هۆرین لیده دا، گێژ ده بزم و شتیک نالیم ،
را ده گریت. که سوار ده بزم و ئەوکات ده توانم بلیم: (گۆره پان؟)
له سهەر کوشینه که پیاویک دانیشتوو که وه نهوز ده دات، له دواوه
که سی لینییه، به خه یالی ئاسووده وه خۆم ده لکینم به ده رگای پشت
شوفیر و جانتاکه م له ناو باوهشم داده نیم. شوفیره که بو هه ر
ریبواریک که له ته نیشته شه قام وه ستاوه هۆرین لیده دات و پاشان
به توندی ئیستۆپ ده کات، جوینیش به گشت که سیک ده دات که
سوار نابیت، وهک بلی ئەر سه لانه، کاتیک پیربووه و بوته شوفیری
تاکسی و وهکو ئیستا له گه ل هه موو خه لکی ناو شه قام کیشه و
ده ماقالی هه یه. شه ر پرویداوه، کاره که مان له ده ستداوه. من
به یانیان بو خزمه تکاری ده چمه مالی له یلا که هیشتا پارهی هه یه،
ئهر سه لانیش سواری پرایده سه وزه پیسه کهی ده بیت که دارزاوه و
ده چیته ئیشی تاکسی. خۆم زیاتر به ده رگا که وه ده نوسینم و
جانتاکه م توندتر له باوهش ده گرم. شوفیره که هۆرین لیده دات و
ئیستۆپ ده کات. ده رگا که ده کریته وه و ژنیک جانتا ده ستییه کهی و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
جانتا سهفه رییه پره که ی له سهر کوشینه که داده نیت و خو ی سوار
ده بیت. شو فی ره که بۆ له یه ک ده کات و هیشتا ژنه که ده رگای
دانه خستوو، به ری ده که ویت. جانتای ژنه که بۆ لای خو م راده کی شم
تا جیگه بۆ دانیشتنی بیته وه. سوپاسم ده کات. سهیری رو خساری
ده که م که سیس و په ری شان و وه ک بلی گریا وه. وه کو دایه یه.
کاتیک زهر فی وه لامی سی تی سکانی ماهانی له ده ستدا بو و به
جانتای گه وره ی جل و به رگ و په رۆ کونه کانی ماهانه وه له ناو
ئۆتۆمبیلی باب ه دانیشت. له سهر کوشینی دوا وه به و زهر فه ی که
به ده ستییه وه بو و سه یرم ده کرد و وام بیر ده کرده وه له ناویدا
کاغه زیکی گه وره هه یه، که له سهری نووسرا وه (شه بانه)، هیشتاش
وا بیر ده که مه وه که له ناو هه موو زهر فه گه وره کان کاغه زیک هه یه
که له سهری نووسرا وه هه موو شته خراپه کانی دونیا خه تای
شه بانه یه. دکتۆر پرسیبوو ی: (له م دوو ساله دا له به رزایی
به رنه بو ته وه؟ لیدانیک بهر سهری نه که وتوو ه؟)

دایه ماهانی له سهر قه ره ویله ی دکتۆر هه لگرت و سه یری منی
کرد. سه رم شو ر کرده وه. له سهر کورسی له ته نیشته باب ه
دانیشتبوو م. ئیتر پیلا وه په مه ییه کانم له ناو هه وادا نه ده خولانده وه.
ته نوره که م له سهر قاچم ری ک ده خسته وه و دلم ده یویست له
نۆرینگه که بچمه ده ره وه. دایه گوتی: (که ته مه نی سی رۆژ بو و
له سهر پی خوشکه که ی...)

بابه تیخو رییه وه: (خو به رزییه که ی ده سانتی مه تریش نه بو و،
کاتیک سهری له سهر ئه ژنۆی خوشکه که ی که له سهر زهوی
دانیشتبوو به هیواشی که وته سهر زهوی.)

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دکتور گوتی: (نا، مه به ستم بهرکه وتنی تونده، بۆنموونه بهر بوونه وه
له شوینیک، ئیوه خۆتان له قونای دوو گیانیدا نه خوشییه کی
تایبه تان نه بووه؟)
-نا.

-له ساوایه تیدا تای بهرزی نه گرتوو؟ گهشکه ی نه بووه؟
-تای گرتوو، هه مان ئه و رۆژه ی که له گیشایان^{۸۰} دا.
-ده کریت به هۆی ئه مه وه بوویت. له خیزانه که تاندا که سییک
دواکه وتووی گه شه ی عه قلی نییه؟

(دواکه وتووی گه شه) ئه م وشه یه له هه وادا بووه سه هۆل و
وشک بوویه وه و تائه به د مایه وه. دکتور گوتی پیویسته ئه شیعیه ی
سه ری ماهان بگرین. جهنگ بوو و گه رما بوو و هیچ
نه خوشخانه یه که ئه شیعیه ی ماهانی نه ده گرت. ماهان واق و پرماو، به
چاوانی بی نیگا، له سه ر کوشینی پیشه وه له ناو باوه شی دایه دا
شۆر ده بویه وه. من له ناو کوشینی دواوه رۆده چووم و سه یری
دایه م ده کرد و وه کو ئه وه ی که دایه پییگوتبووم ده نگم لیوه
ده رنه ده هات. بابه له ناو جانتای کۆبۆنه کانی کۆبۆنی ده رده هینا و
به نزینی تیده کرد و له م نه خوشخانه وه بو ئه و نه خوشخانه
ده رپۆشین. بابه به ره و پیشه وه راید کرد و له خاتوونه کانی ناو
ژورۆچکه شوشه ییه کان ده پارایه وه. دایه ماهانی له باوه ش ده کرد و
له رپره وی نه خوشخانه کاندا به ناو مروکگه لیک که هاواریان ده کرد
ده رپۆشیت. پیلاوه کانی ماهان داوینی مانتو ره شه که ی دایه ی

---

^{۸۰} ناوی گهرمکیکه له تاران، ههروه ها ناوی پردیکیشه له تاران، ههروه ها ناوی دنییه کیشه له
به ندهر عباس و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
تۆزاوی دهکرد و هیچ کهسیک هۆشی لای من نهبوو، که توند
سۆزیم لهئامیز گرتبوو و خیرا خیرا بهدوایاندا رامدهکرد.
سههرههجام رۆژیک که خۆر ئاوا بوو ئهشیعهمان گرت لهناو
نهخۆشخانهیهکی خۆلهمیچی پر له کهسی مردووی ریشن، که
پهستارهکهی ترش و تورپه بوو.

شهو که لهسههر سیسهمهکهم خهوتبووم، دهنگی دایهه له
ژوورهکهیانهوه بیست که به بابهی دهگوت: (ئهگه ر خهتای شهبانه
بیته، لهناو ئهشیعهکه دهردهچیته؟) و من چوومه ناو هۆلهکه و تا
بهیانی سهیری زهرفی وهلامدانهوهکهم کرد که لهسههر میزهکه بوو.
وا بیرمکردهوه بیبهه بیخهه ناو کهلاوهکهی پشت مالمان. بیرم
کردهوه و بیرم کردهوه هههچی نانی ئیواره بوو که خواردبووم
هینامهوه و تام گرت. بهیانییهکهی که چووینه نهخۆشخانه بابه منی
لهباوهش کردبوو و دایه ماهان.

که له تهکسی دادهبهزم ئاسمانی نارنجی ئیوارههی پاییز لهناو
کۆلانی لهیلا دهبینم که ههوره بنهوشهیهیهکان دایان پۆشیوه و دلّم
دهکریتتهوه. لهیلا بهشیوهیهکی وا خۆش لهناو ئایفۆن دهلی: (بهلی)
وهک بللی هیشتا سالی دووهمی زانکۆمانه و میساق لهدوای وانه
لهتهنیشته قادرمهکانی بهردهم کتیبخانه بانگی کردوه، هیشتا
لهسههر قادرمههی یهکهه بووین که گوتی: (زۆر باش مؤسیقا
دهژهنیت).

مؤسیقا ژهنینهکهی لهناو هۆله گهورهکه^١ (ئامفی تیاترهکه)
بیستبوو. سهنتههی فیلم (راشۆمۆن)^٢ ی لیدابوو و رۆجا، من و

Amphitheatre. ^١

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
لهیلای لهگه‌ل خوی بردبوو. زووتر چووبووینه ناو هۆلهکه تا
رۆجا پرۆجیکتورهکه پیشکنیت. لهیلا چاوی به پیاووی رۆیالی
سووچی هۆلهکه و بهرامبهری دانیشتبوو. که میساق هاتبوو بۆ
تییستکردنی دهنگ لهناو رپرهبهکه وهستا بوو لهنیوان کورسییهکان
و تا موسیقا ژهنینی لهیلا تهواو نهبوو لینهگه‌را کهس دهنگ پهخش
بکات.

میساق به زهردهخه‌نه‌یه‌که‌وه له خواره‌وه‌ی قادرمه‌کانی به‌ردهم
کتیبخانه سهیری من و لهیلای کرد، که وهکو گاردی تایبه‌تی^{۸۳}
له‌هه‌ردوو لای لهیلا وهستا‌بووین و گوتی: (رۆجا نه‌یگوتبوو
هاورپی موسیقاری هه‌یه. ماوه‌یه‌کی زۆربوو نه‌مبیس‌تبوو که
که‌سیک هینده به چاکی ئاناماگدالنا‌ی باخ^{۸۴} بژهنیت)
نه‌مزان‌ی لهیلا شه‌رمی کرد، یان له خوشیان بوو، که
رپوومه‌ته‌کانی هینده سوور بۆوه. میساق به‌رامبهر ئه‌و، ته‌نیا
به‌رامبهر خوی گوتی: (ئیمه چوارشه‌مووان له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی
سه‌ندیکا کۆده‌بینه‌وه. به‌رنامه‌ی چیرۆک خویندنه‌وه‌مان هه‌یه، ئه‌گه‌ر
ئیوه‌ش هه‌ز ده‌که‌ن له‌گه‌ل رۆجا و هاورپیکه‌تان بین، خوش‌حالمان
ده‌که‌ن).

که میساق رۆیشت به‌دوای لهیلا بۆ ناو یه‌که‌مین پۆلی چۆل
رپامانکرد و سه‌یرمان کرد، که هه‌موو خوینی جه‌سته‌ی خرۆش‌ابوو
ناو رپووخساری و وهکو گیله‌کان به‌ ده‌وری کورسییه‌کان ده‌هات و
ده‌چوو.

---

^{۸۲} . فیلمیکی یابانییه و ئاکیرا کۆرۆسوا له ۱۹۵۰دا ده‌ریه‌یناوه‌و.

^{۸۳} . حیمایه‌ی شه‌خسی، سیکوپریتی. و

^{۸۴} . ژنه موسیقاریکی به‌ناوبانگه و هاوسهری دووه‌می یوهان سباستیان باخه‌و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
رؤجا بهرز بهرز پی پی پیدهکهنی و به منی نیشاندهدا و دهیگوت:
(گیژه ببینه، گیژی گیژ، فیربه هیچ کاتیک خوت تووشی ئەم به لایانه
مه که.)

کهسیک له نهومی یه کهم به دهنگی بهرز پیدهکه نیت. دهچمه
سه ره وه. یهک دونیا گولی فیکوسی گوره که بو له یلام کریوه و
له سه ر شاپله کهم داناوه خستویه تیه سه ر زه وی. ده رگا که
ده کاته وه. ده لیم: (تو همدیسان ئاوت بهم داماوانه نه داوه؟)
ئه ی هاوار، ببووره پیویسته بیرم بخه یته وه شه بانه. وه ره
ژووره وه، سه د جار گوتم من نازانم ئاگام له مانه بیت. هه لیگره و
ببیه.

بیرت ده خه مه وه، لیگه ری لیره بمینیتته وه، کاتیک ده ته ویت ببیتته
مال، ده روونت باش ده کات.

ده روونی باشه، له و کراسه سووره ی پووشیویه تی و له قژه
کاله که ی، که به سه ر شانیدا داداوه دیاره. له ماله که که
ده دره وشیتته وه، له وه ی که هه موو شتیک ئاساییه، له و گوله
سووره ی، که له سه ر میزی داناوه. له و په نجه رانه ی که ئاوه لای
کردوو و هه موو گلۆپه کان داگیرساون. ماوه یه کی زوره ماله که ی
ئه و هه مووه گلۆپه دانه گیرساوه ی پیکه وه تیدا نبیه، ته نیا شوینیکی
ناریک، سه ر میزه که یه، که پره له زهرفی شته کراوه کان. له یلا به
کراسه سووره که ی له ناو مال ده سووریتته وه و خیرا خیرا ئه و
شتانه ی کریویه تی له سه ر که وه نته ره که دایده نیت، هه موو شتیک به
سه لیکه و به ریکی داده نیت. چه نده وه کو پیشووتری لیها توتته وه،

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 وهکو ئەو کاتهی که باش بوو. دهپرسم : (خۆت گلوپه کانت گۆری؟
 چهندهت شت کریوه بۆ چهند دانه مروۆئیک!)
 دهسورپهتهوه و با له قژ و کراسهکهی ده دات.
 -ئاخر دواي ئەم ماوه زۆره وا میوانم ههیه.
 چاوهکانی دهرهوشیتهوه. دهلیت: (تۆ واز لهم جانتایه ناهینی؟
 چهند جار ه بلیم ئەم جانتایه بۆ ته مهنی تۆ گونجاو نییه، وهکو
 خاتوونهکان یهک جانتای ژیکه له بکره، ئاوی شووتیم گرتووه بۆت
 تیکه م؟)

-وه ره با دهست به کارهکانمان بکهین. من پیویسته زوو
 بگه پریمه وه. بارودۆخی مالی باش نییه.

گوتم بۆچی باش نییه؟ گوتمی چ سوودیکی ههیه کاتی بارودۆخی
 مالی ئیمه هه میسه باش نییه. له یلا گلاسیک ئاوی شووتی له سه ر
 میز داده نیی و یه کییک له زهر فه کان ده کاته وه. مانتۆ و له چکه که م
 له سه ر ده سکی قه نه فه سووره کهی ده دانیم. ماله که هینده ریک و
 پیکه، که مانتۆی من له سه ر قه نه فه که شری کردووه. چاوم به
 سووچی دیواره که ده که ویی، دهر گای پیانو که کراوه ته وه. له
 خووشیان هه ناسه م له سینه مدا گیر ده بیی. له زستانی رابردووه وه
 دهنگی پیانو ژهنینی له یلام نه بیستووه. ده لیم: (خه ریکی دووباره
 پیانو لیده ده یته وه؟)

هه مدیسان شتیک له ناو چاوهکانی دهرهوشیته وه. کۆمه له
 بالنده یه کی بچووکن که بۆ سه ر و خوار هه لده فرن. ده لیت: (زۆر
 به لامه وه قورس بوو شه بانه، به لام هه رچۆنییک بوو کردمه وه تا

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
بزانم دهتوانم دووباره لیبدهم یا نا، وا تیبگه م ریکخستنه وهی
دهویت.)

سینکه که^{۸۵} پر له ئاو دهکات و قاپه قارچکه که ده رژیته ناویه وه.
- به ئه رسه لانت وت سبه ی شه و بیت؟

ده چمه ته نیشتی، قارچکه کان یه ک به یه ک له ئاو دهرده هینیت و
له ژیر لیویه وه ئاوازیکی ناسراو ده لیت. هه رچه ندی بیرده که مه وه
بیرم نایه ت چیه. ده لیم: (بیده به من، به ئیسفه نج بیشوم)

- به ئه رسه لانت نه گوتوو، نا؟ بوچی پیتنه گوتوو؟

- نازانم له یلا، خه ریکم بیرده که مه وه رهنگه بمه ویت پیی بلیم نا.
- شه بانه، بلی با بی. ئه گهر بشته ویت بلیت نا، هیشتا هاتنه
میوانیه که ی هیچ کیشه یه کی نییه. که مترین سوودی ئه مه یه که
رهوشتی له ناو مه جلیس ده بینین، ئه سلان بوچی هیچ کاتیک به هیچ
که سیکی نیشان نادهیت؟

ئیسفه نج به سه ر سپیاتییه کانی قارچکه کانداهه ییم و
هاتنه خواره وهی ئاوی سارد به سه ر دهسته کانم هیورم ده کاته وه.
ده لیت: (مریشکه کان له ناو فریزهر دابنیم؟)

- نا، تو وهره ئه مانه بشو. من مریشکه کان ورد ده که م. ده زانی
حه زناکه م ئه رسه لان به که سیک نیشان بدهم، ته واو ده ترسم له ناو
مه جلیس کاریکی خراپ بکات، ئابرووم بچیت.

- خو هه لسوکه وتی ئه رسه لان له ناو مه جلیسدا زور باشه. ئه و
شه وهی که چووینه فه ره حزاد دیار بوو چهنده گهرم و گور و

^{۸۵}. شیرهی مه غسه لی قاپ شور دن و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
رووخوشه و ژیان له گهل ئەودا چەند خووش دەگوزەریت. بیرت
نییه چەندە پیکەنین، که زور سەری خستە سەر سەری روجا؟
ئیسفەنجەکه دەدەمە دەستی و دەستەکانم وشک دەکەمەوه.
هەمدیسان هەمان ئاوازی ئاشنا دەلیت، غەمبار نییه، بەلام نازانم
بوچی بە بیستنی دلم توند دەبیت. دەلیم: (ماندوو بوومه له یلا ،
خۆزگه هیچ کاتیک نه هاتبوایه).

روخسارم گەرم دەبیت، شتیکی لەناو دلم دەکولیت وچاوهکانم
تەر دەکات. هەموو کات خەریکم قسە ی ناخوش دەکەم و
بارودوخی لە یلا خراپ دەکەم. فرمیسکەکان لەناو چاوم نامینیتەوه،
سەرنجم لە لە یلا دەدزمەوه، پیازیکی لەناو سینکەکه هەلدەگرم و
پەلکەکه ی پاک دەکەمەوه، وردی دەکەم و بە خەییالی ئاسوودەوه
فرمیسک هەلدەرپژم. پیویستە ئەرک و فرمانی هەموو شتیکی روون
بکەمەوه. هەر ئەمرۆ دەبیت تەواوی بکەم، ئیتر بەسە. دەسەسەر
هەلدەگرم و دەلیم: (له هیچ شتیکی دلیا نیم، لەسەر تاشەوه دلیا
نەبووم، تەنانەت هەفتەیهک لەمەوبەر که له گهل دایکی هاتە مالممان
و هەموو خووشحال بوون بیجگه له من، گومانم هەبوو. دایەش
ئەورۆژە خووشحال بوو، باوەر دەکەیت؟ تەنانەت دایەش، بیگومان
شتیکی هەیه که لیناگەریت من دلخوش بم، شتیکی خراپ، شتیکی
هەله، که نازانم چیه. تو ئەو کاتانە دلخوش بووی ، لەبیرمه)
-من؟ بەلی زور دلخوش بووم.

شیرە ی ئاوهکه دەگریتهوه، نەفرەت لە من ، بوچی میساقم بیر
هینایهوه؟ تازە خەریکه لەبیری دەچیت. خەریکه دووبارە باش
دەبیتهوه. ئیتر بەردەوام قسە لەبارە ی میساق ناکات و هیچ شتیکی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
میساق له ماله که دا نییه، نه سۆله کانی له بهردهم دهرگایه، نه کلاوه
فهره نسییه که ی به علاقه که هه لواسراوه. وینه کانیشی له هه موو
شوینیکی ماله که کو کردۆ ته وه. دهسه سر دهخه مه سه ر چاوم و
سهیری له یلا ده که م، که ئه ویش خه ریکه چاوی ده سر یتته وه. ده لیت:
(پیاژه که ی تیژه).

پیاژه کان دهخه مه ناو تاوه که و سینگه مریش که کان له سه ر
قیمه کیش که داده نیم. له یلا دیت و به رام به رم ده وه ستیت.
چاوه پروانه قسه بکه م، پیویسته قسه ی له گه ل بکه م. ده لیم: (ئه مه
کو تاییه که ی بوو، کو تا به ختم، وا بیرم ده کرده وه به شیوه یه کی
هه ست بزوین، به شیوه یه کی زۆر عاشقانه هاوسه رگیری ده که م و
پاشانیش ئیتر هه موو خراپیه کان ته واو ده بن، هه موو شت
چاک ده بیته وه و ژیانم له م بارودۆخه دیتته دهره وه، به لام به م
شیوه یه هیچ شتیک ریک ناکه ویت، له م زوانه ئه گه ر خراپتر نه بیت.
له لای ماهان نه م چۆن بزیت له گه ل دایه؟)

–ئه رسه لان خوره وشتی خراپی هه یه؟ ئازاری ده دات؟

–نا، به لام باشیش نییه. سه رسهخت و له خو باییه، هیچ ئاره زوو یکی
گه وره ی نییه. هیچ داهینانیکی بو ژیان بردنه سه ر نییه. ژیان سهد
سالی دیکه یش هه ر به م شیوه یه. گشت رۆژیک ی وه ک یه که و
ئه سله ن سه رنجی له سه ر ئه وه نییه، که پیویسته شتیک بگوریت.
حه زمه کرد دانیشین و پیکه وه کتیب بخوینینه وه و قسه له باره یه وه
بکه ین، سهیری فیلم بکه ین، ئه سله ن نیوه شه و بچینه (یوش) و مالی
(نیما) ببینین و بگه رینینه وه، به لام ئه رسه لان پیاوی ئه م کارانه نییه.
هه مووکات ده یه ویت گالته جار ی بکات و به رنامه گه لی خو شی و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
کات بهسه بردنی به کومه ل دابنیت. برواته فره حزاد، برواته
باکور له بهیانییه وه تا شه و نیرگه له بکیشیت و بخهویت. نازانم
کاتیک دهیهویت بیربکاته وه بیر له چی دهکاته وه. کهسیکی ئاساییه
تیدهگهیت؟ ئاسایی بوون شتیکی خراپه.

دهرگای بهفرگره که دهکاته وه و ئاو بو خوی تیدهکات. به هیمنی
دهلیت: (ئاسایی بوون خراپ نییه، باشه، ئەسلەن ئەمه باشه که
رۆژهکانی وهک یهکن، دهزانی بهیانی چونه و دووبهیانی و ده
سالی دیکه، کتیب ناخوینیته وه، بهلام لهبری ئەوه پییهکانی لهسه
زهوییه، لهلات ناروات)

گلاسه که لهسه که ونته ره که دادهنیت و ئاخ ههله کیشیت،
غه مگینم کردوه، پیویسته بجمه وه ماله وه. وانا، پیویسته کاریک
بکه م تا دووباره باش بیته وه، پاش برۆم. دهلیم: (قارچکه کان ورد
دهکتهیت؟)

-ئیتر گه وره بووین شه بانه. سهردهمی ئاواته گه وره کان و
خوشییه سهیروسه مه ره کانمان تیپه ریوه، به بوچوونی تو پیویسته
ژیان چۆن بیت؟ به ته واوه تی بریتییه له یهک کومه له شتی بچووی
ئاسایی، ئەگه ر وا بریار بیت دلخوش بین پیویسته به مانه خوشحال
بین.

-پیاژه کانیش تیدهکه م و سینگه وردکراوهکانی تیدهکه م.

-چی له باره ی رۆژنامه هیه؟

-رۆژنامه باشه، زۆر باشه.

-خه ریکم له بارودوخته وه ههستی پیدهکه م! هه ر ئەم قاپه

قارچکه ت کریوه؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
-که م دهکات؟

-ئیسنا دهچم دهیهنیم.

پوچا گوتی رهنگه عهسر بیټ، دهلیم لهسه رپگه ی خوئی
بییهنیت.

-گوتی دیت؟ خوژگه بیټ. ئاخری نه مزانی ئه مرؤ چی بوو؟

هوشم لای له یلایه که ژیر کتربیهک داده گیرسینیټ. زهردهچه وه
له ناو که وه نته ره که هه لده گرم و بهسه ر سینگه کانی داده که م.
ئاگره که که م ده که م و سه ری مه نجه له که داده نیټ. له یلا هارای
جهلی په مایی له ناو دفره که دهکات، بیگومان باشه که دهیه ویټ
جهلی دروست بکات. دهلیټ: (منیش نه مزانی له بهرچی نائاسووده
بوو، بهیانی گوتم وهره ئیره، گوتی نازانم ده توانم، یان نا، دلخوش
نه بوو، وابیرمکرده وه که لهسه ر کار شتیک بووه)
-ئه گهر شتیک ببوایه به منی ده گوت. هاته کومپانیا، به لام زوو
رؤیشت. گوتی چند کاریکی هه یه. نه یگوت چیه.

ژامبونه کان^{۸۶} لهسه ر قیمة کیشه که داده نیټ و تین و توانا ده ده مه
خوم تا شووشه ی خه یار شو ره که بکه مه وه، ناکریته وه. ده یبه مه لای
له یلا که خه ریکه ئاوی گهرم دهرژینیټه ناو دفری جه لییه که.

-ده توانی ئه مه بکه یته وه؟

هیز و تین ده داته بهر خوئی. ناتوانیټ. دهلیټ: (ئارام بگره تا
پوچا بیټ، ده لین بیکاته وه)

مؤبایله که ی هه لده گری و ژماره لیده دات. ئاوی سارد بهسه ر
جه لییه که داده که م و له ناو به فرگره که ی داده نیټ. دهلیټ:

^{۸۶}. جو ره گوشتیکه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
(هه‌لناگریت، تا تو ژامبونه‌کان ورد ده‌که‌یت، ده‌چم قارچک ده‌هینم،
شوشه‌که‌ش بده ره‌حمان بیکاته‌وه. مانتوی تو له‌به‌ر بکه‌م؟)
چاوه‌روانی وه‌لامدانه‌وه ناکات. ده‌یپوشیت، چه‌نده بوی گه‌وره‌یه.
له‌به‌رده‌رگا ده‌گه‌ریته‌وه و سه‌یرم ده‌کات، سه‌رنجه‌که‌ی هه‌زار سال
دریژه ده‌کیشیت. پاشان ده‌لیت: (ته‌نیا ئە‌مه‌ی که ته‌نیایی زور
قورسه شه‌بانه، قورستره له‌ژیانی بی‌خه‌ون، مروّف هه‌میشه
له‌ناو هه‌وره‌کان ناژییت. ورده ورده دیته‌ خواره‌وه و ئە‌و کات
ته‌نیایی له‌هه‌موو شتیک سه‌ختتر ده‌بییت. تیده‌گه‌ی؟)
ده‌رگا‌که داده‌خات و ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه. تیناگه‌م. ژیان به‌هه‌موو
ره‌نگیک سه‌خته، گشت رۆژیک له‌رۆژی پیشوو سه‌ختتره، خه‌ریکم
له‌ناو هه‌وره‌کان ده‌ژیم. ره‌شبینم. ئە‌م کتیبانه ره‌شبینیان کردووم.
ده‌زانم ئە‌م کتیبانه پر له‌پاله‌وانن. پاله‌وانه ژه‌هراوییه‌کان، ئە‌و
پاله‌وانانه‌ی، که به‌رده‌وام له‌ناو می‌شکمد پیکه‌وه‌م چنیون و گه‌وره
و بچووکم کردوونه‌ته‌وه و سه‌ر و خوارم کردوون و له‌کو‌تاییدا
پاله‌وانیکم بو‌خوم خولقاند، که له‌هیچ شوینیک ده‌ستناکه‌ویت. ئیتر
هیچ که‌سیک سواری ئە‌سپ نابیت تا من بچه‌ به‌رده‌م ره‌شمال
هه‌وساری ئە‌سپه‌که‌ی بگرم، چای گه‌رمی بو‌تیبکه‌م و گوئی له
قسه‌کانی بگرم. هیچ که‌سیک هیلاک و خویناوی له‌شه‌ر له‌گه‌ل
مروّفه خراپه‌کان ناگه‌ریته‌وه لای ژنه‌که‌ی. هیچ که‌س
خوشه‌ویسته‌که‌ی له‌هیچ قه‌لایه‌کی دوور له‌ده‌ستی هیچ
ئه‌ژدیهایه‌ک رزگار ناکات. هیچ که‌س رۆسته‌م و ئاره‌ش و پوریا
نییه، بوچی ئە‌م پاله‌وانانه ده‌ستم لی هه‌لناگرن؟ بوچی لیناگه‌رین له
هه‌وره‌کان بی‌مه‌ خواره‌وه و پیم له‌سه‌ر ژیانی راسته‌قینه‌ دابنیم؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 بوچی رهشبینم دهکن؟ دووباره شتیک له دلمدا خوئی به دهر و
 دیوار دهکشیت، نهکا دووباره زویر بووبیت؟ پیویسته خوم
 تهلهفونی بو بکه م. لهیلا راست دهکات، ته نیایی سهخته. بو لهیلاش
 دژواره. ههرچهنده کار باش بیت و ژیان باش بیت و رۆژنامه باش
 بیت، ههمدیشان ته نیایی سهخته. سهخته، که دۆشه گه کهی لهسه ر
 زهوی راختوه و لهسه ر سیسه مه که یان ناخه ویت، له ناو دهرگای
 ژووره کهی دیاره. نوینه که م لهسه ر زهوی هه لگرت و گوتم: (پشتت
 دیشیت که لهسه ر زهوی نوستوویت؟)

لهسه ر سیسه مه که دانیشیت و دایه پر مه ی گریان. رۆجا
 دهسه سرپکی دایه دهستی و گوتی: (وه ره و گوئی له قسه ی من
 بگره، ئەم سیسه مه نه فره تییه دوور فریبده)
 -ناتوانم.

-دهی.. بیخه کوگا که وه، با ئەوه نده له بهرچاوت نه بیت. تو
 مازوخیزمت^{۸۷} هه یه؟

ئهو ئاوازه ی لهیلا دهیگوت له ناو میشکما دهرنگیته وه. بیرم
 که وته وه چیبوو. پارچه یه ک بوو، که بو بهرنامه ی سه ندیکا مه شقی
 لهسه ر ده کرد. میساق ئهو ساله سه رۆکی سه ندیکا بوو.

لهیلا به یانی نمایشی هه بوو و ده ترسا. میساق گوتبووی بیین و
 تا به یانی لایان بمینینه وه. رۆجا گوتبووی رامین له وی نییه و
 دایکی ته نیایه و نایه ت. من لهسه ر لهسه ر قه نه فه سووره که
 دانیشتبوووم و به تانیم به خوم دادابوو و ههرچهنده گویم ده گرت

^{۸۷}. ئەو کهسه ی خوئی ئازاری خوئی ده دات و چیژ له ئازاردانی خوئی وهرده گریت. ماسوشیزم

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
نهمدهزانی کوی ئاوازه که خوشه و کوی ناخوشه، به لام میساق
تا بهیانی له تهنیشت کورسی پیانو که له سهر زهوی دانیشت و
ههزار جار به وردی گوی له وه گرت که له یلا چ دهژهنیت و ههزار
جار باسی مؤسیقا لیدانه که ی کرد و گوتی باشتره له کوی به
هیواشی بیژهنیت و له کوی به هیزتر. تا که ش و ههوا پرووناک
بوویه وه. دهنگی کلیل دیت، له یلایه. قارچک و مایونیزی کریوه، ئاو
به دهسته به ژامبونه کانم داده که م و شووشه ی خه یارشوره که ی
لی وهرده گرم. ده لیت: (هه رچه نده له پیشتر لیست بنووسیت و به
ته واوه تی سهیری بکه یته وه. دیسان مروّف شتیکی بیر ده چیت،
مایونیزم بیر چووبوو، روجاش ته له فونی کرد، گوتی ئیستا
راسته وخو دیته ئیره).

-ئه رسه لان ته له فونی بو من نه کرد.

-خوت ته له فون بکه، پاشانیش بلی سبه ی شه و بیت.

چه نده به دلنیاییه وه ده لیتی ته له فون بکه م و بلیم بیت، مانتوکه م
له سهر کورسییه که داده نیت و قارچکه کان ده خاته ناو سینکه که.
موبایلم له جانتا پشتییه که ی دهرده نیم و هه مدیسان هیلنجم دیت.
ئاوه که ده کاته وه و ده لیت: (ته له فون بکه شه بانه).

له سهر ده سکی قه نه فه که داده نیشم و ژماره که ی لیده ده م. که
زهنگیک دهروات ته له فونه که هه لده گریت.

-سهیره، دوو کاتریمیر ده بیت چاوه پروانم.

هیلنج ته واو ده بیت، ده ست به سهر تیژایی گه لای گولیکی سوری
تازه که له سهر میزه که یه.

-چاوه پروانم بوویت؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی

-ئاشکرایه، چی ههیه؟ بیمه دوات؟

-نا، هاتوومه ته لای له یلا.

تووړه ده بیټ.

-باشه بلای بوچی هه والیکت نییه؟

بیدهنگ ده بیټ، شه بانه یه کی دیکه، که من نیم. له سهر دلم
رودنه نیشتیت و لینا گه ریټ قسه بکه م. هه لده ستمه وه. له یلا دیټ
به رام بهرم ده وه ستیت. بیدهنگ ده لیټ: (پیتگوت؟) سهرم بهرز
ده که مه وه. ئه رسه لان ده لیټ: (باشه، خه ریکی کاره کهت به)
له یلا دهستی به ره و پرووم راده گریټ. گیژ و مهنگ ده بم و
موبایله که ده ده مه دهستی.

-سلاو ئه رسه لان، باشی؟ ... ده مو یست بلیم سبه ی شه و له گه ل
چهند که سیک له ماله که مان له ده وری یه ک کو ده بینه وه، توش
بیټ خوشحال ده بم... نا، تکا ده که م. کاریکت به شه بانه نییه؟...
باشه ده تبینمه وه.

دایده خات و ته له فونه که له سهر میزه که داده نیټ. ده لیټ: (بینیت؟

ته واو بوو).

-گوتی دیټ؟

-به لای، بوچی نایهت؟ هه زی له چیه بوی ئاماده بکه م؟

-ئه رسه لان؟ نازانم، خه ریکبووم بیرم له وه ده کرده وه باشه خوی
کتیب ناخوینیتته وه، به لام هیچ کات به من نالیټ توش کتیب
مه خوینه وه. ئه مه باشه ئیتر؟ ئیستا مه گه ر خوم چیم؟ منیش
مروقیکی ئاساییم وه کو هه موو خه لک. ئه سلن تو ده توانی له وه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 تیڭگهی که لیک تیڭگه یشتن پیویسته لهسه ر شته بچو که کان بیټ،
 یان گه وره کان؟ من هرچه نده بیرده که مه وه لی تیڭاگه م.
 سه یرم دهکات، تیڭه گات. ئاشکرایه که تیڭه گات. ده لیت: (هینده
 خوت ئازار مه ده شه بانه، هیچ که س ناتوانیت تو ناچار به کاریک
 بکات که هزت لینییه. لیگه ری سبه ی شه و بیټ، پاشان دووباره
 قسه ی له باره وه ده که ین، ئەسلەن ده ته ویت ته له فون بکه م بچیه لای
 راویژکاره که ی من؟)
 دهنگی زهنگ دیټ، له یلا هه لده ستیته وه.
 -رؤجایه.

نامه ویت بچمه لای دهرووناسه که ی له یلا. ده مه ویت هه موو
 شتیگ ئەمشه و ته واو بیټ. ماندوو بووم، له ترسنوکی، ده ست و
 پی سپیه تی، له مه ی که هه میشه هه موو شتیگ خه تای منه. له مه ی
 که ناتوانم وه کو گشت خه لکانی دیکه به ئاسووده یی پلان بو خوم
 دابنیم. خوزگه مادام دوپاری ده بووم. لویسی پازده یه م ده هات و
 هاوسه رگیری له گه ل ده کردم. پاشا بوو و ناچار بووم گویرایه لی
 بکه م. پاشا بوو و هیچ که س نه یده توانی قسه له قسه ی بکات،
 ته نانه ت خویشم.

رؤجا دهستی به چوارچیوه ی ده رگا که ده گریټ و ده وه ستیټ،
 نایناسمه وه. پو شاکه کانی تو زاوییه. له ژیر چاوه کانی دوو بازنه ی
 ره ش هه یه، که هیچ کاتیک لی نه بووه، رهنگی په ریوه و نه سورای
 له سه ر لیوه و نه ماسکارای لی داوه. نه کا له پشیله ترسابیټ. به یانی
 بارودوخی باشتر بوو. هه لده ستمه وه هه ر له ناو ده رگا که
 زه رفه که ی دهستی ده داته له یلا.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
- دایه ئەم باینجانە سوورکراوانە ی دامی. گوتی تەماتە و بەهاراتم
پیدا کردوو، تەنیا چوار هیلکە ی تیبکەن دەبیته میرزا قاسمی.
پوو لە من دەکات.

- ئیوه بە هەردووکتان ناتوان سەری یەک خەیار شۆر بکەنەوه؟
پێدەکەنیت، بەلام پیکەنینه کە ی نامینیتەوه و یەک چرکە دواتر لە
پوخساریدا ون دەبیته. لەیلا دەلیت: (بوچی هیشتهت بەم پشت
ئیشانەوه خواردن دروست بکات؟ تەلەفۆن دەکەم سوپاسی
دەکەم. باشی تۆ؟ چیت لیها تۆوه؟)
-هیچ.

کەواتە ئەمە چ سەروسکووتیکە؟ وەرە ژوورەوه.
-نا دەبیته برۆم، چۆنی شەبانە؟
واقم و پرماوه. دەچمە پیشەوه. سەیری ناو چاوهکانی دەکەم، کە
نیگا و بینینیان تیدا نییه. ئەگەر کەمیک بگریابوایه، ئەگەر تەنیا
بگریابوایه جەخت و فشار دەوری چاوهکانی بەم شیوهیه رەش و
تار نەدەکرد. پوچا نابیت خراپ بیت بو ئەوهی بتوانیت هەمیشە
ئاگای لە من و لەیلا بیت. دەلیت: (چ هەیه؟)

-هیچ، بوچی هیندە زوو دەرۆی؟
- کارم هەیه.

لەیلا دەلیت: (دە ی وەرە خولهکیک دانیشه، بیرم بو هەزار لا چوو)
-دیسان دلت بو کوئی چوو؟ هیچ نییه، تەنیا هیلاکم.
وابیردەکەمەوه، کە خەریکم نەخۆش دەکەوم. کەش و هەوا سارد
بووه. تۆ دەمینیتەوه شەبانە؟ وەرە لەسەر ریگای خۆم بتگەیهنم.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
پیویسته برۆمهوه مالّهوه. ماهان بهتهنیا، کاتیک من لهوئی نیم
دهترسیت. روو له لهیلا دهکه م.

-برۆم لهیلا؟ دایه بارودوخی باش نییه، دهترسم درهنگ بچمهوه
بیانوو بگریت، بو سبهی شهو کیشه و چهرمهسهری دروست
بکات.

-باشه، برۆ بهلکو روچا له ریگا به تو بلیت، که چی بهسهر
هاتوه.

روچا پیدهکه نیت و خنده لهسهر روخساری دهه می.

-شیتته نهخوشه هه میسه نیگه رانه کان!

دهلیم: (تو دهست له هیچ مه ده، ده خوله کی دی ئاگری ژیر
سینگه کان بکوژینه وه. بهیانی خامه یان بهسهر دا دهکه م تا تازه بیت،
ته نیا قارچه که کان و هه موو ئه و شتانه ی وردم کردوو له ناو
قاپیکی به سهر قاپ دابنی و بیخه ناو به فرگره که وه تا بهیانی ئه و
کارانه ی که ماون بیکه م. مؤمه کانیش خو م دایانده نیم)

-من بهیانی تا عه سر له روژنامه م. سه میرا شه و دهگات و بهیانی
دهرواته دیده نی هاوړیکه ی. کلپه که تان بده می ئیوه ده توانن زووتر
بین؟

دهلین دین. که کلپه که م ده داتی سهیری روخسارم دهکات و به
هیواشی ته نیا به خو م ده لیت: (نیگه ران مه به، زووتر له وه ی، که
بیری لیده که یته وه هه موو شت چاک ده بیت)

نائومیدترین زه رده خه نه ی دونیا دهکات. ئه ویش وه کو من
دهزانیته هیچ کاتیک وا بریار نییه هیچ شتیک چاک بیت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 له ناو ئۆتۆمبیله کهی رۆجا داده نیشم و کۆله پشتییه کهم له باوهش
 ده کهم، که ئیشی پیده کات دهنگی مۆسیقا کهی وه کو هه موو جارئ
 بهرز نابیته وه، له بارودۆخی ئەم رۆی دهرسم و له ناو خۆمدا
 گرمۆله ده بم. به ریده که ویت و بای فینکی یه کهم شه وی پاییز دیته
 ناو ئۆتۆمبیله که. که له ترافیکه سووره که تیده په ریت ده لیت:
 (دیسان له گه ل ئه رسه لان چیت کرد؟)

-هیچ باب، خوی دهمه قاله ی له گه ل من کرد، له یلا پیی گوتی؟
 -نا، خوی ته له فۆنی کرد. راست ده کات شه بانه، به ته وا وه تی له سه ر
 هه قه. ناتوانی به مجۆره به نامسوگه ری بیهیلیته وه.

بۆچی دیسان ته له فۆنی بۆ رۆجا کردووه؟ شهرم ده کهم و
 سهیری پیلاوه پیسه کانم ده کهم، که وه کو هه میشه بیرمچووه
 پاکیان بکه مه وه. ئه رسه لان ره چاوی هیچ شتیک ناکات. به م
 کارانه ی ئابرووی مروّف ده بات. ده لیم: (نامه ویت بی ئومید
 بیهیلمه وه باوهر بکه، به لام هه ر چه ندیش بیرده که مه وه پیموایه یه ک
 تۆزیش خۆشم ناویت. مروّفه کان عاشقی یه کن، ژیانیان وای لیدیت،
 میساق له بیره؟ هینده باش بوو، هینده میهره بان بوو، هینده
 له یلای خۆش ده ویست، زهینی لای هه موو شتیک بوو، له کۆتاییدا
 چی بوو؟ لییدا رۆیشت و له یلای گه یانده ئەو رۆژه، تازه
 خه ریکبوو ژیانیان خۆش ده بوو، به لام من شاره زا نیم، ئه رسه لان
 وه کو میساق نییه، به نیوه ی ئەو هه ست و سوۆزی نییه، ناتوانیت
 خۆشه ویستی بنوینیت، منیش بارودۆخم وه کو له یلا نییه، هه زار
 به دبه ختیم هه یه، دایه، ماهان، بیکه لکی خۆم. کاتیک ژیانیا له یلا وا

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
تیکچوو، ئاشکرایه که هی من ریک ناکه ویت، له کو تاییه که یدا ده بمه
شتیک خراپتر له له یلا.)

-کیشته ئەمه یه شه بانه؟ ده ترسیت وهک له یلات لیبت؟
-کۆله پشتییه که م توندتر له باوهش ده که م و پروو له په نجره
ده که م.

-یه کیک له گرفته کانم ئەمه یه.
-ده ته ویت بلیم بوچی له یلا نه پویشته؟ ئەگەر بلیم ته واوی
ده که ی؟

پروو له پوچا ده که م، ئیشارهت پیده کات و ده سورپته وه.
-ژیانی مروقه کان به ته واوه تی له ده ست خویان نییه شه بانه. تو
ته نیا ده توانیت له به شی خوت به چاکی ژیان به پری بکه ییت،
ئه وه یتری له ده ست ئەوانیتره.

سه یرم ناکات، له یلا بوچی نه پویشته وه؟ بیره ده که مه وه. ته واوی
ویسته گه و دیمه نه کانی ژیانی له یلا پیکه وه وه کو فیلمیک، که له سه ر
خلوکه یه کی خیرا بیت، له پیش چاوه کانی تیپه ر ده بن. تیناگه م
می شکم کار ناکات. ده پرسم: (شتیک هه یه، که من نایزانم؟)

-له یلا ده یویست بروات، به لام نه یوانی. کاتیک که میساق کاره کانی
پایی بوو و له یلا بینی وهک بلیی به راستی خه ریکه ده پروات، پلانی
دانا له گه لی بروات، به لام ئیتر درهنگ ببوو. هه رچی له ده ست هات
کردی، به لام ئەوکاته ی سال هیچ شوینیک قبوولی به و نه ده دا.
ئه مانه شی به هیچ کهس نه گوت، ته نانه ت به میساقیش.

وشک بوومه ته وه، سه یرم ده کات، هیچ شتیک له چاوه کانیدا نییه،
له سه رخو ده پرسم:

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
(تو چۆن دهزانیت؟)

-میساق قسهی لهگه‌ل مندا دهکرد، له دوایین رۆژه‌کاندا، نامه‌کانی داخوایینامه و وه‌لامه‌کانیانی له‌ناو کۆمپيوته‌ری له‌یلا بینیبوو، تا ئه‌و کاته‌ی رۆیشتیش، هیچ یه‌کیکیان له‌روویان نه‌هات له‌گه‌ل یه‌ک باسی بکه‌ن.

رۆجا له‌به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌مان راده‌گری‌ت. ده‌لیم: (که‌واته‌ بۆچی نه‌مایه‌وه؟)

-میساق پیاوی مانه‌وه نه‌بوو، زۆر ئاره‌زووی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌یلاش پیننه‌گوت ده‌یه‌وی‌ت برۆات، ده‌یویست میساق له‌به‌ر ئه‌و بمینیته‌وه. له‌یلا ده‌بوایه‌ زووتر پلانی دانابوایه، ده‌بوایه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ داوی یارمه‌تی له‌ میساق بکردبوایه، ئه‌وکات ره‌نگه‌ بیتوانیبایه‌ برۆات. هه‌ر ده‌یگوت نارۆات به‌بی من. دابویه‌ که‌له‌ره‌قی له‌گه‌ل خۆی، پیی خستبوویه‌ ناو پیللویک و ده‌یگوت چونکه‌ من نامه‌وی‌ت ئه‌ویش نابیت برۆات، بیرته‌؟ ته‌نیا به‌داوی ئه‌مه‌وه‌ بوو تا بۆخۆی سه‌لمینیت، که‌ میساق چه‌نده‌ خۆشی ده‌وی‌ت. ئه‌سله‌ن مازۆخیزی هه‌بوو. ده‌یویست خۆی ئازار بدات، هه‌موان له‌گه‌ل خۆیدا ئازار بدات، پاشانیش هه‌موانی گرفتار کرد به‌مه‌ی که‌ میساق نه‌یویستوو هه‌رۆم. کاتیکیش وا ریکه‌وت که‌ نه‌گه‌ریته‌وه‌ له‌یلا رازی بوو به‌ جیا‌بو‌نه‌وه‌، خۆ تو ده‌زانیت که‌ میساق خۆشی ده‌ویست. بیرته‌ چ کاریکی کرد بۆ بردنی و هه‌ر چی کرد، له‌یلا قایل نه‌بوو له‌گه‌لی برۆات. له‌یلا ریکه‌یه‌کی نه‌هیشتبۆوه‌، چاوه‌روانی رۆژی فرۆکه‌خانه‌ بوو تا میساق له‌ رۆیشتن په‌شیمان ببیته‌وه‌ و بگه‌ریته‌وه‌ مال و بلیت به‌بی تو بۆ

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
هیچ شوینیک نارۆم. شیت بوو. لهسه ره هورهکان دهژیا، رۆژانی
کوژی ئیتر میساق کاتیکی نهبوو، دهبوایه لهنیوان ئاواتهکانی و
لهیلا یهکیانی ههلبژاردبوایه. زۆر رهنج و بهدبهختی کیشابوو بو
کارهکانی رۆشتنی، تیدهگهی؟ تو بوایت نهدهرۆشتی؟

لهجیاتی ئهوهی که سهیرم بکات، ئاخ ههلهدهکیشت و ئهمه مانای
ئهوهیه، که چاوهڕیی وهلامی من نییه. ژیانی لهیلا میشم ویران
دهکات. پارچه پارچه دهبیئت و ههر پارچهیه که وهکو نهخشه
ئوتوکاد ئیکسپلۆرهری لیدیت لهناو لاپه رهیه کی رهشدا. ئیتر لهیلا
ناناسمه وه. ئوتۆمبیله که دهکوژینیتته وهو دهلیت: (ئه رسه لان کورپکی
خراب نییه، وهکو هه موو مروقهکانی دیکهیه، چهند لایه نیکی چاکی
ههیه، چهند لایه نیکی خراپیشی ههیه، ته نیا شتیک که گرنگه ئه وهیه،
که خوشت بویت تا بتوانیت بهرگهی بگریت، من وابیرده که مه وه
خوشه ویستیت بوی ههیه، بهلام خوٹ جاریک بو هه میشه دابنیشه و
بیری لیبکه وه وهلامی زوو بده وه، ئه گهر نه شتویست گرنگ نییه، له
هیچ شتیک مه ترسه، من و لهیلا هه میشه له پشتت ده مینینه وه،
هه موومان له لای یهک پیر ده بین و لیناگه رپین به ته نیا بمینیتته وه).

سه ری داده نه وینی، ده مه ویت بلیم : (تو خو لیره نیت، ده رۆیت و
من به ته نیا جیده هیلیت) و نالیم. ده لیت: (ئیمه کچانیکی نه قوسانین
شه بانه، له ژیانی دایکانمان هاتوینه ته دهر و نه گه یشتوینه ته ژیانی
کچه کانمان، دلمان هی رابردوو و میشمکمان هی ئاینده و
هه ریه کیکیان هینده رامانده کیشن تا ده بینه دوو پارچه، ئه گهر
نه قوسان نه بواین ئیستا هه رسیکمان له ناو مال دانیشتبووین.
من داله کانمان گهره ده کرد، هه موو خوشه ویستی و ئامانج و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 داهاتوو مان منداله کانمان بوون. وهکو ههموو ژنانی نیو میژوو
 هیئده بهدوای شتگهلی سهیر و لاههکییه وه نهدهبووین، لهیلا وهکو
 مروّف سهری شوپرکردبووهو و بهدوای میردهکهیدا رپویشتبوو، من
 هیئده خوّم ئازار نهدهدا به قهرز و پاره و کار و بهدبهختی، به
 خهیالی ئاسوودهوه لیّره دهمامهوه و ژیانم بهسهر دهبرد. توّش
 میردو منالت ههبوو و خوّشحال بوویت، لهبری ئهوهی دایکی
 ماهان بوایت، دهبوویته دایکی مندالهکانی خوّت، له کوّتایی
 ههفتهکانیشدا ههموو مان پیکهوه دهچووینه ئارایشگا، نینۆکهکانمان
 رپک دهخست و لهبری خوّشییه دوور و دژوارهکان چیژمان له
 میوانداریی شهوانه و کرینی جل و بهرگی ئاویشمی له ههراچیدا
 وهردهگرت، ههر ئهم (گولی)یه ببینه وا بیرهکهیتهوه ژیان
 ناخۆشه؟ لهگهّل ئهو میرده بازارپیهیدا ژیان خراپ دهگوزهریّت؟
 خراپ ناگوزهریّت شهبانه، ههر کاتیك نهیهویّت، ئیتر نایهته سهر
 کار بهبی ئهوهی، که نیگهرانی شتیك بیّت، ههمیشه پۆشاکهکانی
 نوین و ههموو پشووهکان دهچیته گهشت، لهبری ئهوه ئیمه ببینه.
 سهیریکی خوّت بکه توّ بیست و ههشت سالانیت؟ توّ
 سهرنجراکیشی بیست و ههشت سالانهت ههیه؟ پرچت، روخسارت،
 سهروگوئیلاکت. لهبری ئهمهی که بیر له ژیانته بکهیتهوه، بهردهوام
 خهریکیت بیر له ماهان و دایکت و ژیان لهیلا و خهونه سهیر و
 سهمهرهکانته دهکهیتهوه.)

دهنگیک له دوورهوه دیت: (شهبا، وهره)

سهیری سهرهوه دهکهم ماهان سهری له پهنجهرهکه هیئاوهته
 دهرهوه و بانگم دهکات. رۆجا دادهبهزیت و دهست بوّ ماهان

پاییز دوا وهرزی ساله-----نەسیمی مەر عەشی
هەلەدەشەقینیت. ماھان ماچی بۆ دەنیریت، بیگومان دایە ئارام
بۆتەو، بۆیە ماھان دلخۆشە. رۆجا دەلیت: (برۆ شەبانە، رەنگە
بەیانى رۆژیکى باشتەر بیّت).

دەنگم بە خورتى دەردیت بۆ گوتنى خواحافیز. پى لیدەنیت و
دەرۆات. قورس بوومە، وەک بلیى دونیا بە هەموو کیشى ریک
کەوتۆتە سەر سینەم. جەستەى قورسم، دەست و پى سپیتییەکەم،
خودى هەمیشە شکست خوار دووم لە قادر مەکان سەردەخەم.
دەبیّت تەواوى بکەم. هەر ئەمشەو دەبیّت کۆتایى پێبەینم. ماھان
دیتە بەردەرگا. کۆلەپشتییەکەم لى وەردەگریّت و لەناو قۆلە
گەرەکانى دامدەپۆشیت، خۆزگە ئەرسەلانیش دوو قۆلى وا
گەرەى دەبوو بۆ داپۆشین. دەچمە ژوورەو سلاو دەکەم. بابە
بەو جۆرەى، کە سەرى لەسەر کتیبە شیعەرەکەیه تى وەلامم
دەداتەو. دایە لەسەر قەنەفەکە دانیشتوو و نیوچەوانى بە لەپى
گرتوو. خەریکم دەخنکیم، توورەییەکەم بە توندى دەخۆمەو و
دەلیم: (دایە تەلەفۆن بۆ دایکى ئەرسەلان دەکەیت کاتەکە دابنیت؟
بلی من رازیم).

بابە کتیبەکەى دادەخات و چاویلکەکەى لەسەر کتیبەکە دادەنیت.
دایە دەستی لەسەر نیوچەوانى هەلەدەگریّت و دەلیت: (من بى تو
چى لەو مندالە نەخۆشە بکەم).

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 بدۆز مه وه له سه ر ئه م میزه قه ره بالغه؟ کاغه زه کان ده به مه ئه و لا وه،
 لی نییه. قه له مدانه که به تال ده که م، لی نییه. له هیچ یه کی که له
 چه که مه جه کانی شدا نییه، له هیچ شوینیکی ئه م میزه نه فره تییه قه له م
 جاف نادۆز ریته وه. کاغه زه کان له سه ر میزه که هه لده گرم و
 به دیواریان داده کیشم، ناشکین. وه کو گه لا پاییزیه کانی دوینی
 شه قام ده فرن و ده سورینه وه و ده که ونه سه ر زه وی. هه ر به قاچ
 به سه ریاندا کیشام و وردم کردن. قه له م جافه که م لی ره یه،
 له ژیر فۆرمی نه فره تی به لگه نامه ی به رده و امبوون له کاره که م
 دایه. به سه ئیتر، بووه نیوه رۆ. پیویسته له سه رخۆ بم، پیویسته
 دانیشم له ئارامیدا بیر بکه مه وه، پیویسته نامه که به چاکی بنووسم:

Madame, Monsieur,

J'ai l'honneur de vous écrire pour solliciter votre bienveillance, et le bénéfice d'un deuxième examen de ma demande de visa d'études rejetée⁸⁹.

خۆ وا نابیت، هینده به ریزانه، خۆزگه له زمانی مروّف ده گه یشتن،
 ئه وکات ده مگوت مادام، میسیۆ، تو گیانی ئه و که سه ی، که خۆشت
 ده ویت قیزا که م پییده. من مروّف نیم. به رگه ی ئه م گالته جار بیانه م
 نییه. دلّم له دوینی وه خه ریکه هه زار جار له چرکه یه کدا لی ده دات،
 جه لته لی مده دات، ده مرم له خه مان. ده مگوت ئاخو قیزاتان به من
 نه داوه، که واته به کیتان داوه؟ کی زیاتر له من گیانی ده رهات بو
 ئه م دکتۆرا نه فره تییه، کی هه موو ژیا نی دانا؟ ئه سلّه ن ده ستم بو

⁸⁹ خاتوو/کاک: خۆشحال ده بم که میهره بانی خۆتان بنوینن و دووباره چاویک بخشیننه وه به
 تاقیکردنه وه ی دووه می داواکاری قیزای خویندنی ره تکراره م.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
دوا پاره ی گیرفانم برد^{۹۰}. ده مگوت گوتان خوار دووه، که فیزاتان به
من نه داوه بی ئابرووینه، خه ریکه داهاتووم له پیش چاوم ده بیته
دووکه ل.

به م بارودوخه وه ناتوانم شتیک بنووسم. چایه که م بوته به فر. ئیتر
ناخوریتته وه. دایه له سه ر میزی دانا، سه ره تای به یانی بوو، له وکاته ی
بی دار بوومه وه له ژوور نه چوومه دهره وه، له بیرم بوو که هه یینییه
و کارم نییه، به لام بیرم نه که وته وه، که دوینی چی بووه، هه ر
سه یری بنمیچه که م کرد و بیرم کرده وه چیم لیها تووه، که هیئده
سه رم و هه موو شوینیکم ئازاری هه یه؟ نه هاته وه بیرم، هه مووکات
گورانی ئاریزونا دریم^{۹۱} له می شکمدا دووباره ده بووه، له ناکاو زانیم
چی بووه و بنمیچی ژووره که وه ک بلئی بوومه له رزه روویدابیت
که وته سه ر جه سته م، پاش ئه وه ش هاته وه بیرم، شه و چه ند
کاتژمیر خه وم لینه که وتوو و هه مووکات سه یری دیوار و بنمیچ و
پوسته ری فیلمی ئه میلی^{۹۲} سه ر دهرگای که نتوره که م کردوووه.
پییه کان و ددانه کانم ژان ده که ن. ته نانه ت پرچیشم. دوینی شه و
نئاسووده نه بووم. ئه سلن هیچ هه ستیکم نه بوو، ته نیا گیژ بووم،
وه ک بلئی خوم نه بووم، بو نمونه وه ک بلئی بیستبووم فیزای
سایه ره تکراره ته وه. پاشانیش گوتبووم ئاخ، داماو، له پاشتریش

---

^{۹۱} Arizona Dream: خه ونی ئاریزونا فیلمیکی ئینگلیزی سینه ماییه، سالی ۱۹۹۳ به ره م
هاتوووه له نووسینی دئیید نه کنیز نووسویه تی و موسیقاییکه ی له لایهن گورن بریگوفیچ و
ئیگی پاپ سازیان کردوووه.

^{۹۲} : Amelie فیلمیکی فره نسی رومانسی- کومیدییه، له سالی ۲۰۰۱ دا به ره م هاتوووه له
دهره یانی Jean-Pierre. و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 له بیرم چووبوو، به لام بهیانی که له خه و هه لسام، دلم هه ر لییده دا.
 له جیگه کهم هه سـ تامه وه، له ژووره که نه چـ وومه دهره وه،
 ده موچاویشم نه شوشت، نانی به یانیشم نه خوارد. دایه دهرگای
 کرده وه. بینی بیدارم. له به رامبه ر میزه کهم دانیشتبووم و پرچم
 له ناو دهسته کانم چنگ کرد، به قه له م جافی شین سه د دانه هیلم
 به سه ر کاغزه کانی سه ر میزه که داهینابوو، دایه زانی شتیک بووه،
 به لام هیچی نه پرسى. تیده گات ئەم جو ره کاتانه، که توره و توندم
 هیچ شتیک ناپرسیت، چای له سه ر میزه که دانا. گوتی نانی به یانی
 ناخویت؟ گوتم نا، هیلیکی دیکه م به سه ردا کیشا، کاغزه که درا.
 وهستا، سه رم بهرز نه کرده وه. ریشه کانی مافوره که ی به سه ری
 سوله کانی راست کرده وه. چاوه پروان بوو قسه بکه م. نه مکرد. گوتی:
 (رامین گوتی ته له فونی کردووه تو مؤبایله کهت کوژاوه بووه، گوتی
 پیت بلیم ئەگه ر ریگه قه ره بالغ نه بییت، تا عه سر دادیت ده گات، تا
 بییت بو میواندارییه که ی له یلا، وا پیده چیت که سیک نه بووه له جیاتی
 ئەو ئیشگری بگریت، تا دوینی بکه وتبایه ری. خو روژی ههینی
 به یانیاں ریگه قه ره بالغ نییه، قه ره بالغه؟)
 نا، نا وا پیناچیت.

چه مایه وه و ئەو دوو کاغزه ی، که به یانی دراندبووم له سه ر
 کومباره که هه لیگرته وه، گرنگ نه بوو بو، چی تیده گه یشت، چیم به
 فرهنسی نووسیوه. دهنگی گه چراندنیاں له ناو دهستی هات. هه ر
 وهستا و هه ر من قسه م نه کرد. سه ره نجام گوتی: (له یلا میرزا
 قاسمییه که ی ئاماده کرد؟ بروم ته له فونی بو بکه م تا بزائم شتیکی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عه‌شی
دیکه‌ی ناویت بوی ئاماده بکه‌م له‌گه‌ل خۆت بیبه‌ی، به‌سته‌زمانه
به‌م هه‌موو میوانه‌وه چۆته سه‌ر کار، که‌ی ده‌رۆیت؟
-نازانم.

ده‌رگا‌که‌ی به‌هیاوشی پیوه‌دا و رۆیشت. بۆچی خه‌ریکم به‌سه‌ر
دایه‌دا هه‌لیده‌رژم، خۆ خه‌تای ئه‌و نییه. وایدا‌ده‌نیم رازی نه‌بوو به
رۆیشتنی من، هه‌یچ که‌س به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و له‌ نه‌رۆیشتنی من
دلخۆش نابیت، به‌لام خۆ ته‌له‌فۆنی نه‌کردوو به‌ بلی من ره‌تکه‌نه‌وه،
پیویسته له‌ ژوور بچمه‌ ده‌ره‌وه، بلیم (گولی) زمانه‌گام بۆ ئاماده
بکات. پیویسته هه‌یور ببه‌وه، ده‌بیت دابنیشم به‌ چاکی بیربکه‌مه‌وه
تا بزاتم چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ر هاتوو. به‌م شیوه‌یه ئۆقره‌ ناگرم. به
شه‌بانم گوت چه‌ند کاریکم هه‌یه، درۆم کرد، ئۆقره‌م لی
هه‌لگیرابوو. وه‌ک بلیی سه‌ریان په‌راندبووم. وه‌کو هه‌نا،
میشکه‌که‌ی داپیره. داپیره‌ عه‌باکه‌ی له‌ ده‌وری که‌مه‌ری به‌ست.
ملی هه‌نای گرت و ده‌نوکه‌که‌ی برده‌ ژیر شی‌ره‌ی ئاوه‌که، پاشان
له‌ناو جوگه‌له‌که‌ پیی له‌سه‌ر باله‌کانی دانا، چه‌قۆکه‌ی له‌ژیر
عه‌باکه‌ی ده‌ره‌ینا و سه‌ری بری. هه‌نا باله‌کانی راپسکاند. هه‌له‌په‌ری.
خوینی پرژایه‌ سه‌ر جلی داپیره. داپیره‌ خۆی کشانده‌ دواوه:

-خوا بتباته‌وه، پیس و گلاوت کرد!

دوینی وه‌ک هه‌نام لی‌هاتبوو، ده‌مویست خۆم به‌ زه‌وی و ده‌ر و
دیوار و بۆری هه‌وزه‌که‌دا بکیشم تا هه‌موو په‌ره‌کانم لی‌بیته‌وه،
دلۆپه‌ خوینه‌کان پرژانه‌ چوارده‌وری هه‌وشه، دایه‌ راپکرده‌ ناو
هه‌یوانه‌که‌ و پیش چاوه‌کانی خۆی گرت. گوتی خاتون گیان ئاخ‌ر
له‌پیش منداڵ مریشک سه‌رده‌بری؟ هه‌ستامه‌وه. شه‌بانم گوتی وا

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
لهناکاو بو کوی دهرۆیت؟ گوتم کارم ههیه، تا بهردهم قادرمهکان
به دوامدا هات، گوتی بو کوی دهرۆیت؟ باشی؟ درۆم کرد. باش
نه بووم.

چوومه دهرهوه تا عهسر، به شهقامهکاندا سوورپامهوه، پییهکانم
به زهویدا کیشا گهلا زهرده بهدبهختهکانی سه زهویم ورد و
خاش کرد، له ههوادا پهرش و بلاوم کردنهوه، پاشان لهسه
لیواری جوگهیهک دانیشتم، پرچم لهناو دهستم چنگ کرد. وهک
بلیی شهپازللهم خواردبوو، گوتبووم خاتوون به یارمهتیت، من
نه بووم، گوتی بیجگه له تو کی دهتوانیت له سولاوکه بجیتته
سهربان؟ گوتم من نه چوومه. گوتی شهرم ناکهیت؟ سهیرکه چ
چرک و پیسیهکی بنمیچهکه بهریداوه؟ دلۆپه دهکات، پولهکه بههوی
ئاوهوه تهواو تهربووه. به دهستهکانی چه نهگهی گرتم، گوتی بوچی
هیلانیهی کوترت لهناو سولاوکه دانا؟ ها؟ ههنگاویک چوومه
دواوه، گوتم من دهلیم من نه بووم، دهنگیکی بهرز له گویمدا
زرنگایهوه، چاوهکانی رهش هه لگه پان، دایه گوتی دهستی بشکیت.
به یانییهکهی نه چوومه قوتابخانه، هه رچهنده دایه گریه و هات و
هاواری کرد نه رۆیشتم. دهیگوت وهکو پوورییت لیدیت و دهکهویتته
کونجیکی مالهوه. گوتم ناچمه وانیهی نهو. گشت رۆژیک دهستی
راده کیشام و به زور دهیبردمه قوتابخانه. هه لدههاتم، لهسه
دیوارهکان ئاودیو ده بووم و دههاتمهوه مالهوه. دهنگی
شهپازللهکهم لهبیر نه دهچوو. له سووچی دیواری حهوشه
رادهوهستام و پرچم چین چین لهناو چنگهکانم دهگرت و
رادمه کیشا، ههفتهیهک دواتر دایه هاته قوتابخانه و پولهکهمی

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عهشی
 گوږی، دهنگی هه مان شه پازله بوو، که له موبایل هات. که ژماره ی
 بالوئیزخانه م بینی هه ستامه وه، به رامبه ر په نجره وه ستام، دلم
 وه کو بولبوله که ی رامین، که له ناو ده ست گیرابم لئیده دا، هه مان ژن
 بوو، شه بیسته ری به هه مان دهنگی سارد و ناپه سه نده وه، ئه و
 چند چرکه یه ی، که ناومی پرسى و تیگه یشت که خوُم، کات وه ک
 بلیی به ستابیتی، هه زار کاتژمیږ دريژ بووه. ده متوانی له م مه ودایه دا
 هه موو کاکیه کانی درهختی به رامبه رم بژمیږم. ده متوانی ده دانه
 خشته بو ئه ندازیار موقه دده م ته واو بکه م، هه ر دلم ده یگوت بلی،
 بلی ئیتر، بلی که ی بیم و قیزاکه م وه ربگرمه وه، وانه کانم ده ستی
 پیکردوه. ده مو یست بپرسم بالوئیزخانه تا که ی کراوه ته وه. گوتم
 هه ر ئیستا ده پوم و قیزا وه رده گرمه وه، بوچی سه ربه خو لیگه ریم
 بو شه ممه؟ پاشان ده پوم تا به ر له وه ی کو مپانیاکانی فرۆکه وانی
 ده مه و نیوه پوی پینجشه مووان دایبخه ن، پلیته که م وه ده ست بخه م.
 زور له که سه کانی زانکو درهنگ که وتبووم، ده بوایه ته له فونم
 بکردبایه بو رامین تا بیته لای دایه بو ئه وه ی بیئاقت نه بیته. له یلا
 و شه بانه ش بین بو خوا حافیزی، جانتای سه فه ریشم، دوومانگ
 له مه و به ر ئاماده بوو. گوته ی: (به داخه وه ولاتی فره نسا ره زامه ند
 نه بووه له سه ر قیزای خویندنی ئیوه).

شه پازله یه کم خوارد، ته زیم، دانیشتم، دانیشیندram، نه متوانی هیچ
 بلیم، ده بوایه بمگوتبوایه. بمگوتبوایه ئاخو بوچی درو ده که یته؟
 بوچی ئازارم ده ده یته؟ ده بوایه بمگوتبوایه ئیستا من چیبکه م له گه ل
 ئه و پوژانه ی، که له به ر چاوم ده بنه دووکه ل و ده چنه دوژه خه وه؟
 ده بوایه بمگوتبوایه من ئیتر لیږه شتیکم جینه هیلاوه بو مانه وه،

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
نه مگوت، نه متوانی. گوتی: (ئه گهر چه ز ده که ی، ده توانیت نامه یه کی
پیداچوونه وه بنووسیت و فاکسی بکهیت).

گوتم باشه، ته نیا ئه مه م گوت. توانیم ته نیا ئه مه بلیم، ده بییت دابنیشم
و ئه م نامه نه فره تییه بنووسم. ده بییت به یانی زوو فاکسی بکه م.
Je vous informe que mon dossier de visa était complet
accompagné de toutes les pièces nécessaires, mais
malheureusement ma demande a été rejetée, et je ne sais pas
pourquoi⁹³.

هیلی به سه ردا ده هیتم، باش نییه، له بری ئه وه دا چ بنووسم؟ چۆن
بیلیم؟ چۆن روونی بکه مه وه، که چ به لایه کم به سه ر هاتو وه؟ ناتوانم
بیر بکه مه وه، ده بییت بتوانم، ئه مه ههنگاوی کوتاییه. پیویسته ریک
بیهاویژم. نموونه ی نامه کان له جانتاکه م ده رده هیتم و له پیشخۆم
دادیده نیم. دوینی شه و ده دانه یانم پرینت کرد، نه مده زانی ده بییت
چی بنووسم، نه مپرسیبوو له شه بیسته ری. عه سر که قاچه کانم له
گه ران و سوران شه که ت بوون و بارودۆخم هاته وه سه رخۆی.
ته له فۆنم بۆ میساق کرد به جه هه ننه م، که پاره ی ته له فۆنکردنه که م
چهند ده وه ستا له م بیپاره یی و قه رزارییه دا، به جه هه ننه م، که
له وسه ری دونیا کاتر میتر چهند بوو و میساق خه وتبوو یا بیدار.
ته له فۆنم کرد، زوو هه لیگرت. گوتم سلاو میساق، له ناو نامه ی
پیداچوونه وه چی ده نووسن؟ بیده نگ بوو. گویم له دهنگی هه ناسه
هه لکیشانی راگرت، پاشان گوتی نه لیی، که ریجیکت⁹⁴ کراوی! پرچم

---

⁹³ بهر یزتان ناگادار ده که مه وه که دۆسیه ی فیزا که م ته واوی به لگه نامه پیویسته کانی له گه لدایه،
به لام به داخه وه داواکار بیه که م ره تکرایه وه، نازانم بۆ؟
⁹⁴ ره تکرایه وه، نووسه ر ئه و زاراوه ی له بری فارسییه که داناوه و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 کرده چنگ، گوتم هیچ مه پرسه ته نیا بلی له ناویدا چی دهنوسن؟
 هه ناسه ی خسته دهره وه. گوتمی فرهنسا جیاوازی هه یه، من نازانم.
 پاشان گوئی له من گرت، پاشان گوتمی ته له فون بو سه میرا بکه.
 گوتم ناتوانم به سه میرا بلی، نامه وی به هیچ که سی بلیم، گوتمی
 بلی، گوتمی قسه بکه، خو گریان عه یی تیدا نییه. ئاوا شیت دهبیت،
 خو زگه لی ره بوایه، خو زگه دهستی له سهر شانم داده نا و دهیگوت
 نیگه ران مه به، خو شتیک نه بووه، چاکی ده که یین. دهیگوت بو نمونه
 ئیستا له بری ئەمه ئەم کاره بکه، یان ئەو کاره. خو زگه ده کرا
 له خانووی له یلا دابنیشین و قسه بکه یین، هینده قسه بکه یین تا
 ریگه یه کی دیکه بو ژیانی من بدوزریته وه، ئاوا شیت دهبم.

پاشان چوومه کافی نیت، یه کیک هیشتا له شه قامه که مان مابوو،
 دانیشتم به رامبه ر کومپیوتەر، نهک له بهرئه وه ی، که نه زانم له کوئی
 بگه ریم، نا، به لام هه ر لاپه ره م کرده وه و بیرم کرده وه و لاپه ره م
 کرده وه، له کو تاییه که یدا نمونه ی نامه ی پیدا چوونه وه م دوزیه وه،
 چهند دانه یه کیانم خوینده وه، ئەوکات تیگه یشتم، که دهبیت چی
 بنووسم، پیویسته جاریکی دیکه له سه ره تا وه مه به ستنامه که م
 بنووسمه وه، پیویسته بنووسم تانیستا چیم کردوو بو رویشتن. له

کوئییه وه بنووسم؟

-رؤجا...

دایه یه، ده رگای نه کردوته وه بیته ژووره وه، خو ئەمرو زور
 توره و توندم.

-وه ره ژووره وه دایکه.

ده رگاکه ده کاته وه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

-وهره ئەمانه له ناو جانتاکهت دابنی.

-سندوقیکی بچووکى^{۹۰} له دهسته، له سههر میزه کهى داده نیت، که

دهرگا کهى دهکاته وه بۆنیکی ئاشنا دیته ناو ژووره که.

-له ناو صندوقم داناوه تا نه پرژیته ناو جانتاکه، جله کانت پیس بکات،

بۆچی ئیره هینده تاریکه؟

سندوقه که له سههر میزه که داده نیت و په رده نیلییه که

هه لده داته وه، پروناکی دیته ناو ژووره که، تاقه تی رۆشنا ییم نییه،

بۆخۆم خۆم له ناو تاریکی شار دبووه، سههرم شو پرده که مه وه، نابیت

چاوه کانم ببینیت، ببینیت تیده گات چی بووه، نابیت بزانییت.

رۆشنایی، صندوقه کهى پرووناک کردۆته وه، شهش قوتووی بچووک

پر له به هارات له ناویدایه، ده لیت: (دوینی ئەم قوتوانه م کرى،

جوانن)

جوانن، وهک بلتی دهم نه کرا وه ته وه تا بلیم.

-ههر ئیستا بیخه ناو جانتاکهت تا به جی نه مینیت، ههسته وه با

فانیله کهت پیوانه بکه م، ئەگه ر باش بوو ئەم پرۆ ته واوی ده که م

له گه ل خۆت بیبهیت، ده مویست دواتر بیده مه له یلا بۆت پۆست

بکات، ئیستا ئاوا باشتتر گونجا.

هه لده ستمه وه، پارچه کانی فانیله که به له شمه وه دهنوسینیت، دوو

ههنگاو ده پرواته دوا وه سهیرم دهکات، چاوه کانی دهره وشینه وه.

- بنه وشه یی، چه ند لیت ده وه شیتته وه.

---

^{۹۰} box saver له عهره بیدا الحافظه ی پیده لنین، ئەو دهره پلاستیکییه یان شوشه ییه قه پا غداریه که بۆ پاراستنی کهلوپهل و خواردن به کاری ده هینن و.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه‌سیمی مهر عه‌شی
فانیله‌که هه‌لده‌گریت و له‌وکاته‌ی ده‌رگا‌که له‌دوای خو‌ی
داده‌خات ده‌لی: (کات هه‌یه بچیت ماسی بکریت، به‌یانی بو‌ رامینی
ئاماده بکه‌م؟)
-به‌لی.

نانی نیوه‌رپوش ئاماده‌یه، هه‌ر کاتیک ویستت بلی بابیخوین.
سندوقه‌که هه‌لده‌گرم، هه‌زار دانه بو‌نی کو‌نه‌ی خو‌ش پی‌که‌وه
ده‌دات. بو‌نی که‌وه‌نته‌ری سه‌ره‌وه‌ی چیشتخانه‌ی ماله‌که‌ی ره‌شت،
بو‌نی دوکانی بابه، بو‌نی ده‌سته‌کانی بابه، بو‌نی پو‌شاکه‌کانی،
سندوقه‌که ده‌مهاویژیته باوه‌شی بابه. ده‌نگی گر کرد. گوتی: (کی
ده‌یخوات؟)
-دکتور.

منی له‌سه‌ر قاچی دانا.

-جا ئه‌وه راسته، که هه‌مووی دکتور بیخوات؟
له‌ناو باوه‌شی ده‌رپه‌ریمه ده‌ره‌وه، چوار جار قاچه‌کانم کیشا
به‌زه‌ویدا، رامین له‌گه‌ل من هاواریکرد: (نا، نا، نا، نا)
-وس!

دایه کتیبه‌کانی بابه‌ی له‌ژی‌ر عه‌باکه‌ی ده‌ره‌ینا.
-ئه‌مانه فی‌ری منداله‌کان مه‌که مو‌حسین، کاتیک له‌به‌رده‌م که‌سیک
ده‌یلین، مه‌ترسیداره.

عه‌باکه‌ی قه‌د کرد و هی‌واش گوتی: (خو‌یشت مه‌یلی، لی‌گه‌ری
سی‌به‌رت له‌سه‌ر سه‌رمان بمینیته‌وه)

جان‌تاکه له‌ژی‌ر سیسه‌مه‌که راده‌کیشمه ده‌ره‌وه، دیاری له‌یلایه بو‌
رپو‌یشتنم. گوتم گه‌وره نییه؟ گوتی نا، من جاریک جانتای سه‌فه‌رم

پاییز دوا وهرزی ساله-----نەسیمی مەر عەشی
پێچاوەتەو، دەزانم دەبیت چەند بیت، زۆر شت هەن، کە پێویستە
لەگەڵ خۆت بیانبەیت، پاشان ئاهیکی هەلکیشا. دەرکی جانتاکە
دەکەمەو. قیزاکەم رێک دەکەویت، دیارە رێک دەکەویت، هەموو
شتیک ئامادەیه، چاکەتەکان، ملیچەکان، کۆلۆنەکان، هەموویان
دەخەمە لایەکەو. سندوقەکە لە سووچیکی جانتاکە دادەنیم،
بۆنەکە ی لەناو پۆشاکەکاندا دەشارمەو. لەسەر زەوی دادەنیشم،
چۆن بە دایە بلیم رەتکرانمەتەو؟ چی لەم تەنورە و کلاوانە
بکەم، کە لێرە هیچ سوودیکیان بۆم نییه؟

لە شوینی خۆت ناجولیت، تیگەیشتی؟

شانەکانی لەیلام گرت و لکاندم بە دیوار، هەنسکە هەنسکەکە ی
کۆتایی نەدەهات، سەرچەفەکەم لەسەر سیسەمەکەیان راکیشا و
لولمدا و فریتمدا ناو کیسە ی زبڵەو، لچکیکی لە دەرەو مایەو،
چوارچیوێ وینەکانی سەر سیسەم و جلەکانی ناو مالى میساق،
کە هەزار سال بوو لەیلا لەسەر سیسەمەکە هەلینەدەگرت تورمدا یە
ناو کیسەکە، بە توندی لەقەیه کم لیدا.

یا بلی رەحمان بیت ئەم زبڵانە فریبداتە دوور، یان هەر لێرە
ئاگریان تیبه رده دەم.

لەپاش دوو هەفته ئیتر بۆنی نەماو لەناو ئەم سەرچەفە
نەفرەتییه، هیندەش ئەم وینانە سەیر مەکە، شیت دەبیت.

پرووی وەرگیرایە لای دیوارەکە، لەسەر زەوی دانیشت، هەنسکە
هەنسکی دوایی نەدەهات.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عشی
-سهیرکه لهیلا، میساق له دوینیوه چۆته ناو پۆلهوه، تا کۆتایی
تهمه نیشته دالغه بهرامبهر ئەمانه لیبدهیت و هاوار بکهیت
ناگه پیتتهوه، ههستهوه خۆت کۆ بکه رهوه.

دهبیت خۆم کۆبکه مهوه، پیویسته ئەم جلانه دوور فریبدهم،
دهبیت ئاگریان تیبه ردهم، ئەم جاننایه ی ژیر سیسه م بیگومان شیتم
دهکات، بۆچی ئەم نامه نه فره تییه م نه نووسی؟ کاتژمیر که ی بووه
دوو و نیو؟ خۆ تازه ده بوو، کام ده بهنگ گوتوویه تی کات راست
و راست ده پوات؟ درۆی کردووه. کات هاوکیشیه کی فره
ره نووس نادیاره، ئەگه ر نامه ی نه نووسراو مابیتتهوه، یان کاریکت
نه کردبیت دوو کاتژمیر ده بیتته دوو خوله ک، ئەسله ن ده بیتته دوو
چرکه، هه ر که چاو لیکنییت ده پوات، به لام ئەگه ر چاوه پروان بیت،
بۆ نمونه چاوه پروانی وه لامی فره مانبه ریکی ده بهنگ له بالوێزخانه،
دوو مانگ به قهت دوو سه د سال تیده په ریت. هه ر پیرتر و پیرتر
ده بیت له به رده م ئاوینه، رۆژه کان رۆحت ده کیشن و شه و دانایهت،
درهنگ که وتووم، نیو کاتژمیری دیکه وانه ی ئەمیر عه لی ئەوسه ری
تاران ده ست پیده کات.

جل ده پۆشم، سهیری ئاوینه ده که م، چاره یه کی شووم که شایه نی
بینین نییه، جانتاکه م هه لده گرم، له کاتی چوونه ده ره وه دا سه رم
شۆر کردۆته وه، نابیت دایه رۆخسارم ببینییت. به دهنگی به رز خوا
حافیزی ده که م. چاوه پروانی وه لامدانه وه ش ناکه م، خیرا ده رۆم تا
نه لیت نانی نیوه رۆت خوار دووه، یان نه تخوار دووه و بۆچی
نایخۆت، یان که ی ده یخۆیت، نابیت هیچ بزانییت، هیچ که سیک نابیت
هیچ بزانییت. بیگومان قیزاکه م ده رده چییت. زووتر له مه ی که

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 ئەوانیتر بیانەویت قسهی له بارهوه بکهن و میشکم بخۆن و هەر
 بلین ئاخ داماوە چەندە زەحمەتیشی کیشا بوو. دەر دەچییت.
 سویچە که دەسورپینم و دەنگی وەر زکەر و ناخۆشی (ئیلقیس
 کۆستیلۆ)^{۹۶} خامۆش دەکهه. له ناو ئەم بارودۆخه پیسه دا کەش و
 هەوا بۆچی هینده ناله باره؟ نازانم پاییز چی هەیه بیجگه له قور و
 قوراو و کەش و هەواى ناله بار، که هەموو خۆیان دەکوژن بۆی.
 پروناکبیره ساخته کان بهم لاساییکردنه وه نه فریناویبانه. له ییلاش
 خۆی دەکوژیت تا لاسایی ئەوان بکاته وه. سواری ئۆتۆمبیل دەبم،
 سەرم بۆچی گیژ دەخوات؟ له و کورپیژگه دەدهم، دەیکوژم ئەگەر
 بیهویت وهکو هەموکات له کاتی وانە دا گەوجایه تی بکات، خو ئاستی
 زیره کی له م سى رۆژەدا بەرز نه بوته وه، پالی پیوه دەنیم و
 دەیکوژم. خۆزگه خویندنه کهه هه لوه شانده بوايه وه، ئەسلەن نامەویت
 ئەمرو ئەم نامە قۆره بنووسم، ئیستا که دوو مانگ له وانەکان
 تیپه ریوه، رۆژیک زیاد، یان کهم چ جیاوازییه کی هەیه؟ تیکی بدن.
 بیرم هەر ئەملاو و ئەولا دەکات. لیڤه بو ئەوئ. له مال تا پۆل، له
 تاران تا تۆلۆز. ئەو بی ئابروانه منیان سواری جۆلانەیه کی گەوره
 کردوو و گشت رۆژیک له مسهری دونیا تورمده دن بو ئەوسه ری
 دونیا. نه لیڤه، نه لهوئ. له ناو ههوا ماومه ته وه، له ناو ههوا بووم
 ئەم دوو مانگه، هه مان ئەو رۆژهی، که به لگه نامه کانمدا، وه ک بلیی
 خۆم رۆیشتم له گه لیان. لیڤه رۆیشتوو مه و نه گه یشتوو مه هیچ

---

^{۹۶}. ناوی تهواوی دیکلان باتریک ماکمانوسه، گۆرانینیژیکی ئینگلیزییه و له ههفتاکان وهکو
 پیشر هویکی پۆب راک ناسراو.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
جیگایهک، لهناو ههوا ماومهتهوه، لهناو ئاسمان، لهناو ئاسمان
بوون دژواره، تیناگهن ئەم بی ئابروانه.

ئۆتۆمبیله که دهکوژینمهوه، ئەسلەن ناچمه دهرس گوتنهوه، کێ
گوتوویهتی دهبیئت برۆم دوو کاتژمیر مهراق له تینهگهیشتنی
مندالیکی گهژهی قهلهو بخۆم، کاتیک وا بریاره نهچمه فرهنسا؟ له
گوڤری باوکی پاره بهم، بهم چهند رۆژه چوون بو وانهی زیدهکی
مهگهر چهند قازانجی ههیه؟ به شهبانهم گوت: (پیشنیازی
هاوسهرگیری بیئت نهداوه؟ ئەگهر دهتهویئت هاوسهرگیری بکهن،
پیویستی به پاره ههیه)

-شیت بووی؟ ئەرسهلان هیچ کاتیک شتیکی ئاوا نالیئت، نایهویئت،
لهم دهمودهستانه نیگهرانی پارهکان بیت.

نیگهران. مهگهر دهکریت نیگهران نهبم؟ چوار ملیون تومه نیم
هیشتا نهداوتهوه. ههر که قاچ له ئیران بخهمه دهرهوه ئیتر ناتوانم
بیدهمهوه، ههر ئەم بهیانیه دهچم یۆرۆکان له بانک دههینمه
دهرهوه و قهرزی ئەرسهلان دهدهمهوه، پاشماوه کهشی خهرج
دهکهم، دهچمه گهشت و کرین و رابواردن، فیزاکه م نهدهن، تهواوی
تهمهنم وهکو ههموو مرۆقهکانی دیکه دهژیم. وهکو ده سالی
دیکه ی خۆم، کاتیک که ههموو کارهکانم کردووه، ئیتر هیچ
کاتیکیش ئارهزوی گهوره ناخوازم، هینده خۆم ئازاردا تا له
کوئاییدا چی بیئت؟ یهک تۆز درهنگتر تیبگه م، که هیچ کاتیک
نهبوومه ته شتیکی و تا کوئاییش نابمه هیچ؟ خۆزگه شوکیان
دهکردم و ههموو شتیکم لهبیر دهچوو، ئەسلەن خۆزگه یادهوه ریم
نهبوایه، دهبوومه ماسی، ههروهک ئەوهی، که بابه دهیویست و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
گشت رۆژیک له پشوودا دهبووم بهیانی که بیدار دهبوومهوه
لهبیرم دهچوو وا بریار بوو، که دوینی بچمه فرهنسا، یان هر
گۆرپکی دیکه. لهبیرم دهچوو چۆن تاقیکردنهوهی توانستم کردوو،
پاشان پارهم داوه، دوايي ماستهرم خویندوو، ئینجا قبوولم
وهرگرتوو، ئەوکات وهکو(میمنتۆ)^{۹۷}ئەو شتانهی، که دهمويست
لهسهر دیوار دهنووسی. دهمنووسی و هیچ، گشت رۆژیک تهنیا
ئەمهم دهنووسی، دهنووسی، من هیچ کاتیک نهمويستوو ببه
شتیکی گهره.

مۆبایلهکهه دادهگیرسینم له دواي بیست و چوار کاتژمیر، ده دانه
ئیس ئیس پیکهوه دیت، ناخوینمهوه، بارانیکي بی بهرنامهی
ورد دهکهوئته سهر جامی ئۆتۆمبیلکه، که فلچهکه لیدهدهم جامهکه
پیس دهبیست. ژمارهی دایکی ئەمیر عهلی لیدهدهم، خوشحاله وهکو
ههموو کات.

-دوینی پارهی چوار دانیشتنی دوايیم خسته ههژمارهکهتهوه،
وهرتگرت؟
-بهلی، سوپاس.

-ئەمیر عهلی له بهیانیهوه تیکیداوم، تازه راهینانهکانی نووسیوه.
-ببووره، من ئەمرۆ ناتوانم بيم.
-ئهی هاوار ههیش، خو ناکریت رۆجا گیان، ئەمیر عهلی بهیانی
تاقیکردنهوهی ههیه.

---

^{۹۷} . فیلمیکی دهر و ناسانهیه له دهرهینانی کریستۆفەر نۆلانه و له سالی ۱۲۰۰۰ بهرهم
هاتوووه.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
تاقیکردنه وهی ههیه به جهههننه، سهری به قهبری بابی خوی و
تاقیکردنه وه کردنه وه کهشی، به من چی تاقیکردنه وهی ههیه؟ ئیمه
چون تاقیکردنه وه مان کردوه به بی باوک و بی پاره و بی هه موو
شت؟ دهنگی پژمینیکی به رزم لیوه دییت ده لیم: (سه رمام بووه،
ئه گهر بیم ئه میر عه لیش نه خوش ده که وییت، بلی ئه و راهینانانای،
که بوم نووسیوه شیکاریان بکات، ئه گهر کیشه یه کی هه بوو
ته له فون بکات، موبایله که م دانه خراوه).

پیش ئه وهی هیچ بلی، ته له فونه که م ده کوژینمه وه و به رییده که وم،
دیشان دوو دلۆپه باران باریوه، ئه م شه قامانه ی تیکداوه، چوار
ریان داخراوه. پیلیده نیم بو ناو کولانیکی لاهه کی، دیشان باشه
رامین ئه م که چه ئوتومبیله ی نه فروشت و ناچار نیم له چاوه پروانی
ته کسییه قوراوییه کاندای بوهستم، که پیلیده نیم و قوراو و چلپاوی
شه قام ده پرژیننه سه ر ته واوی جهسته ی خه لک، له پاش دوو سال
یه که مین جاره، که ده رسی ئه میر عه لی هه لده وه شینمه وه،
هه مدیشان دایکی هاواری لی هه لده ستیت، ژنه ی ده به نگ گه وره ترین
کیشه ی ژیانای وه رگرتنی دوازه، یان سیزده ی کوره قه له وه
خراپه که یه تی له تاقیکردنه وهی مانگانه، بیرناکاته وه که کوره که ی
گهر زور هه ولبدا ده سالی دیکه ده چیته سه ر ته لاره کانی باوکی،
دیواره ته نکه کانی به رز ده کاته وه کلاو ده خاته سه ر سه ری
خه لک. دوو نمره ی به رزتری بیرکاری چ سوودیکی بو ی هه یه؟
چهنده باشه، که مروث پیویستی به به پاره نه بییت، تف بکاته
روخساری هه موو ئه وانه، نیوه پرو ی هه نینان نه چیته ده رس
گوتنه وه، لییدا له مال بخه وییت، ئه سلن نه یه وییت بو هیچ شوینیک

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
بروات، نه دهرس گوتنهوه، نه فرهنسا، نه تا سهری کۆلان، نه هیچ
جیگهیهکی دیکه، له تهک دایکی دابنیشیت تا پیر دهبیت. نازانم
ئه م(بوون به شت)ه کی خستییه سه زاری ئیمه؟ له کهیهوه
بیرمان کردوتهوه، که پیویسته ببینه کهسیک یا کاریک بکهین؟ ئه م
هموو مروّقه خهریکن رووهکیانه ژیان دهبه نه سهر، را دهن و
دهخون و راده کهن و دهخون، مه گهر دونیا په کی به مه کهوتوه؟
بابه گوتی به جوریک بژی، که له دواي خوت خه لک تویان بیته وه
بیر. له شانوی مندلانی گهیلان یه که م ببووم. بابه ئوتومبیلی
باپیره ی هینابوو و منی بردبووه مال. هیشتا پۆشاکي شهیتانم
له بهر نه کردبووه، پالتو و قوچ و کلکیک، که دایکه دروستی کردبوو
نهیده هیشت به ریکی برۆم، بابه بووکه شوشه یه کی وه کو دیاری
بو کربووم، سهری بووکه که م لیکردبووه، خهریکبووم چاویم له
ملیه وه دهرده هینا، دهمویست بزانه بوچی کاتیک دهیخه ویئم
چاوه کانی داده خرین. بابه بووکه شوشه که ی هه لگرت و لایدا لاوه.
منی به رامبه ر خوی دانیشاند. گوتی من نه بوومه ته شتیکی، به لام
دهبیت تو و رامین بینه شتیکی، له بیرت دهمینیت؟ گوتم به لی باوکه
له بیرم دهمینیت. به یانییه که ی رۆیشت و ئیتر نه هاته وه، چیم له بابه
بو مایه وه، جگه له م قسه یه و چاوه سهوزه کانی؟ نه هات تا ببینیت
قسه که ی ژیانی منی تیکداوه، خوی نه بووه شتیکی، له بهرچی من
دهبوو بیمه شت؟

دهست له سهر هورن داده نیم، بوچی ئه م ترافیکه سهوز نابیت؟
له بهرچی هه روا قه ره بالغه، چ جهنجالییه کی بیمانایه نیوه رۆی
ههینی، رۆژی ههینیش ئه و خه لکه ناتوانن له مال دانیشن؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 ئۆتۆمبیلی پیشهوه بو ئۆتۆمبیله که ی پیش خوی هۆرن لیده دات،
 پیشهوه تریش بو پیشهوه تر، مه گەر ناچارن له ناو ئۆتۆمبیل دابنیشن
 کاتیگ بارودۆخی دهروونیان ترنانهیه؟ دوو منداڵ دیار نییه
 له کوی دهرده که ون و به رهو لای ئۆتۆمبیله کان راده که ن. له قوتووه
 ئەسفهنده که ی دهستیان دوکه ل بهرز ده بیته وه. کابرا کورده
 کاتژمیر فرۆشه که له ته نیش چوار ریانه که وه ستاوه، دهستی له
 مه چه که وه تا قۆلی پره له کاتژمیری زهر د و زیوینی به شیوه یه کی
 ترسناک هه موو شتیکی سه یر و نامۆیه. شه روا له که ی، ئەو
 پشتینه ی که له ناوقه دی به ستوویه تی و چاوه کانی. چاوه کانی له
 هه موو شتی سه رنجرا کیشتره، ئەگەر قسه بکات بیگومان ئەوه
 شیوه زاره که شی سه یر و نامۆیه. گەر قیزاکه م وه ربگرم، به م جوړه
 نامۆ ده بم له فره نسا، هه رچه نده که جل و به رگی شیک بیوشم و
 پرچم له سه ر مۆدیلی ئاوده ری^{۹۸} توی توی کورت بکه مه وه و بی
 گری قسه بکه م، هه مدیسان نامۆم. پیاوه که له کونجیکی چوار
 ریانه که وه ستاوه و نایه ته پیشه وه، به به رده میدا ره ت ده بم، نایه ته
 ئەم شه قامانه وه کو قۆپچه یه کی وه نه وشه یی له ناو پالتۆیه کی
 قاوه یی، له گه ل هه موو شتیگ ناپه یوه ست و نامۆیه. له شه قامه کانی
 تۆلۆز ناپه یوه ست و نامۆ ده بم، له من نایه ن، شوینیگ له وی
 نادۆزمه وه، که به بینینی شتیگم بکه ویته وه بیر و گو شه ی لیوه کانم
 بچیته سه ره وه، پیویسته هه موو شتیگ له سه ره تاوه بخولقیتم. له

^{۹۸}. ئاودری هیپپۆرن، مرۆقدۆست و سه ماکار و هونه رمه ند و مۆده ی به ریتانی ۱۹۲۹-
 ۱۹۹۳. که پرچی کورت ده کرده وه هک پیاوان و له ناوه راسته وه له تی ده کرد، لیره دا مه به ست
 له مۆدیله قژه یه، که ئەم هونه رمه ند هه بیووه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
رۆژی له دایکبوونمهوه، ژیانم لهوئ گێچهکهی له سفرهوه دهست
پێدهکات. بئ هیچ یادهوهرییهک.

له بهردهم مالى لهیلا ئۆتۆمبیله که رادهگرم، دهتوانم بچمه کویتتر
بیجگه لهم شوینه؟ فرهنسای نهفرهتی مهگهر هاورپییهکی دیکه
بۆم هیشتۆتهوه؟ پیشتر ههزار هاورپیم ههبوو، هاورپیکانی
پیشبرکی ئۆتۆمبیل، سهنتهری فیلم، گروپی ئیرانگهپی، بهلام ئیستا
وهک بللی بههوی پیری ده دانه مندالم خستبیتهوه و رۆشتبن و
تهنیا خۆم مابمهوه لهگهڵ هاوسه رهکهم. تهنیا لهیلام بۆ ماوه تهوه
لهگهڵ شهبانه.

ریک وهکو ئهوکاتهی، که تازه له رشت هاتبووم و بیجگه لهم
دوانه لهگهڵ کهس یهکانگیر نهبووم لهم شاره ناچیزه
خۆله میشییه. چهند جاریک بهدوای یهکدا زهنگ لیدهدهم، دهبی
شهبانه هاتبیت، وابریار بوو زوو بیت، خۆزگه به خوی، خۆزگه به
هموویان، که بیری نهفرهتی رۆشتن له میشکیاندا نییه، شهبانه
گهر قسه بکات، ههر قسهیهکی پووچ بکات یارمهتی ئهوه دهات، که
ئهم رۆژه سهخته زووتر تیپه ریت. ماهان لهناو ئایفون دهلیت :
(رۆجا سهیری پۆشاکه کانم بکه).

دهچمه سه رهوه، یاخوا ئه مشه و قه رهبالغ نه بیت، خۆزگه
دهمتوانی کۆنترۆلی مرۆقه کان له دهستم بگرم و لینه گهریم شتیک
بپرسن، ئه سلان ههر کاتیک گه یشتنه پرسین بیانکوژینمهوه، یان
دهستی پیوه نییم بۆ پیشه وه، یان دایگرم وردیان بکه. ئاماده م
سه روگیلاکی یه که مین کهس، که له باره ی قیزای من پیرسیار بکات،
یان بیروبۆچوونی بک خاته روو، یان دلنه وایی بکات، یان ههر

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
خهفه تیکی دیکه وهکو فیلمی یازده و چوارده^{۹۹} به بهردیکی بیست
کیلوی بیلیش نیمه وه. ماهان دهرگای کردوته وه و به
زهرده خه نه یه کی پان و گوشاده وه له ناو چوارچیوه که وه ستاوه. به
وردی سهیری ده موچاوم دهکات، زهرده خه نه که ی سست ده بییت،
ههنگاو یک ده چیتته دوا وه، قو له کانی ده گرم و رایده ته کینم.

- وای چه ند شیک بوویت کوره!

بلوزیکی دامه دامه ی شینی پوشیوه له گهل پانتولیکی قوماش.
به هیواشی ده لیت: (ئه رسه لان کری).

شهبانه له چیشته خانه دیتته دهره وه. دهسته کانی ته ره.

- به یانی هات به دواماندا. چووینه کرین و نانی نیوه رومان
خوارد. پاشانیش ئیمه ی گه یانده ئیره. گوتی تا دوو کاتر میری
دیکه دیت.

دهرگاکه داده خه م، شهبانه وهک بلایی شهرم له شتیک
دهکات.

- ئه مانه ی بو ماهان کری، ئه مه ش بو من.

دهسته ته ره که ی له پیشم ئاوه لا دهکات، ملوانکه یه کی سپی ورد
له ناو له پی دهره و شیتته وه، دیسان چی تیکداوه؟ نازانم چون
سهیری شهبانه بکه م، که هینده خیرا ملوانکه که له ناو په نجه کانی
ده شاریتته وه ده گه ریته وه ناو چیشته خانه. زهر فیکی ژامبونی
خستوته سهر میزی چیشته خانه، یه ک کومه له داری ددان و

---

^{۹۹} فیلمی یازده و چوارده خولهک له دهره نانی جورج مارکسه و له ۲۰۰۲ دا دهره هاتوووه
فیلمه که له باره ی چه ند رووداو یکی جیا و دوور له یه که به لام دواتر له کاتر میری یازده و چوارده
خولهکدا له وه تیده گهین که په یوه ندن پیکه وه و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 زهیتون و ته ماته شی له ته نیشتی داناوه. ده لیت: (دوینی شهو
 گوتمه دایه ته له فون بکات و واده ی نیشانی دابنیت، پاشان نه گهر
 نه تویت په سهندی مه که)
 -ئه وه سالیکه خو ت به ته مایت، ئی نه گهر نه تویتایه قبولت
 نه ده کرد، ئیده چی کوا توانیت؟
 -ماهان سوور هه لده گهری، به قه دوبالای به رزه وه دیواریک
 ده خاته نیوان من و شه بانه.
 -شه با گوتی نامه ویت، به زور کری.
 -خو شتیکم به خوشکه کهت نه گوتوو، بوچی گازانده ده کهیت
 کاکي به ریز؟
 شه بانه به ردهوام ژامبون لول ده کات و له ناو مه نجه له که
 دایده نیت.
 -چی ده کهیت شیتته؟ مه گهر بی ئیشی؟ هه موویان له ته نیشت یه ک
 دابنی، ئاوا ده یخوین ئیتر.
 -کاریکی خراپم کرد، که لیگه پام ملوانکه بکریت روجا؟ نه مده زانی
 ده بیت چی بکه م، په سه ندم نه کردایه دلته نگ ده بوو. ده ترسم دایه ش
 له گه لم بیکاته کیشه، چهند جار زه نگم لیدا به توش بلیم، بوچی
 ته له فونت داخرا بوو؟
 مانتوکم له بهر ده که مه وه و هه لیده واسم.
 - هه ر وا.
 - تو بوچی هیشتا هینده په شیوی؟ جل و بهر که کانت بو وایه؟
 سهیری جله کانم ده که م، له بیرم چوو بلوزی ماله وه م بگورم.
 - شتی که له له یلا وهر ده گرم و ده یپوشم.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 ماهان دهپرسیت(نهخوشیت؟)
 لهووتهی هاتوون، به چهپهساوییهوه سهیری پروخسارم دهکات.
 دهستم دهبهمه ناو پرچه خاوهکهی.
 - نا کاکي بهرپیز ئارایشم نهکردووه، چهند باشی ئاگات له ههموو
 شتیکی خه لکه!
 شهبانه دهلیت: (ئاگایی دهویت؟ داماوه هیچ کاتیک توی وهها
 نه دیوه، رانه هاتووه)
 - رادیت.
 هه لدهسته مهوه و مشتته کۆله له ورگی ماهان دهدهم.
 - ههسته وه با برۆین پرچت ریکبخهین
 - برۆم شهبانه؟
 - ده بییت پرچی خوشکیشت دواي ریکخستنی لانشونه کان^{۱۰۰} ریک
 بخهینه وه، ههسته وه.
 دهچینه ژووری له یلا، بارودوخم له روانینی میهره بانانه و
 نیگه رانیانه و دلسوزانهی شهبانه تیکدهچیت. نامه ویت ئاوا سهیرم
 بکات، نابیت دلی بو من بسوتیت، هیچ کهسیک نه و مافه ی نییه دلی
 بو من بسوتیت، خوّم دهتوانم ژیانم چاک بکهّم، مه گهر تا ئیستا
 نه متوانیوه؟ مه گهر بو وهرگرتنی قبول هه ر کاریک، که دهیانگوت
 ناتوانی نهجام نه داوه؟ مه گهر من نه بووم، بو تاقیکردنه وهی
 نه فرهتی زمان، که ههموو دهیانگوت قبول ناکریت. دوو مانگ
 شهوان ته نیا چوار کاتژمیر نوستوومه؟ گشت رۆژیک ههوتی
 بهیانی دهچوومه کۆمپانیا، پینجی ئیواره دهچووم ده رسم ده دایه وه

۱۰۰. جوّره گوشتیکه له خیزانی باستر مه کانه و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
و نۆی شهو دههاتمهوه مال، زمانم دهخویند تا سیی بهیانی. لهیلا
گوتی:(پیر بوویت دهروون نهخۆش، نهتبینیوه ژیر چاوهکانت
بوونهته لۆچ؟ لانیکهه م ئهم دوو مانگه مۆلهتت له کۆمپانیا
وهردهگرت).

-پیویستم به پارهکهیهتی.

-باشه ههندیك له وانهکانت ههلبوهشیینهوه.

دایه چای هینا، وایدهزانی من نه مزانیوه تهلهفونی بو لهیلا و میساق
کردووه، بین و فریام بکهون، میساق ئاهی ههکیشا.
- خۆزگه لهیلا کهمیک ورهه تۆی دهبوو.

هیشتا تاقیکردنهوهم نهکردبوو، که میساق بی لهیلا رۆیشت، ماهان
لهبهرامبهر میزتوالیتهکه دادهنیشینم. دهلیم نهجولیت. به هیواشی
دهپرسم: (به بوچوونی تو له کۆتاییهکهدا من دهپۆم؟)

- بو کوی؟

- بو فرهنسا ئیتر.

- لای میساق؟

- نا شیته، میساق له کهنهدایه.

- مهرو پۆجا، بزر دهبیت، بینیت میساق ون بوو!

شتیکی سارد بهناو جهستهما دهسورپتهوه، ههلهدهستهوه،
رهشکینهی چاوهکانی ماهان لهگهله مندا له ژوورهکه دهخولینهوه،
تهواوی چهکهجهکان دهگهريیم، جیلکی تافت له مالهه
نادۆزریتهوه. کاوی بکهن، وایدهمهنی ژنیک لیله دهژیت، جیلکی
پرچ له چهکهجهی کۆتاییه. کهمیکی لهناو ماوه، بهناو لهپی
دهستمیدا دهکیشم، ماهان دهترسیت و چاوهکانی دادهخات.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
-ئیسنا چاوه کانت بکه ره وه.

له یلا دهستی له سهر چاوه کانی هه لگرت، گلۆپه کان داگیرسان.
میساق راپه ری بو پیشه وه، که دهسته کانی کرده وه، کاغزی
رهنگاورهنگ ئاسمانی ماله که ی داپۆشی. له یلا به رامبه ر پیا نوکه
دانیشت، رامین له ژووره که هاته دهره وه. له ناو چوارچیوه ی
دەرگا که وه ستا. میساق به قاقا پیده که نی، شه پقه ی به رزی
رۆخ داری له سهر بوو، ئه و شه وه جادو که ر بوو، له سهر سهر ی
له یلا وه ستا و له گه ل گۆرانی (له دایک بوونت پیروژ) له سهر لیوی
پیا نوکه ته پللی لیدا، شه بانه له چیشته خانه هاته دهره وه، یه ک کیکی
پر له مۆمی داگیرساوی له ده ست گرتبوو. له چوارده وری
ده سو راپه وه، له بری من فووی له مۆمه کان ده کرد، شه بانه پیکه نی،
گوتی وا مه که ئیتر. میساق گوئی پینه دا، هیشتا له ته نیشته دهرگا که
وه ستابوو، میساق کلاوه لووله ی^{۱۰۱} خسته سهر م. له یلا (بوچی
سه ما ناکه ی) لیدا. میساق گوتی: (خۆزگه ئه م شه وانه تینه په رن)
ده ستم ده به مه ناو پرچه نه رم و ره شه که ی ما هان و هه مووی
له نیوچه وانی شو رده که مه وه، دوا دلۆپی جه لییه که له په نجه کانم
هه لده سووم، پرچه تال تال بووه کانی سهر سه ریشی دووباره
ریکده خه م، سهر م ده کیشمه وه و له دووره وه سه یری ده که م.
- بوویته مانگ کو ره، راکه به شه بانه ی نیشان بده.
سه یری خو ی ده کات له ئاوینه که دا، روخساری گه ش ده بیته وه.
- به لئ، بوومه ته مانگ.
هه لده ستیته وه، بانگی شه بانه ده کات و بو لای دهرگا که راده کات.

۱۰۱. کلاوی ئاههنگی رۆژی له دایکبوون و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی

سهیری کتیبخانه کهی لهیلا و شوینی چۆلی فیلمهکانی میساق دهکه م، ئیستا ئیتر ئەم تاکه شوینه چۆلهی ههیه له م ماله دا، ته نیا ئەم فیلمانهی له گه ل خۆی برد، به لام کاتیک لی ره بوو، وهک بلیی ژووری لهیلا رهونه ق و پوناکی هه بوو. میساق لی ره داده نیشته، له سه ره ئەم سیسه مه، چاویله که خره چوارچیوه کانزاییه کهی، که ره ژۆژیکی عه سر له گه ل لهیلا له ده ستگیپرێک له ههفته بازار بۆیم کپی بوو له چاوی ده کرد و چیرۆکی ده خوینده وه: (ئەم شه و من بووم، قاسم بوو، کورپی زیوه ری پلیت فروش بوو، ئەحمه د حوسین بوو و دوو که سی دیکه ش بوون، که کاتژمیریک له مه وه به ره له به رده م سه کۆی بانگ ببوونه هاو پریمان...) لهیلا گوتی لیی دیت. ده ستگیپره که خه ریک بوو چاویله که و کاتژمیر و قیبله نما و ورده والهکانی دیکه ی کو ده کرده وه. لهیلا گوتی ده کریت شوشه بخه یته سه ره ئەم چاویله که یه؟ گوتم تو چاویله که دار نیت نازانیت، ئەم چاویله که نه ئاسوده نین، گوئی و لووت ئازار ده دن، ده ستگیپره که گوتی ده بیته. لهیلا چاویله که یه کپی و شووشه ی بو خسته سه ره. میساق چاویله که یه له چاو کرد و (گوگۆل) ^{۱۰۲}ی ده خوینده وه و به دهنگی بهرز پیده که نی، که برکه خو ش و سه رنجراکیشهکانی بو ئیمه ده خوینده وه، پیکه نینمان نه ده هات، مه راقی ده خوارد. گالته مان پیده کرد.

^{۱۰۲}: گوگۆل (۱۸۰۹-۱۸۵۲)، رۆماننوسی به ناوبانگی رووسی سه ده ی نۆزده هه مه و نووسه ری رۆمانهکانی (گیانه پیسهکان) و (پالتو)... هتد و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
ئیهوه هر برۆن به (کاتژمیری خووش) ^{۱۰۳} پیبکه نن، سوپرایز،
سوپرایز. به دست لاسایی ملاک ^{۱۰۴} دهکاته وه پاشان دهچووین له
بالکونی ژووری لهیلا جگهرمان دهکیشا هر به وجورهی، که
دهستی لهسهر شانی لهیلا ئالا بوو قسهی لهبارهی چاپلینه وه ^{۱۰۵} بو
دهکردم، وهک بلایی لهیلا ماله کهی پرووناکتر بوو کاتیک میساق
قسهی دهکرد.

-بوچی لیژ دانیشتی؟

شه بانه له ته نیشتم لهسهر سیسه مه که داده نیشیت.

-خهریکم بیرده که مه وه چ له بهر بکه م.

لهسهر جیگه کهی ئوقره ناگریت، سه ری شوړکردوته وه و
به ردهوام یاری به په نجهکانی دهکات، له کوتاییدا دهلیت: (دهزانی
رؤجا تو هه میسه یارمه تی منت داوه، به لام ئیستا که بارودوخی تو
باش نییه، من ته نانهت نازانم چیت لیها تو وه و ده بیئت چی بکه م، تو
بوچی هیچ کاتیک داوای هاوکاری له من ناکهیت؟ ده زانم که زور
دهست و پی سپیم، به لام رهنگه بتوانم شتیکت بو بکه م)
به بی ئه وهی ته ماشای بکه م، له جیگا که م ده بمه وه.

-هسته وه، خوشت بیتام مه که، کارهکانی نانی ئیواره ته واو بووه؟

-له من دلته نگی؟ به هوی ئه رسه لان؟ ئاخر تو خو هیچ کاتیک
نه تگوت چی له گه ل ئه و بکه م؟

---

^{۱۰۳} ناوی زنجیره یه کی تلفزیونی ئیرانییه، که له سالی و ۱۳۷۴ و ۱۳۷۳ دا بهر هه مهاتوو وه
دهر هینه ره کهی میهران مودیری بووه. و

^{۱۰۴} کهوچکی گهره ی شله تیکردن، چه مچه ی شله، بویه کهوچکمان به کار نه هیناوه چونکه
کهوچک زیاتر بو خواردن گونجاوه نهک تیکردنی چیشته و.

^{۱۰۵} چارلی چاپلن (۱۸۸۹-۱۹۷۷) سینه ماکاری ئینگلیزی به فیلمه کۆمیدی و ساتیریسته
بیده نگهکانی به دیارترین کهسایه تی پیشه سازی سینه ما له جیهان داده نری. و

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
-شیت بوویت؟ بۆچی ده بیئت له تو دلتهنگ بم؟ ههسته وه ئیستا
میوانه کان دین، تۆزیک ماسکاراش لییده تا چاوه کانت وا
دهر نه که ون.

هه لده ستیته وه، شه که ته، چاوه پروانی سه رنجی ده که م، چاوه کانی
داده گری، هیواشتر له جاری پیشوو ده لیت: (ته نیا شتیک، دهمه ویت
به ئه رسه لان بلیم ماهان لای خومان بهیلینه وه، هه رچه نده بیر
ده که مه وه وایده بینم ناتوانم لیگه ریم لای دایه بمینیتته وه).
له سه ر سیسه مه که داده نیشم، چون که سیک ده توانیت هینده
گه مژه بیئت؟

- ده زانی رۆجا ئه رسه لان ماهانی خوش ده ویت، واته ئه و رۆژه ی
که چووینه فه ره حزاد خوشی ده ویست بیرته؟ ئه مرۆیش جل و
به رگی بۆ کری. مه گه ر ماهان چ ئیشی به ئیمه هه یه؟ ژیانی خوی
به سه ر ده بات. به بۆچوونی تو به ئه رسه لان بلیم؟
- نا شه بانه، پیشنیازیکی یه جگار زیاد له پیویسته، لۆژیکیا نه ش نییه.
بۆ ژیانی خویشت باش نییه، ئه سلان هیچ شتیککی ئه م پلانه
گه مژانه یه باش نییه، من تینا گه م چون ئه م شتانه ت به میشکدا
دیت؟

بۆچی ده نگم هینده به رز بوته وه؟ پرچم له ناو دهسته کانم چنگ
ده که م، خۆم باش نیم، ئه وکات شه بانه به رده وام قسه ی پووچ
ده کات و ده چیتته ناو میشکی من، دهنگی کلیل دیت، پاشان دهنگی
ناسکی له یلا، که ماهان ماچ ده کات و خوی به قوربانی پرچ و جل
و به رگه کانی ده کات. سه یرم ده کات، چاوه کانی به هوی فرمیسه که وه

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
دهدرهوشینهوه. دهلیت: (راست دهکە، میشکی من هیچ کاتیک
باش کار ناکات).

-ئەری شیتی، هەلیت و پەلیت دەلیت، بهیانی خۆت به قسهی خۆت
پیدهکنیت، لهیلا هات. برۆین؟

به چاوی پر فرمیسکهوه سهیری بنمیچهکه دهکات. چەند جار به
توندی پیلو لیکدەنیت. به قوولی هەناسه هەلدەکیشت، ته نیا شه بانه
دهزانیت فرمیسکهکانی بو ناو چاوهکانی بگه رینیتهوه.

لهیلا خهریکه یه خهی ماهان ریک دهخات، ماهان راست و ریک
و به له خۆباییهوه له بهردهمی وهستاوه و ناجولیت.
- چیت له م کوره کرد روجا! چەندە قۆز بووه.

شاله کهی دهخاته سه ر قه نه فه که، بویه کی سووری تییری له
نینۆکی داوه، یه که مین جار ه بویه له سه ر نینۆکهکانی ده بینم، چەندە
له دهسته کالهکانی دیت. دهلیت: (بینیوتانه خهریکه چ بارانیکی
قه شەنگ دهباریت؟ ئەسلەن دلم نهیدهویست بگه مه ماله وه، ئەم
په نجه ریه بکه ره وه شه بانه).

چاوه رپی شه بانه ناکات، خوی په نجه ره که دهکاته وه، هه وای
په نگخواردوو و ناخوشی پاییز بون دهکات، دلخوش ده بییت،
ئه هوازی باران نه دیته.

- تو بۆچی ته له فۆنه کهت داخرا بوو؟ وام بیرکرده وه رهنگه بته ویت
ئۆتۆمبیله که بو رامین به جی بهیلت. گوتم خۆم بیمه دوات، زهنگی
ماله که شتانم لیدا، دایکت گوتی چۆته وانه گوتنه وه، نه چووی؟
- نا هه لوه شاوه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
شهبانه شالی لهیلا قهدهکات، پاشان لهتهنیشته ماهان
دادهنیشیت و قوچیهی سهروهوی بلوزهکهی دادهخات، به لهیلا
دهلیت: (رؤجا جل و بهرگی نههیناوه).

- بۆچی؟ ئەسلەن باشترا! قۆزی کورپهکه تیک مهده شهبانه چ ئیشت
به یهخهکهی ههیه؟ چیت لهناو ئەم خواردنانه کردوو، که ئەو بۆنه
خۆشهیان لیدیت؟ شتیکت خواردووہ رؤجا؟
بیرم دهکهوئتهوه، که نانی نیوهرۆم نهخواردووہ، ناخۆم، ئەمرۆ
خواردن حالی تیکدهدات. دهلیم:

(کار خۆش بوو؟)

- زۆر! ئەمیر و کورپهکانی رۆژنامه زۆر باشن، ئەمرۆ ناچاربووم
دوو دانه راپۆرت بنووسم. یهجار ماندووم.
خۆی دههاوئته سهه قهنهفهکه، دلّی خۆشه به ماندووئتییهکهی،
ماهان دهلیت:

(شهبانه، نیگارهکانم پییده)

(شهبانه دهچیته ناو ژوورهکه و به دهفتهریکی وینهی گهورهوه
دهگهپئتهوه، ماهان لهتهک لهیلا دادهنیشیت و نیگارهکانی لهسهه
پی لهیلا پههت دهکات، له تهنیشتیان دادهنیشتم)

-چهند جوان کیشاوته کورپه!

لهیلا وهک بلّی نیگارهکانی کورپهکهیهتی! به خۆشهویستییهوه
سهیری دهکات. ماهان له ههموویان لهیلا کیشاوه. لهیلا به پرچی
زهردی زیهرین، لهیلا له چیا، لهیلا له ژیر ئاسمان، لهیلا لهناو
دارهکان، لهیلا له تهنیشته مال، لهیلا دهبینیت و پی دلّخۆش دهبتت.
دلّخۆشییهکهی بارودۆخم تیکدهدات، ئاخ زۆر غهماوییه. وهکو ئەو

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 گورانییه ههلهپرکییانهیه، که نهگهر گوی له شیعرهکانیان بگری
 دهبنیت نهخوشه دهروونییهکان خهریکن له دلتهنگی و جیابوونهوه
 و بهدبهختیان دهیلین و له گهرمه ی سه مادا فرمیسکت پی دهپژن.
 دلخوشییه که ی دهبوایه بو منداله که ی خوی بوایه له تهک میساق،
 نهک بو ماهان، نه مه فرمیسک له چاوی مروف دینیت، ده مویست
 له گهل خومدا بیبه م. میساق تازه رویشتبوو. من و شه بانه له
 ماله که ی له یلا مابووینه وه تا له خه مان نه مریت. نازانم چهند روژ
 بوو، به لام هه مووکات شه بانه له له یلا و جیگه ی چولی فیلمه کانی
 میساق راده ما و هیچی نه ده گوت؟ من سه ره تا ههر قسه م ده کرد،
 نه خشه م بو له یلا ده کیشا، نه مده گوت ناگه ریته وه. میساق
 نه ده گه رایه وه. ده مگوت ئیمه ش ده روین، نه سلنه پیکه وه ده روین.
 گوتم تو تاقیکردنه وه ی زمانت بکه، قبول و قیزاکه ت له سه ر من.
 گوتم لی ره ده مینیتته وه چی ده که ی؟ قسه ی نه ده کرد.

به چه ساوییه وه سه یری ده کردم، پاشان بینیم به سه ره اته که
 نه سلنه نه مانه نییه. له یلا ئیستا نه سلنه خویشی نانسیت، چ بگات
 به داهاتوو و بهرنامه ریژی بوی و نه م جو ره قسانه. دانیشتم گوتم
 باش ده چووی، ئیستا هه لسه وه برۆ. گوتی: (تو تیناگه یت، میساق
 نه یویست من برۆم) بمینمه وه وه ک له یلام لیدیت، نه گهر زور چاک
 بیت و بتوانم بو خوم خانوو بگرم و پارهم هه بیت و چه زم له
 کاره که م بیت و و هه موو نه مانه، له کو تاییه دا وه کو له یلام لیدیت.
 شه بانه به که وچکیکه وه له چیشتخانه دیته ده ره وه. دهستی له ژیر
 که وچکه که گرتوو ه.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
- بخو بزانه خووش بووه؟ من ریجیم داناوه بو نیشانییه که م،
نامه ویت زور بخوم.

- بوچی تامه که ی ناسمه وه؟

- خووش بووه، من با بچم جل بیوشم.

لهیلا نیگاره کان له سهر زهوی داده نیت و به دوامدا دیت.

- هیواشبه با بیین بلین چی بیوشی.

شهبانه هه لده ستیته وه و نیگاره کان کو ده کاته وه، نامه ویت لهیلا
بیته. ئیستا دهیه ویت ههر به سهر سورماوییه وه له روخسارمدا
به دوا ی شتی کدا بگه ریت، پاشان دهیه ویت سه د جار بپرسیت چیته؟
دهستیش هه لئاگریت، پاشانیش بلیت باش به، باش بم؟ ئه سلهن
مه گهر خووی له ههفته یه کدا چند رۆژ باشه، که داواکاره من
هه موو کات باش بم؟ دوو رۆژه چوته سهر کار، میسکی سه رقال
بووه، بهیانی دووباره میساقی ده که ویتته وه بیر و ئه مه ی که
نه رۆیشتوو و بوچی نه رۆیشتوو و بوچی میساق نه ماوته وه و
هه مدیسان خراپ ده بیته وه. لهیلا بلوزیکی بنه وشه یی له
کومه دینه که ده هیئته دهره وه.

- ئه مه م له ههفت تیر کری، پیش چوونه سهر کار به ویدا
تیده په ریم که بینیم رهنگی پرچتم بیرکه وته وه، ده موست پیش
رۆیشتن پیتی بدهم تا له فره نسا بیوشیت، به لام ئیستا کاتیکی
گونجاوتره، خویشم له بهرت ده بیینم!

هه مان ئه و شته سارده هه مدیسان له جه سته مدا ده سوریتته وه.

- زور جوانه. دایه ش ئه مرۆ فانیه بنه وشه ییه که ی ته واو کردم.

- هه والیک له قیزا که ته وه نه بوو؟ ناته ویت برۆیت بپرسیت؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
- نا.

- دلم به دهریادا ددهم^{۱۰۶}.

- ههندیك كات ئەسلەن پهشیمان دهبمهوه له رۆیشتن، سهختره
لهو شتهی، كه بیرم لیدهکردهوه.

- تو کهی لهناو ژیانته بهدوای کاری ئاسان بوویت؟ تا ژیان
گۆری باوكت دهرنههینیت خوشت بو ناگوزهریت.

ئەتیکیتەکهی جلهکه به ددان لیدهکهمهوه، ههر بهو جورەهی، که
پشتی له منه دهلیت: (دهزانیت رۆجا؟ ئیستا که ههموو کارهکانت
کوئایی هاتوووه و درهنگ بووه بو ئەم قسانه، فیزاکهشت ههر ئەمرو
بهیانی دهردهچیت و دهرۆیت و ههر که پیت گهیشته ئەوی ئیتر
تهنیا خوشییهکانی ژیانی نویت بو دهمینیتتهوه، بهلام من وا
بیردهکهمهوه، که تۆش وهکو میساق نازانی بوچی دهتهویت برۆیت،
واته بو نموونه کردنی تاقیکردنهوهی توانستمان، ههموو
تاقیکردنهوهی توانستیان کرد، ئیمهش وهکو ههمووان،
شەفهندهفهریک بوو، که خهریک بوو دهرۆیشت، ههمومان
پهلهپهلمان بوو و سواری بووین، من تهنانهت بو یهک جاریش
بیرم لهوه نهکردبووه که بوچی دهبیته بچمه زانکو، ئیستاش ئەگەر
دابنیشی و به چاکی لهگهڵ خوئدا بیر بکهیتتهوه، ئەگەر کاریکت
ههبیته لیره، یا شتیکت ههبیته بهو خاکهت بهستیتتهوه، نارۆیت)

لهسهر سیسهمهکه دادهنیشیت، بلووزهکه له تهنیشته خووی
دادهنیت لهسهرخو دهلیت: (رهنگه ههله بم، بهلام ئیستا چهند
رۆژیکه وا بیردهکهمهوه خوشحالم لهوهی، که لهگهڵ میساق

---

^{۱۰۶}. قسهیهکی باوی فارسیه، له کوردیدا بهواتای (چی دهبیته با بیته) دیت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
نه رۆیشتووم). رهنگی په ریوه، وهک بلّی له دهنگی خوئی ترساوه.
دهلیم: (نه مگوت ماوهیهک تیپه ریت وا دهلیت؟)
- نازانم، رهنکه ئه گهر توش بمینیته وه، چهند ماوهیهک پاشتر
خوشحال بیت.

- من تا نه رۆم هیور نابمه وه له یلا، بیرى رۆیشتن وهکو مۆرانه
خه ریکه می شکم ده خوات، نازانم له وئى چى ده بییت، ئه گهر
بمزانیبوايه ده متوانى به ئاسووده یی سه رم شو رکه مه وه و ژیانم
به سه ر ببه م، رهنکه هه له بم، رهنکه پاشتر په شیمان ببه مه وه، ئه سلّه ن
له کوئى را دیاره؟ رهنکه برۆم، پاش رۆژیک بیدار ببه مه وه و ببینم
هه موو شتیک گول و بولبوله. برۆمه فرۆکه خانه پلیت ببرم،
بگه ریمه وه.

- برۆی ئیتر ناگه ریته وه.

هه له ده ستیته وه، خو زگه بمتوانیبوايه به له یلا بلیم چى بووه، ده بییت
به که سیك بلیم، به که سیك جگه له میساق. که سیك که له نزیکم
بییت، بتوانم سه یری ناو چاوه کانی بکه م و قسه بکه م، ته نیا
چرکه یه که. ده بییت بیلیم. میساق گوتی بیلئى، گوتی قسه له گه ل
یه کیك بکه، زارم ده که مه وه، هه ناسه م له قورگمدا گیر ده بییت،
ناتوانم بیلیم. نامه ویت بیت له باوه شم بکات، بلیت ئاخ، به سته زمان،
له و شتانه ی، که گشت رۆژیک به شه بانه ی ده لییت، له یلا له لای
دهرگا که ده گه ریته وه.

- من ده رۆم میوه کان داده نیم، دایکت نیگه رانت بوو، گوتی نانی
نیوه رۆشت نه خوار دووه، خو لقت خوشبووه، ته له فونى بو بکه ،
پانتۆل و قایشه کهش له ناو چه که مه جه ی کو تاییه، هه لیبگره.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 قسه کهم له ناو قورگمدا ده مینیتته وه، دهرگا که داده خات، ده لین
 مروف گشت شتیکی له دهست دیت. ده توانیت دهریا وشک بکات،
 کیو هه لگريت، یان چوزانم، درهخته کانی دارستان پیکه وه گری
 بدات، دروده کهن، له دهستی نایهت، له کوتاییه که دا کومه له بی
 ئابرویک دین و ئه و دهریا یانه تیکده دن، که وشکی کردو وه، ئه و
 کاته پیویسته وهر بچه رخت و برواته دارستان، کیو، چوزانم. بچیتته
 هه ر شوینیک، که ده توانیت لی و ن بیت، برواته جیگایه ک که بیری
 بچیت دهریا یه ک بو وه و ئه و ویستوو یه تی وشکی بکات، پیویسته
 بگه ریم شتیک بدوزمه وه، یه ک دلخوشی، ئه گه ر ته نیا یه ک
 دلخوشی بدوزمه وه به دنیا ییه وه ناروم.

بلوزه که ده پوشم و به هه مان ئه و بلوزه بنه وشه ییه وه له
 شه قامه کانی فره نسار پی ده گرمه بهر، ئه و شه قامانه ی، که ماله کهم
 به زانکو ده به ستنه وه، دهروم و دلم توند ده بیت، له وی غه وارهم،
 وه کو پیا وه کورده کاتر می رفرو شه که، نه ک له بهر ئه وه ی له وی
 خوشم بو ناگوزهریت، نا، به لام دلم توند ده بیت، خو به رد نیم،
 ژیانی ئه وی دژواره، خه م و هه سره تی هه موو شتیکی ئیره
 ده خوم. هه سره تی شه قام و قه ره بالغی و ته نانه ت قور و
 چلپا وه کانش. هه سره تی ئه و روظانه ی، که به ده ست شه بانه وه
 مه راقم خوار دو وه، هه سره تی دهرس و تنه وه له گه ل خویندکاره
 ده به نگه کانم، خو له وی ناتوانم ببه ماموستا، ئه و په ری ده ببه
 گارسون یا قاپشور، هیلاک ده بم، ده شکینریمه وه، ئیواران بی پاره
 و ته نیا له ژووره که مده ده گریم. هیچ کهس گوئی له ده نگم نابیت.

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
- هاتووہ با بیٲت، بوچی خوٲ بیمیشک دهکەیت؟ مهگەر له
سهفهری قهندههارهوه هاتوتهوه؟ تو خو بهیانی بینیوته، ئەوکات
دهلی نازانم خوشم دهویٲت، یان نا.

پیدەکه نیٲت و دهچیٲته دەرەوه، دهستم دهبهمه ناو قژم و ههموو
تالەکان بهسەر نیوچهواندا شوڤردهکه مهوه، دریژبوونه ئیتر، له ناو
چهکمه جهی له یلا یهک سورای په مهیی توخ ده دۆزمه وه، له
لیوهکانی هه لده سووم، بۆن پشووی کۆنی ده دات. چهکمه جه کهی،
میژه کهی، ژووره کهی ئەسلەن ههموو ژیان ی له یلا پرە له شتی بۆن
پشووی کۆن. سوراو هکه دهخه مه ناو سه به تهی خاشاکه وه و
دهری ده هیئمه وه.

ئەرسەلان له سەر ئەو قه نه فه سووره دانیشتوو، که هه میشه
میساق له سهری داده نیشت، ئەو ههموو قه نه فه یه له م ماله دا هه یه
ناکریت له شوینیکی دیکه دابنیشیت؟ به وجۆره ی، که دهستی
له سەر قاچی ماهانه شتیک به له یلا ده لیت نایبستم. پیدەکه نیٲت،
شهبانه چای له پیش داده نیٲت و ئەو مؤمانه ی که له چواردهوری مال
دایناوه یهک به یهک داده گیرسینیت. ملوانکه بچووکه کهی له ملیدا
ده دره وشیتته وه، سلاو ده که م. ئەرسەلان هه لده ستیتته وه.

- باشی رۆجا؟ تو هیشتا لیڤه ی! که واته ئەم قیزایه کهی دیتته وه؟
- مهگەر شوینی تو م تهنگ کردوو؟
- ده مه ویٲت له کوتایی ههفته بهرنامه ی باکوور دابنیم ، که واته
لیڤه یٲ ئیتر؟
- به لی.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نەسیمی مەر عەشی
 ناچمه دواوه، له ویدیو میژی چیشتخانه دهووستم و سهیری
 قەنەفە سوورە که دهکەم، که قەد و قەلەفەتی ئەرسەلان لیی
 ناوہشیتەوہ، میساق لەسەر ئەم قەنەفەیە دانیشتبوو، ئاوم بو هینا،
 چاوهکانی سوور و بچووک ببووہ، بە توندی قومی لە جگەرە
 بەہمەنەکە^{۱۰۸} دەدا، لەمیژ بوو کہ لەبری کینتە^{۱۰۹} رەشەکە
 بەہمەنی دەکیشا. گوتی: (دەزانی دەزانی بوچی عاشقی لەیلا بووم؟
 تو ئەهلی ژیان نەبوویت، کیوی بوویت، لە شوینیک ئوقرەت
 نەدەگرت، دەرەقەتت نەدەهاتم، لەیلا خوداوەندیکی مینینە بوو،
 خوداوەندیکی مینینە هیمن، جوان و لەسەر خو و سەنگین، بەلام
 ئیستا دەرەقەتی ئەویش نایەم).

دەرگای فریزەرە که بە هەوا و خولیای پاکەتی جگەرەکانی میساق
 دەکەمەوہ، لەیلا لە شوینیان کەرەی داناوہ، سەرم وەر دەچەرخیتم
 بەرەو هۆلەکە، شەبانە وەکو ژنانیکە، کہ هەزار سالە کاریان
 میرددارییە وەکو پەپوولە لە دەوری مال و بە دەوری ئەرسەلاندا
 دەسورپیتەوہ و چای و شیرینی و قاپ دەهینیت، بە دزییەوہ
 سهیری ئەرسەلان دەکات، هەردووکیان زەر دەخەنە یەکی ناحەز
 دەکەن، کہ حال تیکەدات، ماہان سەیرم دەکات، حەزی لیتەبووہ،
 دیارە. دەلیم: (هەستەوہ برۆین تا بزانی خوشکت چی لیناوه
 کورە).

لەیلا هەلدەستیتەوہ.

-منیش بچم خۆم ئامادە بکەم، ئیستا سەمیرا دەگات.

^{۱۰۸}: جۆرە جگەرەیهکی دروستکراوی ئیرانە. و

^{۱۰۹}: جۆرە جگەرەیهکی دروستکراوی ئەمریکایە. و

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
تيله چاویکم لی دادهگریت. ماهان به دوامدا دیت، دهلیم دابنیشیت
له به رامبه میزی چیشخانه، برسیم بووه، دهرگای به فرگر
دهکه مهوه، تا بن ملی پره. وهکو ئه و کاته میساق لی ره بوو،
ئیساکه ماله که قهره بالغه، جیگه ی چهند دیاره. کاتیک له دوا ی
میوانداریه کان شهو له مالی له یلا تا به یانی ده مامه وه، سه د جار
پیکه وه دهرگای به فرگره که مان ده کرده وه تا سه د جار دهنگی له یلا
به رز بیته وه.

- لیگه رین شتیک بو به یانیش بمینیتته وه. ناتوانم نانی نیوه رو
دروست بکه م.

- له مانه م دهویت.

- چاوه قایمه که ی دهلیم. قاپی زه لاته ی سپاگیتییه که ده هیمنه
دهر وه، قاپیک به دوو که وچکه وه هه لده گرم و بو خوم و ماهان
زه لاته تیده که م، له سه ر میزی چیشخانه که سه یری شه بانه ده که م،
که له ته نیشته ئه رسه لان دانیشتووه، واته له یه ک ده وه شینه وه؟

له یلا خه ریک بوو له به رده م ته لاری ئه نجومه نی ریککاری زانکو
هه نگای دهن، چاوه روانی میساق بووین، که رویشتبوووه ژووری
سه روکایه تی تا لینه گه ریت خویندکاره خویشاندهره کان
هه لبواسرین. له یلا گوتی: (هه میشه وا بیر ده که مه وه کاتیک میساق
هاتوته دونیا وه، بیگومان خه ریکبووه پیکه نیوه، یان خه ریک بووه
له نیوان شمشاده کان یاری کردووه، ناتوانم وا بیرکه مه وه، که وهکو
ته وای مروقه کان رووت و خویناوی بووه و گریاوه و میزی
کردووه).

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
بیرم ده کردهوه خۆزگه منیش له گه لیان بچوومایه ته ژووره وه،
سه رۆکی پاراستن له گه ل من باش بوو، دوو جار له پرویدا پیکه نیبام،
هه موو شت چاره سه ر ده بوو، میساق گوتبووی پیویست ناکات. تو
نابهین، خراپ قسه ده کهیت، کارهکان خراپتر ده کهیت به هانه ی بوو.
له یلا گوتی: (میساق هاوشیوه ی هیچ کهس نییه، به بوچوونی تو
لیک دین؟)

خۆزگه هیچ کاتیک نه مگوتبا به لی، لییدیت. له یلا دهیتوانی
میردیکی له سه رخوی هه بیته، هیمن و له سه رخو وه کو خوی، هینده
قورس، که به زور بتوانیت به ریگادا بروات، چ بگات به وه ی، که
بفریت، دهوری ده می ماهان به هوی ساسه وه سپی بووه، به کلینس
پاکی ده که مه وه.

- چه زت لییه؟

دهنگی زهنگ دیت. له یلا به ته نوره ی کاربوونی لوچداری دریت و
بلوزی زه رده وه له ژوور دیته ده ره وه، پرچه خاو و زه رده که ی
له سه ره وه کو کردۆته وه، دلرفینه، چه نده دریتتر بووه له م ده
مانگه دا، به و جو ره ی که میساق ده یویست. دریت و دلرفین و
غه مگین. ماهان هه لده ستیته وه به دوای له یلادا ده روات. له یلا
دهرگا ده کاته وه، کورپی سه میرا وه کو بالنده یه ک، که به ره لالیان
کرد بیت ده رده په ریته ناو ماله که. سه میرا دیته ژووره وه، سه رنجی
چه ند جاریک له سه ر شه بانه وه بو ئه رسه لان ده روات و
ده گه ریته وه، ئه مسال زیاتر له گشت کاتیک هاوشیوه ی له یلا یه، یان
له یلا بوته هاوشیوه ی، نازانم. که ماچم ده کات ده لیت: (رامین

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
خه ریک بوو ئۆتۆمبیلی راده گرت، ئیستا له گه ل بیهه رنگ دیته
سه ره وه)

که ناوی رامین دههینیت، وهک بلیی په رجو رووده دات،
هه سته ده که م، که پارچه کانی له شم له ملا و له ولا کووده بنه وه و
پیکه وه ده لکین، تازه تیده گه م چهنده پیوستیم به رامین بووه له م
دوو رۆژهدا، پشتم به دیواری ته نیشته ده رگا داده م و چاوه رپی
ده که م، شه بانه سه رنجی له سه ر ئه رسه لانه و میزی خواردن
ده رازینیتته وه. به شیوه یه ک سه یری ده کات وهک بلیی له ئه زه له وه
عاشقی بووه، ماهان دهستی له یلای گرتووه، لیی جیانا بیتته وه.
ئه رسه لان دهیه ویت له ته نیشته خوی دایینیشینیت، ماهان دهستی
ئه رسه لان دهکشینیتته وه و زیاتر خوی به له یلا ده لکینیت. سه میرا
باسی که ش و هه وای خوشی ئه مرۆ ده کات و باسی مندالی
هاورپیکه ی ده کات له ناو پارک، که هه رگیز له گه ل ئارین
نه ده حه وایه وه. بیهه رنگ دیته ژووره وه، به شیوه زاریکی سه یر
سلاو ده کات، هه میشه ده چه میتته وه، به قاقا پیده که نیت، وه کو
ئه ورو پاییه کی ره سه نه. ئاشکرایه یه ک دوو جار زیاتر ئیرانی
نه دیوه، ده رگا که ده گریت رامین دیته ژووره وه، چاوه کانی هیلاکن
و پرچه لوله که ی ئه لقه ئه لقه به رداوه ته وه سه ر نیوچه وانی، که له
ئامیزم ده گریت وهک بلیی به فراو ده رژینه ناو هه ناوم، وهک بلیی
دلم کیلی گۆری بابه یه و دایه ئاوپرژین و گولاوی روکردوته
سه ری، فینک بوته وه بیگومان، وه کو ئه و کاتانه ی، که ده هاته وه
مال و دایه یه ک گلاسی ستیلی سیخواری^{۱۱۰} سه هولای ده دایه

۱۱۰. ئاویک، که له ساردیان له ده ره وه ی په رداخه که ئاره قه ی دروست کردبیت و.

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
دهستم، دهستم له بهر ساردی پهرداخه که دهتهزی تا بگم به بابه
پهرداخه که ی بدهمه دهستی و خوّم بخمه ناو باوهشی، ئامیزی
رامین وهک بلیی ئامیزی بابیه. دلم نایه ویت له باوهشی بیمه
دهره وه. دهلیت: (ديسان خه ریکیت کامه ویرانکاریت دهشاریت وه،
که له دوینیوه موبایله کهت داخستوه؟ دایه گوتی زور په شیوی،
چیته؟)

قورگم ژان دهکات، بیگومان له بهر نه گوتنه، خه ریکه گهرووم
هله ددریت بی ئابروو. ئیتر ناتوانم، واته به ته نیایی ناتوانم،
خه ریکه بهرگه گرتتم کو تایی پیدیت، ئیره ته نیا تا ئیره ده متوانی.
خه ریکه سهخت تیده په ریت، زور دژوار، وهکو مه له وانه کان هه ناسه
راده گرم، له بن گوئی رامین به هیواشی ده لیم: (به هیچ کهس مه لی
رامین ته نانهت به دایه ش).

دهستی بو لای که مه رم دریز دهکات، سه هو لاو له که مه رم
ریچکه ده به ستیت و له پییه کانم دلوپه دهکات، هیواشتر ده لیم:
(قیزاکه م ره تکراره ته وه).

له ئامیزی دیمه دهره وه، سهیری ناکه م. خو من ناگرم ئه ویش
به هوئی شتی بیسوود، ئه سلان خو هیشتا شتیک نه بووه، داده نیشم
بیر ده که مه وه. ئه گهر دلم ویستی نامه ی پیداچوونه وه م ده نووسم و
قیزاکه م وهرده گرم، مه گهر ژیانی من له دهست ئه م بی ئابروانه یه؟
خوّم نه خشه ی بو داده نیم، خوّم به ته نیا، وهکو هه موو کات.
چاوهکانی رامین راماون ده یه ویت شتیک بلیت، نامه ویت بلیت،
خیرا خیرا ده لیم: (وازی لیبینه رامین، با قسه ی له باره وه نه کهین،
چاکه ته که تم پییده، چای ده خو یته وه؟)

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عهشی
چاکه ته که ی رامین هه لده واسم، جانتا که م هه لده گرم و موبایله که م
داده گیر سینم، پیویسته ته له فون بو دایه بکه م، نیگه ران ده بیته،
سه میرا پالتو که ی هه لده واسیت. ده لیت: (چ هه والیک له بالوئیزخانه وه
هه یه؟)

نه فره تی، نه فره تی، بوچی ده بیته هه موو دونیا و خه لک بزنان، که
وابریار بووه من چ گوئیک له ژیاندا بخوم؟
- هیشتا هیچ، راستییه که ی خه ریکه ورده ورده په شیمان ده بمه وه،
ئه سلنه رهنگه بمینمه وه.

چاو ده برمه رامین، مه راق ده که م، چه زنا که م بزانیته خه ریکم
دروی بو ده که م. خوزگه شتیکم پینه گوتبایه، سه میرا پیده که نیته.

- هه مووان بهر له رویشتن په شیمان ده بنه وه، له یلا رویشتنی منی
باش له بیره. ئاره زووم ده کرد قیزا که م نه یه ته وه و لیره بمینمه وه،
که قیزا که ت بیته وه هینده سه رقالی خو کو کردنه وه و رویشتن
ده بیته، کاتت نابیت بیر له م شتانه بکه یته وه.

- ئاخر زور درهنگ بووه.

- تا ئه و کاته نه داروه ته وه نیگه ران مه به، له کو تاییدا یه ک دوو
ههفته زیاتر یا که متر وه لامی قیزا که ت ده دنه وه، بو پیدا چوونه وه
ته نیا خه لک هیلاک ده که ن.

- هیلاک ده که ن؟

- به لی، ناپیاوانه هیچ کاتیک وه لامی چاوپیدا خشانده وه ناده نه وه،
واته من تا ئیستا نه مبینیوه وه لامی که سیکیان دابیتته وه.

درؤ ده که ی سه میرا، درؤ ده که ی. خو یان گوتیان نامه بنووسه و
زوو فاکسی بکه، خو نه خو ش نین، بیگومان ده یانه ویت وه لام

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
بدنهوه ئیتر. تو نازانی، ئەسلەن تو له کویوه دهزانی؟ تو که پینج
سال له مهوبه رۆیشتوویت، بیگومان بارودوخهکان گۆراون،
بیگومان وهلام دهدهنهوه، مهگەر دهگریت نهیدهنهوه؟ ئەرسهلان
دهستی لهسه شانی رامین دادهنیت. دهلیت: (ئەسلەن با هه موومان
پیکهوه بچینه باکوور له کۆتایی ئەم ههفتهیه دا باشه؟ ئیوهش لیڕه
به ریژ دکتور؟)

سه میرا دهلیت: (خۆ من و رۆجا له کۆتایی ههفته گهشتیارین،
رۆجا بیته، منیش ئیتر به ته نیا نیم، گەر ئیوه برۆنه باکوور، دلم
ناسوتیت).

خۆزگه باوهرم به چاره نووس ده بوو، ئەوکات ئیتر ژیانم له
دهستی خۆم نه بوو، غه م بۆ نه ده خوارد، ده مگوت چونکه دایه
رازی نه بووه نه رۆیشتووم، چونکه ترساوم. ئەسلەن ده مگوت به
گۆری باوکی، قسمهت نه بووه، بیگومان وا باشتر بووه بۆم، که
کاره کهم ریک نه که وتوووه، رامین قۆلم دهگریت و هه ناسه ی بهر
روخسارم ده که ویت. دهلیت: (تو ده توانیت ریکه یه کی چاکتر
بدۆزیته وه رۆجا، هه میشه دهتتوانی باشترین ریکاکان بدۆزیته وه،
نیگه ران مه به).

له باوه شم کرد، گوتم نیگه ران مه به، چاکی ده که یه نه وه. تای هه بوو،
دایه تیگه یشتبوو، که کار ده کات، له بن گوئی دابوو، گریا بوو،
پاشان له مال چوبوووه ده ر، من ده مزانی مانگیک بوو نه چوبوووه
وانه کانی کۆتایی قوتابخانه. ده چوو له ره شت ده سورایه وه، به
پایسکیلی هاو ریکه ی ئایسکریمی ئەسکیمۆی ده فروشت، خۆی به
منی گوتبوو، گوتبووی به کهس نه لیم. گوتبووی کێ تیچووی مال

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عهشی
 بدات؟ نه مدهزانی مامۆستاکه ی هاتبوو بهردهم ده رگا، مامۆستای
 میژووی بوو، بابه ی دهناسی، من تازه له قوتابخانه گه رابوومه وه،
 به دایه ی گوت رامین نایه ته قوتابخانه، من رامکرده ناو مال، پاشان
 دایه هاته ژووره وه. دهله رزی، من گوتم رامین ون نه بووه دایه
 مه ترسه، خه ریکه ئه سکیمۆ ده فرۆشیت، دایه له خویدا، گریا، که
 رامین هاته وه، له بن گویدا، گوتی من ئیتر ناتوانم. ده چمه لای
 مو حسین، پاشان له مال چوو ده ره وه، شه و داهاتبوو، هیشتا دایه
 نه هاتبوو. رامین ده ترسا، ده گریا، رۆخساری گهرم بوو، گوتی
 ئیستا من چۆن به ته نیا گه وره ت بکه م؟ گوتم من خۆم گه وره م،
 گوتم مه ترسه، دایه ده گه رپته وه، گوتی ناگه رپته وه، له باوه شم کرد،
 خه ومان لیکه وت، که به یانی به ئاگا هاتین، دایه نانی به یانی دانابوو.
 رامین ده لیت: (ده توانی مۆله تیک وه ر بگریت بۆئه وه ی تا ئه و کاته ی
 که لیره ی راسته وخۆ بچینه ره شت؟ پوری گله یی و گازانده ی
 لیده کردیت).

- واته ده لئی نامه ی چاوپیداخشانده وه نه نووسم؟

- بنووسه، خۆ نووسینی زیانی نییه، دواتر برۆین.

دلّم ئاره زووی پوری کردوو، خولیای ده سته چرچه کانی،
 ته وای ته مه نی به ته نیا مایه وه له گه ل داپیره، نه میردیک، نه
 مندالیک خۆی بوو له گه ل کۆمه له بوو که شوشه یه ک، که گشت
 رۆژیک ده شوشتن، دلّه راکیی هه یه وه ک داپیره. هه یچ کاتیک
 سوودم بۆی نه بووه، به لام رامین کوره نه بووه که ی بوو، رامین
 کوری چاکی هه مووانه، خه ریک بووین له رشت ده رپۆشیتین، پوری

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
 سهری لهسه ر پئی رامین دانابوو و دهگریا، دهستهکانیم لهناو
 دهستهکانم گرت. گوتم: (به چاکی دیین سهرت لیددهین).
 - مه پون، تاران ماری ههیه، ئوتومبیلهکانی خیرا ده پون.
 - مه ترسه پورئ، ئاگامان له خو مانه.
 - مه پون، مه گهر ئیره خراپه؟ به دایکت بلیت نه روات، په شیمان
 ده بیته وه.

به دایه م نه گوت، گوتنی نه ده ویست، پورئ هه میسه له گشت
 شتیک ده ترسیت، خو زگه له پرشت ماباینه وه، له وی ده چوومه
 زانکو، خهفته که ی مه گهر چند رۆژ دریزه ی ده کیشا؟ یهک ههفته،
 دوو ههفته؟ یهک مانگ؟ له بری ئه وه خو ئه م رۆژانه م نه ده بوو،
 هه ر گیانم ده رهات بو شتی بیسوود، مه راقی پیش کهسانی دیکه
 که وتن شیتی کردبووم، رامین له تهنیشت ماهان دانیشتووه، پیکه وه
 قسه ده کهن. ئه رسه لان لۆچهکانی نیوچهوانی هیناوه ته وه یهک،
 شه بانه لی ره نییه، بیگومان له چیشخانه یه، له تهنیشت ئه رسه لان
 داده نیشم.

- ئه رسه لان گیان هه ژماری بانکیه کهت ده دهیت؟ به یانی ته واوی
 قه رزه که م بخه مه ناو هه ژماره کهت.

- په له م نییه رۆجا، با برۆیت، پاشان لیت وهرده گرمه وه.

- تو زور نه رمیت بوم نواندوو، ئیستا ئیتر پارهم هه یه، ئه گه ریش
 له شوینیک کاریکت پیزانی...

گه رووم ژان دهکات، ئه وهیتری نالییم، هیشتا زووه بو به دوا ی کار
 گه ران. پیویسته ماوه یهک پشوو بدهم، ئه رسه لان هوشی لای خو ی
 نییه، نائارامه، ئارین له گه ل ماهان و رامین یاری دهکات. رامین

پاییز دوا وهرزی ساله..... نهسیمی مهر عشی
دهلیت: (رؤجا وهره قسه لهگه ل ئەم منداله بکه، خو من نازانم چی
دهلیت).

تاقه تی مندالم نییه، سه میراش خو به خه یالی دانایهت، خه ریکه
خیرا خیرا قسه لهگه ل لهیلا دهکات، بیهرهنگ به زه رده خه نه یه کی
گه مژانه وه ته ماشای دهکات، دیاره هیچ له قسه کانی ناگات، له
فارسیدا ته نیا سلاو و ئەحوال پرسین ده زانیت، ئەویش ئەگه ر به
له سه رخوی و پرونی بیللیت. سهیری سه میرا دهکهم، ده مه ویت
بزانم ئەگه ر نه رۆیشتبایه خوشبه ختتر ده بوو، یان ئیستا، که
رۆیشتوو، بیرم بیت لئی بیرسم، ئارین به فرهنسی هاوار دهکات:
(ناره سه ن) پرته قاله که ی ماهان ده هاو یژیت، ماهان هه لده ستیته وه
بانگی شه بانه دهکات. ده چمه ناو چیشته خانه له وی نییه. سه میرا
دهلیت: (کورپی باش به ئارین) لهیلا ئاماژهم بو دهکات که شه بانم
نه دیوه؟ نه مبینیوه، ئەرسه لانیش له سه ر قه نه فه سووره که نییه،
موبایلم زهنگ لیده دات، ژماره که ی سهیره هه لیده گرم.

- رۆجا؟ بوچی ته له فونت له دوینیوه داخراوه؟ نیگه ران بووم،
له کوئی؟

میساقه، شتیک هه ناسه م دهگریت. پشتم ده ته زیت. سهیری لهیلا
دهکهم. به رهو لای من دیت، ئیستا دهنگی ده بیستیته. دایده خه م. لهیلا
دهستی ماهان دهگریت.

- وهره ماهان، شه بانه نه چوته هیچ شوینیک، لیرهیه، ئیستا رۆجا
بانگی دهکات.

به دوا ی شه بانه دا ده گه پریم، دهنگی هاواری ئەرسه لان له ناو
ریره وه که دا ده بیستم. ده رگای ژووری لهیلا ده که مه وه، شه بانه

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
لهسه ر سیسه مه که دانیشتوو و هه نسکه هه نسک دهکات. شه ر به تی
رژاندوته سهر جله که ی، ئه رسه لان لهسه ر سهری وه ستاوه. پرچم
له ناو دهسته کانم چنگ ده که م.

- چیتان لیها توه؟

ئه رسه لان به دست دهرگا که راده گریت.

- برۆ رۆجا خۆم دهیه نیم.

- پیویستی نه کردوو، له خۆرا خه ریکیت بهسه ر شه بانه دا هاوار
ده که ی، هیئده هه ستت نییه تا تیبگه ی، که ئیره شوینی ده مه قالی
کردن نییه؟ برۆ دهره وه.

- وای ورم او، ددانه کانم لیک جیر ده که مه وه.

نایه ویست، به لام دهروات، دهرگا که له دوا ی ئه و داده خه م.
دهسه سرپیک ده دم به شه بانه، پچر پچر هه ناسه هه لده کیشیت.
ده لیم: (شه رم ناکه ییت؟ ئیستا کاتی ده مه قالی کردنه؟).

- نه خۆش که وتووم رۆجا، هه رچی ده لیت گریانم دیت. توره
ده بیت. گریانم دیت، ملوانکه م بو ده کریت، گریانم دیت. دایکی
ته له فۆن ده کات گریانم دیت.

مۆبایلم زهنگ لیده دات. شه بانه به رزتر هه نسکه هه نسک ده کات.

- برۆ ده موچاوت بشۆ تا جل و به رگت بو بینم، زوو به، هه لسه وه.
دهستی راده کیشم و هه لی ده ستینمه وه. دهرگا که ده که مه وه و پالی
پیوه ده نیم بو ناو ده ستشۆره که ی ته نیشته ژووره که، وه لامی
ته له فۆنه که ده ده مه وه. دهنگی میساق درهنگ ده گات، له زۆر
دووره وه.

- ئیستا دهنگم دیت؟ باشی رۆجا؟ باشتری؟

پاییز دوا وهرزی ساله..... نه سیمی مهر عهشی
گهرووم ژان دهکات.

- باشم.

- ده جار ته له فونم لیدا، موبایله کهت له دویننیه داخراوه. مردم له
نیگه رانیان، چیت کرد؟

- هیشتا هیچ.

- نامهت نارد؟ به کهست گوت؟

- نا.

- له کوی؟

دهمه ویت بلیم له مالی ئیوه، ناتوانم. گهرووم دیسان ژان دهکات.
میساق خیرا خیرا قسه دهکات. دهلیت تو ده توانیت. ریک ده که ویت.
من دلنیام. دهلیت نیگه ران مه به. دهلیت فرهنسا لیگه ری. بیر له
شوینیکی دیکه بکه وه، خوم یارمه تیت ده دم. شه بانه چاوه پروانی
جل و بهرگه. دهرگای که نتوره کهی له یلا ده که مه وه. میساق دهلیت
له سهر هیلی؟ بوچی قسه ناکه یت؟ له کوی؟ باوهر ناکه م
که نتوره کهی له یلا پره له وینه کانی میساق. نه و وینانه ی که هیچ
کاتیک نه مبینیون، هه موویان له ناو چوارچیوهی دارینی وه ک یه ک.
له کوی هیناوه نه وانه؟ هه زار دانه میساق له ناو که نتوره
هه موویان پیکه وه له گه ل میساقی ناو ته له فون ده لین بگریی روجا،
نارام ده بیته وه. هه زار دانه میساق، له هه زار شوینی جیاواز. رژی
یه که می زانکو به کابووه، رژی موسیقا لیدانی له یلا به کراسی
پیاوانه وه، رژی مانگرتن به کلاوی فرهنسییه وه، له چیا به جل و
بهرگی وهرزشییه وه، سه ندیکا، گه شتی ته ورین، ناهنگی

پاییز دوا وهرزی ساله-----نهسیمی مهر عهشی
هاوسه رگرییان، گه شته کانیان، له سهه ر سیسهه م، له میوانداری
میساق بانگم دهکات.

-رؤجا؟ گویت لییه؟ له کوئی رؤجا؟

-مالی ئیوه، به رامبهه ره هه زار دانه له وینه کانت.

قورگم ژان دهکات دهه م تال دهییت. ژان تا چاوه کانم
سه رده که وییت. لووتم دهله رزیت، ئیتر ته واو بوو، هه ناسه م به ره لا
دهکه م ، گه رمییه که ی ده موچاوم گه رم دهکات. چهند دلۆپه
شله یه کی گه رم له ناو پیلوه داخراوه کانم ریگه ده که نه وه.
هه لده خلیسکین و شوهر ده بنه وه تا ژیر گه روو.

نهسیم مهر عهشی

• نهسیم مهر عهشی له ساللی ۱۹۸۴ له تاران له دایکبووه. ده رچووی بهشی ئەندازهی میکانیکه له زانکوی زانست و تهکنۆلۆژیای ئیران. نووسەر و فلیمنامه نووس و رۆژنامه وانه. به رۆمانی (پاییز دوا وهرزی ساله) له ساللی ۲۰۱۵ دا بووه براوهی خهلاتی ئەدهبی جهلال ئال ئەحمده. ئەم رۆمانه تا ئیستا ۳۳ جار چاپکراوه تهوه.

• نهسیم سهردهمی مندالی و گهنجیهتی خوی له ئەهواز بهسه ر بردووه. له ساللی ۲۰۰۶ دا سه رهتای کاری رۆژنامه وانی له ههفته نامه ی (همشهری جوان) دهستی کردووه. له ساللی ۲۰۰۹ دا رووی له دنیای چیرۆکنووسی کردووه و تاوهکو ئەمرو چهن دین چیرۆک و رۆمانی بلاوکردۆتهوه. دوو رۆمانی بلاو کراوهی ههیه: پاییز دوا وهرزی ساله - ۲۰۱۴ ، هه لپاچین - ۲۰۱۷

• له زستانی ۲۰۱۳ دا به چیرۆکی (نیچیر) خهلاتی یه کهمی (بیتهقی) ی وهرگرتووه.

• ئەم رۆمانه (پاییز دوا وهرزی ساله)، بو سه ر زمانی ئینگلیزی و ئیتالییش وهرگیر دراوه.

دوا و تە

ئەم رۆمانەى نەسیمی مەر عەشى، نەمۆنەى قە ئەمى رۆماننووسىكى هاوچەرخ و مۆدیرنى ئیئرانە.

ئەم رۆمانە لەرووی ناوەرۆکەو، دەقئاویزانى کلتوورىی زۆرى تیاپە، ئاماژە بە ئەفسانەى جیهانى و نەتەتەوہکانى ئیئران و ئایین و ژيانى پەيامبەران و ئازارو موعاناتى نەتەوہ جیاوازهکانى ئیئران عەرەب و کوردو عەجەم و... بە تايبەتى غەمى عەرەبەکانى ئەھوازو بيبەشکردنى ئەوان لە زمانى زگماكى و کلتوورى خۆيان. روانینى فیمینىستانەو مەینەتى و کیشەکانى ژن لە سایەى سیستمى سیاسى و لات و بیئزارى و بیکارى و سنووردارکردنى ئازادى رادەبرپین و راکردن لە ولات بۆ ھەندەران.

ئەوہى جیگەى سەرنجە، لەرووی تەکنیکى ھونەرییەوہ رۆمانەکە، گێرپانەوہیەكى وردو بە تەکنیکى فرەدەنگى و سوودوہرگرتن لە تەوژمى ھۆش و تەقاندنەوہى زمان و خەيال و مۆنتاژى سینەمايى و ئاماژە بۆ چەندین فیلم و گۆرانیبیئرو مۆسقای جیهانىی وەکو فیلمسازو سیناریستیکى شارەزا ئەمۆونى دەوئەمەندى ئەو دەنوئى.

دەسکەوتەکانى تیۆرى دەروونشیکارىی فرۆید داھینانیکى جیاوازو مەزنى بە رۆمانەکە بەخشیوہو بەشداری پیکردنى خوينەر لەبەردەم ئەنجامیکى کراوہدا، سیمایەكى پۆست مۆدیرنیزمىی بە گێرپانەوہکەى بەخشیوہ.

ئەگەر رستەکان لەسەرزارى پائەوانەکان بە تايبەتى لەیلا ھەندیجار کورت و پچرپچرو تیکچرژاوە، ئەوہ خەتای وەرگێرپانەکەى ئیمە نییە، رۆماننووس بە ئەنقەست و بە مەبەست بۆ نوێخوازیی تەکنیکى رۆمانەکەى ئە وەى کردوہ. ھیوادارین چیربەخش بیت و روانینى تەقلیدیمان بۆ دنیای بەرفراوانى رۆمان بگۆریت.